

ความบริสุทธิ์เท่านั้น
ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก... ในที่สุด

สารคดีโลก

ธันวาคม ๒๕๖๒ ก.พ. - เม.ย. ๒๕๕๗
ISSN 0857-7585

ฆมาชาลา ? ขลุกลาเสลา ? ตราตั้ง ๕๐

พิธีรับกลด
๒ เม.ย.'๕๙ ราชธานีโต

ตวยศิลปะโลกุตระ
๒๐ เม.ย.'๕๙ สันตือโต

งาน ๘๘ ปีชากถล อาจารย์ ส.สิวรัถย์
๑๙ มี.ค.'๕๙ สันตือโต

ค้ำชูขุพุทธทศทายาท ครั่งที่ ๘
๒๕-๒๘ เม.ย.'๕๙ สิมลือโต

❁ ทาน...ทำไม?

การทำ“ทาน”นั้น ไม่ใช่เพื่อรวยลาก รวยยศ

หรือรวยสรรเสริญ รวยกามคุณใด ๆ ไม่

แม้แต่รวยสวรรค์หลงของแถมอะไร

ก็มีใช้จุดจริง จุดแท้

แต่ทานไปเพื่อหัดล้าง“โลภะ”ออกจากใจของตนตรง ๆ แท้ ๆ

ลองถามใจตัวเองเข้าไปซิว่า

“เราจะกล้ามีให้มันน้อยลง ๆ ได้ไหม?”

เป็นการตัดกิเลสชัด ๆ เป็นการลด“โลภะมุจลิต”ลงอย่างจริง ๆ

นี่คืออานิสงส์ตรง ๆ แท้ ๆ ของการ“ทาน”

และเราจะ“ทาน”จะ“ให้”ได้ด้วยจิตใจเต็มใจ

ไม่เป็นทุกข์ ไม่ลำบากยุ่งยากทั้งตนและผู้อื่นได้อย่างแก่่ง

อีกทั้งจะเข้าใจแจ่มแจ้งด้วย“ปัญญาแท้” ว่า

“ทาน” นี้แหละคือ ค่าของมนุษย์ที่สูงสุด

ผู้มี“ทาน” และทำ“ทาน”มากเท่าใด ๆ

ก็คือความประเสริฐประโยชน์

ความดีงามที่แท้จริงของผู้นั้นเท่านั้น ๆ

❁ งานตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๗

ทางหอการค้าท่ากว่าง

❁ สมณะโพธิรักษ์

(รินถ้อยร้อยธรรม ชุด“เพชร”)

สารบัญ

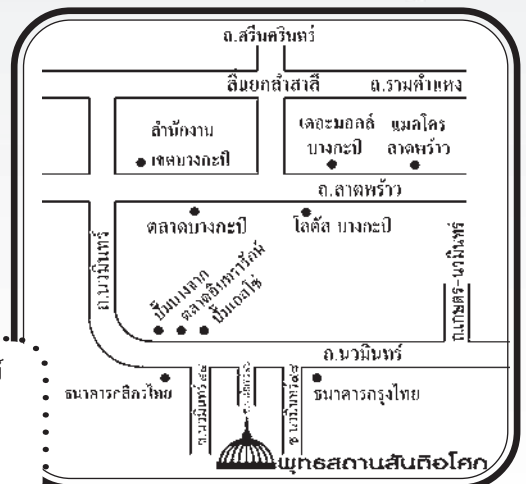
ปีที่ ๓๖(๓๙) ฉบับที่ ๓ เดือน ก.พ.-เม.ย.'๕๙ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ทาน...ทำไม?	๑
แดลง (ชีวิตที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์).....	๓
งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๐	๕
งานแสดงมุทิตาจิต ๘๔ ปี ชาตกาล อาจารย์ ส.ศิวัรักษ์.....	๑๙
งานนิทรรศการศิลปะโลกุตรระ	๒๒
งานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๔๐	๒๕
สืบห่านาทีกบพ้อท่าน	๔๓
งานบุญฉลองข้าว คิษย์เก่าตุ้มโฮม ครั้งที่ ๑๗	๕๒
จดหมายจากญาติธรรม	๕๔
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (เสแสร้ง).....	๖๐
ใ้บุญนิยม ลังคมอันตราย (เดือนภัย! มีจาชพอ้างเป็นช่างไฟเซตเงิน)... ..	๖๐
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (เมื่อโหราศาสตร์และพุทธศาสตร์ มาบรรจบกัน).....	๖๑
เรียงวลีภวิธรรม	๘๒
จากโลกีย์ถึงโลกุตรระ (นางเนียนใจ กลางสอน).....	๘๔
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระหัตถาโรหุตตเถระ).....	๘๖
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๕๙).....	๘๘
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโคก	๑๑๑
ใ้ดมอโคก (ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๕๙).....	๑๑๙
กรรมตามสนอง (ดั่งตัดดินสิ้น(ตัด)มือ).....	๑๒๖
ขยะเอ๋ย	๑๒๘
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๒๙
หอมดอกพุทธา	๑๓๐
โครงการศึกษาภูมิปัญญาพื้นบ้าน.....	๑๓๑
รวมญาติสาคน้ำใจ ตลาดอาริยะสงกรานต์ปีใหม่ไทย ๒๕๕๙ ครั้งที่๓๗	๑๓๕

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโคก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรูปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโคก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.boonniyom.net, www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

ชีวิตที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์

จึงจะถึงพร้อมด้วยประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน

นับวันๆ งานพุทธาฯ ปลุกเสกฯ และตลาดอาริยะของชาวโศก จะมีแต่ความลงตัวขึ้นเรื่อยๆ ทั้งงานพุทธาฯ และปลุกเสกฯ เสมือนงานทำแก่นแกนให้แน่นหนา แล้วก็ไปจับกันที่ตลาดอาริยะ เพื่อขยายกิ่งก้านสาขาผลิดอกออกไปให้ครบสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงเป็นงานที่ครบพร้อมทั้งศาสตร์(เพชรพุทธ) และสุดยอดศิลป์(มงคล ๓๘) ที่จะต้องศึกษาฝึกฝนกันอย่างจริงจัง

พ่อครูยืนยันว่าท่านกำลังทำงานศิลปะ

“อาตมายืนยันจริงๆ กำลังทำงานศิลปะ เพราะทำโดยประมาณ(มัดตัญญูตา) ใช้ดิน-น้ำ-ไฟ-ลม-อากาศ ตัวตน บุคคล เรา เขา แผ่นดิน ต้นไม้ แม่น้ำลำธาร อาตมาใช้สัตว์โดยอย่าเอาสัตว์มาขู่ มันเป็นตัวกวณ คนเรานี้ก็ยุ่งเกินลึงเกินหมาแล้วที่เอามาประกอบงานศิลป์ และคนก็ทำได้มากกว่าลึงกว่าหมาแน่ แถมยังพูดรู้เรื่อง ใช่มั้ย?”

งานของอาตมาเกิดจากการที่พวกคุณมีผลปฏิบัติได้ในแต่ละคน ที่ได้ผลเอง แล้วมารวมกันเป็นงานศิลปะของอาตมา ก็เลยเกิดผลเป็นแผ่นภาพสังคมนาบุญย์ เฟรมงานศิลปะจิตรกรรมของอาตมาคือมวลมนาบุญย์ ถ้าฉายเป็นภาพเคลื่อนไหวก็คือภาพยนตร์ แต่แท้จริงคือตัวจริง ฉายภาพออกมาอยู่ในโลก”

งานตลาดอาริยะก็เป็นงานศิลปะโลกุตระอย่างหนึ่ง ที่ผู้คนหลายหมื่นคนมารวมตัวกัน อย่างเป็นธรรมชาติที่มีจิตวิญญาณ แล้วเขาก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของเรา ไม่มีคน

เมา คนสูบบุหรี่แทบจะไม่มีให้เห็น การทิ้งขยะมีประปราย ที่สำคัญของหาย โจรคัพพ์หาย มีการนำมาประกาศค้นหาเจ้าของ และไม่มีใครมาแจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากพวกมิจฉาชีพแต่อย่างใด

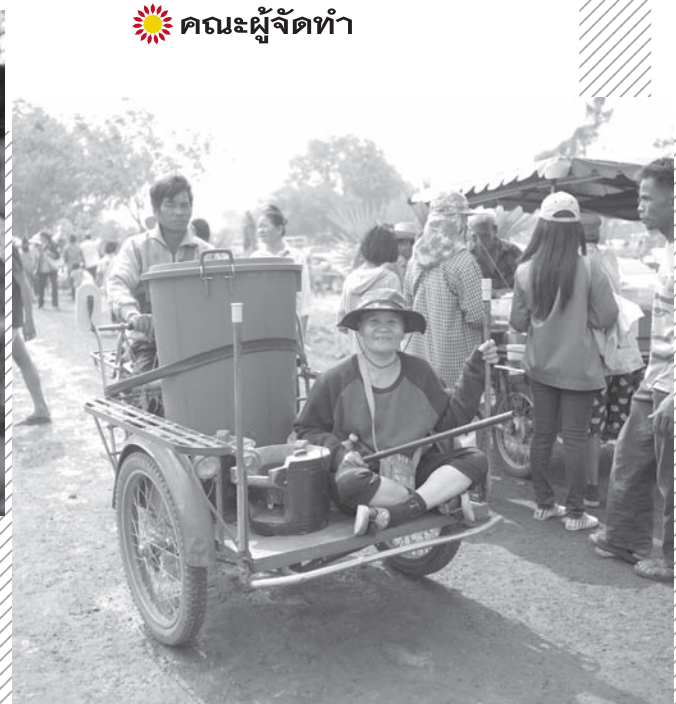
พ่อครูถือว่าญาติธรรมที่มาเรียกว่า พวกศิลปินมาช่วยงาน “เราก็มีของแจกให้เขา เราไม่มีเงินจะให้ เรามีแต่ของแจกตั้งแต่ผลผลิตแตงกวาลูกใหญ่ๆ ข้าวโพดฝักใหญ่ๆ มะเขือเทศก็แดงใสต่างมีพืชผักผลไม้แม้กระทั่งข้าวสารก็ใส่ถุงให้เขาไป เป็นของดีจริงๆ ไร่สารพิษ ก็อยากให้ชาวบ้านได้กินพวกนี้แหละ เราก็ออย่างจริงจัง ไม่ได้จะเอาคืนให้ได้มากขึ้น หรือไปคิดจะได้ตอบแทนในชาติอื่นๆต่อไป ไม่ต้องเสียเวลาคิดเลย ทำไปให้คนเขาได้ประโยชน์ พอหมดแล้ว เราก็อใหม่ถ้ายังมีต้นทุนหรือมีผลผลิตอะไรที่เหลือกินเหลือใช้แล้วก็ทำอีก ให้คนอื่นต่อไปทำต่อไปให้เป็นของดี ราคาถูก และต่ำกว่าทุน

นี่เป็นเพราะคำสอนพระพุทธเจ้าที่สอนให้พวกเราทำได้ ทำให้คนเรามีพฤติกรรมแบบนี้ มีวัฒนธรรมแบบนี้ มีวิธีการดำเนินชีวิตเป็น “บุญนิยม และสาธารณโภคี” ถือว่าเป็นส่วนกลาง และอีกนัยยะหนึ่งคือ “แบบคนจน” เพราะเราไม่ได้สะสมเงินสะสมทอง ดีไม่ดีก็แค่ผ่านเลยไป มันก็เหมือนข้าวของที่เป็นส่วนกลาง

คำว่าส่วน “กลาง” กับคำว่า “จน” สองคำนี้สุดลึกซึ้งในหลักเศรษฐศาสตร์สังคมศาสตร์ ส่วนกลางคือไม่ยึดเป็นตัวกูของกู คำว่าจนคือไม่ต้องสะสมไว้เหมือนพวกนายทุนที่เขาบอกว่าจะต้องเอามาเป็นของกูมากมายมันตรงกันข้ามคนละฟากฝั่ง จนกับรวยมีกับไม่มี ทั้งนี้ก็เพราะเราเชื่อมั่นในการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าที่เป็นดังเพชรพุทธว่า “กรรมเป็นของของตน”

ไม่ว่าสิ่งใดที่เราทำทุกอย่าง ในขณะที่หายใจเข้า หายใจออก ชีวิตเรามี “กรรม” ตลอดเวลาจะอยู่หนึ่งๆ จะเคลื่อนไหวอย่างไร ก็เป็นกรรมกิริยาที่บันทึกไว้ทั้งสิ้น เอี้ยวแขนโกวขา ยกมือยกขา ถ้าแรงจนไปทำร้ายคนอื่น หรือเตะเบาๆคนอื่น ก็เป็นกรรมกิริยาที่บันทึกไว้ จะยิ้มจะหัวก็บันทึกไว้ อย่างละเอียดมาก กรรมเป็นของของตน และเป็นทรัพย์ของตนไปตลอดจนกว่าจะปรินิพพาน”

คณะผู้จัดทำ

งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ครั้งที่ ๔๐

ขึ้นสู่อโศกรอบใหม่อันยอดเยี่ยม

งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๐ ของชาวอโศก จัดขึ้นที่พุทธสถานศาลือโคก จ.นครสวรรค์ เดิมทีพ่อครูดำริว่าจะเทศนาเรื่อง **ธรรมะสอง** แต่เมื่อพ่อครูไปที่ศาลือโคกล่วงหน้าก่อนเริ่มงาน มีชาวศาลือโคกมาขอเข้าพบ พ่อครูเห็นว่ามีคนอยู่ในชุมชนลดลงกว่าสมัยก่อนมาก พ่อครูจึงดำริจะเทศนาให้เข้าใจง่ายขึ้น โดยนำเอา**ธรรมะอนุดตริยะ** คือ**ธรรมะอันยอดเยี่ยมของพระพุทธเจ้า** มาเทศนาในงานนี้แทน นับเป็นนิมิตอันมหัศจรรย์อันลึกลับอย่างหนึ่ง ของการพัฒนาขึ้นรอบใหม่ของชาวอโศก

ในส่วนของกิจกรรมหลักๆของงานพุทธาภิเษกฯ นั้นในช่วงเช้าตรู่ของทุกวัน **สมณะ และ สิกขมาตุ**ออกบิณฑบาตโปรดสัตว์ คือทำให้สัตว์ตัวโลก ตัวตระหนี่ถี่เหนียว ออกไปจากจิตใจของทั้งผู้ให้และผู้รับ และ**ในวันมาฆบูชา** พ่อครูสมณะโพธิรักษ์นำหมู่สมณะสิกขมาตุบิณฑบาต ซึ่งเป็นเพียงวันเดียวของงาน ที่พ่อครูมีเวลาออกโปรดญาติธรรมให้ได้ใส่บาตร

รายการเทศน์ก่อนฉันของแต่ละวัน สมณะและสิกขมาตุผลัดเปลี่ยนกันมาบอกเล่าประสบการณ์ การปฏิบัติธรรมหลากหลายหัวข้อ ซึ่งล้วนแต่เป็นผลจากปรากฏการณ์วิथाที่แต่ละรูปได้เกิดความรู้สึกรู้แจ้งรู้จริงจึงนำมาเทศนาบอกเล่า ให้ได้เกิดแสงสว่างอันคือปัญญา แก่เหล่าพระโยคาวจรทั้งหลาย

การปฏิบัติธรรมในงานพุทธาภิเษกฯนั้นมีตลอด ๒๔ ชม. ซึ่งเป็นการปฏิบัติธรรมกับผัสสะในปัจจุบัน คือการกินอยู่หลับนอน อันเป็นกรรมฐานของชาวอโศกโดยการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดแต่ไม่เคร่งเครียดและในเรื่องของการกิน ซึ่งอยู่ในหมวดกรรม **โภชนเมตตัญญตา** คือ การประมาทในการ

ปริโภาค นักปฏิบัติจะพยายามตั้งสติสำรวม
อินทรีย์ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ อยู่เสมอ
ในทุกขณะความเคลื่อนไหวของจิต โดยเฉพาะเวลาตักอาหารในช่วงเช้า มือแรกและ
มือเดียวของวัน ในศาลา

ช่วงเวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. หลังฉันหนังสือตั่งตั่งหมักเริ่มหย่อน ถิ่นมิทธะ คือ
ความว่างความหิวที่หลับก็มักจะเข้ามาครอบงำจิต ถือเป็นโจทย์ที่ดีสำหรับการ**ทำความเพียรให้สติตื่น**
จากกิเลสเสมอ คือการฝึกสมาธิญาณุโยคะ ที่เหล่าโยคาวจรได้ฝึกในรายการสนทนากับสมณะเกจิฯตาม
จุดต่างๆ ๔ จุดในงาน

ส่วนกิจกรรมภาคบ่ายนั้น ก็จะเป็นการบำเพ็ญคุณบำเพ็ญธรรมแบบบูรณาการ โดยมีการ
แบ่งกลุ่มพบสมณะ และสิกขมาตุประจำกลุ่ม ซึ่งท่านก็จะพาบูรณาการทั้งสนทนาธรรมและपालงทำ
งานตามฐานงานต่างๆ ตามแต่จะบริหารเวลาโดยให้เป็นองค์รวม **การทำงานและการปฏิบัติธรรมคือ**
อันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นมีการทำงานที่ครบพร้อมพุทธบริษัท ๔ เป็นมิติใหม่ของ
การจัดรายการภาคบ่ายเลยทีเดียว

ส่วนรายการภาคค่ำของแต่ละวัน จะเป็นรายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกร ในชื่อชุดต่างๆ เช่น ชุด
“ศิลปะโลกุตระนั้นเป็นฉันใด” รายการนี้พ่อครูได้ดำเนินรายการเอง เป็นการเปิดตัวศิลปะโลกุตระเป็น
ครั้งแรก ฯลฯ ส่วนในคำคืนวันมาฆบูชา อันเป็นรายการพิเศษสุดของงานพุทธาฯ และจะมีผู้ฟังมาก
ที่สุดในงาน พ่อครูได้เทศนาภักดิ์พิเศษ เป็นธรรมะของพระพุทธเจ้าอันยอดเยี่ยม

ช่วงหลังทำวัตรเช้าวันอังคารที่ ๒๓ มีการประชุมตลาดอารียะ

ในวันที่ ๒๕ และ ๒๖ กุมภาพันธ์มีรายการตอบปัญหาอันยอดเยี่ยมโดยพ่อครู ซึ่งวันแรก
จัดในช่วงบ่าย แต่วันหลังได้ย้ายเวลาไปจัดในภาคค่ำแทน การตอบปัญหาครั้งนี้ได้มีปรากฏการณ์ที่
พิเศษเกิดขึ้น คือมีคำถามของด.ช.ไม้เมืองพุทธ กรุณา หรือด.ช.นโม ที่แม่จะเรียนเพียงชั้น ม.๑ ก็
สามารถเขียนข้อธรรมะอันลึกซึ้งมาให้พ่อครูได้อ่าน และนำมาวิเคราะห์ได้ ในเรื่องของการมองความ
สำคัญของเวลาที่ต่างกันระหว่างจิตที่มีโลกียะสูงกับจิตที่เป็นโลกุตระ....

ในส่วนรายละเอียดของกิจกรรมแต่ละวันที่น่าสนใจ มีดังนี้

การเตรียมงานของปีนี้ เป็นไปอย่างคึกคักเข้มแข็ง เพราะเป็นครั้งแรกที่มูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย นำโดย ดร.ใจเพชร กล้าจน หรือหมอเขียว มาจัดค่าย“พระไตรปิฎก ครั้งที่ ๑๓” ที่นี้ด้วยในช่วง ๑๔-๒๐ กุมภาพันธ์ ซึ่งมีผู้เข้าค่ายถึง ๑๗๗ คน หลังการเข้าค่ายก็ผนวกกำลังกับ

นักเรียน ม.๑ จำนวน ๙๔ คน จากโรงเรียนสัมมาสิกขาของอโศกทั่วประเทศ ที่มาเข้าค่าย “เส้นทางสู่สัมมาทิฐิ” เพื่อเตรียมงานตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์แล้ว ทำให้บรรยากาศการเตรียมงานเบิกบานและอบอุ่นด้วยบรรยากาศของน้ำใจไมตรีของการร่วมมือกันฉันญาติมิตรที่มีใจเดียวกัน คือใจที่จะมาบำเพ็ญคุณเสียสละแรงกายแรงปัญญา เพื่อ

ประโยชน์ตนประโยชน์ท่านอย่างบริสุทธิ์ใจ

นอกจากนี้ ยังมีการประชุมอีกหลายคณะ คือ ในช่วงวันที่ ๑๘-๑๙ กุมภาพันธ์ ยังมีการอบรม “การบูรณาการการศึกษาบุญนิยม” ของคณะครู จากโรงเรียนสัมมาสิกขาทุกแห่งจำนวน ๕๕ คน ซึ่งประกอบด้วย สมณะ ๑๓ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป ครูชาย ๗ คน ครูหญิง ๓๐ คน โดยสมณะบินบน ถิรจิตโต กล่าวเปิดการอบรม มีใจความสำคัญว่า การบูรณาการทำให้เราชัดเจนว่า ในการทำงานก็มีวิชาการ ครูวิชาการสามารถเข้าสอนร่วมกับครูฐานงาน ทำให้เด็กๆได้ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ในบรรยากาศที่สนุกสนานกว่าเดิม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และในช่วงวันที่ ๑๙-๒๑ กุมภาพันธ์ ก็มีงานคืนสู่เหย้าของเหล่าศิษย์เก่าอโศก ครั้งที่ ๗ และในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ มีการประชุมสมณะมหาเถระจำนวน ๔๑ รูป รวมทั้งพ่อครูที่มาเป็นประธานในการประชุม

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

วันแรกของงาน เริ่มในตอนเช้าด้วยพิธีเปิดงาน นายอำเภอไพศาลี ว่าที่ร้อยตรีศุภมงคล บุษายายเทศ ให้เกียรติชาวอโศกมากล่าวเปิดงาน จากนั้นพ่อครูเทศนาเปิดงาน พ่อครูว่า...พุทธานิเชกษะสุดยอดปาฏิหาริย์ที่อาตมาเองเป็นผู้ตั้งชื่อขึ้นมาขึ้นเพื่อที่จะสะกิดใจ ในวงการศาสนาพุทธ คำว่าพุทธานิเชกษะเป็น

ภาษาเต็มของบาลี และอีกคำหนึ่งก็คือคำว่าปลุกเสกเป็นภาษาไทยแปลงมาจากคำว่าอภิเชกษะนี้แหละ ซึ่งแปลว่าการพยายามที่จะปรับปรุงตนโดยชำระอกุศล และสร้างสรรกุศลให้เกิดขึ้นเจริญขึ้นสูงสุดสูงสุดตามเป้าหมายพ่อครูยืนยันว่าชาวอโศกเป็นพุทธสาวก มีพุทธบริษัท ๔ และเป็นสังคมาศารณโมคิที่ทรัพย์สินทั้งหมดเป็นของส่วนรวม

จากนั้นพ่อครูก็พาปฏิญาณศีล ๘ ถือเป็นปฏิญาณเริ่มต้นงานฝึกฝนอบรมธรรมที่เคี้ยวขี้ฟัน ที่ทำกันมายาวนานถึง ๔๐ ปีติดต่อกัน จนได้แก่นแก่นชาวอโศกสืบสานงานต่อมาถึงทุกวันนี้

ธรรมะภาคบ่ายของวันแรกนี้เป็นการปฐมนิเทศ โดยสมณะบินบน ถิรจิตโตและคณะ ได้แก่ สมณะล้อมคม ธัมมกิตติโก สมณะแก่นผา สารูปโป สมณะแก่นเกล้า สารกโร ลิกขมาตุรินฟ้า นิยมพุทธ ซึ่งแต่ละรูปได้เล่าประสบการณ์การบำเพ็ญฝึกฝนปฏิบัติธรรมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ที่ประสบความสำเร็จร้ายทางมาเรื่อยๆ แม้บางอย่างจะผ่านได้ยาก แต่ละท่านก็ตั้งใจทำต่อไปทั้งนี้ทำให้นิยามทั้งหลายได้สำนึกและมีกำลังใจมากขึ้น ที่จะขัดเกลากิเลสของตน

ภาคค่ำเป็นรายการ“ลิกขานุตตริยะะ” โดยสมณะฟ้าไท สมชาติโก สัมภาษณ์ผู้ที่สอบได้เข็มพระธรรมระดับต่างๆ ซึ่งมีทั้งเด็กๆและผู้ใหญ่ ได้แก่ ด.ช.ธีรเวช สาติยะ ด.ญ.แก้ว-กัลณพร น.ส.สุภานันท์ นาเมืองรักษ์ คุณพิมพ์เพชรรุ่ง คุณพรเพ็ญ รัตมีวิเชียรทอง และ อ.เป็นต้น นาประโคน

วันจันทร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

วันที่สองของงาน วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ **เลข ๒๒** นี้ถือเป็นเลขชะในการกำเนิดชาวโศกคือ **คารโว** อันเป็นลำดับ ๒๒ ของมงคล ๓๘ และยังเป็น **วันมาฆบูชา**อีกด้วย พ่อครูพาทำวัตร สวดมนต์ตั้งแต่ ๐๓.๓๐ น. เป็นการสวดมนต์แปลตามแบบฉบับชาวโศกซึ่งไม่ใส่ทำนอง เพื่อให้ไม่ให้หลงติดในทำนองสวดมนต์ แต่ให้ได้ประโยชน์จาก

เนื้อหาสาระจากบทสวดมนต์เป็นสำคัญ จากนั้นพ่อครูได้เทศนา ในหัวข้อธรรมะอันยอดเยี่ยมของพระพุทธเจ้า ซึ่งพ่อครูยกเอา **อนุดตริยะ ๖** ในอนุดตริยสูตร และ **อนุดตริยะ ๓** ในจูฬสังกตสูตรมาสาธยาย หลังเทศนาพ่อครูยังได้ประกาศให้นักศึกษา **บบบ** ไปดูผลสอบที่ได้ติดให้ดูที่หน้าศาลาพุทธาภิเษกอีกด้วย โดยมีผู้ได้รับเข็มทั้งหมด ๒๑๖ คนด้วยกัน โดยจะไปรับเข็มพระธรรมที่บ้านราชา ในงานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๔๐

ธรรมะก่อนนั้น **สมณะดินทอง นครวโร** กล่าวถึงผลงาน **๔๕ ปีของพ่อครู** ที่บ่งบอกชัดเจน

ถึงสภาวะของ**พระโพธิสัตว์**ที่แท้จริง เช่น ท่านสามารถสาธยายธรรมะระดับโลกุตระได้เหมือนหนายของที่คว่าสามารถนำพาพุทธบริษัทปฏิบัติธรรมลดละกิเลสล้างความเห็นแก่ตัว จนพร้อมใจกันออกมาเสียสละทำงานช่วยสังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน**สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ** เสนอเรื่อง**การสวดพระ** ท่านขอให้ญาติโยมศึกษาพุทธที่แท้แยกแยะพระจริงพระปลอม โดยดูจากศีลและธรรมวินัยว่าเป็นไปตามที่พระพุทธองค์ตรัสไว้หรือไม่

ภาคบ่ายเป็นรายการ **อันซีนพ่อครู (Unseen PorKhroo)** ซึ่งเป็นการนำเสนอการทำงานและอริยาบถบางส่วน of พ่อครูที่ญาติโยมทั่วไปไม่มีโอกาสได้เห็น ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร สมณะ**

แสนดิน ภูมิพุทธโร และสิกขมาตุ
 กล้าข้ามฝืน ที่สร้างแรงบันดาลใจให้
 ญาติโยมมีความตั้งใจแน่วแน่ขึ้น
 ในการพากเพียรปฏิบัติธรรม ตาม
 รอยพ่อครูต่อไป
 ธรรมะภาคค่ำวันมาฆบูชา
 พ่อครูได้เทศนาภักดิ์พิเศษด้วย

ธรรมะอันอนุตตริยะ คือ
 ธรรมะของพระพุทธเจ้าอัน
 ยอดเยี่ยม เพื่อให้เกิด
 ประโยชน์สุขแก่ตนเองและ
 แก่มวลชนและประชาชนแก่
 ส่วนรวมของประเทศชาติ
 และโลก

วันอังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ทำวัตรเช้า พ่อครูอธิบายอนุตตริยะ ๖ และสรุปว่าคนกลุ่มหนึ่งฝึกฝนจิตใจ จนเกิดความไม่
 เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ได้เอามาให้แก่ตนน้อยที่สุด ในชีวิตมีความเห็นความเข้าใจมีความประสงค์อย่างนี้
 จริง คนชนิดนี้คืออริยบุคคล จะเป็นอนุตตริยะบุคคล ที่นี้จะอบรมฝึกฝนสั่งสอน แล้วก็ให้เป็นคนชนิด
 นี้ เป็นคนมีอนุตตริยะแบบนี้ พ่อครูขออนุโมทนาสาธุกับคนกลุ่มนี้อย่างจริงจัง

รายการก่อนฉันเริ่มโดยสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ได้ทบทวนอนุตตริยะ ๓ อนุตตริยะ ๖
 และยกตัวอย่างทัศนคติอนุตตริยะที่ท่านได้เห็นและประทับใจกิจกรรมเข้าค่ายของนักเรียน ม.๑ และค่าย

พระไตรปิฎกหมอเขี้ยว
ที่เข้าร่วมกับชาวบ้าน
ประท้วงการสร้างโรงไฟฟ้า

จากการเผาขยะ ที่ล่อว่า
มีการกระทำไม่โปร่งใส

จากนั้น**สมณะชยะขยัน สรณีย์โย** ได้กล่าว
ถึง**คนจนมหัศจรรย์** ท่านชี้ให้เห็นว่า จนนัน จ. คือ
เจริญ น. คือ นิพพาน ส่วน รวย นั้น ร. คือ ร่วงโรย
ว. คือ วิบัติ ย. คือ ยับเยิน เราต้องเลือกให้เป็น

ว่าเราจะเป็นอริยบุคคล หรือปุถุชนที่เห็นแก่ตัว อย่าลืมนึกว่าทุกวินาทีของปุถุชนเป็นวินาทีแห่งบาปทั้งสิ้น
ภาคบ่าย**สมณะบินบน ธิรจิตโต** แบ่งกลุ่มนิสิต ว.บบบ. เป็น ชาย ๗ กลุ่ม หญิง ๒๐ กลุ่ม
เพื่อเข้าฐานงานบำเพ็ญบุญ

ส่วนรายการภาคค่ำ คือ **ศิลปะโลกุตระ** นั้นเป็นฉันใด

ดำเนินรายการโดย**พ่อครู** ผู้ร่วมรายการเป็นศิลปินชาวโศก เช่น **คุณไม้ร่ม คุณแสงศิลป์ คุณสู่แดน
ธรรม และคุณเพชรพันศิลป์** ศิลปินแต่ละคนได้เล่าความเป็นมาของชีวิตตน ที่เกี่ยวกับศิลปะ สุดท้าย
พ่อครูสรุปว่า **ศิลปะคือมงคลอันอุดม จะเป็นงานใดก็ได้ที่กระทบสัมผัสแล้ว ถ้าเกิดจิตลดละหน้าย
คล้ายกิเลส เกิดจิตเจริญไปสู่อารยธรรม ไปสู่นิพพาน แต่ถ้าสัมผัสแล้วกิเลสเกิด ก็เป็นข้าศึกแก่กุศล
ไม่ควรจะสัมผัส นั้นไม่ใช่ศิลปะ คนไม่มี
ปัญญา เขาก็เอากิเลสมาล่อ โดยสร้าง
งานที่เป็นโลกียะให้คนเสพติด อยากได้
ยิ่งเขาอยากได้มากก็ขึ้นราคา ขึ้นค่าตัว
ก็ได้เงินได้ทองเยอะ งานเหล่านั้นแม้จะ
เป็นงานที่คนนิยมมาก ก็ไม่ใช่ศิลปะ เป็น
งานอนาจาร เป็นข้าศึกแก่กุศล เพราะทำ
ให้กิเลสโต**

วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

วันที่สี่ของงาน**พ่อครู**นำท้าวตริเข้า ยังคงเน้นเรื่องอนุตตริยะ ๖ คือทัสสนานุตตริยะ สวานานุตตริยะ ลากานุตตริยะ ลิกขานุตตริยะ ปาริจรียนุตตริยะ และอนุสสถานุตตริยะ หรือพูดง่าย ๆ คือ หนึ่งต้องเห็น สองต้องฟัง สามต้องได้มาก สี่ต้องศึกษา ทำต้องเกิดผลเป็นพฤติกรรมของตนแล้ว หกต้องมาระลึกต่ออีกชั้นไป

ทัสสนานุตตริยะคือการเห็น **สวานา**คือการฟัง **ลากา**คือการได้ **ลิกขา**คือศึกษาซ้อน แล้วต้องมี**พฤติกรรม**คือจรिया ไปไหนก็ไปที่ฝั่ง(ปาริ) จบตัวนี้อีก ถ้าจะต่อก็ต่อมาระลึก อนุสสถานุตตริยะก็จบด้วยระลึกถึง

แล้วทกอนุตตริยะนี้ สรุปจบอีก อนุตตริยะ ๓ สามแล้ว เป็น**ทัสสนานุตตริยะ** สอง **ปฏิบัติทานุตตริยะ** สามคือ**วิมุตตานุตตริยะ** คือต้องเห็น แล้วก็เอามาทำ ทำให้จบเป็นวิมุตติหลุดพ้นสุดท้ายจากหกมาเป็นสาม จากสามมาเป็นหก คือต้องเห็นแล้วต้องทำ ทำแล้วจบ ทำไม่ไม่ใช่โรธคือดับ แต่ต้องจบด้วยรู้อีก คือวิมุตติ

คำว่า **มตะ** คือแปลว่ารู้ **วิ** คือยิ่งขึ้นไปอีก **วิมต**จึงเป็นการรู้อันยิ่งเลย

ศึกษากันไปก็**สร้างคุณธรรม**ให้**แก่ชีวิต** **ทำงาน**รับใช้ต่อ **สุดท้าย**การตายคือการ**รับใช้**...

ส่วนรายการเทศน์ก่อนหน้านั้น **ทั้งสมณะสยาม สัจจญาณ** และ**สมณะกล้าจริง ตถภาโว** เตือนนักปฏิบัติธรรมอย่ามัวผัดวันประกันพรุ่งในการปฏิบัติธรรมชำระกิเลส เพราะกิเลสนั้นถ้าเราไม่ฆ่ามัน มันจะฆ่าเรา เมื่อประสพธรรมต้องรีบทำความเพียร

ภาคบ่าย**แบ่งกลุ่มฟังธรรม**และ**เข้าฐาน**งานต่างๆ ส่วนภาคค่ำ**สมณะเดินดินสัมภาษณ์กสิกร**ได้แก่ **ป้า**

ธรรมบุญ คุณอำนวย และคุณสมัยศ ทองพระงาม ในรายการ**สุดท้ายอดกสิกรรม** ที่น่าสนใจมากคือมีกสิกรที่เดิมเป็นวิศวกรเงินเดือนหลายแสนบาท ลาออกมาลงมือทำนาอินทรีย์และดูแลสุขภาพด้วยตนเอง จนหายจากทุกโรคที่ตนเป็น และสามารถบริหารจัดการกสิกรรมด้วยหลักการทางวิศวะ จนได้ผลตอบแทนสูงกว่ากสิกรทั่วไป

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

วันที่ห้าของงาน **พ่อครู**นำท้าวตริเข้า พ่อครูได้ลงรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องอนุตตริยะ ๖ และอ่านพระไตรปิฎกประกอบ

หลังท้าวตริเข้า มีการประชุมเตรียมจัดงานศิลปะโลกุตระ พ่อครูเป็นประธาน ที่ศาลา ช่วงธรรมก่อนนั้น **ลิขมาตุลัจฉิก**ตากล่าวว่า การเป็นคนดีมีอาชีพนั่นไม่่ง่าย เพราะต้องทำดีให้มาก ทำดีซ้ำซาก(พหุสัมมัง) จนทำดีนั้นได้ถึงขั้นไม่เวียนกลับไปทำชั่วอีก จากนั้น**สมณะลานบุญวชิโร**ได้ยกตัวอย่างผลเสียของการทำสิ่งไม่ดีซ้ำซาก จนตกผลึกในอนุสัย แล้วจะแก้ยากมาก ท่านจึงย้ำให้คิดก่อนทำ และระวังไม่ทำชั่วใดๆให้ได้

ธรรมะภาคบ่ายเป็นรายการ “**ตอบปัญหาอันยอดเยี่ยม ตอนที่ ๑**” โดย**พ่อครู** มีคำตอบที่ผู้คนส่วนใหญ่ถามอยู่เสมอ เช่น

ถาม : โลกหลังความตายเป็นอย่างไร? แล้วมีนรกไหม?

ตอบ... ตอบไปก็ไม่เข้าใจง่ายๆ แต่ตอบสั้นๆว่า **หลังความตายนั้นเป็นทุกข์มากกว่าสุข** จะหาความไม่ทุกข์ไม่สุขนั้นยาก ที่จริงภาวะไม่ทุกข์ไม่สุขมีลักษณะ ๒ อย่าง คือ ๑ สะกดจิตตนเอง แล้วก็อยู่แบบไม่รู้เรื่อง ความเฉยๆที่เกิดจากอำนาจกดข่มนั้นก็จะเป็นไปจนกว่าจะหมดฤทธิ์ที่กดข่มไว้ พอหมดแล้วทุกข์มันก็ขึ้นมาตามวิบากกรรม ส่วนผู้ที่ปฏิบัติสัมมาทิฐิแบบพระพุทธเจ้านั้นหลังความตายก็จะสบายไปตามที่ตนเองลดกิเลสได้ หรือถ้าเป็นพระอรหันต์ ตายแล้วจิตก็อยู่สงบอยู่ที่ดุสิต ไม่สุขไม่ทุกข์ อยู่กลางกลาง จนกว่าวิบากจะถึง หรือถึงเวลาเกิด

จำไว้เลยว่า **คนตายไปแล้วส่วนมากลงนรก ที่ขึ้นสวรรค์มีน้อยเท่ากับดินที่ติดขี้เล็บ ส่วนคนตกนรกนั้นเท่ากับดินทั้งโลก**

ถาม : ทำไมบางทีทำดีไม่ได้ดี ทำชั่วไม่ได้ชั่ว

ตอบ... ไม่มีหรอก นี่เป็นความเข้าใจผิด กรรมเป็นอันทำ กรรมเป็นของของตน จะบอกว่า

ไม่ใช่ไม่ได้ ส่วนคนที่บอกว่าทำดีไม่ได้ดี เพราะเขาเข้าใจผิดเพี้ยน เช่นทำดีแล้วไม่ได้เลื่อนยศ ทำดีแล้วไม่ได้สรรเสริญ ทำดีแล้วไม่ได้ลาภ ไม่ได้กามคุณ ไม่ได้โลกธรรมเหล่านั้น เขาก็เพี้ยนว่าทำดีแล้วไม่ได้ดี คือไปเข้าใจผิดว่าลาภ ยศ สรรเสริญ สุข เป็นรางวัลในการทำดี แท้จริงแล้วมันเป็นแค่อามิสสินจ้าง ที่คุณอาจจะได้หรือไม่ได้เท่านั้น แต่ที่ได้ทันทีคือคุณสั่งสมกุศลและอกุศลทันทีที่คุณทำ เช่น ทำดีแล้วเป็นอันทำ กัมมัฏสโกมทิ กัมมททยาโท คุณก็เป็นเจ้าของ “ดี” ที่คุณทำทันที

ภาคคำเป็นรายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “สุดยอดปฎิหาริย์” โดย ลิกขมาตุมาแก้ว มีผู้

ร่วมรายการ ๕ คน คือ คุณเอ ป้าเยา คุณวัฒนา คุณบุญ และคุณดินดำ ลิกขมาตุท่านเห็นว่า เราจะพูดถึงอนุสาสนีปาฏิหาริย์ ซึ่งหมายถึงการปฏิบัติตามธรรมะคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแล้วได้ผลจริงน่าอัศจรรย์เท่านั้น ปฏิบัติกรแต่ละคน ยืนยันว่า

การปฏิบัติธรรมตามมรรคองค์ ๘ แล้วลดกิเลสได้จริง เช่น เลิกอบายมุขทุกอย่าง กล้าเสียสละเพื่อส่วนรวมได้มากขึ้น กล้าบริจาคที่ให้ส่วนกลาง ทำงานฟรี ความสงบมากขึ้น เพราะลดความอยากได้ อยากมี อยากเป็น ได้ดีขึ้นเรื่อยๆ กล้าลาออกจากงานได้ ตั้งใจปฏิบัติเพื่อเป็นนักบวชต่อไป เป็นต้น

วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

วันที่หกของงาน พอครุณาทำวัตรเช้า ได้กล่าวให้พวกเราชัดเจนขึ้นว่า **สัญญาคืออรรถภาพของใครของคนนั้น** ทำแล้วเป็นอันทำ คิดนิดหนึ่งก็สั่งสมในคลังของอรรถภาพที่แต่ละคน รวมพลังงานในจิตใส่เข้าไปจากกรรมทุกอย่าง แล้วทรงไว้เรียกว่า**ธรรมะ** ตัว **ธรรม** คือ ทรงไว้ และ **ตัวมะ**คือจิตที่ไม่มีหายไปไหน จนกว่าจะถึงพระนิพพานเป็นปริโยสาน

เราเป็นชาวพุทธ น่าจะรู้ทุกคนว่า ถ้าได้นิพพานนี้ อนุตตรริยะใช่ไหม สุดยอด ยอดเยี่ยม ใช่ไหม

แล้วคุณจะทำอีกกี่ชาติ ชาตินี้จะมาไหม ถ้าจะมา จะผัดผ่อนอีกกี่ปี ก็เดือน ก็วัน คุณจะตายวันตายพรุ่งไม่รู้ง่ายๆ จะช้าอยู่ไย **คุณเห็นความสำคัญของเวลาไหม** แล้วพอครูก็อ่านข้อเขียนของ **ด.ช.ไม้เมืองพุทธ กรุณา** หรือ **ด.ช.นะโม** ชั้น ม.๑ โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคก(สส.ฐ.)

การมองความสำคัญของเวลาแบบจิตที่มีโลกีย์สูง ผู้นี้จะเป็นผู้มองไม่เห็นค่าของเวลาที่เปลี่ยนทุกวินาที และที่สำคัญคือ**วินาทีที่ผ่านไป มีแค่ครั้งเดียวในชีวิต** ซึ่งแน่นอน ผู้นี้ย่อมไม่รู้จักกับปัจจุบันอย่างแน่นอน ผู้นี้ย่อมไม่เจริญอย่างแน่นอน เพราะมีภพอยู่กับความไม่จริง ความไม่เที่ยงไม่แท้ไม่แน่

นอน จิตจมอยู่กับอดีต และเพื่ออยู่กับอนาคต ไม่รู้ความจริงตามความจริง ผู้ที่ย่อมไม่มีสัจจะ มีแต่ความไม่รู้ และอวิชชา(ไม่เรียนรู้อดีตในปัจจุบันและหลงในวิปัสสนา ๓)

การมองความสำคัญของเวลาแบบจิตที่เป็นโลกุตระ ผู้ที่ก้าวเข้าสู่เส้นทางของโลกุตระ ผู้ที่ย่อมเรียนรู้ศึกษาปัจจุบันที่เป็นสัจจะ เป็นความจริงอันสูงสุดของพุทธ ที่ทำได้ยากยิ่ง

ซึ่งผู้ที่รู้จักกับปัจจุบันได้นั้นแหละคือ อาริยชนผู้เจริญ(โสดา สกิทา อนาคา อรหัตต์) ผู้นี้จะรู้สึกเวลาที่เวลาบนโลกช่างเร็วเหลือเกิน เพราะรู้ว่าชีวิตนี้น้อยนัก ชีวิตนี้สั้นนัก และยังคงคิดที่จะพัฒนาให้จิตสูงขึ้นอยู่ตลอดเวลา เวลาของผู้นี้จึงเร็วกว่าเวลาของปุถุชนที่หนาด้วยกิเลส เพราะผู้นี้อยู่กับปัจจุบันที่เป็นสัจจะเท่านั้น มีแต่ปัจจุบันที่จะสามารถสร้างกรรมได้ ดังนั้น ทุกเศษเสี้ยววินาทีคือบุญ

ผมเข้าใจถูกไหมครับ

พ่อครูว่า...นี่เป็นนิมิตอย่างหนึ่งของสังคมนี **เด็กคนนี้** เขาเรียบเรียงคำของเขาแบบนี้ ลอกเลียนแบบไม่ได้ง่ายๆนะ อาตมาก็ไม่แน่ว่าจะเรียบเรียงได้อย่างนี้นะ ทุกคนโตกว่าเด็กชายคนนี้ พากเพียรเถิด **มีสัตบุรุษที่จะพูดให้เราฟัง ที่นี้ไม่ปิดกัน มีสิ่งต่อทอดนำพาเป็นคณะหมู่มวล ที่นี้มีมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี**

สุดท้ายพ่อครูย้ำว่า อนุตตริยะะ เป็นสิ่งสูงแล้ว ถ้าคุณเข้าใจก็อย่าพร่าวินาทีอีกเลย รีบตัดสินใจมาเอาสิ่งที่ควรได้ เราจะได้รวบรวมหมู่กลุ่ม **ทุกวันนี้บ้านเมืองแยเหลือเกิน เราจะช่วยได้ เราต้องมีอนุตตริยะะก่อน**

ช่วงธรรมะก่อนฉัน สมณะได้ดาว **เหตุฐานักขัตโต** ได้กล่าวถึงการนำเทคโนโลยีมาลดละกิเลส เพราะปัจจุบันพวกเราหลายคนต้องทำงานคลุกคลีกับเทคโนโลยีหลากหลาย ที่อาจชักนำเราไปสู่ทางเสื่อมหรือความเจริญในธรรมก็ได้ ขึ้นอยู่กับตัวเรา ว่าจะรู้ประมาณในการใช้งานอย่างเหมาะสม และ

อย่างเปิดเผย ท่ามกลางกัลยาณมิตรหรือไม่ ส่วน **สมณะมีอมัน ปุรณโกโร** ได้กล่าวถึงกิเลส ที่พันนาการไม่ให้เราเป็นอิสระจากกิเลสได้ คือ นีวรณ ๕ ซึ่งได้แก่ กาม ที่เปรียบเหมือนการเป็น

หนี้ **พยาบาท**ที่เปรียบเหมือนความเป็นโรค **ถิ่นมิถุระ**ที่เหมือนถูกจองจำอยู่ในคุก **อุทธัจจะ**กุกกัจจะที่เปรียบเหมือนความเป็นทาส และ**วิจิกิจฉา**ที่เหมือนกับการเดินทางก้นดารา เราต้องกำจัดพันนาการเหล่านี้ ในขณะที่เรามีชีวิตอยู่ในสังคม ขึ้นพล่อยไวมันจะติดเราไปอีกนานนับชาติ ยิ่งตายแล้วเหลือแต่

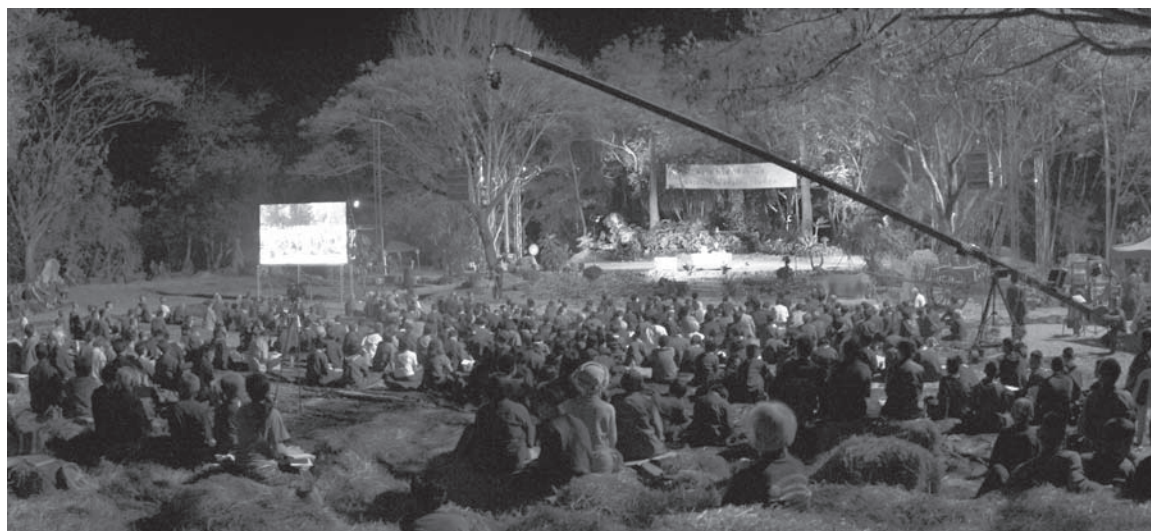
จิตวิญญาณ จะไม่สามารถสกัดพ้นจากการนี้ออกได้

ช่วงบ่ายมีการสอบเก็บคะแนน **ว.บ.บ.บ.** ในเวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐น. โดยมีนักศึกษา **ว.บ.บ.บ.**เข้าสอบทั้งหมด ๓๗๐ คน มีการจัดห้องสอบแยกประเภทตามเข็มที่ได้รับแล้ว ซึ่งบรรยากาศการสอบเป็นไปอย่างเข้มข้น ก่อเกิดพลัง

แห่งการเรียนรู้ แม้เป็นธรรมะทวนกระแสนิยมสุด แต่ก็มีผู้มีความสนใจในดวงตาตื่นรู้ขึ้นมาได้ มาร่วมสอบว.บ.บ.กัน

รายการภาคค่ำ พ่อครูตอบปัญหา ปีนี้มีเด็กๆหลายคนถามปัญหาได้ดีมาก จนพ่อครูเอ่ยชมเช่น

ถาม : โคตรวิญญาณ โคตรบุญคุณ โคตรภูจิต และปรหัตตอุปชีวีคืออะไร
ตอบ... **โคตรวิญญาณ**คือจิตที่เป็นตัวรู้ จิตที่เราได้หลุดพ้นกิเลสมาได้ ที่เรียกว่า**ภาวะโคตร-ภูจิต** แต่**โคตรบุญคุณ** คือคนที่ตัดโคตรความเป็นปุถุชนมาแล้ว แต่ว่าอาจปฏิบัติธรรมหน้าองน้ำตา เพราะยังไม่ได้บรรลุ

ปรหัตตอุปชีวีคือยังอาศัยสิ่งอื่น พวกคุณเป็นปรหัตตอุปชีวีกับอาตมา พวกคุณต้องอาศัยอาตมาอยู่ เปรตต้องอาศัยผู้อื่น ตนเองอาศัยตนเองไม่ได้ก็ต้องอาศัยผู้อื่น ถ้าเราได้พัฒนาตนมาเป็นปัจเจก และสยงอภิญญา ผู้มาที่หลังเราก็เป็นปรหัตตอุปชีวีของเราทั้งนั้น แล้วถ้าได้ถึงขนาดเป็น

ธรรมสามีนั้น ก็คือพระพุทเจ้า อาตมาก็ยังเป็นปรตัตตูปชีวีของท่าน ท่านเป็นผู้ให้อาตมา มันซ้อนๆ คือผู้ยังอาศัยอื่นต่อนี้คือปรตัตตูปชีวี ตนเองเป็นไม่ได้ต้องอาศัยผู้อื่น ใครจะหยิ่งผยองว่าตนไม่พึ่งใครก็อีกศาสนาหนึ่งเลย ไม่ใช่ศาสนาพุทธ

ถาม : การปฏิวัติพุทธศาสนาคืออะไร

ตอบ... คือ จัดการคนที่ทำให้ศาสนาเสียหาย จัดการให้หยุดอย่าให้ต่อ อย่าให้อยู่ในวงการศาสนาประเทศไทย จัดการเลยผู้มีอาญาสิทธิ์ เพราะซ้อนในสายศาสนาไม่มีใครไปจัดการคนที่ขึ้นมาใหญ่ขนาดนี้ได้ นอกจากอำนาจรัฐ

วันเสาร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๖ วันผ่านไปรวดเร็วยิ่งนัก สำหรับผู้รู้ค่าของเวลาในปัจจุบันขณะนี้ ทุกเสี้ยววินาทีจึงเป็นวินาทีแห่งการชำระจิตสันดานให้หมดจด ทำวัตรเข้าปิดท้ายงานด้วยการเฉลยข้อสอบว.บ.บ.บ. สรุปสภาวะธรรมและการทำงาน จากนั้นจึงร่วมกันเก็บข้าวของเก็บงาน ซึ่งผู้มาร่วมงานก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ถือว่าทุกคนมาเป็นเจ้าภาพงานร่วมกัน

งานนี้มีปรากฏการณ์แปลก

ใหม่หลายอย่างที่เ็นนิมิตว่า
ชาวโศกจะได้ถึงรอบที่
ต้องพัฒนาตนเองให้มาก
ขึ้น ให้เป็นโศกอนุตตรริยะ
คือโศกรอบใหม่อัน
ยอดเยี่ยม แม้ได้กาย
น้อยเรียนเพียง ม.๑ ก็
สามารถเขียนข้อธรรมอัน

ลึกซึ้ง ที่พ่อครูยังบอกว่า พ่อครูอาจเรียบเรียงไม่ได้ดีเช่นนี้ก็ไม่ได้ ทำให้ผู้ใหญ่ต้องหันมามองตน
พัฒนาตนเองให้มากขึ้นอีก เพราะชีวิตนี้น้อยนักสั้นนัก คนดีพึงดูถูกอายุนั้นเสีย พึงประพฤติจุดคนมี
ศีระะถูกไฟไหม้ มฤตยูจะไม่มาถึงยอมไม่มี(พุทธพจน์)

กัมงานข่าวโศก

สถิติผู้ฟังธรรมที่ศาลางานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฎิหารย์ ครั้งที่ ๔๐

วัน/เดือน/ปี	ท้าวตราเช่า (คน)	ก่อนฉัน (คน)	ภาคบ่าย (คน)
อาทิตย์ ๒๑ ก.พ.		๑,๔๓๖	๕๗๒
จันทร์ ๒๒ ก.พ.	๑,๐๒๘	๙๒๕	๗๕๔
อังคาร ๒๓ ก.พ.	๗๙๕	๘๔๗	๔๑๕
พุธ ๒๔ ก.พ.	๕๙๐	๘๓๓	ไม่ได้นับ
พฤหัสบดี ๒๕ ก.พ.	๘๐๐	๙๘๘	๖๔๔
ศุกร์ ๒๖ ก.พ.	๖๗๖	๗๖๗	๓๗๐
เสาร์ ๒๗ ก.พ.	๔๒๐		

งานเสด็จมุขิตาจิต
๘๔ ปีชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริรักษ์

คุณเกษม ศิริรักษ์ เจ้าของนามปากกา **ส.ศิริรักษ์** เป็นนักคิด นักเขียน และนักวิชาการอิสระ ซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไป จนได้รับสมญานามว่า **ปัญญาชนสยาม** มีชื่อเสียงอย่างมาก ในการวิจารณ์อย่างไม่เกรงใจใคร ไม่เกรงอำนาจผู้ใด และที่สำคัญคือ **เป็นนักต่อสู้เคลื่อนไหว เพื่อความเท่าเทียมกันในสังคม มาอย่างยาวนาน**

เพื่อเป็นการแสดงมุขิตาจิตยกย่องเชิดชูบุคคล ที่ออกมาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ ทำความดีให้กับแผ่นดิน **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และชุมชนชาวอโศกร่วมกับสถาบันบุญนิยม** จึงมีดำริจัดงาน **๘๔ ปีชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริรักษ์** ขึ้น เนื่องด้วยโอกาสที่อาจารย์ ส.ศิริรักษ์จะมี **อายุครบ ๘๔ ปี ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙** นี้

งานนี้จัดที่พุทธสถานสันตติอโศก ซอยนวมินทร์ ๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร **ในวันเสาร์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๙**

เริ่มกิจกรรมเวลา ๘.๓๐ น. โหมโรงด้วยดนตรีจากวงฆราวาส

๙.๐๐ น. **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** กล่าวเปิดงาน ๘๔ ปีชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริรักษ์ โดยมีเนื้อหาโดยย่อกล่าวถึง คนดี ที่เป็นตรีมูรติของไทย หมายถึงฉายาของคนที่มีประโยชน์คุณค่าของสังคม กล่าวคือ ต้องมีคำว่าเสียสละเป็นเกณฑ์ตัดสินสำคัญ มีผู้มีรูปธรรมนามธรรมที่เป็นประโยชน์คุณค่าแท้ ก็เรียกว่ามีมูรติ

รูปธรรมนั้นมีฉายาอยู่

คิระหนึ่ง रामหนึ่ง พรหมหนึ่ง คือฉายาของตรีมูรติ หรือจะมีฉายาอื่นที่เป็นสามเส้าอีก

ก็คือเป็นมูรติทั้งนั้น ซึ่งในโลกยุคนี้จะมี
สิ่งที่เป็นคุณค่าแท้ในเมืองไทยที่มีภูมิธรรม
ถึงอนุตตรธรรมอยู่ในอนุสัยจิต ในกันบึ้ง
ของจิตที่ฝังรากไว้ในจิต

ผู้ที่มีพุทธธรรมจึงจะนับได้ว่า
มีมูรติ ในเมืองไทยมี ๓ ท่านที่มีกรรม
ทำมา ล้วนอายุเกิน ๘๐ ขึ้นไป คุณธรรม
สามเส้านี้จะช่วยสังคมได้อย่างแท้จริง
เป็นสภาพหมุนรอบเชิงซ้อนอย่างมี
คัมภีร่าอย่างยิ่ง

ผู้หนึ่งในสามนั้น มีฉายาว่า **ศิวรักษ์** เป็นสังฆะแท้ของผู้เกิดมาช่วยโลกช่วยสังคม เป็นผู้มี
บุคลิกและกรรมที่ยากคนจะเข้าใจ คือผู้มี สู่ ลักษณะที่เป็นศิวะอย่างแท้จริง

อาจารย์ ส.ศิวรักษ์ คือ สู่ คือ ลักษณะดี แล้วมีฉายาว่าศิวรักษ์ รักษา ศิวะ

อีกผู้หนึ่งอาตมาขอกล่าวผ่านๆว่ามีฉายาว่า **รามรักษ์** อีกผู้หนึ่งก็มีลักษณะของพรหมลักษณะ
เรากำลังพูดถึงคนคนเดียวก่อน เป็นการเปิดเผยสังฆธรรมอันลึกซึ้งที่ยังไม่เคยมีใครกล่าวนัยอย่างนี้

และมีผู้ที่สามารถทำให้คนมาจน **ทำให้คนเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียง** ทำให้คนมาเสียสละ
อย่างจริงใจ เป็นต้น แล้วพยายามขัดเกลาผู้อื่นให้มาสู่จุดนี้ให้ได้เรียกว่าผู้มีศีลมีมูรติแท้จริง เมืองไทย
เรามีสามท่านแล้วคนเหล่านี้อายุ ๘๐ ปีขึ้นไปทั้งสิ้น

จากนั้นพ่อครูได้เชิญให้อ.สุลักษณ์ได้พูดก่อนที่จะเข้าเสวนา

อาจารย์ ส.ศิวรักษ์กล่าวว่า....ผมชื่อนายอภัยมณีต้องเป่าขลุ่ยก่อน ขอขอบพระคุณพระคุณ
ท่านที่ได้จัดงานวันเกิด ๘๔ ปีให้ ผมก็ดีใจมากที่จะได้อยู่ ๘๔ ปี เกิดเมื่อไหร่ตายเมื่อไหร่คือสมมุติ
ผมเองก็ไม่ได้มาเพื่อรับสรรเสริญเยินยอ ซึ่งผมขอบนะ แต่ที่มารสามคนที่จะมาทำนี้ก็ดีนะ ผมถือว่าเป็น
เป็นกัลยาณธรรม เราเป็นชาวพุทธนี่คือผู้ต้องการตื่นจากโลก โกรธ หลง เราต้องทำศีลให้กลับคืนมา

จากนั้นเป็นการเริ่มการเสวนาหัวข้อ
คั่นช่องสอง ส.ศิวรักษ์ โดย **ท่านจันทร์**จาก
สันติอโศก เป็นผู้ดำเนินรายการ มีผู้ร่วม
เสวนาคือ **ดร.อุทัย ดุลยเกษม** อดีตอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร **คุณประชา หุตานุวัตร**
คุณรสนา โตสิตระกูล อดีตวุฒิสมาชิกวุฒิสภา
กรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๑

ในการเสวนามีผู้ร่วมงานได้แสดง
ความคิดเห็นด้วยคือ **อ.ปราโมทย์ นาครทรรพ**

อ.วิชา มหาคุณ, อ.กมล กมลตระกูล

จบการเสวนาประมาณ ๑๑.๑๐ น. จากนั้นอาจารย์ส.ศิวัรักษ์และผู้ร่วมรายการเสวนาทั้งหมด มารับของที่ระลึกจากพ่อครู ต่อด้วยการเดี่ยวขลุ่ย โดย **นรภัทร ภาบรจจิตต์** ด้วยบทเพลงเดือนเพ็ญ และเพลงน้ำตาแสงใต้ และต่อด้วยการร่ำอวยพร โดย**นักเรียน**

สัมมาสิกขาสันตือโคก

จากนั้นอาจารย์ส.ศิวัรักษ์และคณะผู้มาร่วมงาน ได้เดินชมนิทรรศการศิลปะโลกุตระ และทางผู้จัดงานได้เตรียม **โรงบุญมังสิริวัตติ** ให้ทุกคน

ในงานมารับประทานได้ฟรีอีกด้วย มีผู้มาร่วมจัดโรงบุญทั้งหมด ๓๖ โรงบุญด้วยกัน

♥ *ช่วงเวลาเข่าวอโคก*

นักดำห้าด้า๑

คนจริง	คนตรง	คนกล้า
โด่งดัง	ด้อยต่ำ	น่าอัศจรรย์
สอดส่อง	กองสุข	ขุมทรัพย์
ค้นเคือง	ส่องฉับ	อับตา๑
นักเขียน	นักคิด	นักพูด
นักแปล	นักบูด	เรือองศา๑
นักด๑๑	นักดำ	ห้าด้า๑
เรือองศา๑	สุลักษณะ	ศิวัรักษ์

★ ท่านจันทร์ แห่งสันตือโคก

งานนิทรรศการศิลปะโลกุตระ *Art of Noble Life*

ด้วยสถาบันบุญนิยมจัดนิทรรศการแสดงผลงานของศิลปินอิสระ โดยได้นำผลงานของศิลปินชาวโศก ที่สื่อศิลปะอันเป็นโลกุตระ เริ่มครั้งแรกนี้ของคุณแสงศิลป์ เดือนหงาย มาจัดแสดง เป็นตัวอย่างนำร่อง

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปิดเผยความเป็นศิลปะชั้นโลกุตระว่าเป็นอย่างไร ตามการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า ซึ่งจะเป็นคุณแก่มนุษย แก่สังคมประเทศชาติ แก่โลก เป็นการช่วยมวลมนุษย ช่วยสังคมประเทศชาติ ช่วยโลก เพื่อจะได้ช่วยกันเผยแพร่กันต่อไปให้ยิ่งๆ

นิทรรศการ“ศิลปะโลกุตระ Art of Noble Life” เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชม ระหว่างวันที่ ๒๐ มีนาคม ถึง ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ พระวิหารพันปีฯ ชั้น ๒ พุทธสถานสันตโตโศก กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่เวลา ๗.๐๐-๑๗.๐๐ น. ทุกวัน ฟรี ไม่เก็บค่าใช้จ่ายใดๆ

โดยได้มีพิธีเปิดงานนิทรรศการวันอาทิตย์ที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่พระวิหารพันปีฯ ซึ่งกิจกรรมในวันเปิดงานนิทรรศการ “ศิลปะโลกุตระ Art of Noble Life” มีการถ่ายทอดสดทางบุญนิยมทีวี รายการต่างๆ มีดังนี้

เวลา ๘.๓๐ น. สมณะเดินดิน
ติกชวีโร ได้มาเกริ่นกล่าวแสดงธรรมก่อน
 เปิดงาน

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาเปิด
 งานเวลา ๙.๔๕ น. และนำเสวนาเรื่อง
ศิลปะโลกุตระ มีเนื้อหาโดยย่อว่า.....
“ศิลปะโลกุตระ” นั้น คือ ศิลปะที่ไม่ใช่แค่
“ศิลปะโลกียะ”

จุดแบ่งโลกียะ กับ โลกุตระ

อยู่ที่**“อกุศลจิตหรือกิเลส”**เป็นตัวชี้ค่า ถ้า....ผลงานใด หรือของใคร **สามารถทำให้อกุศลจิตหรือกิเลส**
ของคนลด ละ จาง ลงได้ ก็เป็นโลกุตระ ถ้า....ผลงานใด หรือของใคร **สามารถทำให้จิตคนหรือกิเลส**
ของคน เพิ่ม โต ใหญ่ หรือหนามากขึ้น ก็เป็นโลกียะ

ศิลปะโลกุตระ คือ งานที่มีอิทธิพลถึงขั้นทำให้คนผู้เสพ ลดกิเลส ได้
 จากนั้นพ่อครูได้แนะนำศิลปินที่มาร่วมเสวนาด้วยคือ

๑. คุณแสงศิลป์ เตือนหงาย
๒. คุณไม้ม่อม ธรรมชาติอโคก
๓. คุณสุ่แดนธรรม นาวาบุญนิยม
๔. คุณเพชรพันศิลป์ มุณีเวช

แล้วให้ทั้งสี่ท่านได้นำเสนอภูมิรู้ใน
 ศิลปะโลกุตระของแต่ละท่าน และเปิดให้คนที่
 มาร่วมงานได้นำเสนอความคิดเห็นอีกด้วยซึ่งก็มี
คุณแทน ราสนา, คุณวสันต์ สิทธิเขตต์,
คุณจุ่ม วงด่านเกวียน, อ.ปานเทพ พัวพงษ์
พันธ์, คุณหงษ์จร เสน่ห์งามเจริญ ออกมา
 แสดงความเห็นเพิ่มเติม

งานนี้มีหัวใจขององค์รวมที่จะเป็น
 โลกุตระ ก็คือ **“กรุณาทำให้เล็กอย่าง**
เหมาะสมในสิ่งที่จะทำจะเป็นต่างๆ เพื่อ
ความสวยงามจะได้สมดุลอย่างกลมกลืน”

๑๑.๑๕ น. หลังจบเสวนาศิลปะโลกุตระ ก็มีการแสดงดนตรีกวีศิลป์ และการร้องเพลงจาก
 ศิลปินผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน โดยมี **อ.กฤษฎา ใจวัฒนานุกูล** และ**คุณพิมพ์เพชรรุ่ง** เป็นพิธีกร ศิลปิน
 ที่มาร่วมแสดงในงานประกอบด้วย ศิลปิน **นันทวัน เมฆใหญ่, วงจันทร์ ไพโรจน์, อุมภาพร**

บัวพึ้ง, เทพ ทูนใจ, ว.รัชยา, วสันต์ สิทธิเขต, วงศ์ดาญชลี, อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, อ.ธนิศร์ ศรีกลิ่นดี, คุณบี คณาคำและคณะ, น้าห่อง(มลล อุทก)และคณะ, น้าชู น้าเสก ร่วมกับวงฆราวาส ปิดท้ายด้วย บทเพลงสากลจาก **คุณอู๋ หฤทัย**

ศิลปินแต่ละท่านที่มา ล้วนได้รับของที่ระลึกเป็นหนังสือ ศิลปะหรืออนาจาร และหนังสือชาว อโศกเล่มอื่นๆจากพ่อครู และมีพืชผัก ผลไม้ไร้สารพิษจากชุมชนบุญนิยมชาว อโศก ที่จัดเต็มให้ไปอย่างน่าประทับใจ

ในงานนี้ ที่ทาวนเฮ้าส์ชอย กลางหน้าสันตอโศก ฝั่งหนึ่งมีการจัด

แสดง(แต่ขายจริง)**ศิลปะพาณิชย์บุญนิยม ๔ ระดับ** ตั้งแต่ ๑๑.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น. มีทั้งสินค้าขาย ต่ำกว่าราคาตลาด ขายเท่าทุน ขายต่ำกว่าทุน และแจกฟรี

อีกฝั่งหนึ่งของทาวนเฮ้าส์ เป็น**โรงบุญมังสวิรัติแจกอาหารฟรี** มีอาหารมากมายหลายอย่าง จากชุมชนต่างๆของชาวอโศก และจากญาติธรรม มีมากมายถึง ๕๕ โรงบุญ

หลังจากการเสวนาพ่อครูยังได้พาศิลปินที่มาในงาน ไปชมศิลปะโลกุตระ ที่ชั้น ๒ พระ

วิหารพันปีฯ ซึ่งมีทั้งภาพจิตรกรรม และงาน ประติมากรรม ที่รังสรรค์โดย**คุณแสงศิลป์ เตือนหงาย** โดยแนวคิดจากพ่อครูอีกด้วย **ซึ่งนิทรรศการนี้ จะ จัดแสดงไปจนถึงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙** จึงถือว่่า วันที่ ๒๐ มีนาคมวันนี้ เป็นวันเปิดงานนิทรรศการ และเป็นกาเปิดเผยศิลปะโลกุตระของชาวอโศกออก สู่อสาธาณชน สู่อโลกกว้างอย่างเป็นทางการครั้งแรกในโลก

๙ ทิวงานชาวอโศก

งานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๐

งานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ จัดงานวันอาทิตย์ที่ ๓ ถึงวันเสาร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ในปีนี้ยังคงจัดที่พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ซึ่งปกติจะจัดที่พุทธสถานคีรีระะอโศก จ.ศรีสะเกษ แม้จะย้ายมาจัดที่ราชธานีอโศก แต่ชาวชุมชนคีรีระะอโศกก็ยังคงมาทำหน้าที่เป็นแม่ในงานในงานนี้เช่นเดิม

วันศุกร์ที่ ๒๕ - วันเสาร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙

ช่วงก่อนงานปลุกเสกๆ มีการจัดค่าย ชื่อค่าย “หยุดเอาแต่ใจ ขอสักค่ายได้ไหม” ในวันศุกร์ที่ ๒๕ ถึงวันเสาร์ที่ ๒๖ มีนาคม เป็นค่ายของนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๖ ทุกแห่งของชาวอโศก ซึ่งมีทั้งหมด ๒๘ คน แบ่งเป็นฝ่ายชาย ๑๓ คน ฝ่ายหญิง ๑๕ คน

ค่ายหยุดเอาแต่ใจขอสักค่ายได้ไหม คือค่ายที่จะพัฒนาตัวตนของนักเรียน ม.๖ ให้เรียนรู้สัมมาทิฏฐิ เพราะ “เอาแต่ใจตัว คือ ชั่วโดยอัตโนมัติ”(โคลกของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์)

สัมมาทิฏฐิ คือ ประชานของสัมมาอาริยมรรค มีองค์ ๘

สัมมาทิฏฐิ คือ จุดเริ่มต้นทางเดินสู่ความเป็นอาริยะ เส้นทางสู่สัมมาทิฏฐิ คือทางเดินหรือ

องค์ประกอบที่จะนำไปสู่สัมมาสมาธิ

ถ้าเราไม่เข้มแข็งทางจิตใจ ก็ควรอยู่ห่างไกลจากผู้ที่มีจิตภวัฏฐิ ที่จะช่วยหรือชักชวนให้ทำผิดกฎระเบียบ ผิดศีล ๕ แล้วเราจะเอาชนะความเบื่อก(การไม่ได้ตั้งใจตนเอง) ที่ทำให้ชีวิตตกต่ำสู่อบายภูมิ

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ - วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ก่อนถึงงานตลาดอาริยะแทบทุกปี ชาวโศกซึ่งมีระบบการศึกษาแบบบุญนิยม ที่มีทั้งโรงเรียนสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาจากแต่ละชุมชน จะจัดค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ หรือค่าย ยอส.ขึ้นเป็นค่ายที่รวมนักเรียนทุกสถาบันอโศก มารวมกัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันในหมู่นักเรียนนักศึกษาชาวอโศก ดังคำขวัญที่ว่า **“เลือดพี่ เลือดน้อง คล้องวิญญาณ สานวัฒนธรรมบุญนิยม”**

ปีนี้เกิดความมหัศจรรย์อันจั้งขึ้นอย่างกะทันหัน ก่อนค่ายยอส.เพียงสองวัน คือ ต้องเปลี่ยนสถานที่จัดตลาดอาริยะ จากอาคารเขื่อนสวนหรืออาคารสัมมาวิชชารามนาวาบุญนิยมที่ยังสร้างไม่เสร็จ มาเป็นอาคารเขื่อนตลาด และภายในชุมชน ซึ่งก็มีเวลาเตรียมงานไม่มาก เป็นจังหวะที่ดีที่ชาวค่าย ยอส. จะได้พิสูจน์ฝีมือจอมยุทธของนักเรียนนักศึกษา ว่าจะสามารถเตรียมงานตลาดอาริยะได้เสร็จทันเวลาหรือไม่

มีนักเรียนนักศึกษาของชาวโศกมาเข้าค่ายทั้งหมดกว่า ๓๐๐ คน โดยได้แบ่งออกเป็น ๑๔ กลุ่ม แยกหญิงชาย เพื่อสะดวกในการทำกิจกรรมค่าย ทุกกลุ่มจะมีสมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม และครูประจำกลุ่ม ให้เป็นองค์รวม บวร หรือ บ้าน วัด โรงเรียน โดยมีสมณะ ๑๖ รูป สิกขมาตุ ๕ รูป ครูประมาณ ๕๐ คน มาช่วยจัดค่าย

ผลของการทำค่ายนี้ ทำให้เกิดวอร์รูมิวิชาการ เกิด คอส. คือ **ครูโศกสัมพันธ์** เกิดการสนทนากาแบบศิลปะโลกุตระ มีการประเมินผลด้านศิลปะเด่น เป็นงาน ชาญวิชา

วันศุกร์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙

เวลา ๕.๐๐-๙.๐๐ น. มีการสัมมนาการศึกษาบุญนิยม ที่ชั้นล่าง เขื่อนศูนย์บุญ มีสมณะ ๑๙ รูป สิกขมาตุ ๔ รูป ครู ๔๔ คน

ผลจากการประชุมสรุปว่า สิ่งที่ต้องพัฒนา คือ

๑. เรื่องของการพัฒนาคุณธรรมของครู
๒. เรื่องของการพัฒนาชีวิตประจำวันการกินอยู่ของนักเรียน
๓. เรื่องของผู้ใหญ่ ต้องเข้าไปช่วยเหลือดูแลเด็ก ไม่อย่างนั้น เด็กไปไม่รอด
๔. ความเป็นเอกภาพของการดูแลนักเรียน ดูแลทุกข์สุขของเด็กนักเรียน ให้ดูแลเหมือนญาติคนหนึ่งเ็นครอบครัวของเรา

พ่อครูได้กล่าวว่า...อาตมาแทบจะไม่ต้องไปแนะนำอะไรเพิ่มเติม นอกจากไม่แนะนำแล้วก็ได้ตั้งด้วยว่าระวังจะทิ้งเด็กไปไกล พวกเราเจริญมาก จนอาจลืมไปและไม่ดูความจริงของผู้อื่น เราไม่ดูข้างหลัง สรุปคือ **พวกเราเจริญอย่างน่ากลัว เจริญมากไป** นี้พูดด้วยความเข้าใจตามภูมิอาตมาณะ

เพราะฉะนั้นไม่ต้องกังวลมากหรอก พัฒนาให้ช้าลงหน่อย แล้วเราจะได้รับความแน่น ได้ ความทั่วถึง ให้แก่เด็กได้มากกว่านี้ พวกเราก็จะไม่ก้าวหน้าเร็วเกินการณ์ จนห่างไกลโลก ทั้งโลกเกิน ไป อาตมารู้สิ่งที่เกิดเพราะอะไร เพราะคำว่าโลกุตระ

คำว่าโลกุตระคือเหนือเกินโลก พวกเรามี มันจึงตั้งอย่างมีพลังสูง **ไปสู่ที่สูงเกินโลกมากไป หน่อย เร็วไปหน่อย ใจเร็ว** เพราะมันหลงยินดีในสิ่งที่เป็นโลกุตระ มันก็อดไม่ได้จะให้คนเขาได้ๆ แต่ลืมไปว่าเขายังเด็กยังไม่มีวุฒิภาวะพอ

ที่อาตมารู้อันนี้ได้เพราะเอาทฤษฎีพระพุทธเจ้ามาสอนมา ๔๖ ปีแล้ว เอารายละเอียดมาดู แล้วก็เห็นว่า มีอันนี้แทรกในสังคัมพวกเรา คือสังคัมพวกเราเป็นสังคัมพากันเจริญนะ ไม่ใช่สังคัม ไม่เอาถ่าน อย่างชาวโลกๆเขา เขาจะตัวใครตัวมัน กับเขาจะเอาถ่านเฉพาะกลุ่ม เช่น ครอบครัวก็เอา ถ่านเฉพาะครอบครัวตน อย่างเก่งก็มีมิตรสหายของตน นอกนั้นก็ใครจะเป็นอย่างไรไม่ค่อยเอาจริงเอาจัง อย่างพวกเรา **พวกเราเอาจริงบางที่เกินไป ตัวเล็กตัวน้อยบางที่จะเอาเรื่องเขา จะต้องไม่ให้บกพร่อง เลย นิดไม่ได้หน่อยไม่ได้ ไซ้ไหม**

เพราะฉะนั้นก็ปรามไว้หน่อยว่าเราเดินทางมาไกลถึงขนาดนี้ก็ตรวจสอบทบทวนดู เป็นอย่างไร ที่อาตมากล่าวหรือไม่? เราทำงานมา อาตมาเห็นข้อบกพร่องตรงนี้ว่า**เราเร่งรัดเกินไป ผลที่ได้กับสังคัม จึงไม่มากพอ สังคัมเขาไม่ซาบซึ้งไม่เข้าใจไม่เห็นว่าเป็นดี ก็เลยปล่อยเราทิ้งเราไป ดีไม่ดีมองว่าเราเกิน มนุษย์เขาอีก เขาก็ไม่แยแสไม่เห็นคุณค่า แต่พวกเราหลงคุณค่าพวกเรามาก หลงลึกๆ ไซ้ไหม คนอื่น เขาไม่ได้นึกอย่างเรา เรามีของดี แต่เขาไม่เห็น**

สรุปว่าพวกเราทำไปเถอะ แล้วก็ให้ข้อคิดไปแล้ว **ระวังอย่างเพิ่งวิ่งเร็วเกินไป จนขาดจาก มนุษย์เขา**

มีพิธีรับกลด นักเรียนนักศึกษาที่จะจบการศึกษานี้ ๒๕๕๙ ที่เขื่อนศูนย์บุญ เริ่มพิธีการ ๘.๐๐ น.

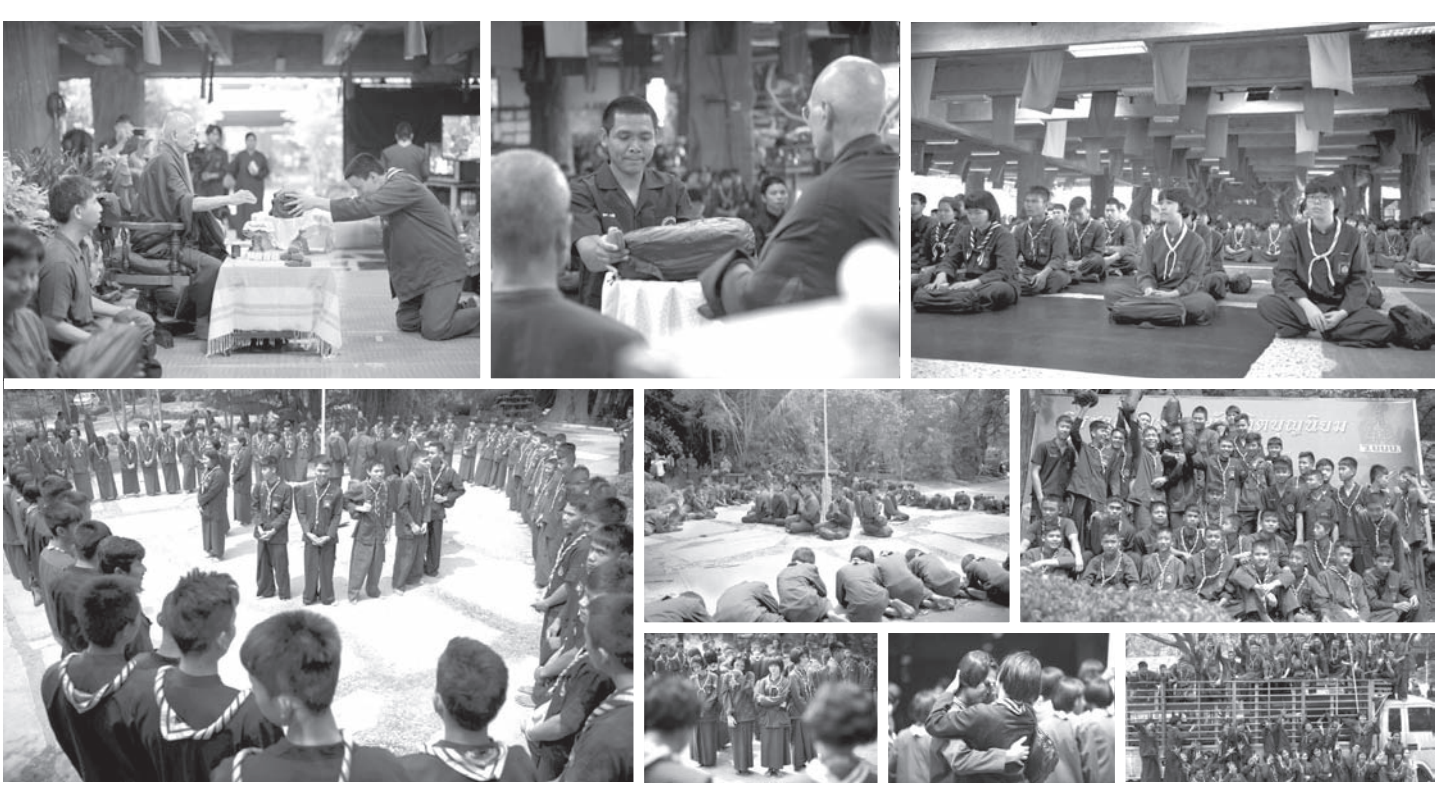
ปีนี้มีนักเรียนนักศึกษาที่จบการศึกษามา ๗ โรงเรียนสัมมาสิกขา และ ๒ วิทยาลัยอาชีวศึกษา รวมทั้งหมด ๕๐ คน มีชื่อรุ่นว่า รุ่น **“พลังสร้างเมือง”**

กลดเปรียบเสมือนบ้านหลังหนึ่ง เป็นบ้านเคลื่อนที่สามารถนำไปใช้อยู่อาศัยนอนได้อย่าง อิศรเสรี **เป็นลักษณะเด่นของอารยชนที่พึงตนเองได้**

ผู้ที่จบการศึกษาจะได้รับของที่ระลึก ๒ อย่างโดยแบ่งเป็น

๑. นักเรียน ม.๖ และ ปวช. จะได้รับ**กลด** และรับ**จี้ใบโพธิ์** ที่พ่อครูได้จัดทำเป็นกรณีพิเศษ สำหรับนักเรียน ม.๖ และปวช.

๒. นักศึกษาที่จบระดับ ปวส. จะได้รับ**กลด** และรับ**หยาดน้ำใจพรายทอง**

หยาดน้ำใจพรายทอง พ่อครูได้จัดทำเป็นกรณีพิเศษ ปกติจะมอบให้บุคคลที่พ่อครูได้พิจารณาว่าเหมาะจะได้รับ เช่น สมณะ ลิกขมาตุ และโอกาสนี้พ่อครูได้มอบหยาดน้ำใจพรายทองแก่นักศึกษา ปวส.

ในพิธีรับกลด นักเรียนนักศึกษาแต่ละคนจะนำ**สารานิพนธ์**ที่ได้จัดทำขึ้นด้วยตนเอง เป็นสาระแก่นสารที่ได้จากการเรียนทั้ง ๖ ปี มาถวายพ่อครู แล้วจึงรับกลดและของที่ระลึกจากพ่อครู เมื่อเสร็จพิธีรับกลดแล้ว พ่อครูให้โอวาท โดยสรุปว่า...

วันนี้เป็นโอกาสดีฤกษ์ดีสำหรับผู้ที่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนสัมมาสิกขาของชาวอโศกเราทั่วประเทศไทยทั่วโลก ทั่วโลกก็มีอยู่เท่านี้ มีอยู่แค่ ๘ โรงเรียนแต่ก่อนมีอยู่ ๔ โรงเรียน เป็นทั้งหมด ๗ โรงเรียน ๒ วิทยาลัย

ปีนี้จบออกไปทั้งหมด ๕๐ คนถ้วนเลย ม.๖ มี ๒๘ คน ปวช. ๑๔ คน ปวส. ๘ คน ดูลิ ๕๐ คนนี้จะวนเวียนให้สัมผัสเห็นหน้ากันก็คน จะพอเห็นหน้าก็คน ไม่หวังจะมาอยู่สัก ๒๐ คนหรอก เพราะว่าเราไม่หวัง เราไม่บังคับ **ถ้าจริงคนจะสมัครใจมา เพราะปัญหาอิสระเสรีภาพของเขา** ถ้าไม่ใช่ของจริงก็ยาก ต้องเซ็นกัน แต่คนจริงนี้จะสู้ เขามีปัญญารู้ แต่คนไม่จริงนี้ยาก ยิ่งเราไม่มีอำมริสมากระตุ้น เราไม่มีลาภยศสรรเสริญ อะไรมาล่อ เราก็ก็น่าชมมายกย่องเท่าไร แต่ลัจจะแม่เราไม่ได้รับยกย่อง แต่ถ้าเราทำจริงก็เป็นจริงของเราแล้ว ไม่ต้องให้ใครมายกย่องก็ได้ **เรามีกรรมเป็นของเรา เราเป็นทายาทกรรมของเรา เรารับมรดกกรรมของเรา ไม่ต้องเสียพลังงานไปหลอกล่อกัน**

หลงปู่คิดคาดไว้ไม่ได้หวัง ว่าพวกเราพอเข้าใจ ที่หลงปู่ได้สาธยาย อ้างอิง **ถ้ามีปัญหาจะรู้ว่าคนจนแบบนี้ ไม่ได้เอาโก้เก๋ เป็นคนจนอดมสมบุรณ** แต่แก้กูกุลช่วยเหลือคนอื่น ดีไม่ดีช่วยคนรวยได้ แปลกประหลาดซับซ้อนมาก

หลงปู่เห็นรอยไรรว่า เด็กเราเริ่มเข้าใจแล้วมีปัญหาเห็นว่าที่นี่ลัปปายะแท้จริง จะอยู่ต่อก็มี

วันอาทิตย์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๙

เริ่มงานปลูกเสก“พระแท้ๆ”ของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๓-๕ เมษายน เป้าหมายของงานปลูกเสกฯ คือ การสร้างพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ให้เกิดขึ้นภายในตัว “คน” อันเป็นกิจที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงพาทกระทำมาก่อน ในงานนี้จึงไม่มีพิธีการอันหมายถึงเป็นเตร็จฉานวิชา โดยเอาอิฐ หิน ดิน ปูน โลหะ และวัตถุอัปมงคลต่างๆเข้ามาปลูกเสกอย่างเด็ดขาด เพราะเป็นการหลอกลวง และไม่ตรงตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

การปลูกเสก“พระแท้ๆ”ของพุทธ ก็คือ การทำคนให้เป็น “พระ” หรือผู้ประเสริฐในแบบพุทธ เป็นพระอาริยะตั้งแต่พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี สูงสุดเป็นพระอรหันต์ ดังเช่นที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรง “พุทธาภิเษกหรือปลูกเสก” บุคคลต่างๆ จนเป็นอาริยสาวกสืบต่อพระศาสนาอย่างยั่งยืนมายาวนาน

ซึ่งในงานนี้มีสมณะ และสิกขมาตุ ที่เป็นเกจิอาจารย์ ช่วยแนะนำแนวทางในการดำเนินชีวิตสู่ความเป็นอาริยะ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีร่วมปฏิบัติธรรมในงานได้เข้าพบสนทนาธรรม ชักถามปัญหา เพื่อเพิ่มสัมมาทิฐิและทำความเข้าใจในหมวดธรรมต่างๆเพิ่มขึ้น โดยผู้เข้าอบรมในงานจะต้องมาฝึกถือศีล ๘ รับประทานอาหารมังสวิรัตวันละ ๑ มื้อ และไม่สวมรองเท้า เพื่อเป็นการฝึกบำเพ็ญสร้างวินัยให้กับตัวเองอย่างเคร่งครัด เป็นการอบรมธรรมะเพื่อพัฒนาจิตวิญญาณ มีทั้งปรีชาญาณ และปฏิบัติ มีคำสอนคำอธิบาย และวิธีการที่จะสื่อในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ได้ชัดถ้อยชัดคำบำเพ็ญตน ให้รู้จักการกินอยู่หลับนอนตามกรรมฐานของชีวิต

วันแรกของงาน เวลา ๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. **พ่อครูพาปฏิบัติตน** ให้เหล่าชาวพุทธตั้งใจอุโบสถศีล(ศีล ๘) ตลอดระยะเวลาทั้ง ๗ วันของงาน เพื่อให้ศีลเป็นเกราะคุ้มกันจิตวิญญาณในการพากเพียรปฏิบัติธรรมให้เกิดผลจริง ตามหลักธรรมคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

“ณ บัดนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอตั้งจิตปฏิบัติตน

ในงานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป **ข้าพเจ้าทั้งหลาย จะขอบำเพ็ญธรรม ประพฤติตน อยู่ในศีล ๘ อันได้แก่...**

...ศีลทั้งหลายเหล่านี้ หากข้าพเจ้าทั้งหลายไม่ตั้งใจประพฤติ ข้าพเจ้าทั้งหลายย่อมไม่เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายย่อมไม่ได้ผล ถ้าหากข้าพเจ้าทั้งหลายตั้งใจประพฤติ ก็ย่อมได้ ตามธรรมสมควรแก่ธรรม

ดังนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจักตั้งใจศึกษาฝึกฝน พากเพียรบำเพ็ญ ตามที่หมู่คณะ ได้นำพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันด้วยดี ให้สุดความสามารถ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอตั้งใจปฏิบัติไว้ ณ โอกาสนี้ ตามนี้”

๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น. **ปฐมนิเทศ** โดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก สมณะแก่นเกล้า สารกโร**

สม.กล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล

สม.กล้าข้ามฝัน.... ทุกวันนี้สิ่งที่ย่ำย้อมมอมเมา มีมาก เราก็ยังเคร่งอยู่ได้ มีเหตุปัจจัยให้เราได้ศึกษารูปรนาม ตั้งตนบนความลำบาก จะได้เห็นตัวเองชัดเจน นีวรณ ๕ เข้ามา เราต้องอ่านจิตพิจารณากำหนดรู้ สำรวมระวัง ตั้งใจอยู่กับปัจจุบัน เรื่องการทำงานจัดระเบียบให้พร้อม ก่อนเลิกงานก็สรุปสภาวะธรรมกัน การทำงานดูกรรมทั้งนอกและใน คือเราได้เคร่งครัด

ส.แก่นเกล้า สารกโร... บ้านราชงานเยอะจริงๆ งานไม่มีวันลด ทำงานเจออากาศร้อน ต้องมีความอดทน การกินอยู่หลับนอน ชีวิตต้องสู้ อยู่บ้านราชาเป็นสนามฝึกคน เวลาหิวข้าวต้องอ่านจิตอ่านใจตนเอง เราพยายามไม่สร้างอุปาทานในจิตใจ พยายามปราบ ล้างอุปาทาน เป็นการสร้างบารมี

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ **สัมภาษณ์**
ปฏิบัติกรชุด “บุญญาวุฑฒ หมายเลข ๒” ดำเนินรายการ
 โดย **สมณะชินนบน ธิรจิตโต สัมภาษณ์ สมณะดินทอง**
นครวโร คุณวิเชียร เรืองศรี คุณไพโรเมือง รักพงษ์อโศก
คุณบุสดี เผ่าพงศ์ คุณในปางฝัน ทำชอบ

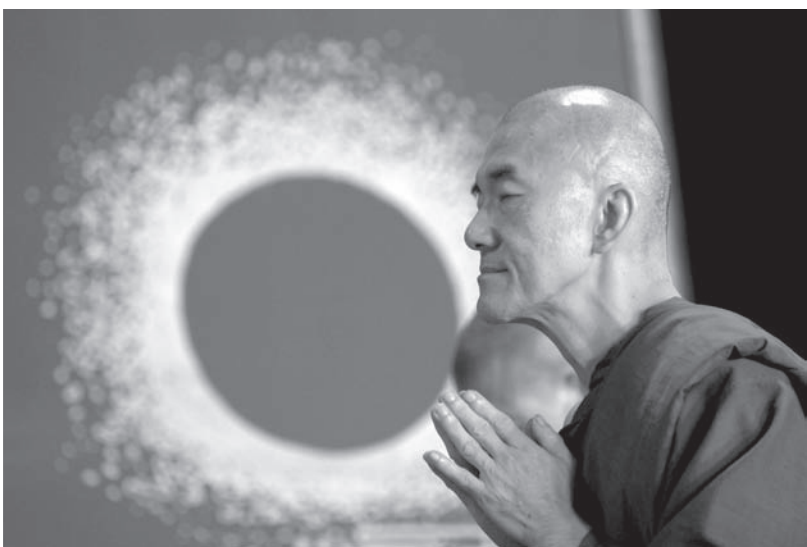
วันจันทร์ที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙

๐๔.๐๐ น. **พ่อครูนำสวดมนต์** มีสมณะและพระอาคันตุกะ ๗๔ รูป ลิกขมาตุ ๑๖ รูป
 กรั๊ก+ปะ ๗ คน ฆราวาสชาย ๒๑๓ คน ฆราวาสหญิง ๔๖๕ คน รวม ๗๗๕ คน(นับภายในศาลา)
พ่อครูแสดงธรรมเรื่อง “เพชรพุทธสุดยอดศิลป์”

งานปลุกเสกครั้งนี้ตั้งชื่อการเทศน์ว่า “เพชรพุทธสุดยอดศิลป์” เราใช้คำว่า “เพชร” เพื่อ
 ขยายความคำว่า**พุทธ** คำว่า**พุทธ ศาสนาพุทธ**หมายถึงศาสตร์ เป็นความรู้ที่เรียกว่าพุทธเป็นศาสนา
 ที่อยู่ในโลก เป็นแนวหน้าของศาสนาในโลกนี้

ที่เน้นว่าเป็น **เพชร** มาประกอบคำว่า **พุทธ** เพราะเป็นความรู้ที่ยิ่งใหญ่อันหนึ่ง ก็เป็นพุทธ
 ที่มีค่าสูง ที่ทุกคนควรจะต้องรู้จักค่า แล้วเกิดเป็นคนควรจะได้ค่าของศาสนา **นี้** โดยเฉพาะเราชาวพุทธ
 เราจึงต้องมาศึกษาให้รู้ค่าแท้ๆ ในระดับที่เป็นเพชร คุณค่าของศาสนาพุทธในขั้นที่เรียกว่า เพชร ฉะนั้น
 คุณธรรมและคุณค่าของศาสนาพุทธที่จะมีค่า ที่เราเรียกว่าเพชร ก็ต้องสูงส่งแน่นอน

ในมงคล ที่เรียกว่า**ลิปปะ** เป็นมงคลอันอุดม มงคลหมายความว่า **เหตุหรือธรรมะ** คือสิ่ง
 ที่นำมาซึ่งความเจริญอันสูงสุด(อุตตมะคือสูงสุด) หรือ**ธรรมะของพระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าธรรมะของ**
ท่านนำไปสู่มงคลอันสูงสุด เพราะฉะนั้นเหตุที่จะพาไปสู่ความสูงส่งมีถึง ๓๘ ประการ แต่วันนี้เราจะเอา

มาพูดแต่เพียงศิลปะ

ศิลปะต้องมีทั้งความรู้และความเฉลียวฉลาด คนมีความรู้อย่างเดียวแต่ไม่มีศิลปะนั้นมียะเยอะ คบหาคนก็ไม่รู้จักคน คบคนพาลก็ไม่รู้ว่าคือคนพาล คนพาลก็พาลพาไปหาผิด ผู้มีความรู้องค์ประกอบในความเป็นมนุษย์จะรู้ว่า คนพาลคืออะไร เป็นบัณฑิตคืออะไร ก็เลือกอยู่หรือเลือกคบ เลือกศึกษา เลือกฝึกฝนตน เอาชีวิตไปอยู่ด้วย ก็เป็นความฉลาดในการมีชีวิตอยู่ในสังคม อยู่ในโลก ซึ่งจริงๆเป็นขั้นแรกเลย **ขั้นต่ำพระพุทธเจ้าเรียกว่าอบายมุข ๖ เป็นคนที่คบมิตรชั่ว** คือคนไม่ฉลาดเลยความรู้จะต้องมีศิลปะต้องเลือกอยู่กับบุคคลอย่างใดหมู่ใดที่จะเป็นสัปบายะ ๔

นอกจากจะรู้สัปบายะ ๔ คือ สถานที่ บุคคล อาหาร ธรรมะสัปบายะ ชาวอโศกคือผู้ที่ได้นำชีวิตมาอยู่แบบอโศก ปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญา ตามแบบอโศก เช่น ถือกิล ๕ ไม่มีอบายมุข ไม่กินเนื้อสัตว์ เป็นพื้นฐานชาวอโศก **ยุคนี้เอาตมาจำเป็นต้องยกฐานะศีลข้อ ๑ มาถึงไม่กินเนื้อสัตว์** เครื่องขึ้นมหาหน้อย เป็นธูตะ เป็นพื้นฐานสามอย่างชาวอโศก

๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษา** ที่ชั้น ๑ เฮือนศูนย์บุญ มีพ่อครูเป็นประธานการประชุม

๙.๐๐ น. ธรรมะก่อนหน้า **“แบ่งปันศิลป์”** โดย **สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์** ...ศิลปะโลกุตระ ที่พ่อครูได้เทศน์ไว้ในงานศิลปะโลกุตระที่สันตอโศก ในศาสตร์จะมีหรือไม่มีศิลปะก็ได้ แต่ในศิลป์ มีทั้งศาสตร์และศิลป์

การปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘ เป็นการปฏิบัติอย่างศิลปะโลกุตระ คนหรือมนุษย์ เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด ศิลปะในการเผยแผ่พุทธศาสนา คือ **“แจกฟรี”** เนกขัมมะคือศิลปะอันยิ่งใหญ่ ประการหนึ่ง

การทำงานแล้วไม่เห็นข้อบกพร่องของตนเองนั้นไม่ได้ค่าจ้างทางใจ จงเอาจริงเอาจัง แต่อย่าเอาเป็นเอาตาย จงอย่าไปหลงภาษา แต่ให้หันมาดูใจ **คนไม่มีศีลจึงชื่อว่าไม่มีศิลปะ**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็นกิจกรรมบำเพ็ญคุณ **“ศีลเต็ม-เข้มงาน-สืบสานวิชา”** โดยแบ่งเป็น ๑๕ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ **ไปชนพินที่โรงสี** มีป่าฝิงบุญเป็นแม่ฐาน

กลุ่มที่ ๒ **ไปบำเพ็ญคุณ มัดขวดน้ำมันพืช** สำหรับขายในตลาดอาริยะ

กลุ่มที่ ๓ **ไปบำเพ็ญคุณ ที่โรงจุลินทรีย์**

กลุ่มที่ ๔,๕,๖ **บำเพ็ญคุณที่โรงปลูกชีวิต** มีป่าแมว สุขแสงบุญเป็นแม่ฐาน

กลุ่มที่ ๗ **ไปบำเพ็ญคุณ ทำ ๕ ส. เรือ มี**

คุณเย็นยิ่ง เป็นแม่ฐาน

กลุ่มที่ ๘, ๑๐ ไปบำเพ็ญคุณทำกิจกรรมริมถนน มีคุณดาวเย็นเป็นแม่ฐาน

กลุ่มที่ ๙ ไปบำเพ็ญคุณที่โรงเต้าเจี้ยว ที่ลานกลางหมู่บ้านคำกลาง

กลุ่มที่ ๑๑ ไปบำเพ็ญคุณที่ สขจ. มีคุณหนู(เพ็ชรพิมพ์ไพร) เป็นแม่ฐาน

กลุ่มที่ ๑๒ ไปบำเพ็ญคุณชนแถบใส่แปลงผักบึง มีคุณศิริกุลเป็นแม่ฐาน

กลุ่มที่ ๑๓ บำเพ็ญคุณย้ายต้นกล้าไม้ มีคุณดาวเย็นเป็นแม่ฐาน

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์

ปฏิบัติการชุด “หน่อเนื้อเชื้อพุทธ” ดำเนินรายการโดย
สมณะฟ้าไท สมชาติโก สัมภาษณ์ **น.ส.แสงไพโรธรม**
กระจ่างโพธิ์(นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ หรือ สส.ภ.),
นายพิชัยยุทธ สิงห์คำ(นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก หรือ
สส.สอ.), **น.ส.เกร็ดรุ่งฟ้า คำโสภะเชือก**(สส.ภ.), **นายเมธัส**
หลักเขต(นักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก หรือ สส.ธ.)
และ **น.ส.รุ่งทิวา โพนเมืองราช**(นักเรียนสัมมาสิกขาศิระชะ
อโศก หรือ สส.ษ.), **น.ส.ณัฐณิชา กิตติธรรมคุณ**(สส.ษ.)

วันอังคารที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙

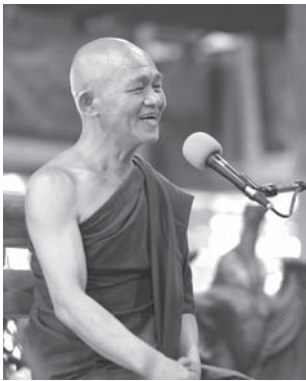
๔.๐๐ น. **พ่อครู**นำสวดมนต์ แสดงธรรมเรื่อง “**เพชรพุทธสุดยอดศิลป์**” ...

อธิบายศิลปะในมงคล ๓๘ ต่อจากวันที่แล้ว และอธิบายกระบวนการจิตวิเคราะห์แบบพุทธ
ว่า ทำโดยใช้สัญญากำหนดรู้ ในสัญญามีอุปาทานฝังอยู่ในกันมึงจิตเป็นอนุสัย ทุกคนมีวิชาหมด
ยกตัวอย่างมะม่วงน้ำดอกไม้สุกกำลังกิน อาการอารมณ์อวิชชาปรุงแต่งทันที มีนิทานเกิด มีต้นเหตุ
เกิดเป็นสมุทัย อยากได้อยากกินอุปาทานยึดมั่นว่า ชอบอย่างนี้ ต้องเอา ต้นเหตุหลัง พออยากได้แล้ว
ก็ไม่เห็นใครเป็นเจ้าของ ก็หยิบฉวยเลย เกิดนิทานไป โลกเขามีขายก็ซื้อ กลับบ้านไปจัดการฉลองกิน
กำลังกินก็มีนิทานต่อไป มีคนเห็น เราก็ไม่แบ่งหรอก มีลูกเดียว หรือเอาไปแล้วบอกกินปรากฏว่า

คนที่มาเห็นเรากำลังกิน เป็นคนที่เรารัก เลยต้องแบ่งให้กิน ด้วยต้องการเอาใจ เป็นนิทานทั้งนั้น เป็นเรื่องเป็นราว มี ผัสสะเป็นต้นเรื่องจึงเกิด เหตุ นิทาน สมุทัย ปัจจัย ถ้าเอาภาษาสมัยใหม่ก็เป็น system analysis มี input process output outcome จากoutcome จะมีอะไรต่อไปอีกเป็น impactต่อไปได้ ปฏิภาณวิญญูได้ ในสมัยใหม่ เขามีหลักวิจัย อย่างที่ว่านี้

๖.๓๐-๘.๓๐ น. **ประชุมเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(ครท.)** มีสมณะเดินดิน **ติกขวีโร** เป็นประธานการประชุม มีสมณะ ๘ รูป

สิกขมาตุ ๑ และฆราวาสจำนวนหนึ่งเข้าร่วมประชุม

๘.๐๐-๑๐.๐๐ น. **ธรรมะก่อนฉัน สมณะด่วนดี สุชโว** แสดงธรรมเรื่อง “**งานด่วน งานดี**” ได้กล่าวว่า ท่านบวชมา ๑๐ พรรษา ช่วงนี้ก็ทำแต่งงาน ใจก็จะหมกมุ่นอยู่กับงาน มีผู้ทักท้วงว่า งานด่วนระวังจะเป็นด้านนรก เคยไปขอชื่อพ่อครู ท่านถามว่า เราเป็นคนอย่างไร ท่านก็กราบเรียนพ่อครู ว่าเป็นคนเฉื่อยๆ พ่อครูเลยตั้งชื่อให้ว่า “**ด่วนดี**” **ด่วน**คือไม่พัก ส่วน**ดี** คือตัวพัก ตัวด่วนคือ **เมตตา กรุณา ดี**คือตัวพัก **ตัวมุทิตา อุเบกขา**

ทำงานอยู่บ้านราชฯต้องทำใจ อาตมาสายตาระหี่ บ้านราชฯข้าวของเยอะ ทำใจไม่ค่อยได้กับอนิจจัง จะปลุกผักก็ถมดินขึ้นสูงเพื่อปลุกผัก ขนเอาปุ๋ยไปใส่จนดินดี ต่อมามีโครงการใหม่ ก็ต้องถมที่ที่ใส่ปุ๋ยจนดินดีเอาไปทำอย่างอื่น ก็ต้องทำใจ **ใครทำใจไม่เป็นก็ทุกข์ไป**

สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ แสดงธรรมเรื่อง “**ปลุกพระปราบผี**” ท่านเล่าเรื่องอาหาร ว่าสมัยก่อนท่านอยู่วัดพันอัน พอออกนอกกำแพงวัด ก็มีปิ้งไก่ หมูทอด เห็นแต่ก็ไม่อยากกิน ได้กลิ่นก็เฉยๆได้ แต่พอวันหนึ่งไปเยี่ยมโยมแม่ที่บ้าน โยมแม่แกงชะอม พอได้กลิ่นได้สัมผัสก็นึกถึงข้าวเหนียวปั้นจิ้ม ใจอยากชิม แต่ก็ไม่ได้ลอง แต่ก็ได้รู้ว่าใจมันยังไม่นิพพาน ยังนึกถึงรสชาติอยู่

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. บำเพ็ญคุณ “**ศีลเต็ม-เข้มงาน-สืบสานวิชา**” โดยแบ่งเป็น ๑๕ กลุ่ม

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ **สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด “กลับคืนสู่ชมพูทวีป”** ดำเนินรายการโดย **สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า** มีผู้ร่วมรายการสองชุด

ชุดแรก มี **นายพิชาญ ดัตตนรัมย์ นางสิริธาร์ เห็นคุณ ด.ญ.ชาลิสสา ดัตตนรัมย์ ด.ญ.ราชพร ดัตตนรัมย์**

ชุดที่สอง มี คุณศิริมา(หายโง่) ศรสวรรณ นางศิริรัตน์ บุญเลื่อง นางสะอึ้ง สมหวัง ด.ญ.Stephanie Tidarut Megill(นั้รารัธรรม)

วันพุธที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๙

๔.๐๐ น. พ่อครูนำสวดมนต์ แล้วแสดงธรรมเรื่อง “เพชรพุทธสุดยอดศิลป์” ...ขอสรุปตรง
นี้ว่า ให้รับๆมา อยู่ข้างนอกมีแต่สะสม โลกมันยอดยัดเยียด หลอกล่อ ตอแหล คุณเก่งอย่างไรจะ
ไปสู้กับอำนาจโลกเขา พระพุทธเจ้าว่าให้แทรกโอสถทิพย์เข้ารุ่มขมน อย่าไปอยู่เลยสถานที่ไม่ควรอยู่
ในมงคล ๓๘ พระพุทธเจ้าตรัสไว้เป็นลำดับว่า **ไม่ควรคนที่ เป็นพาล** อย่าไปยุ่งกับมันนัก ยังไม่มีภูมิ
คุ้มกัน ช่วยตนเองยังไม่ได้ คนพาลมันเก่ง **ต้องมาอยู่กับบัณฑิต** สัปปายะ ๔ เรามีสแล้ว มาคบหา
บัณฑิต อย่าไปบูชาคนไม่ควรบูชานักเลย มาคบหาบัณฑิต และรู้คนควรเคารพบูชา

คนที่รู้ว่า **โพธิรักษ์** เป็นคนควรเคารพนั้นหาได้ยาก คนที่รู้สีกว่า **มหาสง** หรือ **ธัมมชโย** หรือ
สมเด็จพระปริยัติอื่นๆ เป็นคนควรเคารพนี้หาง่ายกว่า คนจะรู้จักคนที่ควรบูชา คนมีโลกุตรธรรมยิ่งกว่า
นั้นยาก คนจะบูชาคนควรบูชา ต้องมีปัญญา

สถานที่ควรอยู่ อโศกนี้ศรีไสววิไลตา อยู่หว่างกลางพนา กำลังสร้างภูเขาป่าไม้ โมเดลนี้
จะสร้างเป็น **รัตนราชธานี** ในประเทศไทยมีราชธานีประเทศเดียวคือราชธานี อาตมาจึงย้ายมาอยู่
เหมาะสมจะสร้างรัตนราชธานี สร้างได้แค่เกาะ เราสร้างได้ยากหน่อยไม่ได้เรียไร

๖.๓๐-๘.๓๐ น. **ประชุมพาดิษย์บุญนิยม** มี **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เป็นประธานการประชุม

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการก่อนนั้น **คุยกับลุงจำลอง**
โดย **อ.รัศมี กฤษณมิมข** เป็นรายการคุยกันสบายๆ เล่าเรื่อง
อดีตประสบการณ์การทำงานเสียสละเพื่อบ้านเพื่อเมือง ของ
คุณลุงจำลอง ศรีเมือง

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. บำเพ็ญคุณ “**ศีลเต็ม-เข้มงาน
-สืบสานวิชา**” โดยแบ่งเป็น ๑๕ กลุ่ม ไปตามฐานงานต่างๆ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ
สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “พลังศรัทธา” ดำเนิน
รายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** สัมภาษณ์
คุณวาสนา ณ อุบล, คุณเปรมบุญ, คุณ
นรินทร์(หินเข้ม) วิลามาศ

วันพฤหัสบดีที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙

๔.๐๐ น. โดยพ่อครูนำสวดมนต์ แล้วแสดงธรรมเรื่อง “เพชรพุทธสุดยอดศิลป์” ...ศิลปะ ต้องมี ชาติครู ของคนร่วมด้วย ถ้ามีแต่ธาตุวัตถุปรุงแต่งกันเอง ไม่เรียกว่า ศิลปะ เพราะมันแค่วัตถุธาตุ ดินน้ำไฟลม ประกอบกันขึ้น(composite) ของที่รวมตัวกัน(composite) ประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ส่วนต่างๆ โดยธรรมชาติเท่านั้น คือมีแต่วัตถุหรือมหาธาตุ ๔ อุดุนิยาม แม้จะเป็นพีช พีชนิยาม หรือต่อให้เป็น คน ผู้มีจิตนิยาม แต่ถ้าไม่รู้ว่าเป็น สารประกอบ(composite)นั้น, ของที่รวมตัวกัน (composite)นั้น, สิ่งประกอบขึ้น(composite)นั้น ไม่ว่าจะเป็ผลงานที่เราทำขึ้น หรือมันเป็น ธรรมชาติที่เกิดด้วยตัวมันเองก็ตาม หรือกรรมกริยาที่ตนแสดงออกมา หากไม่มีคน หรือสัตว์ ที่มี ชาติครูไปสัมผัสแล้ว เกิดผลบันดาลจิตใจเป็น มงคล ก็ไม่เรียกว่า ศิลปะ

ยิ่งเมื่อสัมผัสแล้วเกิดผลเป็นข้าศึกแก่กุศล ข้าศึกของใจ สิ่งที่เป็นข้าศึก(วิสุกะ) ก็ยิ่งไม่ใช่ ศิลปะ เลย เป็น อนาจาร เป็นของหรือเป็นกริยาอาการที่คนไม่ควรทำขึ้นมา ไม่ควรประพฤติอย่างนั้น

ถ้าสัมผัสมะเขือเทศแล้วเกิดรู้สึก ว่า น่าอร่อย น่ากิน น่าได้ น่ามี เป็นกามก็เป็นอนาจาร แต่ว่าถ้าสัมผัสแล้วรู้สึก ว่า น่าจะเป็นประโยชน์ มีคุณค่า ก็เป็นศิลปะ ถ้าใครมีงฟ้ายตนะสัมผัส มะเขือเทศ แล้วเกิดตณหา น่ากิน น่าอร่อย ก็เป็นอนาจาร โดยคนเป็นผู้สร้าง composition นี้เอง โดยเนโก หรือเนกา เพราะมีเนกา มีวิชชา จึงได้แค่นี้ เป็นวิสุกทสสนาเป็นข้าศึกแก่กุศล

ถ้าเป็นสิ่งที่ก่อเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แต่ยังไม่มีการไปสัมผัส มันก็เป็นแค่เหตุปัจจัยที่ ประกอบกันขึ้น(composite) ของที่รวมตัวกัน(composite) สิ่งต่างๆหรือสัมผัสกริยาท่าทางต่างๆ ประกอบกันขึ้น(composite) ด้วยตัวมันเองเท่านั้น ยังไม่มี ชาติครูของคนที่จะเข้าไปรวมก่อเกิดความ รู้สึกเป็นมงคลขึ้นที่ใจใครเลย ก็ยังไม่มีความเป็น ศิลปะ ใด เกิดขึ้นมาในโลก

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการก่อนนั้น “Unseen โปรีสต์ว์” โดยสมณะเดินดิน ดิกขวีโร และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธ ในรายการได้พูดถึง โทษภัยของสื่อสารในอินเทอร์เน็ต เฟสบุค ไลน์ และพูดถึงจุดแตกต่างของธรรมกายกับ ลันตือโศก ธรรมกายเน้นรวย ลันตือโศกเน้นจน ธรรมกายให้ คนอยู่กับอนาคต อโศกให้อยู่กับปัจจุบัน พระพุทธเจ้าตรัสว่า

ผู้ได้อยู่กับปัจจุบัน ผู้นั้นผิวพรรณผ่องใส

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการธรรมะภาค บ่าย “ศิลปะโลกตระ” ดำเนินรายการโดย สมณะ กล้าจริง ตถภาโว สัมภาษณ์ คุณแสงศิลป์ เตือนหงาย, คุณสุแดนธรรม นาวาบุญนิยม, คุณ เพชรพันศิลป์ มณีเวช

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **พ่อครูตอบ**

ปัญหา “เพชรพุทธสุดยอดศิลป์”....พ่อครูว่า อาตมาเองก็ยืนยันว่า ตนเองเป็นศิลปิน เป็นผู้ใช้ศิลปะในการที่จะคัดเลือกคน งานที่อาตมาทำนี้ เป็นงานที่ให้คนมาสัมผัสแล้ว คุณจะเลือกมากับหรือไม่คบ ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเป็นมงคลอันอุดม คำว่ามงคลอันอุดม ที่อยู่ในมงคลสูตร ๓๘ นี้ **มงคลอันอุดมท่านไขความอยู่ในข้อที่ ๘ ว่าเป็นศิลปะ(ลิปปิง)**

ทุกข้อใน ๓๘ ข้อนี้เป็นมงคลอันอุดม เป็นมงคลชั้นสูงด้วยศิลปะนี้แหละ คือมงคลอันอุดม ทุกข้อก็เป็นมงคลอันอุดมทั้งนั้น ทุกข้อนี้ศิลปินจะต้องรู้ และศิลปินจะต้องทำให้เกิดมงคลทั้งหมด คือศิลปะ ศิลปินจะต้องทำให้คนไม่คบคนพาล ผลงานของอาตมาสามารถทำได้พอสมควร เพราะว่าไม่ยาก จะให้มาคบแต่บัณฑิตจริงๆ เป็นบัณฑิตอย่างแท้เลย ไม่ใช่บัณฑิตที่เป็นแฝงปลอมสมมติเอา ไม่ใช่

บุษาคคนที่ควรบูชา คนไม่น่าบูชา ก็ไม่บูชา จัดสถานที่ให้เป็นสถานที่สัปปายะ มีสัปปายะ๔ คือ สถานที่(เสนาสนะ)สัปปายะ บุคคลสัปปายะ อาหารสัปปายะ ธรรมะสัปปายะ

ความเป็นบุพเพ จ กตปุญญตา คำว่า **บุพเพ** คือ อดีต **กตปุญญตา** ก็คือบุญที่ทำไปแล้ว ความเป็นบุญที่ทำมาแล้วคืออะไร ก็คือ**คนที่สามารถลดกิเลสได้มาแล้ว** จะมาได้ในปัจจุบันนี้ ได้มากับกับศิลปินโพธิรักษ์ **แล้วศิลปินโพธิรักษ์ทำให้คุณเกิดบุญสำเร็จแม้ในชาตินี้เลย** หรือใครจะมีของชาติก่อน คนที่มีบารมีแต่ชาติก่อนจะรู้เลยว่า ที่ไหนเป็นที่ควรอยู่ ปฏิรูปเทสวาสะ จะรู้ว่าที่ไหนมีบัณฑิตที่แท้จริงจะมาคบหาและอยู่ด้วย

วันศุกร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙

๔.๐๐ น. โดย**พ่อครู**นำสวดมนต์ แล้วแสดงธรรมเรื่อง **“เพชรพุทธสุดยอดศิลป์”** ...ศิลปะ ต้องรู้ความเป็นโลก คือมงคล ๓๘ ข้อ ๑-๑๔ ส่วนข้อ ๑๕-๓๑ คือกัลยาณธรรม และ ข้อ ๓๒ ไปเรื่อยๆ จนถึง ๓๘ ก็เป็นโลกุตระสูงสุด

สรุปแล้วสามอย่างนี้ ทั้งโลกส่วนที่ดี ส่วนกลาง และดีในระดับอูตตะมะ โลกุตระ ผู้รู้กรรม กิริยา องค์ประกอบที่จะจัดการชีวิต ตั้งแต่การคบคน ไม่คบพาล คบบัณฑิต จนถึงปรมัตถ์ จนตนสามารถอยู่เหนือโลกได้ ผุฏฐุสสุส โลกธมฺเมหิ จิตฺตํ ยสฺส น กมฺปติ **สัมผัสกับโลกธรรมแต่จิตตนไม่หวั่นไหว**

คนไม่มีความรู้ แม้มงคลข้อ ๑-๑๔ นี้ก็ยาก ข้อ ๑๔ นี้ ตนก็จัดการกรรมของตนไม่ได้

ก็ถูกโลกหลงครอบงำ หลงจัดจ้าน โดยการอาภูล กรรมที่สั่งสมความจัดจ้าน เช่น ดิ่งไปทางสวยก็จะอาภูลไปทางสวย เน้นสวยจัดไปหมด หลงความเพราะ ความหอม หลงรสทางลิ้น หลงสัมผัสเสียดสี กระแทกกระทบกระเทือน พวกนี้ชอบต่อสู้ ยุ่งเก่งในการทนได้อย่างพวกกังฟู มันเลยเถิด หลง ผึก ได้ก็เก่งเกินมนุษย์ พวกแรง ไม่เข้าใจความพอเหมาะในคน ไม่เข้าใจความเป็นกลาง ไม่มีมงคล

ถ้ามงคลอันอุดม ต้องเป็นความฉลาด ชนิดที่รู้จักรู้แจ้งรู้จริง อย่างซื่อสัตย์(ปัญญา) ในการปรุงแต่งให้แก่อายตนะ ๖ ตามความเหมาะสม

๘.๔๕ น. พิธีรับเข็มพระธรรมของนิสิต ว.บ.บ.บ.(วิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม) รุ่นที่ ๔

พ่อครูนำสวดมนต์สั้น...จากนั้นพ่อครูให้ออวาทก่อนรับเข็มพระธรรม...วันนี้ก็เป็นวันสำคัญ สำหรับพวกเรา ว.บ.บ.บ. บรรดาบัณฑิตบุญนิยมทั้งหลายที่เราได้เริ่มทำมา ตั้งแต่เข็ม ๑, ๒, ๓ ยังไม่มีใครได้เข็ม ๔

พวกเราทำ แต่พอนานไปก็เลื่อม มีคนไม่ดีเกิดมาเรื่อยๆ แล้วคนไม่ดีมาทำลายพิธีกรรม ระบบแบบแผน สุดท้ายผิดเพี้ยนไปจนใช้ไม่ได้ ไม่มีประโยชน์ มีแต่เล่นลิเกละคร ผู้รู้ก็ต้องมาปรับใหม่ เป็นเช่นนี้ตลอดกาล

เราก็ต้องเริ่มต้นจากจิตวิญญาณที่มีสภาพจริง เราสามารถทำใจในใจ หรือจัดการใจเราให้รู้จักกิเลส จับตัวกิเลสได้จริง จับมันคั่นตาย จากเอาตำราพระพุทธรเจ้ามาทาง ปฏิบัติมีผัสสะเป็นปัจจัย รู้อาการมันเกิด มีเวทนา เข้าไปถึงจิตในจิต สราคะ สโทสะ สโมหะ เราจับอาการมันได้จริง เราก็จัดการมันไปตามลำดับได้ไปเรื่อยๆ เราก็ได้พิสูจน์ยืนยันตามพระพุทธเจ้าอยู่

พวกเราเป็นหมู่กลุ่มอย่าง ๔๖ ปีแล้ว ได้เป็นรูปร่าง แต่ละปีก็ได้พัฒนาการมา มาถึงครั้งนี้จะเป็นอย่างนี้แหละ เราก็ตั้งใจพากเพียรพิสูจน์ไป เราเป็นผู้รับธรรมรสวิมุตติรส แล้วจะมีพฤติกรรม สังคมที่เป็นไป

จากนั้นพ่อครูทำพิธีมอบเข็มพระธรรม ปัญญาบัตร และเข็ม ปีนี้พยายามหาอะไรที่เข้าท่า เลือกกี่แล้วแจกแล้ว ก็มาได้กระเป่าเข็ม ถ้าลงตัวก็ไม่เปลี่ยน แต่ถ้าดิ้นรนเปลี่ยนก็ค่อยว่ากัน วันนี้นอกจากมอบเข็มเป็นหลัก ของประกอบก็เปลี่ยนเป็นเป้กระเป่า

สรุปยอดรับเข็ม ว.บ.บ.บ.ครั้งที่ ๔

สายชาญเข็ม๑ = ๗๖ คน สายวิชัยเข็ม๑ = ๓๕ คน รวมเข็ม๑ = ๑๑๑ คน

สายชาญเข็ม๒ = ๓๒ คน สายวิชัยเข็ม๒ = ๕๐ คน รวมเข็ม๒ = ๘๒ คน

สายชาญเข็ม๓ = ๖ คน สายวิชัยเข็ม๓ = ๑๖ คน รวมเข็ม๓ = ๒๒ คน

เข็ม ๔ ไม่มีผู้ได้รับเข็ม

รวมผู้รับเข็มทั้งหมด ๒๑๕ คน

ต่อจากนั้นพ่อครูนำ ว.บบบ.ตั้งสัตยาบรรณ

“บัดนี้ ณ สถานที่อันเป็นแผ่นดินพุทธแห่งนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ตั้งจิต...ขอให้สัตยาบันต่อพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์ นับแต่นี้ไป ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ขอปฏิญาณว่า

จะประพฤติธรรมะ มีศีล ๕ เป็นอย่างต่ำในชีวิต

จะพากเพียรบำเพ็ญ ให้เจริญสูงขึ้นๆไปตามลำดับ

.....

หากข้าพเจ้าทั้งหลาย ไม่ปฏิบัติตามสัตยาบันนี้

ข้าพเจ้าทั้งหลายยอมไม่เจริญ

ยอมเสื่อมไปตามสังขะ

ดังนั้น ข้าพเจ้าจะพากเพียรปฏิบัติให้เต็มความสามารถ

ให้เจริญตามพระธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ไปจนกว่าจะบรรลุสูงสุดในพุทธธรรมทั้งหลาย เป็นที่สุด

นโม พุทธายะ สาธุ สาธุ สาธุ”

จากนั้นพ่อครูได้เทศนาต่ออีก.... อาตมาก็ขอล่าับพวกเรานะ มีใหม่และก็ขอล่าับเดิม ที่ใหม่ก็ไม่ได้ใหม่ทีเดียว แต่ล่าับกันมาหลายทีแล้ว ว่า**การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าต้องพากเพียรเอาใจใส่จริงๆ** สนามแม่เหล็กโลกียะตอนนี้ใหญ่มาก มีพลังดึงดูดมาก เพราะใกล้ก็ลึกลับ เราจึงจำเป็นต้องทุ่มเทเอาใจใส่ การบรรยายธรรมะหลังๆนี้ อาตมาเก็บกวาดมาเรื่อย จะเห็นได้ว่ายิ่งลึกซึ้ง เช่น **เสนาสนะ ๔ นี้เราจะเข้าใจยิ่งขึ้น** มีมิตรดีสหายดีสังคัมลิ่งแวดล้อมดี แล้วมาอยู่อย่างมีเครื่องอาศัยกินใช้ ได้ฝึกฝน มั่นครบครันหมด เป็นเครื่องอาศัยที่ยิ่งใหญ่ และเครื่องอาศัยที่ลงใจเราด้วย ครบหมดสมบูรณ์แบบ จะให้ปฏิบัติเจริญสัปปายะ

ถ้ามีมวลมากๆ ก็จะไม่เกรงกัน แต่นี่มวลมันน้อย ก็ไม่เกรง ยิ่งเรามีสังขะจริง ไม่ต้องทำหยาบคายหรือ ทำโดยซื่อสัตย์สุจริตเมตตาเกื้อกูลด้วยซ้ำ **ความบริสุทธิ์เท่านั้นจะชนะทุกอย่าง เราไม่อยากชนะ แต่จะเป็นไปตามสังขธรรม** อยู่ลี้มนะ อาตมาเร่งรัดพัฒนาอะไร ช่วยอาตมาหน่อยเถิด

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีการสอบเก็บคะแนนวิชาการของ ว.บบบ. เป็นข้อสอบที่มาจาก การแสดงธรรมของพ่อครูในงานนี้

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการ ๒ นาฬิกาของเกจิ
ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ดิกขวิโร

วันเสาร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙

๔.๐๐ น. โดยพ่อครูนำสวดมนต์ แล้วแสดงธรรมเรื่อง “เพชรพุทธสุดยอดศิลป์” ...พ่อครูว่า...วันนี้เสาร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นเลขดีทั้งนั้นเลย ปีนี้เป็นปีที่บ้านราชาปลูกแตงโม แตงไท ข้าวโพด ได้กินกันบ้างไหม นี่แหละบ้านราชา นี่เราจะพิสูจน์ว่า เป็นเศรษฐกิจที่โลกต้องการ อยู่กันอย่างอบอุ่น ไม่มีแย่งชิงรบราฆ่าฟัน ไม่ฟ้องร้องหรือโกงกัน เป็นเศรษฐกิจเช่นนั้น

การเมืองก็อยู่กันอย่างพื่ออย่างน้อง พี่งเกิด แก่ เจ็บ ตายกันได้ ใครขาดแคลนก็เกื้อกูลกัน เป็นเรื่อง จิตวิญญาณ พุทธพจน์ ๗ ทั้งนั้น

ระลึกถึงกัน รักกัน แนนอนผู้มีกามอยู่ก็มีบ้าง แต่ไม่จัดจ้าน ไม่เร้งร้อน ปลูกเร้าเกินการณ แล้วมีสำนึกตัวรู้ว่า แม้มีกาม แต่ถ้าหมดกามได้ เป็นมงคลยิ่งกว่า ก็พากเพียรไป มีความรักกัน เคารพกัน อย่างมีปัญญา เคารพคนควรเคารพ เริ่มตั้งแต่เคารพตามวัย

ความรู้ สามารถ ตามสมมุติ ก็รู้ว่าเราจำเป็นต้องเคารพ มีปัญญา รู้ ไม่ขัดแย้งเลย **มีน้ำใจเกื้อกูล แบ่งแจก เพราะจิตหมดอึดตา หมดอาตมมันไม่เห็นแก่ตัว ไม่ขี้เกียจ ขยันหมั่นเพียร สร้างสรร ไม่ทะเลาะวิวาท อบอุ่น เป็นเอกภาวะแท้จริง เป็นเอกภาพแต่แตกต่างกันอย่างกลมกลืน**

เป็นสังคมที่โลกต้องการ คนต้องการ แสวงหากันทั้งนั้น ชาวอโศกมาเป็นรูปธรรมที่เห็นได้ ยืนยันได้ เราพยายามจะยืนยันตามสังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ **การเมืองก็อยู่กันอย่างบริหารโดยไม่บริหาร ปกครองโดยไม่ต้องปกครอง** รู้สิ่งควรทำก็ทำ ต้องทำก็ทำ ไม่ต้องมีใครสั่งการใคร มีปัญญาเพียงพอเฉลียวฉลาด เพราะฉลาดในการรู้เท่าทันตาหูจมูกลิ้นกายใจ **รู้รูปนามมีตัว analysis เป็นธาตุจิตแว่วไว เข้าใจ sensible สามารถปรับใจได้ไว ปรับกาย วาจาได้ไวด้วย** เป็นมุกทุกธาตุแท้จริง จึงมีกัมมัฏฐตา ที่เหมาะสมเสมอ มีลัทธิปริสธรรม ๗ มหาปเทศ ๔

๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการสรุปงานปลูกเสกฯ โดย สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า ลัมภาษณ์ คุณกฤษณา (ฝ่าย), คุณจิตพิทย์ คำใส, คุณโนปางฝัน ทำชอบ จากนั้นเป็นรายการเฉลยข้อสอบ ว.บบบ. โดย สมณะ

บิณฑน ถิรจิตโต และสมณะแสนดิน ภูมิปุทโธ

งานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๔๐ นี้ ผ่านไปได้อย่างเรียบร้อย ผู้ปฏิบัติธรรมมาปลุกให้ตนเองตื่นจากโลกีย์ และเสกเอาพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ เข้าสู่จิตวิญญาณของตน เพื่อให้เกิดคุณสมบัติของพุทธ คือ **โลกุตระ(เหนือโลก) โลกวิทู(รู้ทันโลก) โลกานุกัมปายะ(เกื้อกูลอนุเคราะห์โลก)** เพื่อให้ชาวโศกเตรียมพร้อมที่จะจัดงานตลาดอาริยะ ที่จะต่อเนื่องจากงานปลุกเสกฯ ด้วยใจที่เป็นบุญเป็นกุศลที่แท้

การปลุกเสกคนเพื่อให้เข้าถึงความเป็นพระแท้ๆของพุทธ ที่ชาวโศกได้จัดอย่างต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน จนถึงครั้งที่ ๔๐ แล้วนั้น ก็ยังเป็นเครื่องยืนยันถึงความสำคัญในการทำความถูกต้องให้กลับมาสู่เนื้อแท้ของพุทธ เพื่อเดินตามรอยพระบรมศาสดา โดยการปลุกเสกคน จากปุถุชน ผู้หนาไปด้วยกิเลสตัณหา เลื่อนขึ้นสู่อาริยชน ผู้พากเพียร ลดละกิเลส จนเบาบาง นำพาชาวพุทธบางส่วน สามารถพึ่งพากรรมดีในตน จนเป็นที่พึ่งแก่สังคมได้.

✿ ขี้มบวชว่าวโศก

สถิติผู้พึงธรรมที่ศาลางานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๔๐

วัน/เดือน/ปี	ทำวัตรเช้า (คน)	ก่อนฉัน (คน)	ภาคบ่าย (คน)
อาทิตย์ ๓ เม.ย.		๗๖๘	๕๓๑
จันทร์ ๔ เม.ย.	๗๗๕	๖๓๒	ไม่ได้นับ
อังคาร ๕ เม.ย.	๘๖๕	๕๘๐	ไม่ได้นับ
พุธ ๖ เม.ย.	๗๙๒	๕๑๑	ไม่ได้นับ
พฤหัสบดี ๗ เม.ย.	๘๒๖	๖๖๑	ไม่ได้นับ
ศุกร์ ๘ เม.ย.	๘๕๙	รับเพิ่มฯ	๔๓๗
เสาร์ ๙ เม.ย.	๗๒๖	๓๗๒	

ปีนี้มีผู้มาลงทะเบียนร่วมงานทั้งสิ้น ๙๗๙ คน

ปลุกเสก พุทธา ครั่งที่ ๔๐

ตลาดอารีเย ครั่งที่ ๓๗

☆ ทิม สมอ.

“...อานนท์ อย่าเศร้าเลย เราไม่ใช่พุทธะคนแรก ที่มายังโลกนี้และไม่ใช่คนสุดท้าย ใน ภายภาคหน้าจะมีพุทธะมาอีกหนึ่งคน เขาจะเที่ยงธรรม เขาจะปราดเปรื่อง เขาจะเป็นตัวอย่างของ เพื่อนมนุษย์ เขาจะพูดถึงความจริงอันสูงสุดที่เราเคยพูดถึง แล้วเขาจะเผยแผ่ศาสนาที่จะมีจุดเริ่มต้นเช่นเดียวกับที่มีจุดจบ เขาจะใช้ชีวิตอยู่ในศาสนาจนเป็นที่เคารพบูชา สาวกของเรามีจำนวนนับพัน แต่สาวกของเขานั้นจะมีไม่สิ้นสุด เขามีชื่อว่าพระศรีอารีย์...”

วันนี้เรากำลังเดินผิดทางจากที่พระพุทธเจ้าชี้ทางให้ สงคราม ความรุนแรง และสิ่งที่ไร้มนุษยธรรมกำลังเกิดขึ้นทั่วโลก เป็นข้อพิสูจน์ว่าเราถูกแบ่งด้วยชื่อประเทศและศาสนา มนุษย์กลายเป็นศัตรูของกันเอง หลายร้อยปีมานี้เราหมกมุ่นกับสงครามเพื่อความพอใจของตนเอง เราไขว่คว้าหาสิ่งที่ต้องการน้อยใหญ่จนทำให้คำสอนและหนทางที่พุทธะชี้มาให้ ค่อยๆจางหายไปจากชีวิตของเรา

(จากบทภาพยนตร์เรื่องพระพุทธเจ้า มหาศาสตราเอกของโลก ตอนพิเศษ)

งานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั่งที่ ๔๐ เป็นอีกความพยายามอย่างแรงกล้าของพ่อท่านและชาวอโศก ที่จะกอบกู้พุทธศาสนาในปลายพุทธกับปีให้คงอยู่สืบไป แม้จะยากเย็นแสนเข็ญสักปานใดกับการสู้กิลเล่ในยุคที่มันได้เผยแพร่ขยายอำนาจอย่างล้นฟ้า จนชาวพุทธเกือบทั้งหมดได้ตกเป็นทาสของมันแล้วอย่างสิ้นเชิงก็ตาม

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะไพฑริรักษ์ ในงานปลุกเสกฯ ต่อด้วยงานตลาดอารีเย ครั่งที่ ๓๗ ในช่วงปีใหม่ไทยที่ผ่านมา และจากควันหลงของ ๒ งานใหญ่จัดที่สันติอโศกในช่วงเดือนมีนาคม ทั้งงาน “๘๔ ปีชาตกาล อาจารย์ ส.คิวิรักษ์” และงาน “ศิลปะโลกุตระ” จึงมีคำถามถึง “ตลาดอารีเย นับเป็นงานศิลปะได้หรือไม่” และอีกหลายนัยที่ล้าลึกของคำว่าศิลปะที่เก็บตกมาให้เราๆท่านๆได้รับรู้ตามด้วยคำถามสุดฮอต ซึ่งมีคำตอบที่ชัดเจน ทางทะเล กระทบและเข้าใจง่าย ได้ ณ บัดนี้

บรรยากาศงานปลูกเสกต่อเนื่องจนถึงตลาดอารียะ ปีนี้เป็นอย่างไรบ้าง

มันก็เจริญขึ้นจริง เพราะพวกเราเป็นคนรับซบซาบคำสอน ทำความเข้าใจแล้วก็รู้ดีขึ้น และเป็นคนใฝ่ใจปฏิบัติธรรมก็ทำให้มีผลเจริญขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นการปลูกเสก ที่มีทั้งการบรรยายปรีชา การนำพาปฏิบัติไปด้วยกัน มันก็เกิดผลในการศึกษา มีไตรสิกขามีภาวนามัยด้วย คือมีการปฏิบัติไป รู้ไปเพิ่มเติม จนเข้าใจเพิ่มขึ้นแล้วปฏิบัติต่ออีกก็ได้ผลส่งสมไปเป็นทุนสนับสนุนให้เจริญให้พัฒนา ยิ่งขึ้นๆๆ ได้เรื่อยๆจนไปถึงงานตลาดอารียะ ก็เอาผลที่ได้ศึกษาเล่าเรียนทางปรีชาปฏิบัติไปปฏิบัติจริงอีกทีหนึ่ง การทำงานระดับตลาดอารียะนี้เรียกว่าเป็นการพิสูจน์ผลจริงของชีวิตของการเรียนการศึกษา ก็ได้ผลขึ้นมาเพิ่มเติมตามลำดับๆ

ตลาดอารียะนับเป็นงานศิลปะชิ้นหนึ่งของพ่อท่านได้หรือไม่

แน่นอนที่สุด ตลาดอารียะนับเป็นงานศิลปะชิ้นหนึ่ง สำคัญด้วย เพราะมีรูปลักษณ์ มีองค์รวม มีภาพปรากฏ มีปรากฏการณ์ที่ชัดเจน ว่าเป็นกิจกรรมของคนหมู่หนึ่งที่มาสามารถทำให้เกิดองค์รวมของสังคมมนุษยชาติ เป็นการเผื่อแผ่เกื้อกูลช่วยเหลือกันอย่างจริงใจ เป็นการสังเคราะห์กัน มีจาคะ มีน้ำใจ มีสิ่งที่ดีงาม มีความประเสริฐ ถ้าจะเรียกตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดๆก็คือ มี **อิตตสัมมาปณิธิ** มีความตั้งตนไว้อย่างถูกต้องดีงาม มีการปฏิบัติตัวเองของแต่ละคน ทั้งคนมารับ เขาก็มีสำนึก มีการสังวรอยู่ แต่แน่นอนบางคนมีกิเลสอยากได้มาก ชี้โลก มีความจัดจ้านอยู่พอสมควร แต่ในความซื่อ ในปวงชนต่างๆ เขาก็รู้เขาก็สำนึก เขาก็สังวรฝึกตนกันอยู่ทั้งนั้น จึงเป็นการทำให้เกิดมีความพยายามปฏิบัติตน ตั้งตนอยู่ในความถูกต้อง อิตตสัมมาปณิธิอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นความเป็นศิลปะ พระพุทธเจ้าถึงตรัสเอาไว้ว่า เอตัมมังคลมุตตมัม อุตมัม อุตมัม อยู่ในมงคล ๓๘ ถ้าทำความเข้าใจให้ดีแล้วทั้งหมดนี้เป็นศิลปะ เพราะในมงคลข้อนี้พระพุทธเจ้าตรัสไว้แล้วว่า ศิลปะคือมงคลอันอุดม เป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเจริญสูงสุด จนถึงนิพพาน อุตตมะ

ถ้าสามารถรู้ เอตัมมังคลมุตตมัม มงคลอันอุดมทั้ง ๓๘ ข้อ ซึ่งเป็นศิลปะหมดทุกข้อ เป็นมงคลอันอุดมทุกข้อ ก็อยู่ที่ปัญญาของใครที่จะเข้าใจได้และมีจิตจริงที่จะเกิดปัญญาจริง เช่น ข้อหนึ่ง ไม่คบ ไม่สัมพันธ์ ไม่ทำตนเองที่จะไปเชื่อมโยงหรือไปสร้างสรรอะไรกับคนพาลคนชั่ว เป็นการรู้จริงเป็นการระวังตัว ไม่ให้ชื่อของตนเองไปถูกชื่อของคนพาลมาดึงไป พุดเจาะให้ลึกๆก็คือไม่ให้ดีเอ็นเอ (DNA)ของเรา ถูกเปลี่ยนหรือซึ่มซบเอาดีเอ็นเอ(DNA)ของเชื้อพาลเข้ามาหาเรามากขึ้น

การตั้งตนที่จะไม่ให้ตนเองตกต่ำไปสู่ทางนั้น ก็เป็นศิลปะทั้งนั้น การคบบัณฑิต บุชาคนที่ควรบูชา อยู่ในที่ที่สมควร จะทำให้เกิดการออสโมซิส เกิดการซึ่มซบ เกิดการซึ่มลึก มีอำนาจเหมือนพลังงานแม่เหล็ก อยู่ในสนามพลังงานแม่เหล็ก โมเลกุลใดตกลงไปในสนามแม่เหล็กนั้น จะถูกเปลี่ยนทิศเปลี่ยนทางไปได้แน่นอน สรุปลแล้วศิลปะเป็นมงคลอันอุดม ความรู้เฉยๆ รู้ยงวิทยาศาสตร์ตรงๆ หรืออย่างวิชาการตรงๆ เป็นความรู้อะไรก็ได้แต่ความรู้นั้นมีเงื่อนไขอยู่ว่า ถ้าความรู้นั้นไม่เอาออกให้ผู้อื่น ไม่มีทางกระจายไปให้ผู้อื่น อยู่ที่เรากันเดียว อันนี้ไม่เรียกว่าเป็นศิลปะ เป็นแค่ความรู้ ต่อให้รู้มากรู้มายขนาดไหนก็ตาม หากอาจารย์คนใดที่มีความรู้สุดยอดแต่ไม่พยายามเปิดความรู้สุดยอดให้

ใครเลย คนนั้นมีแต่ความรู้ไม่มีศิลปะ ทั้งที่มีความรู้ที่น่าจะเปิดเผยให้คนอื่นรู้ก็ไม่เปิดเผยแก่ใคร อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้น เงื่อนไขสำคัญของศิลปะจะต้องเพื่อแผ่ให้คนอื่นได้รับรู้รับทราบ เพราะเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่พาเจริญแน่นอนและรับเอาไปทำได้ด้วย ถ้าความรู้นั้นเป็นแค่ความเพ้อฝัน ทำไม่ได้ เป็นความรู้ที่เป็นไปไม่ได้ ความรู้นั้นก็ไม่มีวันเป็นศิลปะ เป็นเพียงความเพ้อเจ้อบ้าเรออัตตาตนเอง เท่านั้น

ส่วนเงื่อนไขหลักในความเป็นมงคลอันอุดม ก็คือทำให้กิเลสลด เป็นการลดความชั่วถาวร กิเลสขาดจริงจึงไม่กลับฟื้นขึ้นมาอีก นั่นแหละสมบูรณ์แบบ เป็นศิลปะชั้นโลกุตระ เป็นมงคลอันอุดม ที่สมบูรณ์เต็ม เพราะฉะนั้นคนที่เข้าใจศิลปะและใช้ศิลปะนั้น นั่นแหละคืออารยบุคคล เป็นอรหันต์

อย่างนี้คือ ศิลปะ อันเป็นมงคลอันอุดม ตามนิยามของพระพุทธเจ้า

แต่ถ้างานนั้นมีผลแค่ทำความพอใจชื่นใจพอใจ"แก่คนผู้ได้เห็นได้สัมผัสได้รู้ พาเจริญใจสามัญ ก็เป็น"ศิลปะ"สามัญธรรมดา ที่ไม่ใช่มงคลอันอุดม เพราะไม่พาคนสู่โลกุตระ

ศิลปะจึงมี ๒ ประเภท คือ **ศิลปะที่เป็นโลกียะสามัญ กับศิลปะที่เป็นโลกุตระ**

พอท่านนับเป็นศิลปินที่สร้างงานศิลปะ ได้หรือไม่

อาตมามั่นใจว่าตนเป็นศิลปินเป็นลูกพระพุทธเจ้า อาตมาทำงานศิลปะ งานของอาตมา เกิดได้ผลปฏิบัติ ได้ในแต่ละคน คือ **พวกคุณเองเป็นผลงานในงานศิลปะของอาตมา เกิดผลของแผนภาพ สังคมมนุษย์ เฟรมงานศิลปะองค์รวมของอาตมาคือมวลมนุษย์ ถ้าฉายเป็นภาพเคลื่อนไหวก็คือ ภาพยนตร์ แต่แท้จริงคือตัวจริงฉายภาพออกมาอยู่ในโลก** อาตมาสร้างเป็นโรงงานผลิตหนัง พยายามฉายไปทั่วโลกฉายฟรีด้วย แต่ไม่มีใครรับเท่าไร มีดูบ้าง อาตมาก็รู้ว่ามันยากมันฝืน มันขัดเกลากิเลส เป็นสัลเลขธรรม ปฏิเสธตั้งทวนกระแสใจ มีรสไม่เอร็ดอร่อย ฝืนกระแสใจด้วย ปฏิเสธตั้ง

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่าศิลปะคือสติปัญญา จะ เอตัมมังคละมุตตมัง เป็นมงคลอันอุดม มงคล แปลว่า เหตุหรือสิ่งอันพาเจริญถึงขั้นอุตตมะ แดนโลกุตระ หรือธรรมะอันพาเจริญสู่นิพพาน อาตมาก็ทำทั้งสิ่งและเหตุอันธรรมะพาเจริญที่วานี้

ถ้า"ศิลปะ"ใดที่พาเจริญแคโลกียะก็ยังไม่เป็นอุตตมัง แต่มันแค่เจริญไม่ใช่เสื่อมเป็นระดับ กัลยาณธรรม ซึ่งจะเรียกว่าศิลปะก็ได้แต่ไม่ใช่ระดับของพระพุทธเจ้า มันแค่พาเจริญได้แบบโลกๆ สุจริต แต่ถ้าสุจริตนั้นเสื่อมแล้ว ไม่ใช่เรื่องของศิลปะ เป็นโลกความเสื่อมสามัญ เป็นอนาจาร ในโลก ก็มีปราชญ์มีศาสดาสอนคนให้มีศิลปะในระดับมงคล หรือผู้ที่ยังไม่ถึงอุตตมะหรืออุตรหรือโลกุตระ ก็สอนได้ทำให้เกิดคุณงามความดีคือสุจริตธรรม ชั้นกัลยาณธรรม ก็เป็น"ศิลปะโลกียะ"

ที่นี้ประเด็นชัดเจนที่อาตมาเห็นว่าศิลปะชั้นไหนจะเป็นโลกุตระ โลกุตระที่เลยความเป็นโลกียะมันต้องมีเกณฑ์ตัดสินซึ่ง

ส่วน"ศิลปะ"ที่เป็นแค่พาเจริญสามัญชั้นโลกียะ ชั้นกัลยาณธรรม ก็เป็น"ศิลปะ"ชั้นสามัญโลกียะ คือ ยังไม่ใช่งานที่มีผลทำให้คนลดกิเลส

เขตของโลกุตระอยู่ที่จิต แล้วชำระกิเลสตนได้ ประเด็นที่ตัดสินว่าเป็นโลกุตระคือการทำจิต

ให้ลดกิเลสได้ ผู้เริ่มทำกิเลสจางคลายลดตึกรึชองอกุศลจิต จิตที่เป็นทุจริต จิตที่เสื่อมทราม ให้ลดความแรงได้จริง เป็น“คิลปะ” เป็นมงคลอันอุดม

คุณสามารถทำได้ด้วยความสามารถของคุณ และคุณรู้ได้ว่าคุณทำได้ก็คือโลกุตระ เพราะฉะนั้นงานที่เราทำขึ้นมาจะเป็นงานที่ประกอบด้วยศาสตร์ และสร้างองค์ประกอบที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น จึงจะชื่อว่า“คิลปะ” คิลปะนี้ไม่ใช่ประโยชน์ตนถ่ายเดียว เมื่อทำแล้วผู้อื่นต้องได้ประโยชน์ด้วย ผู้ที่สร้างคิลปะคือผู้สร้างประโยชน์ และประโยชน์ที่เป็นขั้นลดกิเลส จึงจะเป็นคิลปะระดับโลกุตระ ทำให้จิตลดกิเลสดับกิเลสได้หมด ไม่ทำกรรมกิริยาที่เป็นทุจริตอกุศลอีกเลย ในเรื่องใดก็ตาม

อย่างนี้เป็นคิลปะของพระพุทธเจ้า ที่ต้องมีศาสตร์ แล้วทำศาสตร์ให้เป็นขั้น“คิลปะ” กล่าวคือมี“ความรู้”แล้วความรู้ี้สามารถมีอิทธิพลหรืออำนาจทำให้ผู้อื่นเจริญได้ โดยคิลปะินสามารถมีลัทธิธรรม และมหาปเทศ ๔ เผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้จริง งานนี้หรือ“ความรู้”นี้จึงจะชื่อว่า“คิลปะ”

ศิลปะหมายถึงมงคลอันอุดมมีความหมายเกี่ยวเนื่องกับพ่อท่านอย่างไร

คำว่ามงคลก็เป็นอจินไตย เกี่ยวกับอาตมามากเลย อาตมาเดิมชื่อ**มงคล** สมเด็จพระมหา
 วีรวงศ์(ติสโส อ้วน) สังฆนายกองค์แรกของเมืองไทย เป็นผู้ตั้งชื่อให้อาตมา เนื่องจากลุงอาตมา
 เอาอาตมาไปเลี้ยงเป็นลูกตั้งแต่เล็ก ลุงเป็นศิษย์ท่านสมเด็จพระสังฆราชที่วัดบรมนิวาส ท่านไปขอให้สมเด็จพระสังฆราช
 ให้ ต่อมาอาตมาตั้งนามปากกาว่า “รัก พงษ์มงคล” โดยเอา“รัก”มาใช้เป็นชื่อ แล้วเอา“มงคล”ไปต่อ
 ท้าย“พงษ์” ต่อมาเห็นชื่อว่า“รัก”กระต๊อระต๊อ มีความหมายดี จึงเปลี่ยนชื่อจาก“มงคล” มาใช้ชื่อ
 “รัก”จริงๆ ที่นี้เดิมนามสกุล“รักพงษ์” จึงได้ชื่อนามสกุลเต็มๆว่า “รัก รักพงษ์” ที่จริงอาตมาเป็น
 เผ่าพงษ์ของมงคล มาแต่ต้น นี่เป็นพยัญชนะที่นำมาไล่เรียงให้ฟัง ขอย่ออธิบายตรงนี้ต่อ **ชื่อที่ดี**
นามสกุลที่ดี ไม่มีการเล่นๆ มันเรื่องจริงทั้งนั้น

อาตมาขอยกตัวอย่างให้ฟังเช่น พระพุทธเจ้าจะรู้ทั้งชื่อ ตัวบุคคล จิตวิญญาณจะต้องลง
 ตัวอย่างไร คนนี้ต้องชื่อนี้ๆ นอกจากคนสะเปะสะปะ ไม่เข้าวงโคจรเหมือนลูกอกูกาบาท ทำนายไม่ได้
 เพราะพวกนี้เป็นพวกนอกระบบ บ้าบอไปตามประสา แต่ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ในระบบที่“แน่นอน”ขึ้น“นียตะ”แล้ว
 วิธีชีวิตจะมีทางเดินที่แน่นอน

เป็นต้นว่า อาตมาชาตินี้จะต้องชื่อ“มงคล” ต้องชื่อ“รัก” นั่นเป็นที่แน่นอน “นียตะ”แล้ว

ดังนั้น คุณไม่ต้องสงสัยที่พระพุทธเจ้าชื่อนั้นที่ว่า นั่น อัครสาวกซ้าย-ขวาของเราเดินมา
 ชื่ออะไรบอกถูกหมด ไม่มีการเดา แล้วไม่มีผิดด้วย อย่างนี้เป็นต้น พวกเราศึกษาให้ดี ทุกอย่างลงตัว
 ไปหมดทั้งรูปและนาม เช่น ทำไมพระพุทธเจ้าอูบัติ แผ่นดินต้องไหว หรือพระพุทธเจ้าบางองค์ตรัส
 พยากรณ์ว่า โปธิสัตว์ผู้นี้จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเมื่อนั้น พระนามอย่างนั้น จะมีอัครสาวกซ้ายชื่อนั้น
 อัครสาวกขวาชื่อนั้น ดังนี้ **ก็เป็นเรื่องรูป-นามจะต้องลงตัวในความเป็นจริงตามเหตุปัจจัยจริงทุกอย่าง**
ไม่ใช่ตุ๊กตา

ทำไมพระพุทธเจ้าต้องประสูติตรัสรู้รับวันเดียวกัน แม้มันคนตะแบงหาว่า
 พระพุทธเจ้าเกิดในวันอื่น ก็ต่างคนต่างเชื่ออาตมาไม่เถียงใคร เชื่อคนละอย่าง รายละเอียดของอจินไตย
 คนไม่เข้าใจก็หาว่าเพ้อเจ้อ คนผู้รู้แจ้งจริงในความเป็นจริงจะพวกนี้ก็จะไม่สงสัย หรือไม่งง ไม่ฉงนแต่
 ง่ายดาย

ขณะนี้คนไทยกำลังฮือฮาฟุตบอลทีมจิ้งจอกสยามที่ประเทศอังกฤษซึ่งกลายเป็นแชมป์
ไปได้อย่างที่ไม่มีใครเคยคาดคิด เจ้าของทีมฟุตบอลเป็นคนไทยและได้นับมรดกเจ้าคุณธงชัยโปรด
น้ำมันต์และแจกผ้ายันต์เพื่อให้ชนะด้วยทำให้ดังไปทั่วโลกว่า พระใช้ฤทธิเดชให้ฟุตบอลทีมนี้
ชนะและยังมีพระรูปปั้นทำตามอีกด้วยมีผู้สงสัยว่าพระกับฟุตบอลควรเกี่ยวข้องกันหรือไม่อย่างไร

พระที่ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของกีฬาฟุตบอลเป็นพระที่โมฆะ เป็นพระที่สูญเสียคุณธรรม
 สูญสิ้นการปฏิบัติธรรมของพุทธ มีทิฐฐิความเห็นความเข้าใจไม่ถูกต้อง แถมไปปฏิบัติไปประพฤติสิ่ง
 ที่ไม่ถูกต้องอีกด้วยเลยโมฆะกันใหญ่ เป็นผู้ล้มเหลวในทางธรรมของพุทธ **ชื่อว่าพระรูปนั้นไม่ใช่พุทธ**

เอาตามพูดอย่างวิชาการ พูดอย่างเป็นธรรมะจริงๆ ไม่ว่าจะพระรูปไหนหรือพระธงชัยถ้านำสิ่งเหล่านี้ที่เป็นเดรัจฉานวิชา เป็นเรื่องผิดศีล ผิด“มหาศีล”ที่พระพุทธเจ้าห้ามไว้ในศีลของภิกษุ เป็นศีลที่ห้ามไว้ในธรรมนุญพุทธ เป็นศีลบทสำคัญทั้งจุลศีล มัชฌิมศีล และมหาศีล ว่าการละเล่นอะไรพวกนี้เป็นเรื่องที่ต้องเว้นขาด(เวรมณี)สำหรับนักบวชของพุทธ แต่นี่กลับไปมั่วไปวุ่นวายงมงายในเดรัจฉานวิชา เป็นเดรัจฉานกถากันอยู่ พวกนี้จึงเป็นคนโหมะทั้งหมด เป็นคนที่ไม่มีความรู้ทางพุทธศาสนาใดๆเลย นี่ก็คือคำตอบตามความเป็นจริงตามหลักวิชาของศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันเป็นปรากฏการณ์อยู่ เป็นฟีโนมีน่า phenomena ที่ปรากฏจริงเป็นจริงในพุทธศาสนาที่แสดงถึงความเสื่อม ความผิดพลาดของศาสนาพุทธยุคนี้ เพราะฉะนั้นคนไทยที่เป็นพุทธพึงศึกษาดีๆทำความเข้าใจให้ดี ว่าอะไรเป็นสัมมาทิฎฐิ อะไรเป็นมิจฉาทิฎฐิ อย่าไปส่งเสริมสิ่งที่เป็นมิจฉาทิฎฐิกัน มันจะทำให้พุทธศาสนายิ่งเสื่อม

 บางคนบอกว่าเป็นการให้กำลังใจกัน

การให้กำลังใจนั้น ต้องให้ในสิ่งที่ควร สิ่งไม่ควรก็ไม่ใชหน้าที่ของพระ พระพุทธเจ้าท่านห้ามไม่ให้ไปยุ่งไปเกี่ยว คือเป็นความเข้าใจผิดที่สำคัญมากเลย ในเรื่องที่ว่าพระพุทธเจ้าท่านห้ามไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวนั้นกลับพากันไปให้กำลังใจ ส่วนสิ่งที่พระหรือสมณะของพุทธควรยุ่งเกี่ยว เช่น เรื่องการเมือง การช่วยกันบริหารช่วยกันปกครอง ช่วยกันดูแลมนุษยชาติประชาชน ช่วยกันทำให้เจริญ ซึ่งเป็นหน้าที่ในรัฐธรรมนูญ เป็นการบ้านการเมืองเพื่อประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องช่วยกันทำ การเมืองเป็นหน้าที่ของพระโดยตรง พระพุทธเจ้าเป็นนักการเมืองชั้นยอด เพราะเป็นผู้มีจิตไม่ลำเอียง ไม่อคติ เป็นผู้รู้จักสิ่งเสื่อม สิ่งเจริญอย่างแท้จริง เป็นผู้มีโลกวิทู เป็นคนรู้โลก รู้เรื่องแย่งลาภแย่งยศแย่งสรรเสริญแย่งสุขกันที่เป็นโลกธรรมอยู่ รู้อะไรผิดอะไรถูก รู้ดี ภิภษุของพระพุทธเจ้าจึงเป็นผู้ที่

สามารถบริหารปกครอง ปรับปรุงให้อยู่ในส่วนที่ถูกต้องของสิ่งที่ตั้งงามที่เจริญที่แท้ แต่กลับไปเข้าใจผิดกันหมด ไปให้กำลังใจในเดรัจฉานวิชา แต่เรื่องการเมือง กลับไปบอกว่าพระอย่างยุ่งเกี่ยว นี่เป็นความเห็นที่เลื่อม ที่สิ้นหรือขาดไปจากพุทธแล้ว มันกลับตาลปัตร จากเหวเป็นฟ้าจากฟ้าเป็นเหว ดินเป็นหัวหัวเป็นดิน เห็นชาวเป็นดำเห็นดำเป็นขาว นี่คือการเลื่อมที่ชัดเจนของพุทธศาสนา

พวกฝรั่งพากันตื่นตบ

ฝรั่ง เขาไม่เข้าใจไม่มีความรู้เรื่องเดรัจฉานวิชา ไม่รู้เรื่องจิตวิญญาณในชั้นอบาย ในชั้นของความเลื่อมมาก และในชั้นที่ไม่ถึงอบายมุขแต่เป็นชั้นของความต่าง ความดีความชั่ว ความผิดความถูก ซึ่งเป็นพลังงานทางจิต ศาสนาพุทธศึกษาทางปรมัตถธรรม ศึกษาจิตเจตสิกในชั้น

ต่างๆ ถึงชั้นละเอียดไม่ต่างไปจาก อัญ ปราณู ถึงขั้นนิวเคลียร์ ทั้งนิวเคลียร์ฟิชชันและนิวเคลียร์ฟิวชัน ถึงขั้นเป็นพลังงานที่เล็กที่สุด ถึงขั้นที่จะทำดีเอ็นเอ ให้เปลี่ยนแปลงได้ แยกดีออกซีไรโบนิวคลีอิก เอลิต แยกธาตุของเอลิตของนามธรรมในชั้นกลละ อัมพุชะ เพลิ ขณะแตกเป็นกลละ อัมพุชะ เพลิ แยกเป็นสามส่วนได้ เช่นว่านิวเคลียร์ฟิชชัน นิวเคลียร์ฟิวชัน นิวคลีอิก แยกเป็น สามเส้า กลละ อัมพุชะ เพลิ แยกรายละเอียดของไรโบนิวคลีอิกได้ นี่คือการรู้ในนามธรรมหรืออรูปธรรมที่เป็นนามธรรมที่เป็นเรื่องจิตวิญญาณในศาสนาพุทธที่สามารถแยกแยะได้ ก็เอาคำที่เป็นภาษาของฟิสิกส์มากำกับมาอธิบายให้ฟังได้ดังว่านี้ ซึ่งเป็นความเจริญทางความรู้ของพระพุทธเจ้าอาตมาเป็นลูกพระพุทธเจ้าจึงศึกษาจนรู้ได้และทำได้ ไม่ใช่แค่พูดเฉยๆแต่ได้ประกาศตนเองไปแล้ว

การที่น้องเมย์ รัชก อินทนนท์ ได้เป็นแชมป์โลกแบดมินตัน คนไทยได้ชื่อเสียงก็ดีใจกันทั้งประเทศโดยสังจะแล้ว ความสุขของอารยชนควรเป็นอย่างไรคะ

ความสุขของอารยชนต่างกับความสุขของปฤชน ความสุขของอารยชนไม่ใช่ความสุขแค่ว่าดีใจในเรื่องโลกธรรม ดีใจเรื่องได้ลาภ ได้ยศได้สรรเสริญได้สุขทางอารมณ์ ได้สุขทางบำเรอได้สมอารมณ์ชอบหรือสมอุปาทานที่ยึดว่า เอ้อ...ถ้าได้เล่นอย่างนี้ถึงจะเป็นสุข ต้องได้รสสมมติอย่างนี้สมใจ ได้รสอร่อย ตามที่เรากำหนดรสอัสสทาหะไว้ว่าต้องได้แบบนี้ คนนี้ว่าอร่อยต้องมีรสอย่างนี้ แต่อีกคนว่ารสอย่างนี้ไม่อร่อย ทั้งที่เป็นรสอย่างเดียวกันนั้นแหละ แต่สมมติกันคนละอย่าง สัญญาเยะ นิจจანიกันคนละอย่าง กำหนดกันคนละอย่าง อุปาทานกันคนละอย่าง อย่างใดต้องใจตนตามสมมติที่ยึดของตนก็พอใจ ไม่ตรงสมมติของตนก็ไม่พอใจ แต่ละคนยึดอุปาทานของตนเอง มันก็อย่างนั้นเอง เพราะฉะนั้นในโลกโลเกีย คนเขาก็ยึดสมมติของเขาว่าจริงจัง เป็นสัญญาเยะ นิจจანი เขาก็สนุกของเขา สบายของเขา

อรร้อยของเขา

ส่วนอารียะนั่นรู้แล้ว
สุขเก๊าสุขโลภยัยัแบบนั้นมัน
เสียเวลา เสียแรงงาน เสีย
ทุนรอนอย่างเปล่าตาย ก็ต้อง
ล้าง ต้องเลิกอุปาทาน ล้าง
เลิกกิเลสตัณหาอุปาทานอะไร
ต่างๆให้หมดไป ไม่มีอัสสาทะ
ไม่มีตัณหา ไม่มีอุปาทาน จึง
เป็นคนสิ้นพลังงานอันนี้ในจิต

ในจิตไม่มีพลังงานอันนี้มาบารอบำบัดอีกเลย สูญว่างไม่มีพลังงานนี้เกิดในจิตอีก จึงเป็นผู้อรหันต์
ซึ่งคืออารียบุคคล เพราะฉะนั้นจึงไม่สุขไม่ทุกข์ไม่ได้มีรสอร่อย เห็นพฤติกรรมอะไรก็เห็นอย่างที่คนอื่น
เห็น อย่างตีเบต มันมีทริค มีความสามารถมีสมรรถนะ อย่างนี้ ก็ดี ก็เก่ง ก็เข้าใจ ตามนั้นได้ แต่
จิตก็เฉยๆ ไม่เกิดรสาตืออะไรในจิต อารียบุคคลผู้หลุดพ้นแล้วก็จะรู้ตามโลก แต่ไม่ได้เกิดวบวบ
ตามโลก พลังงานเกิดชอบเกิดชังไม่มี ดุดผลักก็ไม่มี เป็นพลังงานกลางๆเฉยๆ เป็นนิวตรอนพลังงาน
กลางว่างเฉย กระทบอยู่ก็เฉย เป็นอุเบกขา ไม่ใช่เฉยอย่างโง่ด้วย บางคนกระทบสัมผัสแล้วก็เฉยได้
เหมือนกันแต่เฉยอย่างโลกีย์ เฉยอย่างปุถุชนพิกยก มันแข็งๆ มันชินชาก็เฉยได้มันก็เป็นได้ แต่ของ
พุทธนั้นต้องเป็นได้อย่างมีปัญญากำกับ เฉยแบบเนกขัมมลิตอุเบกขา อทุกขมสุขที่เป็นพลังงานที่ได้
ศึกษาฝึกฝน เป็นได้ทั้งจิต เป็นได้ทั้งปัญญาชัดเจนว่า ไม่มีอีกได้นิรันดร ตลอดกาล นิจจัง ฐวัง สัสตัง
อวิปริณามชัมมัง อสังหิรัง อสังกุปปัง จบกิจได้เลย

ทุกคนแสวงหาความสุขใส่ตน
นิยมความสุขของแต่ละคนต่างกัน
ตามภูมิปัญญาและสำนึกที่สั่งสมมาแต่เดิม
ถ้าเป็นมิจฉาก็แน่นอนว่าเจอทุกข์มหันต์
การศึกษาปฏิบัติธรรมที่ถูกต้อง
เราจะตื่นรู้เปลี่ยนจากมิจฉาเป็นสัมมา
เราจะมีสัมมาทิฎฐิที่ตรงชัดและมีสำนึกที่สูงขึ้น
เราจะรู้จักความสุขที่แท้จริง
เราจะค้นพบสัจจะในทุกสิ่ง
เราจะเดินบนเส้นทางแห่งสัจจะ
มีแต่เส้นทางนี้เท่านั้น เราจึงพ้นทุกข์ได้จริงแท้ สัมมาทิฎฐิ

งานบุญฉลองข้าว ศิษย์เก่าตุ้มโฮม ครั้งที่ ๑๗

งานบุญฉลองข้าว เป็นงานประจำปีของชุมชนหินผาฟ้า น้ำ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ จัดขึ้นมาก็เพื่อให้เห็นความสำคัญของข้าวทั้งในด้านของการผลิต ที่จะต้องใช้ความอุตสาหะพยายาม กว่าจะได้ข้าวมาบริโภค ซึ่งข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทยและคนทั้งโลก

งานนี้ยังเป็นการรวมญาติรวมพี่น้อง รวมถึงศิษย์เก่าสัมมาสิกขาที่เคยเล่าเรียนอยู่ที่นี่

เช้าวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เวลา ๗.๐๐ น. ชาวชุมชนและผู้มาร่วมงานพร้อมกันใส่บาตรสมณะ การบิณฑบาตเป็นกิจวัตรของนักบวชในพระพุทธศาสนาอันขาดมิได้ เป็นหนึ่งในกุศลกรรมที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล ต่อเนื่องด้วยการเปิดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตินี้ให้ผู้มาร่วมงาน ได้รับประทานอาหารมังสวิรัตินี้

โรงบุญมังสวิวัติ ที่ให้บริการผู้มาร่วมงานมีเมนูที่หลากหลาย เช่น ข้าวราดแกง ก๋วยเตี๋ยว

ขนมจีน สลัดผัก ผัดหมี่ ผลไม้ ไอศกรีม เป็นต้น ผู้ที่มาตั้งโรงบุญแจกอาหารในครั้งนี้ มีทั้งชาวชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ญาติธรรมจากที่ต่างๆ เช่น แก่นอโศก เล็ล้อยอโศก สีมออโศก วังน้ำเตียว รวมถึงศิษย์เก่าสัมมาสิกขาของหินผาฟ้า น้ำ ด้วย

เวลา ๙ นาฬิกา **สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ** หรือ **ท่านจันท์** ได้แสดงธรรมให้

ญาติธรรมและประชาชนที่มาร่วมงานได้สดับรับฟัง มีการถ่ายทอดสดโดยทีมงานบุญนิยมทีวี มีอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ได้รับนิมนต์ให้ วิดีโอคอนเฟอเรนซ์ ร่วมแสดงธรรม เปิดงานให้กับญาติธรรมที่มาร่วมงาน และที่อยู่ทางบ้าน ได้ติดตามรับชมผ่านทางสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี

จากนั้นเป็นพิธีเปิดตลาดอารียะ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองพุ่ม ได้มาเป็นประธาน ตลาดอารียะเป็นการร่วมทุนและร่วมแรงของญาติธรรมที่ร่วมกันเสียสละ เพื่อให้ประชาชนได้ซื้อสินค้าในราคาต่ำกว่าทุน เมื่อ

ตลาดอาริยะเปิดแล้ว ประชาชนซึ่งมารอซื้อสินค้าตั้งแต่เช้า ก็ได้เริ่มจับจ่ายหาซื้อสินค้าในราคาต่ำกว่าทุนกันอย่างคึกคัก

สินค้าที่จำหน่าย เป็นสินค้าที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น เครื่องใช้พลาสติก ไม้กวาด น้ำยาซักผ้า น้ำยาสระผม น้ำมันพืช น้ำตาล น้ำยาสมุนไพร รวมถึงต้นกล้าไม้พันธุ์ต่างๆ โดยเฉพาะปุ๋ยอินทรีย์ กระสอบ ๕๐ กิโลกรัม จากปกติ ราคา ๒๔๐ บาท แต่ในงานนี้ ขายเพียงแค่กระสอบละ ๒๐ บาทเท่านั้น

ควบคู่กันไปกับการเปิดตลาดอาริยะ วงดนตรีสมรवासได้เริ่มร้องเพลงเสริมสร้างบรรยากาศการซื้อขายในตลาดอาริยะให้อบอุ่น

แจ่มใส ทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย จนถึงเวลาสิ้นสุดตลาดอาริยะในช่วงบ่าย บนเวทีธรรมชาตินี้ ก็ให้พี่น้องของเราที่มาร่วมงาน ได้ร่วมขับไปร้องเพลงและเต้นรำ เต้นเสร็จแล้ว ของขวัญที่อยู่บนเวทีสามารถเลือกได้คนละหนึ่งชิ้นแบบฟรีๆเลย

ถึงเวลาตอนเย็น ประมาณ ๑๘ นาฬิกา **สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐิ** นำหมู่สมณะแสดงธรรม ในรายการ**เอื้อเอื้อ** ให้สมณะพูดภาษาอีสานในการแสดงธรรมได้ และท่านอื่นที่อยู่ภาคใดจังหวัดใดก็ให้แสดงธรรมเป็นภาษาถิ่นของตัวเอง ทำให้บรรยากาศอบอุ่น และก็เป็นกันเอง สร้างความประทับใจ ได้สาระธรรม ได้ใกล้ชิดกับญาติโยมผู้มาฟังธรรม

ผู้ที่ไม่ได้ไปร่วมงาน ก็มีโอกาสดำเนินชมบรรยากาศโดยการ**ถ่ายทอดสดของบุญนิยมทีวี** ซึ่งแม้ว่าชุมชนหินผาฟ้า น้ำ จะตั้งอยู่นอกเขตบริการด้านอินเทอร์เน็ตในระบบสาย ทางทีมงานบุญนิยมทีวี ก็ได้ติดตั้งอุปกรณ์พิเศษที่บ้านนาหนองท่อม เพื่อส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตไปยังหินผาฟ้า น้ำ ซึ่งอยู่ห่างไกลประมาณ ๔-๖ กิโลเมตร พร้อมกับติดตั้งอุปกรณ์รับสัญญาณในหินผาฟ้า น้ำ จนสามารถถ่ายทอดสดได้

นอกจากชาวชุมชนจะได้มาเสียสละแรงงานแล้วก็ยังได้เกิดพลังสามัคคีทางธรรมด้วย

๘๘ ทีมงานข่าวอโศก

จดหมาย จากญาติธรรม

ฟ้องร้องความดี-ความเลว

การสรรเสริญเป็นยอบุคคลอื่นด้วยใจอันบริสุทธิ์ ถ้าแสดงออกต่อหน้าเขา อาจไม่เป็นผลดี เพราะเขาอาจว่าเยินยอเขาเพื่อจุดประสงค์อื่นที่เสแสร้ง คนที่บ้ายอเท่านั้นจึงจะชื่นชอบ จึงควรกล่าวขวัญความดีฝากญาติมิตรของเขาไปเล่าสู่ให้เขารู้ทีหลังจึงอาจจะดีกว่า

ส่วนหนังสือสารโศกและดอกหญ้าที่ทางสมาคมฯส่งมาให้ผมได้อ่านนั้นมีผู้ไม่ชอบทางสันติโศกเขาเคยบ่นเคยด่า คราวหลังมาพบหนังสือที่บ้านผมวางอยู่ที่ศาลาพักร้อนที่หน้าบ้านผมเมื่อทราบจึงยืมผมไปอ่าน เกิดศรัทธา ตอนหลังนี้ไม่มีตำหนิติเตียนอีกแล้ว บอกชอบที่ว่าเมื่อมีใครด่าติเตียนสันติฯอย่างไรก็จะนำเอาคำด่าคำติมาลงไม่ปิดบัง เพราะผิดถูกไม่ใช่เป็นเรื่องแก้ตัว ผู้มีปัญญาเท่านั้นที่จะรู้ได้ จึงทำให้คนใกล้ผมเปลี่ยนทัศนคติได้

 ประยุทธ์ เนินพลับ อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

:- ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวสรรเสริญหรือการกล่าวตำหนิผู้ใด ในส่วนของผู้กล่าวถึงกล่าวด้วยใจมุ่งนมางในมิความเจริญเกิดขึ้นแก่ผู้ฟัง นั้นเป็นสิ่งสมควร

ในพระไตรปิฎกเล่ม ๗ “ปาติโมกขกฐินบทที่ ๕๐๕ พระพุทธองค์ตรัสไว้ดังนี้ ว่า ผู้ที่ฟ้องร้องปรารถนาจะกล่าวหาผู้อื่น ถึงตั้งความดี ๕ ประการนี้ไว้ในตน

๑. จะกล่าวหาในเวลาอันเหมาะสม
๒. จะกล่าวหาด้วยคำจริง
๓. จะกล่าวหาด้วยคำสุภาพ
๔. จะกล่าวหาด้วยคำมีประโยชน์
๕. จะกล่าวหาด้วยเมตตาจิต

หากเราจะเอ่ยฟ้องร้องในความดีของผู้อื่น(ชั้นชม) หรือฟ้องร้องในความเลวของผู้อื่น(ตำหนิ) เมื่อบิดตามนลัการดังกล่าวแล้ว เราจะไม่เสียประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านเลย

สำหรับความไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย หรือมีความเห็นที่แตกต่าง เกิดขึ้นกับสมาชิก ผู้อ่านท่านใด และท่านเขียนกลับมาบอกนั้นนับเป็นความกรุณาที่กล้าหาญยิ่ง เพราะเราล้นทั้ง นามามุ่งเก็บประโยชน์ และพัฒนาทั้งด้านสังคมและจิตวิญญาณ ให้นำประกอบไปด้วยความจริง(สัจจะ) และจิตใจที่ละทิ้งความฉันทันใจ(อกุปปะ) (พระไตรปิฎกเล่ม ๗ “ปาติโมกขพจนันตะ” ข้อ ๕๑๑)

วิบากกรรม

อ่านแล้วทำให้รู้สึกจะชีวิต มีกำลังใจต่อสู้กับวิบากกรรมชาตินี้มีกรรมหนักมาก ตัวเองกลายเป็นพิการ ไม่พิการแต่ขาดเดี่ยวนี่หูกี้ไม่ได้ยิน ใส่เครื่องช่วยฟังก็ไม่ค่อยได้เป็นผลเท่าไร หลานมาอยู่ด้วย ก็เป็นโรคซึมเศร้า ได้ออกจากงาน เดี่ยวนี่เป็นโรคจิตเภทไปแล้ว ต้องได้ช่วยดูแลเขาอีก เอื้อ นี้นหนอชีวิต ดิฉันก็วัย ๖๘ ปีแล้ว ก็ได้กำลังใจจากการปฏิบัติธรรม เพื่อชดใช้กรรมให้หมด

 จันทนา กัมมะณี

- คนมีปัญหาทางธรรม จะใช้สิทธิ์ในร่างกายนี่สมบูรณ์ไม่เท่าเท่านี้อย่างตั้งใจ ให้นำเป็นบทฝึกนัดชีวิต เพื่อก่อเกิดกำลังใจและสติปัญญาที่แข็งแกร่งขึ้น เจริญขึ้น บ่อมมีความสุขระบับ กิเลสได้แก่งกว่าผู้มีร่างกายสวยงาม แต่ปล่อยเวลาชีวิตไปอย่างไรการฝึกฝนจิตใจ

แก่แล้ว

สรุปได้ว่าสารอโศกทั้งรูปทั้งเล่มมีเนื้อหาสาระทั้งนั้น “ลุง” ก็จจะรายงานผลเพียงสั้นๆ เท่านั้น ขออนุโมทนาสาธุในทีมงานมาด้วยบริสุทธิ์ใจเพียงเท่านี้ เพราะวัยของ“ลุง” ในขณะที่เขียนรายงานนี้ ๘๙ ปี ๙ เดือน ๑๐ วัน ความเจริญทางร่างกายและใจเริ่มเสื่อมทุกขณะ แต่ก็จะไม่“ประมาท” โดยอาศัยคำสอนของพระพุทธองค์ และ“พ่อครู” และหมู่“ชาวอโศก” ตลอดไปและตลอดไป

 ดุญชู สอนประเสริฐ

- สาร การเข้าถึงอนิจจสัญญา (กำหนดรู้ความไม่เที่ยง) พระพุทธองค์ตรัสว่า จะละการถือเอาถือเรา(อัสมีมานะ)ได้ ขอให้พากเพียรปฏิบัติธรรมจนพบกับความสุขในบ้านปลางชีวิต ปฏิบัติธรรม ไม้เกิดผล บ่อมล้างกิเลสได้

คนจน

พระสันตปาปาเป็นพระที่ดี ฉันมังสวิรัต พระที่ไม่ใช่สันตปาปาฉันเนื้อ พระพุทธเจ้าให้ถือศีล ๕ ศีลข้อที่ ๑ ห้ามฆ่าสัตว์แล้ว พระทำไมฉันเนื้อ สันตปาปาทำถูกต้องแล้ว แต่ทำไมถูกต่อต้านจากภายนอกที่เมื่อก่อนเป็นชาวใหญ่ เคยอ่านหนังสือของอโศก บอกว่า คนที่ทำงานมีตำแหน่งสูง เงินเดือนมากกลับสละ ไม่ทำงาน อโศกสอนว่า กล้าจน ทนเสียดสี หนีสะสม ผมเป็นคนจนทำให้สบายใจที่มีสันตปาปาคอยสั่งสอน ทำให้ไม่คิดมากว่าต้องมีรถยนต์ มีแหวนเพชร มีสร้อยทองคำ

🌸 กิตติศักดิ์ สุกุลไกรพิระ เขตดุสิต กรุงเทพฯ

*:- คนไม่รับเงินเดือนก็เหนื่อยมาก แต่ก็ยัง
ขยันทำงานเต็มความสามารถ ไม่ปรารถนาวัตถุหรือ
ครอบครองทรัพย์สินไว้เพื่อตนเกินความจำเป็นของ
ชีวิต นี่ไม่เร็วกว่าคนจนยากแต่เป็นคนจนยากสุด เมื่อ
ตั้งใจจะลดความโลภ ช่วยทำให้พบความสบายแท้ ก็
คนรวยอาจต้องอิจฉา*

ขอโอกาสขุดเวลา

ผมรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณที่ทางสมาคมได้ส่งสื่อธรรมะให้ได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
ในการขุดเวลาตนเองนั้น ยังรักษาศีลห้าดีอยู่ อบายมุขยังมีเรื่องลอตเตอรี่ กำลังพยายามลด ละ เลิก
มังง่าไม่บริสุทธิ์นัก แต่เลิกเนื้อสัตว์ใหญ่หมด ขอโอกาสในการขุดเวลาอีกสักหน่อย

🌸 ปรีชา ชาวบด

๑.โพธิชัย ๑.ร้อยเจ็ด

*:- ความเกียจคร้านมากพอจะ
ทำให้นหลุดจากความเหน็ดเหนื่อย
เพราะกิเลสบงการได้ใจ สู้กิเลส มา
เรื่อยๆก็ขอให้เอาจริง ใฝ่มีสัมมาทิฐิ
นำ ปฏิบัติจนแน่นว่ากิเลสมันไม่เที่ยง
มันเป็นทุกข์ และเราสามารถทำให้มัน
ลดลงได้ ทอดจากกันได้จริง*

สาระน่ารู้คู่คุณธรรม

จากการติดตามและอ่านสารอโศก,ดอกหญ้ามานานมากๆ แต่ละเล่มอ่านจนจบ บางครั้งอ่านซ้ำๆหลายรอบ ไม่เคยเบื่อเลย แต่ก็คิดว่า น่าจะเผยแพร่ให้คนที่ไม่ได้รับสารอโศก,ดอกหญ้า น่าจะได้อ่านบ้าง ครั้งแรกๆนำไปให้เพื่อนที่เป็นพยาบาลอยู่ตึกเด็ก เวลาที่ผู้ปกครองมารอซึ่งมีมุมหนังสือส่วนครึ่งต่อๆไปมอบไว้ให้ที่ห้องสมุดโรงเรียนบ้าง, ห้องสมุดประชาชน หวังว่าได้เสนอแนะหนังสือดีมี

คุณธรรม ไม่ควรเก็บไว้เฉยๆ

สาระน่ารู้ที่ได้จากการอ่านสารอโศกและดอกหญ้าสามารถนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวันมากมาย ขอยกตัวอย่างที่ได้ทำแล้ว เช่น การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยนำเปลือกผลไม้ ผักต่างๆที่เราใช้ในครัวเรือนมาหมักด้วยกากน้ำตาลและน้ำซาวข้าว ทำเป็นปุ๋ยชีวภาพรดน้ำต้นไม้ได้ ผสม

น้ำมะกรูดทำน้ำยาล้างห้องน้ำ มีผลทำให้ห้องน้ำไม่อุดตัน ไม่มีกลิ่น ทำใช้ภายในบ้าน และได้แบ่งปันเพื่อนบ้าน มีผลต่อการลดปริมาณขยะ และในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าในชุมชนมีการรณรงค์ในเรื่องนี้มากขึ้น

ด้านคุณธรรม ได้ธรรมะ ข้อคิดมากมาย ขอยกตัวอย่าง เช่น ความซื่อสัตย์ ความพอเพียง ความประมาณตน โดยเฉพาะ พ่อท่านเทศน์เรื่องอิทธิบาท๔ ขยายความได้ชัดเจน เข้าใจง่าย นำมาปฏิบัติได้

 สุวิมล ดุวนิชกุล อ.เมือง จ.อุทัยธานี

:- อนุโมทนาที่ได้รับประโยชน์และเผยแพร่ประโยชน์ต่อ ผู้อ่านจะกลายเป็นหนังสือเคลื่อนที่เสียงเอง เมื่อนำความรู้ไปปฏิบัติจนได้สัมมาผลสัมมาผล

อโศก พุทธที่แยกนิกาย

กระผมเป็นสมาชิกของสันตอโศกก่อนหลายปีที่พ่อครูจะถูกฟ้อง กระผมเป็นประธานชุมชนหนองไผ่ล้อมและเป็นประธานอาสาสมัครประชาสงเคราะห์ จ.นครราชสีมา ได้รับหนังสือของพ่อครูอ่านจบแล้วก็ส่งให้สมาชิกชุมชนอ่าน และขอให้ผู้อ่านแล้วส่งให้ชมรมหรือประชาชนได้อ่าน

มีเรื่องหนึ่งที่สมาชิกทุกคนที่อ่านแล้วสงสัยเป็นอันมากเป็นเวลานานแล้ว การแยกนิกายของ พระพุทธศาสนา มีการแยกออกมาในหลายประเทศที่สมาชิกชาวพุทธมีความเห็นแตกต่างกัน เอาเฉพาะ ประเทศไทยก็มีการแยกนิกาย ธรรมยุต กับ มหานิกาย แต่อดีตแยกนิกายเพราะเห็นความไม่ตรงกัน แล้วทำไมจึงยังฟ้องไล่ให้สึก ไม่รับรองสิทธิ์ทุกอย่าง ทำเช่นนั้นมันเกินไปนัก นรกอเวจี ยมบาลรอคอยอยู่ อ่านหนังสือสันตติโอศกทุกเล่ม(บางทีก็ไม่ได้รับ) เป็นข้อสอนใจ เป็นหนังสือที่มีความเห็น ความคิดความเป็นธรรมมากที่สุด

 ประสงค์ ไตรพิพัฒน์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

:- การประกาศขอแยกตัวจากคณะสงฆ์ในยุคนั้น ทางสันตติโอศกใช้หลัก“นานา-สังฆวาส” ไม่ใช่กระทำในลักษณะแตกออกเป็นนิกาย แต่ที่บังถูกเอาผิดด้วยกฎหมายหรือคำประกาศของคณะสงฆ์ในยุคนั้น เป็นเพราะความรู้อาจไม่เข้าใจของผู้นั้นในสังฆมณฑลเมืองยุคนั้นนั้น ยังไม่เท่ากัน แต่นับวันผู้รอบรู้ก็เพิ่มมากขึ้น อโศกปฏิบัติตนไม่เปลี่ยนแปลง แม้ไม่ได้รับการยอมรับยกย่อง แต่ก็สามารถทำงานศาสนาได้ตรงตามหลักการธรรมวินัยกระทั่งปัจจุบันนี้

เพิ่มความเข้าใจในการลงมือ

ได้ความรู้มากขึ้นจากเรื่องต่างๆ ได้ความมั่นใจและหนักแน่นขึ้นในการปฏิบัติ

 วรศักดิ์ ทองแพเหนือ อ.เมือง จ.ชลบุรี

:- กำลังใจที่ใช้ในการลดกิเลส นั้น สามารถค้นหาได้จากการทำกรรม (สมัยนี้มีสื่อออนไลน์ เพิ่มขึ้นจากสื่อทีวี วิทยุ และหนังสือ) และกำลังใจจะสมบูรณ์ขึ้น เมื่อพิจารณาแล้วนำไปปฏิบัติจนเกิดผล แล้วทำซ้ำอีก คือทำกรรมแล้วปฏิบัติๆ

ไม่ได้ตอบรับมานาน

หนังสือส่งไปได้รับทุกเล่ม อ่านแล้วเกิดปัญญามีสัมมาทิฐิ อบอุ่นใจ เบิกบาน กล้าปฏิเสธสิ่งชั่วทุกอย่าง เพิ่มศรัทธาต่อกลุ่มนี้มากๆ ฟังเทศน์และดูทีวีบุญนิยม ถ่ายทอดเสียงวิทยุจากวัดสวนธรรม อ.ป่าติว อยู่เสมอ ทราบข่าวเคลื่อนไหวทุกอย่างพอสมควร และน่าเห็นใจชาวพุทธไทยในทะเลเมียนมาร์ ที่ถูกนักบวชลวงโลก มอมเมา หลอกกินไล่ ไม่รู้จะทำไม ก็บุญไผ่ บุญมัน เท่านั้นแล สาธุๆ

ปล. จดหมายไม่ตอบเป็นเวลานานแล้วละ เกษียณอายุราชการครุมาแล้ว ๑๙ ปี สุขภาพย่อม

เปลี่ยนแปลงร่างกาย ก็ธรรมดา แต่เห็นหมู่กลุ่มและพ่อครู ลูกๆหลานๆแล้วใจยังหนุ่มนะ ลู้อต่อไป

🌸 เสาร์ เหล่าแด อ.กุดชุม จ.ยโสธร

- การเข้จนจนมาทอรับหนังสือเป็นการทบทวนการปฏิบัติของผู้อ่าน นอกจาก การอ่าน และนอกจากการลงมือปฏิบัติลัดกิลแล้ว การเข้จนก็เป็นกรบอกเล่าว่าเวลาที่ตน กระทบผัสสะในเหตุการณ์ต่างๆนั้น ตนเองได้ทำการวิปัสสนา(ได้อใช้ไฟนึ่งปัญญาไปสลาย ไทราคะ ไทโทสะ ไทโมหะ จนเห็นอาการกิเลสลดลงหรือหายไปจนลัดๆนั้นอย่างไร) เทื่อเป็น ประสบการณ์ที่ดีสู่ผู้อ่านท่านอื่นด้วย

ธรรมะกับความป่วยไข้

ผมเป็นสมาชิกมานานกว่า ๑๐ ปีแล้ว ทุกคอลัมน์ที่ลง ได้นำข้อเสนอนะ/ข้อคิด/หลักธรรม คำสั่งสอนของพ่อครูมาใช้กับชีวิตประจำวัน ผมทำงานที่บริษัทหนึ่งที่จังหวัดระยอง อยู่ในตำแหน่ง ต้องบริหารทั้งงานและคน ก็เกิดมีปัญหาคความเครียด/ความวิตกกังวลต่างๆ ประกอบกับสุขภาพของ ผมเป็นโรคกระดูกทับเส้น ชาปลายเท้าข้างซ้าย ปัญหาเหล่านี้ ผมได้รับคุณค่าทางปัญญา หลังจาก อ่านสารอศก-ดอกหญ้า ก็ได้นำหลักธรรมต่างๆ คำสอน และสิ่งที่แนะนำ มาดูแลกายและใจของเราเอง เพื่อให้ชีวิตอยู่อย่างไม่วุ่นวาย หรือทุกข์น้อยลง รู้จักปล่อยวาง/สวดมนต์/นั่งสมาธิ/เลือกกินอาหาร ผัก และผลไม้มากขึ้น ผมโชคดีที่ได้พบสารอศกกับดอกหญ้า เป็นหนังสือที่ดีมากครับ

ปล. โรคกระดูกทับเส้นของผม มีข้อแนะนำผมบ้างไหมครับ(ผมยังไม่ได้ผ่าตัดนะครับ)

🌸 โองาส ปีนปลื้มจิตต์ อ.เมือง จ.ระยอง

- นอกจากมีจิตใจที่ไม่เครียดแล้ว อกภาให้นิสัยใจการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นด้วย โดย ไปทบทนออกกายภาพ เทื่อให้นิสัยท่าบริหารกายสำหรับผู้มีอาการกระดูกทับเส้น แล้วเรากลับมา ผึกทำทุกวัน หรือจะลองค้นหากทำบริหารกายในยูทูปโดยพิมพ์คำว่า “โรคกระดูกทับเส้น” ก็จะมี คลิปปรากฏขึ้นมาให้เลือกรชมและทำตามอย่างลวดลายดลิล มีดนมออาจไมใช้ทางเลือกแรก แต่ต้อง พ้นบริหารกายให้พอ จนกระทั่งสบายตัว อย่างละเลงการบำรุงรักษา

เสแสร้ง

❀ **เสแสร้ง** คำนี้แรง แต่มันก็น่าประทับใจ

ถ้ามันเป็นจุดเริ่ม ของการเปลี่ยนความเกลียด อាកารผลักใส่กัน
ให้มาเป็นกรอ้มแยม มอบน้ำใจให้
อย่างชนิดที่... ตั้งใจ(เสแสร้ง)ทำ
ตั้งใจลดความบอบข้ำ ความชิงชัง ในห้วงอารมณ์
เริ่มทำการแสร้งดี และฝันให้

.....

เพื่อจะเปลี่ยน เปลี่ยน เปลี่ยน เปลี่ยน
เปลี่ยนความคิด เปลี่ยนความรู้สึก เปลี่ยนคำพูด เปลี่ยนการกระทำจากร้าย เป็นดี
**เพราะเมื่อฉันใช้กริยาอย่างชนิดที่เปลี่ยนไปจากร้าย มาแสร้งดีได้ครั้งใด
ฉันยังรู้สึกนิสัยดีขึ้นๆ
ละทิ้งความเกลียด รวมทั้งอาการผลักใส่ นั้นก็สลายไป ถูกทำลายไป**

.....

แสร้งๆๆๆจนมันใจว่า ทุกข์เพราะชิงชัง ทุกข์เพราะผลักใส่ ล้วนไม่น่าเอาไว้เลย!
ใจฉันมันจะรู้สึกกว้าง เป็นอิสระ เพราะได้ลงมือแแต่่มสุขอย่างเป็นรูปธรรม
นำเสนอรอยยิ้มและความสดใสอย่างมีกำลัง

❀ *มนทกานติ*

เตือนภัย!

มีดาเซฟอ้างเป็นช่างไฟเซตเงิน

วันนี้(๖ มิ.ย.) ศูนย์ประสานงานร่วมด้วยช่วยกันสำนึกรักบ้านเกิด จ.นครราชสีมา รับแจ้งจากอาสาสมัครสว่างคุณธรรม ว่ามีมีจฉาซีฟก่อเหตุในอำเภอบ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ โดยการปลอมตัวเป็นช่างไฟฟ้า ทำที่เข้ามาเปลี่ยนสายไฟ เปลี่ยนคัทเอ๊าท์ แต่สุดท้ายไม่ได้เปลี่ยนและเซตเงินหนีไป
หญิงชราผู้ตกเป็นเหยื่อเปิดเผยว่า อยู่บ้านตามลำพัง มีชาย ๒ คน ขับรถกระบะมา อ้างว่าเป็นช่างไฟฟ้า และพูดคุยให้คุณยายเปลี่ยนสายไฟ เปลี่ยนคัทเอ๊าท์ ในราคา ๓,๕๐๐ บาท ถ้าหากไม่เปลี่ยนอาจจะเกิดไฟฟ้าลัดวงจร ด้วยความกลัว และอยู่บ้านเพียงลำพัง จึงยอมเปลี่ยน โดยยายไม่ได้เอะใจอะไร เมื่อช่างทำเสร็จและกลับไปแล้ว เมื่อยายเข้ามาในบ้าน ดูร่องรอยการเปลี่ยน กลับกลายเป็นว่า ไม่ได้เปลี่ยนอะไรแม้แต่นิดเดียว แต่ต้องเสียเงิน เบื้องต้นคุณยายได้เข้าแจ้งความแล้ว

เมื่อโหราศาสตร์และพุทธศาสตร์ มาบรรจบกันที่พลัง “กัมมะ” กำหนดอนาคตประเทศไทย

เปลว สีเงิน ถอดรหัสดาวมฤตยูยกเข้า “ทับดวงเมือง” ไม่เหมือนใคร ส่วนใหญ่จะนึกถึงเรื่องความตาย แต่คุณเปลวบอกว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงใหญ่ชนิด “หน้ามือเป็นหลังมือ”! ...เมื่อดาวมฤตยูยกเข้า “ทับดวงเมือง” คนไทยชินกับคำมฤตยูว่า หมายถึงความตาย เมื่อบอกว่ามฤตยูทับ

ดวงเมือง ก็เลยกลัวกันเรื่องเป็น-เรื่องตาย ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น มฤตยู คือสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนหรือตายจากสิ่งหนึ่ง-สภาพหนึ่ง ไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง-สภาพหนึ่งผิดแผก-แตกต่างจากเดิมชนิด “หน้ามือเป็นหลังมือ”! ส่วนที่เปลี่ยนไปสู่นั้น ดี หรือ ร้าย ไม่เกี่ยวกับมฤตยู แต่เกี่ยวกับพลังหรือคลื่น “กัมมะ” คือ การทำของคน.....การประพฤติปฏิบัติของผู้บริหาร

ปกครองประเทศ และของประชาชนในชาติ ว่าทำดี หรือ ทำไม่ดี เป็นหลักใหญ่ สรุป...ทั้งประชาชาติ ๗ สิงหา ทั้งเลือกตั้งกลางปี ๖๐ (ถ้ามี) ทั้งตัวนายกฯ คนที่ ๓๐ ต้องผ่าเหล่า-ผ่ากอ ถึงในกรอบแต่มานอกแบบ พุดไม่เข้าหูคน แต่ชนกลับชอบ เป็นรัฐบาลและเป็นนายกฯ สไตล์ “ลางเหนือ-ชอบกลางยา” แบบนั้นแหละใช้.....สิ่งใหม่ “ตามรหัสมฤตยู” เขาละ!

ความมั่นใจในอนาคตประเทศไทย....พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

ขอประกาศว่า เมืองไทยจะเป็นเมืองเอก ที่จะช่วยโลกและนำโลกในด้านจิตวิญญาณ ในด้านธาตุรู้ ในด้านธรรมะโลกุตระ หรือเรียกว่าอาริยะ เรียกในภาษากลางๆ ก็คือวิไลซ์หรือความเจริญนี้แหละ ที่นี้ความเจริญในธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นแยกเป็นความเจริญของอาริยชน กับปถุชน

อาริยะก็คือคนที่ฉลาด ประเสริฐ ความฉลาดที่วุ่นนี้เกิดจากการล่วงรู้กันและกันทางอตยนะ ๖ มนุษย์มีตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจเป็นส่วนกลาง สามารถรับรู้ร่วมกันได้ ก็เอาสิ่งที่จริง ที่มีปรากฏจริง มีสัมผัสทางทวาร ๖ เอามาเป็นเครื่องยืนยัน ให้เต็มครบทั้งหก ถ้าไม่เต็มครบก็คือคนยังไม่เต็ม มันก็ต้องนับเอาคนเต็มเป็นตัวตั้งเป็นฐานยืนยันสูงสุด

ผู้ฉลาดจึงมาจากคำว่า “ฉฬายตนะ” มาจากทวาร ๖ มาจากสิ่งที่รอบรู้จาก ๖ สภาพครบนี้แหละ มันก็กร่อนมาเป็นภาษาไทย จากฉฬายตนะมาเป็นฉลาด เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงไม่ใช่โมเม

เดาส่งหรือมายุโรปเรเอา ขอยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง ความรอบรู้หรือเฉลียวฉลาดที่เป็นภาษาไทยเกิดจากรากฐานของฉพ้ายตนเอง

ผู้ที่สามารถรู้ในฉพ้ายตนเอง ในทวารทั้ง ๖ หรือในอายตนะทั้ง ๖ นี้แหละ ก็สามารถรู้ครบถ้วนในอายตนะ ๖ จึงเป็นผู้รู้หมด รู้ครบรูปนาม รู้หมดรู้ครบสิ่งที่เอามาสัมพันธ์กัน มาเกิดสภาพเป็นสภาพมีกันอยู่ จนชมพูทวีปย้ายจากอินเดียมาเมืองไทย อาตมาไม่รู้ตัวเลขว่าชมพูทวีปอยู่ที่อินเดีย นานเท่าไรที่กัป ก็ล้านๆปีเท่าไรไม่รู้ แต่ตอนนี้ย้ายมาอยู่เมืองไทยแล้ว และเมืองไทยก็จะเป็นเมืองที่มีบุคคลเป็นตัวตั้ง จะเจริญขึ้นไปแล้วก็จะขยายโตขึ้นๆ จนกระทั่งกลายเป็นแผ่นดินเป็นทวีป ในอนาคตตัวหลักๆอยู่ที่นี้

สุขจากสาระหรือจากไร้สาระ: อย่างไรก็ดีควรส่งเสริม?

ที่นี้กลับเข้ามาสู่ปัจจุบันธรรม เมืองไทยกำลังมีความสุขจากได้ชนะกีฬา ตอนนี้เป็นความสุขที่ยังเป็นความสุขที่ฉาบฉวย เป็นโลกกีฬารมณแต่ก็สูงกว่ากีฬาที่รุนแรง ไทยจะเป็นประเทศที่รู้ จะเป็นมนุษย์ที่รู้ยิ่งกว่ามนุษย์ในโลก เช่น กีฬาเป็นอบายมุข แต่คนก็ต้องค่อยๆเลื่อนลำดับความชื่นใจกับกีฬา มันยังเป็นอบายมุข ยังไม่สูงหรอก แต่มันก็ค่อยๆเลื่อนขึ้นมา

โลกยังจะหลงโอลิมปิกแล้วยังจะแบ่งเป็นซีเกมส์ เป็นเอเซียเกมส์ ย่อยเข้าไปอีก กีฬาทั้งหมด อารมณเป็นโลกกีฬารมณ เป็นรสสุข อร่อย เพลิดเพลิน เพราะฉะนั้น ความจัดจ้านติดยึดในเรื่องเกม มุ่งเอาชนะคะคานทางกีฬา แข่งขันกันก็เพื่อเอาชนะคะคาน

อาตมาเคยอธิบายให้ฟังแล้วว่า ถ้าเรามีพลังงาน แล้วเอาพลังงานมาแข่งขันกันแพ้ ใครแพ้ได้เป็นคนเสียสละ เป็นคนยอมให้คนอื่น กับมาแข่งขันเอาชนะ ต้องได้มากกว่าคนอื่น ใครได้น้อยกว่าแพ้

ระหว่างคนที่ไปทำแล้วยังได้เปรียบได้มากกว่าอยู่นั้นแหละ ไปชนะ ไปได้เปรียบ เป็นผู้ได้มากกว่าอยู่ คุณจะให้ใครเป็นคนเหนือกว่าใคร คนเสียสละให้ได้มากกว่ากับคนที่ได้เปรียบมากกว่า จะให้ใครเป็นคนเหนือกว่าใคร เสียสละใช้ไหม นี่แหละเป็นแกนหลัก ที่จะต้องเข้าใจและจะต้องทำให้ได้

เพราะฉะนั้นคนที่เสีย

สละ และมีแรงงาน ก็เอาแรงงานมาสร้าง
ผัก สร้างพืช ซึ่งเป็นของจำเป็นให้คนกิน
กับเอาแรงงานไปตีแบทมินตัน หรือไป
เตะลูกฟุตบอลเข้าโกล์ หรือไปเตะอะไร
แล้วก็ลมๆ แล้งๆ เป็นรสชาติขึ้นมา กับ
เอาแรงงานที่คุณมีมาสร้างพืชผักให้คน
กิน คุณว่าอะไรมีค่ากว่ากัน อะไรเป็น
ประโยชน์มากกว่ากัน อย่างนี้เป็นต้น

เอาแรงงาน ๑๐ หน่วยมีเท่า

กันไปสร้างพืชพันธุ์ธัญญาหารกิน กับเอาแรงงาน ๑๐ หน่วยไปชนะเตะบอล ไปชนะตีแบทฯ อาตมา
ว่าเอาแรงงานมาสร้างของกินดีกว่า เห็นอกว่าใช้ไหม เราดีใจที่มีคนเอาของกินมาเสียสละ สร้างพืช
พันธุ์ธัญญาหารมาแบ่งแจกคนกิน กับดีใจโอโหเราได้ชนะ พวกเราชนะ พวกเราได้แต้ม อาตมาว่า
อย่างนั้นยังต่อยกว่าอันนี้ อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นความสุขที่ฉาบฉวยตอนนี้ เป็นเพียงโลกียารมณ์เท่านั้น โอโหเมืองไทยชื่นใจที่ห้อง
เมย์ชนะ การตีแบทฯก็เป็นเรื่องเบากว่าเตะบอล เเตะบอลเป็นเรื่องหยาบ เรื่องแรงกว่า มั่นหนักดี มั่น
สะใจดี มั่นแรงดีอะไรอย่างนี้ คนก็เลยจะชอบบอลมากกว่าตีแบท แต่ก็เปรียบเทียบได้ว่า คนที่ยังมา
ชื่นชมแบทฯนี้ ดีกว่า เพราะเบากว่า รุนแรงน้อยกว่าไปชอบเตะบอล ซึ่งยังหยาบ

เพราะฉะนั้นเบาลงมา เบาลงมากกว่าตีแบทฯ มาตีปิงปอง ปิงปองจะเบากว่าแบทฯ ต่อมาอื่นๆ
แข่งกันที่เบากว่านี้อีก จนกระทั่งที่เป็นสาระยิ่งกว่านี้ คนรู้สึกระก็จะชื่นใจในสาระยิ่งกว่า อย่างนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นความสุขของสังคัม ที่เกิดจากหม่อมวลชนมันก็เอามาเทียบมาวัดกันได้ เหมือนอย่างอาตมา
เห็นเขาเขียนการ์ตูนเมื่อวันสองวันนี้ ที่เขาเขียนว่า ถ้าเปรียบเทียบความสุขที่เกิดจากดีใจห้องเมย์ชนะเกมกีฬา
กับความสุขที่จะเกิดจากการดีใจ เพราะว่าเขามีอาหารการกิน กับเขาไปดีใจ กระดี๊กระด๊าได้ชนะ มัน
ก็แค่ลมๆแล้งๆ บำบัดบาเรอกลิสไนใจใช้ไหม อันไหนมันมีสาระกว่ากัน ก็เทียบกันได้ถ้าคนที่
ภูมิปัญญาที่จะเทียบอย่างนี้ เป็นต้น

จุดแบ่งโลกียะกับโลกุตระ!

ล่าสุด “เมย์” ขนไก่สาวไทย เผยเคล็ดลับในการคว้าแชมป์ที่ประเทศอินเดีย ว่า “ฟอร์มการเล่นรายการนี้เล่นได้ดีเหมือนตอนซ้อม เล่นด้วยความมั่นใจ ซึ่งในรอบชิงชนะเลิศนั้น รูปเกมค่อนข้าง
สูสีกัน แต่ “ใจ”เราดีกว่า ทำให้ตีได้เด็ดขาดกว่า ...เรื่องสภาพจิตใจน่าจะมาจากการเตรียมตัวมาดี
ด้วยการนั่งสมาธิทุกคืน เพราะ “โค้ชแป้” ภัททพล เงินศรีสุข พยายามให้เราสมาธิ และการนั่งสมาธิ
เหมือนเป็นการทำบุญ”

...ที่นี้ผู้ที่ฝึกจิตเป็นสมาธิ สมาธิแข็งแรงกระทั่งใจมีพลัง เป็นพลังงาน สามารถ เอาจิตมาคุมกายกรรมให้มันเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ เมื่อคุมแล้วก็มีอริยาบถต่างๆ กายกรรมก็ดี วจกรรมก็ดี เราควบคุมแล้วก็เป็นไปตามที่ต้องการ ก็นำมาคุมให้มีความสามารถอันยิ่ง อันเก่ง อันยอดเยี่ยมแหละ ก็เอามาใช้ทำการ ฟังให้ดีนะ ตรงทำการนี้แหละ เอาจิตสงบที่มีพลังสูง มาควบคุมกายกรรม วจกรรม แต่คนที่เอากายกรรม วจกรรมไปเอาชนะ ไปเอาเปรียบ ไปข่มผู้อื่นได้ ในโลกีย์เขาก็ข่มขึ้น

เช่น ตอนนี้อยกตัวอย่างเลย น้องเมย์เอาพลังสมาธิ เอาพลังที่เก่งนี้ไปทำงานแข่งชนะ ได้เปรียบ ข่มผู้อื่นได้ ชนะ คนขึ้นข่มปราบปล้ำข่มเขยกันทั้งบ้านทั้งเมืองทั้งโลก ก็เป็นธรรมดาเป็นโลกีย์ แต่ถ้าใครที่เอาพลังงานจิตสงบนี้แหละเอาไปยอมแพ้ เอาไปเสียเปรียบ ไม่เอาไปข่มใคร พลังงานนั้นหาข่มขึ้นใหม่

นี่แหละคือจุดแบ่งโลกียะหรือโลกุตระ!

โปรดฟังอีกครั้ง ถ้าผู้ใดที่มีพลังงานจิตมีจริงได้จริง เสร็จแล้วก็มาแสดงออกเป็นกายกรรม วจกรรมข้างนอก พฤติกรรมข้างนอก แต่การที่เราเอาพลังงานเก่งนี้ไปเอาชนะเขา เอาเปรียบเขา ข่มเขา แล้วคุณก็ไปดีอกดีใจชื่นชมกัน กับอีกคนหนึ่งเอาพลังงานจิตที่แข็งแรงนี้แหละ เอาไปใช้แล้วก็ไปเป็นผู้แพ้ ไปเสียเปรียบ ไม่ไปข่มใคร ตัวนี้เป็นโลกุตระ ตัวไปเอาชนะเขานั้นโลกียะ นี่ก็คือจุดแบ่ง

เพราะฉะนั้นแทนที่เราจะมีพลังงานจิตเอาไปจ่ายออกเป็นกายกรรม วจกรรมข้างนอก แล้วเขาก็ได้เงินด้วย ได้ลาภ ได้ยศ ได้สรรเสริญ ได้หมดเลย แต่ของพวกเราไม่ได้ ไม่เอา แม้จะได้ลาภ ได้ยศ ได้สรรเสริญด้วย ก็ไม่ได้ยินดีไม่ได้เอา เห็นไหมมันซ้อนลึก ระหว่างโลกุตระกับโลกียะ นี่คือสิ่งที่ได้อธิบายมุมเหลี่ยมของเพชรที่เจียรระไนเหลี่ยมเพชรใหม่ที่มีแสงงามมาก น้ำงามมากมุมนี้ เพชรเหลี่ยมนี้ น้ำงามมาก นี่คือความชัดเจนของโลกุตระกับโลกียะ

ความสุขที่ต่างกันระหว่างปุถุชนกับอาริยชน?

พ่อครู ...ถามถึงความสุขของอาริยชน กับความสุขของปุถุชน ความสุขของอาริยชนไม่ใช่ความสุขแค่ดีใจในเรื่องโลกธรรม ดีใจเรื่องได้ลาภ ได้ยศ ได้สรรเสริญ ได้สุขทางอารมณ์ ได้สุขทางบำเรอ ได้สมอารมณ์ชอบ หรือสมอุปาทานที่ยึดว่า เอ้อ...ถ้าได้เล่นอย่างนี้ถึงจะเป็นสุข ต้องได้รสสมมติอย่างนี้สมใจ ได้รสอร่อยที่เรามีอัสสาทะแบบนี้ตามที่กำหนดไว้ว่าต้องได้แบบนี้ คนนี้ว่าจะอร่อย ต้องมีรสอย่างนี้ แต่อีกคนว่าอย่างนี้ไม่อร่อย รสอย่างเดียวกันนั้นแหละ แต่สมมติกันคนละอย่าง “สัญญา ย นิจจา นิ” (ความจริงที่ยึดถือหรือกำหนดเอาเองของแต่ละคนๆ)กันคนละอย่าง กำหนดกันคนละอย่าง อุปาทานกันคนละอย่าง อย่างใดต้องใจตนตามสมมติยึดของตน ก็พอใจ ไม่ตรงสมมติตนก็ไม่พอใจ แต่ละคนยึดอุปาทานของตนเอง มันก็อย่างนั้นเอง

เพราะฉะนั้นในโลกโลกีย์ คนเขาก็ยึดสมมติของเขาว่าจริงจัง เป็น “สัญญา ย นิจจา นิ” เขาก็สนุกของเขา สบายของเขา อร่อยของเขา ส่วนอาริยะนั้นรู้แล้วสูตรเกี่ยสูตรโลกีย์ๆแบบนี้มัน

เสียเวลา เสียแรงงาน เสียทุนรอนอย่างเปล่าดาย ก็ต้องล้าง ต้องเลิกอุปาทาน ล้างเลิกกิเลสตัณหา อุปาทานอะไรต่างๆหมดไป ไม่มีอัสสาหะ ไม่มีตัณหา ไม่มีอุปาทาน จึงเป็นคนสิ้นพลังงานอันนี้ในจิต ในจิตไม่มีพลังงานอันนี้บำเรอบำบัดอีกเลย สู้ญว่างไม่มีพลังงานนี้เกิดในจิตอีก จึงเป็น**ผู้อรหันต์** นี้คือ **อารยบุคคล**

เพราะฉะนั้นจึงไม่สุขไม่ทุกข์ไม่ได้มีอรร้อย เห็นพฤติกรรมอะไรก็เห็นอย่างที่คุณเห็น อย่างตีแบด อย่างนี้ เออ...มันมีทริก มีความสามารถมีสมรรถนะ อย่างนี้ ก็เออ...ก็ดี ก็เก่ง ก็เข้าใจ คุณก็เฉยๆ ไม่เกิดรสชาติอะไรในจิต อารยบุคคลผู้หลุดพ้นแล้วก็จะรู้ตามโลก แต่ไม่ได้เกิดวูบวาบตามโลก พลังงานเกิดชอบเกิดชังไม่มี ดุผลลัทธิไม่มี เป็นพลังงานกลางๆ เฉย เป็นนิเวตรอนพลังงานกลางว่าง เฉย กระทบอยู่ก็เฉย เป็นอุเบกขา ไม่ใช่เฉยอย่างโง่ด้วย

บางคนกระทบสัสมผัสแล้วก็เฉยได้เหมือนกัน แต่เฉยอย่างโลภก็ยี้ เฉยอย่างปุถุชนพักยก มันแข็งๆ มันชินชาก็เฉยได้ มันก็เบ้ไม่ได้ แต่ของพุทธนั้นเป็นได้อย่างมีปัญญากำกับ มันเฉยแบบเนกขัมมลิตอุเบกขา อทุกขมสุขที่มันเป็นพลังงานที่ได้ศึกษาฝึกฝน เป็นได้ทั้งจิต เป็นได้ทั้งปัญญา ชัดเจนว่า ไม่มีอีกได้นิรันดร ตลอดกาล เป็นนิจจัง(เที่ยงแท้) ชูวัง(ถาวร) สัสตัง(ยืนนาน) อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปรเปลี่ยน) อสังหิรัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปัง(ไม่กลับกำเริบ) จบกิจได้เลย พระพุทธเจ้า ตรัสไว้ในพระไตรบาล.๑๖ มหาวรรคที่ ๗

การพิจารณา “คน” ควรพิจารณาที่เนื้อหาสาระเป็นสำคัญ

พ่อครูมองพลเอกประยุทธ์ว่า เป็น**นายกรัฐมนตรีที่ดีที่สุดเท่าที่ประเทศไทยเคยมีมา** ซึ่งมุมมองอันนี้คงจะแตกต่างจากความรู้สึกของปัญญาชนหรือกิจการเมืองทั้งหลาย แต่พ่อครูมองที่เนื้อหาที่พลเอกประยุทธ์ทำ ต่างจากนายกรัฐมนตรีคนอื่นๆ ที่พยายามทุ่มเททุกอย่างให้กับบ้านเมืองแล้วก็ต้องใช้ความกล้าหาญ เด็ดขาด ซึ่งต้องมีน้ำหนักมากเพียงพอ ถ้าอ่อนแรงไปก็คงจะไม่เกิดผล

◆ พลเอกประยุทธ์

แต่ในมุมมองของปัญญาชนเหล่านี้ นักวิชาการ ก็จะมองว่าเป็นนายกที่ใช้ อารมณโกราธ เหมือนกับบุดัน ชาดภาวการณ เป็นผู้นำ ซึ่งถ้าเรามองถึงปรากฏการณ์ในการสู้รบ มันก็ย่อมจะมีบางครั้งที่เปลืองพลัง สะดุดตัวเองบ้าง หรือถูกฝ่ายตรงกันข้าม โจมตีบ้าง หรือลูกน้องบริวารทำให้เกิดความเสียหายบ้าง หากเราเอาจุดที่เปลืองพลัง ในระหว่างการสู้รบ มาเป็นตัวตัดสินคน สังคมไทยก็จะมีใครกล้าเปลืองเนื้อเปลืองตัว

เราจึงมีแต่วิธปฏิบัติประเพณีที่รักษาตัวรอดเป็นยอดดี คอยตีกิน คอยซุบมือเปิบผลงานของคนอื่นก็พอ

แต่ในมุมมองของพ่อครูก็จะมองเนื้อหาสาระที่เป็นจุดสำคัญ(main point)ว่า เขามีความตั้งใจและทุ่มเททำประโยชน์ให้สังคมอย่างกล้าหาญและชาญฉลาด ก็จะเป็นมุมมองที่แตกต่างจากนักวิชาการหรือปัญญาชนในสังคมที่มองกัน แต่เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เราจะประเมินคน คงต้องมองรอบถ้วน ไม่มองอะไรที่จะให้ได้แต่สมใจตัวเอง ไม่เอาตัวเองเป็นบรรทัดฐานว่า ถ้าเป็นตัวเราเองคงต้องทำอย่างนี้ทำอย่างนั้น

แต่ว่าคนที่เขาเป็นนายกฯ เขาต้องรับผิดชอบหลายเรื่องหลายอย่างหลายด้าน อย่างเราเองไม่ได้รับผิดชอบอะไร เราก็ตัดสินอะไรเองได้ตามใจของเราอย่างเดียว ซึ่งตรงนี้ก็คิดว่าจะทำให้มุมมองของคนที่อยู่ในฐานะที่ต้องรับผิดชอบบ้านเมือง กับคนที่แค่เป็นพลเมือง ซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบอะไรมากมาย ก็น่าจะเป็นมุมมองที่ต่างกัน

ในทำนองเดียวกันกับที่คุณदनัย เอกมหาสวัสดิ์ จากสปริงนิวส์ที่มาสัมภาษณ์พ่อครู ด้วยความไม่ค่อยชอบใจกับหลวงปู่พุทธอิสระที่เหมือนทำให้บ้านเมืองวุ่นวายตลอดมา แล้วมาตั้งคำถามกับพ่อครูว่า ระหว่างหลวงปู่พุทธอิสระกับเจ้าคุณประสาร(พระเมธีธรรมาจารย์) สองกลุ่มนี้พ่อครูมีมุมมองอย่างไร พ่อครูกลับให้ความเห็นตรงกันข้ามกับคุณदनัยมอง พ่อครูกลับมองว่า

“กลุ่มของหลวงปู่พุทธอิสระยังเป็นกลุ่มที่มีเนื้อหาสาระ ตั้งใจที่จะทำประโยชน์ให้กับบ้านเมือง โดยไม่ได้มุ่งหวังผลประโยชน์หรือโลกธรรมใดๆ แต่ตรงกันข้ามกลุ่มเจ้าคุณประสาร ก็มองเห็นได้ว่าเป็นกลุ่มที่เคลื่อนไหวเพื่อโลกธรรม ลาภ ยศ สรรเสริญ โดยตรง”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามุมมองของพ่อครู พ่อครูมองเอาเนื้อหาสาระของพฤติกรรมของคนที่ทำให้งานให้กับสังคม แต่แน่นอนในพฤติกรรมที่ออกไปต่อสู้ทำสงคราม มันก็อาจจะมีแพ้งบางขณะบ้าง เปลี้ยงพล้างบ้าง หรือบาดเจ็บต้องเปลื้องเนื้อเปลื้องตัวเป็นธรรมดา แต่ว่าคนเราก็มักจะมองแค่ว่า รบอย่างนี้ถูกใจเรา ลุยอย่างนี้ถูกใจเรา แต่พอเขาจะถอยบ้าง เกิดการอ่อนแรงบ้าง เราก็จะรู้สึกว่าจะอย่างนี้ไม่ถูกใจเรา ไม่สะใจเรา โดยเอาเราเป็นตัวตัดสินเขา เหมือนกับพี่เลี้ยงหรือคนที่ชอบเชียร์มวย คนหนึ่งก็จะให้เตะ คนหนึ่งก็จะให้ต่อย ทั้งๆที่ ถ้าเราขึ้นไปชกเองก็อาจจะถูกน็อกตั้งแต่ยกแรกก็ได้ แต่คนเชียร์ดูจะรู้สึกว่านักมวยทุกคนนั้นแหละ มุมมองตรงนี้ พ่อครูก็อาจจะมิมุมมองที่ไม่เหมือนนักวิชาการหรือคนเชียร์มวย

นอกจากไม่ได้โกงไม่ได้ทำทุจริตแล้ว สิ่งที่เขาทำเพื่อจะได้ลาภ ได้ยศ ได้ผลประโยชน์อะไร?

ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า การเคลื่อนไหวที่ลุงทำตลอดมาล้วนแล้วแต่เสียงคุกเสียงตารางกันมาตลอด โดยที่ไม่ได้คิดว่าจะได้ลาภ ยศ สรรเสริญอะไร เป็นเรื่องที่เขาไปช่วยวิกฤติการณ์ แต่ในช่วงการต่อสู้มันก็อาจจะมีการเปลืองปล้ำ มีการไม่ถูกใจเรา เหมือนไม่ถูกใจคนเชียร์มวย แต่พอครูก็ให้สติในการมองการต่อสู้ว่า เราคงจะต้องดูที่เนื้อหาสาระของคนว่า เขามีความตั้งใจ มีเจตนาอย่างไร? และสาระสำคัญที่พอครูให้คะแนนเต็มระดับ A บวก ๑๐ กับ พลเอกประยุทธ์ ก็ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ :

ขณะนี้เมืองไทยเรามีนายกฯคนที่ ๒๙ **พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา** เป็นนายกรัฐมนตรี ที่มีอำนาจเต็มที่ดีที่สุดและงดงามที่สุด เท่าที่เคยมีนายกฯมา ๒๘ คน เพราะได้รัฐฉิบภัยมาจากประชาชนที่เห็นด้วยไม่ต้องไปลงบัตรเลือกตั้ง แต่เป็นคะแนนของประชาชนที่ยินดี เห็นด้วย ยิ่งกว่าไปทำพิธีลงบัตรเลือกตั้ง **นี่คือความเป็นประชาธิปไตย แท้ๆ ที่เกิดจากจิตวิญญาณของประชาชนแท้จริงยิ่งกว่าอยู่ในกรอบพิธีการให้ไปปฏิบัติกรหย่อนบัตรเลือกตั้งเป็นไหนๆ** คือผู้คนประชาชนไม่ขัดแย้ง มีประชาชนมีความเห็นด้วยแท้จริง

พลเอกประยุทธ์มีความอดทนอดกลั้นอย่างเก่ง มีความแข็งไม่ละลายไม่สลายแน่แท้ และมี **dramatics** ที่สุดยอดด้วย แล้วลงมือจัดการมีภาวะ ๒ อย่างเป็นปฏิภาค ทั้งส่วนตัวก็แน่นแข็งดี ถึงได้ปฏิวัติได้สวย ปฏิบัติงานได้ดีมาตลอด ก็ถูกกระแสะกระแหนจากผู้ไม่มีภูมิรัฐสังขรรณไป ตามที่เกิดที่เห็น สำหรับอาตมาเห็นได้ว่า **การแสดงออกของพลเอกประยุทธ์เหมาะสมทั้งนิมโนล ทั้งหวานชื่น ทั้งดูแข็งๆ ทั้งข่มๆ ทั้งขู่ๆ พอเหมาะสมจริงๆ ได้สัดส่วนแห่ง composition สวยงามสมยุคจริงๆ**

ทั้งๆที่ภาวะรอบตัวท่านมีขยะเลอะเทอะเต็มไปหมด โดนทั้งภาวะและภาวะเต็มรอบถล่มอัดลงไป แต่ท่านนายกฯยังสามารถรับสภาพที่แรง เป็นความกดดันที่มีอยู่นักหนาได้ แล้วก็จัดการกับมันอย่างมีนัยจะ คีตะ วาทิตะ มีท่าทีลีลาการแสดงออกบางทีก็ดูอย่างนั้นอย่างนี้อาตมาว่า สุดยอด เท่าที่เห็นมา ยังไม่มีใครทำลายสถิติพฤติกรรมท่านนายกฯที่ทำได้นี้ เป็นศิลปินจริงๆ มีศิลปะพอตัว ไม่ใช่เก่งแต่ศาสตร์ แต่งเพลงก็เก่ง ดีไม่ตีร้องเพลงให้ฟังเองด้วยบางครั้ง เอากับท่านสิ **dramatics** อย่างนี้หาไหนเหมือน

อาตมาให้คะแนน **A บวก ๑๐** สำหรับพลเอกประยุทธ์ เพราะท่าน เป็นผบ.ทบ. มีอำนาจเต็มในการปกครองประเทศ ท่านใช้ความอดทนอดกลั้นยาวนาน อดทนมาเรื่อยๆ ขณะที่อีกฝ่ายร้อง

ประกาศเผาบ้านเผาเมือง เผากรุงเทพฯ และได้เผาศาลากลางจังหวัดวอดไปหลายจังหวัด จริงๆแล้ว มันน่าจะลุกแก่อำนาจจัดการให้เด็ดขาดในทุกระดับได้ แต่ท่านก็อดทนไว้ สุดท้ายไม่ต้องใช้อาวุธไม่ต้อง เสียเลือดเนื้อ ท่านใช้คำเบาๆเพราะๆประโยคเดียวยึดอำนาจประเทศได้เป็น Best record ที่ยิ่งใหญ่ ที่สุดในวงการการเมืองของโลก ไม่มีใครจะมา Beat record นี้ได้ อาตมาขอยืนยัน

เพราะฉะนั้นจึงเป็นคนที่มีความพร้อมในเหตุปัจจัยต่างๆ พยายามรอเวลา ใช้เวลา จนถึงวาระที่ดีที่สุด จึงลงมือปฏิวัติได้อย่างงดงามที่สุด ตอนนั้นก็ปฏิบัติงานไปก็ค่อยๆจัดการกันไป จะเรียกว่า กวาดล้าง ก็กวาดอย่างนิมนวล เหมือนพวกศาสนาเซนที่ใช้ไม้ปัดแมลงที่มารบกวน ไม่ได้ปัดอย่างรุนแรง ปัดทีละคนสองคน ไล่ไปที่ละคนสองคนสามคน ขนาดนั้นก็เหลืออยู่อีกหลายคน “รออีกสักนิดเถอะนำ!”... อาตมาขอล้อคำในนวนิยายของ พันตำรวจโทพระยา พูนวิวัฒน์ ชื่อเรื่อง ทนอีกสักนิดเถอะนำ อาตมาจึงให้คะแนนพลเอกประยุทธ์ว่า เป็นผู้ที่ใช้มาตรา ๔๔ หรือรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๔ ที่เป็นประชาธิปไตยได้ดีที่สุดที่ประเทศไทยมีในหลวงพระองค์นี้ มีพลเอกประยุทธ์คนนี้ และมีอื่นๆที่เป็นองค์ประกอบแห่งสังคมนี่พร้อมที่เกิดที่เป็นอยู่ ไม่ใช่เรื่องไม่มีเหตุไม่มีปัจจัยมาจากอดีต ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ไม่ใช่เรื่อง fluke แต่เป็นเรื่องประเทศไทยต้องมีเช่นนี้ในกาละนี้ bond to be (bond แปลว่า ผูกมัด, พันธสัญญา) ตามสังจะของความเป็นประเทศไทย ณ ยุคกาลนี้

เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็เป็นคราวที่นักบริหารชุดคสช.นี้ได้เข้ามา เขาก็ว่าให้ทำสัก ๕ ปีจะได้ใหม่ ในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้ แต่ได้พูดไปแล้วว่าจะมีการเลือกตั้ง มันก็เลยคาบคอกก็ต้องค่อยๆทยอยทำ ซึ่งมันคงไม่เสร็จหรอก แล้วถ้าคืนให้ไปเลือกตั้งภายในปี'๖๐ ก็จะมีชัยแน่ เพราะค่ายกลของทักษิณยังเหนียวแน่น

เขาก็พยายามจะขอโอกาสประคับประคองบ้านเมืองไปสัก ๕ ปี เพื่อจะไม่ให้เสียของที่ได้ลงทุนกอบกู้กันมา แน่นนอนปลายปีกก็ต้องให้มีเลือกตั้ง แต่”การไม่เลือกตั้งไม่ใช่ประชาธิปไตย!” เป็นความรู้แค่ทางอ้อมของประชาธิปไตย ก็พูดอยู่นั่นแหละ ความเป็นประชาธิปไตยไม่ใช่แค่วิธีการเลือกตั้ง การมาลงคะแนนเสียงของประชาชนและเลือกใครคนใดคนหนึ่งขึ้นมาเป็นเรื่องง่ายๆ แต่ความซับซ้อนจนเกิดค่ายกลการสร้างอำนาจ แล้วมันสุจริตเสียที่ไหนในการเลือกตั้งหลักการเลือกตั้งทุกวันนี้มันไม่ใช่ประชาธิปไตย แต่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งทักษิณมีค่ายกลไว้แล้ว

**ให้ตั้งสติให้ดีสำหรับผู้รักประเทศไทยอย่าตื่นเป็นนัก
ให้ใช้ปัญญากันให้ดีๆ**

สนธิญาณตั้งคำถาม...ประชาชนจะเลือกทางไหน???

ระหว่าง “คสช.” กับ “นักเลือกตั้ง”

พร้อมซัดอภิสิทธิ์ อาจหมดอนาคตทางการเมือง หลังเลือกที่จะยืนตรงข้าม คสช. ด้วยการออกตัวชัดว่าเป็นนักประชาธิปไตย

สนธิญาณ : ความจริงนักเลือกตั้งเนี่ย ผมวงเล็บข้างหลังไว้ด้วยนะ **พรรคเพื่อไทย + คุณอภิสิทธิ์** คุณอภิสิทธิ์ไม่ใช่ทั้งหมดของ**พรรคประชาธิปัตย์** และพรรคประชาธิปัตย์ก็ไม่ใช่คุณอภิสิทธิ์ ความเห็นของคุณอภิสิทธิ์ ไม่ใช่ความเห็นที่จะชี้ขาดสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ ในกรรมการพรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่รู้ว่าคุณอภิสิทธิ์ยังแข็งแรงอยู่หรือเปล่า เพราะก่อนหน้านี้คุณอภิสิทธิ์จะมาแถลง **คุณจตุติ ไกรฤกษ์** เลขาธิการพรรค ได้พูดอย่างชัดเจนบอกว่า รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ พี่ชายผม **พี่ถาวร เสนเนียม** ลูกผู้ชายตัวจริง บอกว่า รับเมื่อถามว่าทำไม เหตุผลก็เพื่อรักษาบ้านเมืองสำคัญ อีกคนที่ผมเคารพเหมือนกัน **วิทยา แก้วภราดัย** คนบ้านเดียวกัน ... ทุกคนก็พูดกันเป็นเสียงเดียวกัน ว่า ถ้าทหารไม่ยึดอำนาจ ถามว่าจะอย่างไรต่อก็กินกันตายทั้งสองฝั่งสองฝ่าย ทุกคนมองเห็นสถานการณ์ว่าไปถึงจุดนั้น **คุณอิสระ สมชัย** ก็ให้สัมภาษณ์กับทีนิวส์เหมือนกัน นี่สามผู้อาวุโสพรรคประชาธิปัตย์ที่อยู่ใน **กปปส.** หัวใจถึงหัวใจ เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายกันมา อานทางเดียวกัน ทักษิณยังเป็นปัญหาบ้านเมือง และปัญหาบ้านเมืองในเพราะนี้ยังไม่ได้แก้ ทั้งทักษิณก็ยังประกาศจะกลับบ้านอยู่ แล้วเลือกตั้งไป พรรคประชาธิปัตย์แพ้เขา จึงต้องเลือกประเทศชาติ

◆ **ดอนสนธิญาณ**

แต่คุณอภิสิทธิ์บอกว่าประเทศชาติต้องเดินด้วยหลักการแบบนี้ ที่นี้ความหมายที่คุณอภิสิทธิ์บอกแบบนั้น เราก็มาดูต่อว่า เลือกตั้งแล้ว พรรคเพื่อไทยก็เป็นรัฐบาล คุณอภิสิทธิ์คงจะลืมนไปแล้วว่า **พล.อ.รมณีสื่อที่เสียชีวิต** ทั้งๆที่ไม่ได้อยู่ในแนวรบ ถูกเจตนาตั้งใจเล็งพิกัดยิงเข้าไปให้เสียชีวิต มีการระเบิดเสาส่งไฟฟ้าแรงสูง ในวันที่ ๑๐ เม.ย. ที่วังน้อย จ.อยุธยา เดชะบุญด้วยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประเทศชาติบ้านเมือง และถ้าเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงนี้ล้มลงก็ไปดับทั้งกรุงเทพ ในขณะที่กระสุนปืนลั่นออกมาแล้ว ด้วยเหตุผลที่จะให้เกิดความรุนแรงขึ้น ผู้คนจะล้มตายจาก เลือดจะนองแผ่นดินกันไปเท่าไรครับ

ถามว่าเป็นการวางแผนกันมาใหม่ครับ เป็นการวางแผนมานะครับ แล้วคลังน้ำมันที่ จ.ปทุมธานี ยิงอาร์พีจีเข้าไปใส่แต่เคราะห์ดีที่ถึงไม่ระเบิด สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะมีกองกำลังจัดตั้ง ไปดูคำสารภาพของมหาหิณคนที่มาขว้างระเบิดที่หน้าศาลอาญา เกิดในยุคสมัย คสช.เมื่อมีนาคม ปีที่แล้ว มหาหิณพูดว่า เราจะระเบิดทั่วประเทศ จำนวน ๑๐๐ จุด เพื่อให้กำลังต่างประเทศเข้ามา และนำพาประเทศเป็นสหพันธรัฐคือ คือเปลี่ยนรูปแบบการปกครองเลยสาธารณรัฐ แปลว่า ไม่มีสถาบันกษัตริย์

ลองดูภาพครั้งสุดท้ายสิครับ ที่สี่แยกราชประสงค์ มาเตือนใจตอกย้ำ ให้นักการเมืองโลกสวยและพวกโลกสวยทั้งหลายได้ดู ราชประสงค์คนตายไปเท่าไร ระเบิดการเมืองประเทศเสียหายไปเท่าไร แล้วใครทำครับ ก็ไม่รู้ แต่การระเบิดเชื่อมโยงผู้คนและรูปคดีทั้งหมดเหมือนกับการระเบิดที่สมานเมตตาแมนชั่น เหมือนที่มีมนูรีที่รถไฟจอดแล้วระเบิดเสียก่อน ทุกอย่างเชื่อมโยงกันหมด เป็นความจริงเป็นสิ่งที่คนไทยรู้สึกและตระหนักได้ สิ่งที่ทำแบบนี้ เลือด เนื้อ ชีวิต ประเทศชาติเสียหายดูสิครับใครทำ ประเทศจะซบหายจะเสียหายเท่าไรช่างมัน เพื่อประโยชน์ของใครเป็นส่วนตัว ก็ชัดเจน

ไหมครับ สถานการณ์จะพาไปสู่จุดนี้ ในเรื่องของคุณอภิสิทธิ์ออกมาแถลงเอาหลักการประชาธิปไตย แต่ไม่ได้รู้สึกเลยว่าบ้านเมืองจะเป็นอย่างไรต่อ หรือคุณอภิสิทธิ์มีมุมมองตัวเองว่าถ้าไม่เป็นประชาธิปไตย บ้านเมืองไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้องเป็นประชาธิปไตย

เพราะฉะนั้นวันนี้เกมเดินไปชัด คือสู่ประชามติวันที่ ๗ ส.ค. และคำถามผ่านไม่ผ่าน คำถามที่สอง เอา ส.ว. เลื่อนนายกหรือเปล่า? สำหรับผมผ่านทั้งสองข้อ ผมเอาหลักการในการที่จะจัดการกับทักษิณให้สิ้นซาก สำคัญว่าการจะเอาหลักการประชาธิปไตยแล้วทำให้ประเทศชาติเสียหายลงไป

แต่ทีนี้นี่ ทุกอย่างต้องมาลงกันด้วยใจแล้วละครับ ผมเชื่อพี่น้องที่ออกมาชุมนุม ๔-๕ ล้านคน ที่ยอมออกมาเดินตากแดดทั้งวัน หรือคนที่ออกมายื่นริมนถนนเอาเงินให้ลูกหลานใช้ในการต่อสู้ คือ นี่เป็นความรู้สึกความเชื่อมั่นต่อประชาชน และต้องพากันออกมาให้มากๆ เพื่อไม่ให้กลไกอุปถัมภ์ของ ห้วคณะทำงานได้ ให้คนมาลงกันด้วยความรู้สึกอยากแสดงพลังประชามติ ถ้าพลังแบบนี้ออกมา โดยความรู้สึกนึกคิดของประชาชนเอง เป็นพลังที่บริสุทธิ์ นี่ก็คือการปฏิรูปได้แล้ว (ถ้าไม่ออกมากันให้ มีดฟ้าม้วดิน ไทยถูกผีร้ายกลืนกินสิ้นชาติแน่ๆ)

และหากว่า พล.อ.ประยุทธ์ ทรรศ ประชาชนในวันข้างหน้า มีคนมาเคียงกับผมว่าจะปฏิรูปอย่างไร ผมบอกว่าจะไม่ต้องปฏิรูปแค่ให้ออกมาแสดงพลังประชามติ โดยออก

มาจากหัวใจของประชาชนก็คือการปฏิรูปแล้ว ปฏิรูปเพราะประชาชนคิดเองเป็น แต่ก็ต้องออกมาต่อสู้ เพราะถ้าคนผ่านบทเรียนต่อสู้และชนะ บ้านเมืองก็ดีขึ้น เจอผู้ปกครองเลวเป็นทมิฬ ไม่ว่าคุณจะเป็นทหารหรือนักการเมืองคนก็สู้ทั้งนั้น

ผมมีหน้าที่ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และไม่เสียใจกับสิ่งที่ประชาชนตัดสินใจบนหลักคิดของเขาเอง เขาเลือกเส้นทางแบบไหนประเทศจะไปแบบนั้น (เรียบเรียงจากรายการ “ยุคคุณธรรม สันติญาณ ฟันธงตอบ” ประจำคืนวันจันทร์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ของทีนิวส์)

๘๕ ปี ชาตกาล สุลักษณ์ ศิวรักษ์
(ผู้เกิดมาเพื่อปราบปรามผู้พิชิต... ผู้ทำไม่ถูกต้อง...)
ไม่ว่าใครก็ปราบทั้งนั้น !)

...ขอถือโอกาส กล่าวถึง **คนดีที่เป็นตรีมูรติของไทย** หมายความว่า **ฉายาของคนผู้ที่มีกรรม เป็นประโยชน์มีคุณค่าต่อสังคม ซึ่งเป็นองค์ ๓**

กล่าวคือ **คนไทย ๓ คน** ที่ได้ดำรงชีวิตอยู่ในโลก และได้กระทำความกรรมกริยา หรืองานการ ต่างๆ **นับองค์รวมแล้วเป็นประโยชน์มีคุณค่าจริงต่อสังคมอย่างยิ่ง** ตามสัจจะแห่งสัจจะ หรือตามความจริงแห่งความจริง ไม่มีใครสามารถบิดเบี้ยวสัจจะ หรือแปลงแปรสัจจะ ที่แต่ละคนทำจริงได้

อาตมาขอใช้คำว่า..“**บึงอาจ**” มาเปิดเผยในยุคนี้ กาละนี้ในประเทศนี้ ว่าเมืองไทยมีตรีมูรติ ลงตัว มีคนมีนามนี้ มีพฤติกรรมอย่างนี้ มีบทบาทลึกลับอย่างนี้จริง เช่น ผู้มีฉายาว่า **คิระ** มีฉายาว่า **ราม** มีฉายาว่า **พรหม** เมืองไทยมีแล้ว เป็นคุณสมบัตินั้นจริง และได้ประพฤติกรรมจริง ทั้งสามท่านนี้ อายุเกิน ๘๐ มาแล้ว ได้มีพฤติกรรมในสังคม ยืนยันมาแล้วว่าเป็นเช่นนั้น

แม้แต่ที่**สุดคุณสุลักษณ์ ศิวรักษ์** นามสกุล ต้องมีฉายาบอก ต้องมีอะไรสื่อสื่อไว้ว่าเป็นคนนี้ อาตมารู้ อาตมาก็มายืนยันจริง ตามความจริงใจบอกให้รู้ว่าประเทศไทย เมืองไทยคือชมพูทวีปแล้ว ก็ไม่ได้พูดโดยใดๆ โดยไม่มีเหตุปัจจัย โดยไม่มีหลักฐาน เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ไม่ใช่เรื่องเล็ก จะพูดพล่อยได้อย่างไร อย่างนี้เป็นต้น อื่นๆ อาตมาก็ค่อยๆพูด ค่อยๆเปิด ค่อยๆบอกไป

สิ่งเหล่านี้อาตมาบอกให้ผู้ที่พยายามมีจิตใจจะช่วยเหลือสังคมประเทศชาติ ให้รู้ว่าประเทศไทยเรา คืออะไร ค่อยๆศึกษาไป ผิดถูกอาตมารับผิดชอบแต่ผู้เดียว อาตมามั่นใจว่าอาตมาทำสิ่งที่ถูกต้อง และสมควรจะทำ ไม่ใช่ว่าอาตมาพึ่งรู้ อาตมารู้มานานแล้วแต่ยังไม่ถึงเวลาจะเปิดเผย อาตมาก็ไม่เปิดเผย ถึงเวลาเปิดเผยอาตมาก็เปิดเผยไป อย่างนี้เป็นต้น เพื่อที่จะให้รู้ตัว และเพื่อที่จะให้ช่วยกัน ถ้าเข้าใจและเห็นว่าดี มาช่วยกัน ส่งเสริมกัน อย่างมาทำลาย

อาตมาสงสารคุณสุลักษณ์ นานมาแล้วก็ไม่ได้พยายามที่จะแสดงออก หรือส่งเสริม ตอนนี้อยู่ถึงวาระแล้วก็ต้องบอกสังคม **ตรีมูรติ มีทั้ง พระคิระ พระราม พระพรหม เป็นพระผู้สร้าง เป็นเชื้อ**

**ไขข้อข้องใจของพระเจ้าทั้งนั้นแหละ มา
สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม มา
ทำงานรับใช้สังคม**

คุณสุลักษณ์เสียดสะ
มีบุคลิกหรือมีสิ่งที่เป็นของตนเอง
จะต้องมาทำอันนี้ หน้าทีอันนี้
คือหน้าที่ปราบปรามผู้ผิด ปราบ
ปรามผู้ทำไม่ดี ทำไม่ถูกต้อง ไม่
ว่าใครก็ปราบทั้งนั้น จึงเป็นคน
ที่ไม่ค่อยมีคนชอบ แต่ก็มีความรู้
มีหลักฐาน มีเหตุผลที่จะมา

ปราบจึงอยู่รอด สมลัดสมส่วนกับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นตริมูรติ เป็นผู้เสียดสะอย่างยิ่ง

แล้วคุณสุลักษณ์เป็นโพธิสัตว์หรือเปล่า?... **เป็น!** แต่คุณสุลักษณ์ไม่รู้ตัวหรอกว่าคุณ
สุลักษณ์มาทำหน้าที่นั้น อาตมาเป็นคนจะต้องมาไข เป็นหน้าที่ของอาตมา เมื่อถึงเวลาถึงโอกาส
อาตมาค่อยๆทำงานไปตามเวลา ไปตามวาระ (ในฐานะที่พ่อครูยกให้เป็น ๑ ในตริมูรติ ของเมืองไทย
เราลองมาศึกษาอัตตลักษณ์ของท่านกันดูบ้าง)

สุลักษณ์ ติวรัถย์

สุ ชนคนแก่งกล้า ปัญญาชน

ลักษณ์ เลิศประเสริฐโสภณ ต่อสู้

ติว เทพประทานมนต์ ตักดีลัทธินิ

รัถย์ เรื่ององค์ความรู้ เสกสร้าง สันติธรรม

★ **เตโช บุญชูช่วย** ๑๕ ธ.ค. ๒๕๔๘

☆ ชีวิตแสวงหาความจริงว่า อะไรผิดอะไรถูก? ของ ส.ติวรัถย์

“ผมได้เปรียบเด็กส่วนใหญ่ เพราะเป็นลูกรักของพ่อ หรือจะพูดว่าพ่อทำให้ผมเสียคนก็ได้
พ่อไม่เคยเคี่ยวเข็ญผม ตามใจทุกอย่าง พ่อสอนว่าควรเป็นตัวของตัวเอง อยากไหว้ใครก็ไหว้ ไม่
อยากไหว้ใครก็ไม่ต้องไหว้ ใครให้ของแล้วต้องยกมือไหว้ไม่อย่างไหว้ก็ไม่ต้องไปรับของมัน เดี่ยวแต่
ชื่อให้ ในแง่หนึ่งท่านสอนให้ผมหัวแข็ง และผมก็แข็งข้อมาเรื่อย

ผมกับพ่อนอนด้วยกัน เราชอบนอนคุยกัน ผมก็ถามท่านถึงเรื่องโน้นเรื่องนี้ แล้วก็เถียงท่าน
ผมรู้สึกว่าคุณท่านเป็นเพื่อนคนแรก เป็นครูคนแรกของผม ที่ให้ทั้งกำลังใจและความเป็นตัวของตัวเอง

ผมไปบวชเณรอยู่ที่วัด ก็เหมือนอยู่บ้าน มีพระเลขาของเจ้าอาวาส นอนตื่นสายไม่เปิดโปสท์ ผมเล่นงานดำท่านเลย ท่านเอาขันเชกหัวผม ผมปิดประกาศรอบวัด ว่าพระรูปนี้เป็นอลัชชี โกงเงินวัด ผมเสียคนแบบนี้

☆ **ลูกรักคนเดียวที่กล้าโวยวาย !**

(โดยเฉพาะนิสัยเจ้าชู้ของเตี้ยจนแม่ต้องแยกทางกันเดิน/บางตอนจากหนังสือช่วงแห่งชีวิต)

อยู่มาวันหนึ่ง ดูเหมือนจะเป็นวันอาทิตย์ ข้าพเจ้าตื่นนอนแล้ว ไม่ลงไปข้างล่างอย่างเคย เพราะยังไม่หายง่วง จึงนอนต่อที่เก้าอี้เอนหน้าเตียง นอนจมเก้าอี้หนึ่งนั่งอยู่ ยังไม่ทันไร แม่สาวหงวนก็ขึ้นมาเก็บมุ้ง โดยเตี้ยยังนอนอยู่บนเตียง เห็นจับกอดกันถนัด เล่นเอาข้าพเจ้าไม่ไหวจัด เพราะความหึงหวงบิดา ร้องด่าขึ้นด้วยเสียงอันดังพลางเปิดหน้าต่างตะโกนบอกทุกคนข้างล่าง จำได้ว่า อากับน้ำล่อมนั่งซักผ้ากันอยู่หน้าครัว เล่นเออาากับน้ำล่อมชอบใจมาก หากเตี้ยได้แต่หัวเราะเหะๆ และแม่สาวหงวนโกรธซึ่งข้าพเจ้ามาก จนถึงกับร้องห่มร้องไห้ฟูมฟาย ทว่าข้าพเจ้าตาผาด หากความปั่นน้ำเป็นตัว จากนั้นไม่นาน เขาเลยออกจากบ้านไป จนไปได้สามี่ได้ดิบได้ดีไป

คุณสุกิจ นิมมานเหมินท์ เวลานั้นเป็นราชบัณฑิตและเป็นรัฐมนตรีอุตสาหกรรม เขียนเล่นงานสมเด็จพระยาตำราญเดชาอนุภาพ ผมก็เล่นงานคุณสุกิจ โต้แทนสมเด็จพระยาตำราญฯ ไอโฮ...บรรณธิการคิดว่าผมเป็นนักปราชญ์ เขียวใหญ่เลย ตอนนั้นผมเรียนอยู่ม.๖ เขาเขียนจดหมายให้ผมไปปรับเงินค่าเรื่อง ผมนุ่งกางเกงขาสั้นไป เขาตกใจ คือ**นิสัยผมพร้อมจะตอบโต้ ใครก็ได้ที่ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะคนนั้นจะเล็กหรือใหญ่ ผมได้หมด** คือผมโตมาแบบนี้

ถ้ามองปัจจุบันอาจว่า**ผมรักความยุติธรรมก็ได้** ทุกอย่างที่ทำลงไป เมื่อย้อนหลังกลับไปดู ก็มีหลายอย่างเป็นประโยชน์ หลายอย่างก็เป็นโทษ เพราะผมพูดตรงไปตรงมา จะว่าผมสนใจเรื่องสังคมก็ไม่ใช่ แต่ผมสนใจที่จะเรียนรู้แสวงหาความจริง ผมสนใจอะไรผิดอะไรถูกมากกว่า ผมมาสนใจเรื่องของสังคมทีหลังมากเลย”

แม้แต่วงการศาสนาเมืองไทยในยุคกาลนี้ ที่กำลังตกต่ำเสื่อมต่ำอย่างมาก ส.ศิวัรักษ์ ก็ยังได้ให้แง่คิดไว้อย่างสำคัญ

“พระต้องมีความละเอียดเป็นเจ้าเรือน มิฉะนั้นก็เรียกว่าเป็นอลัชชี แม้อาบัติเล็กน้อยก็ต้องปลง บางเรื่องปลงอาบัติไม่ได้ เช่น พระจับเงินจับทอง แต่พระสมัยนี้มีเงินทองกันมากมาย ว่าที่สังฆราชก็มีรถยนต์ไม่รู้กี่คัน และยิ่งอยากเป็นสังฆราชอีก เลวถึงขนาดนี้แล้วเวลานี้ คนก็หันไปนับถือศาสนาใหม่กันหมดแล้ว อยากไปเข้าเทสโก้โลตัสมากกว่าไปวัด เข้าร้านเซเว่นๆทุกแห่งหน ไม่ไปวัดและที่สำคัญคณะธรรมกายเขาหาทุนบริโภคนิยมเต็มตัว มีคนไปวัดธรรมกายเยอะเลย เพราะคุณสามารรถซื้อสวรรค์ซื้อนิพพานได้ **นี่คือลักษณะทุนนิยม อันนี้เป็นสังฆธรรมปฏิรูป ทำให้พุทธศาสนาเสื่อมเสีย ทำให้สังฆธรรมของพระพุทธเจ้าเสื่อมเสีย** ขณะเดียวกันคณะสงฆ์ส่วนใหญ่ ก็ไปกับวัดธรรมกายด้วย รัฐบาลก็ไม่เอาไหน ไม่ตัดสินใจให้เด็ดขาด บ้านเมืองถึงวุ่นวายอยู่ทุกวันนี้”

☆ **จุดยืนของ ส.ศิริรักษ์** (ที่มักถูกเข้าใจผิดว่าต่อต้านสถาบัน) ...Posted by Canไทเมือง

✿ **สมศักดิ์ เจียมธีรสกุล ตั้งกระทู้ถึง ส.ศิริรักษ์**

....มาถึงการกล่าวหา (ในการเดินยาตรา อะไร เมื่อปีที่แล้ว และในการพูดครั้งอื่นอีก) ทำนองว่า การมีการใช้ ๑๑๒ มาก เป็น “แผน” ทักษิณที่จะบ่อนทำลาย สถาบันฯ (นี่คือการ “เล่นเกมส์ อิงเจ้า” เช่นกัน)
ทั้งหมดนี้ (เพราะอย่างที่เขียนมา ไม่ใช่ ครั้งเดียว) เป็นอะไรที่ disturbing (ชวนวิตก รบกวนใจ) มาก

✿ **ส.ศิริรักษ์ ตอบ สมศักดิ์ เจียมธีรสกุล**

ตอบ : คุณสมศักดิ์ เป็นคนน่ารัก แต่ว่าคุณสมศักดิ์ต้องถามตัวเองบ้าง ว่าคุณเกลียดเจ้ามากไปหรือเปล่า คือเรื่องทักษิณอยู่ฝ่ายที่ทำลายสถาบันกษัตริย์มันชัดเจน

ผมไปพูดที่รัฐสภาเลยเรื่องมาตรา ๑๑๒ คนฟังผมเต็มรัฐสภาเลย แล้วผมบอกว่า มาตรา ๑๑๒ เป็นมาตราซึ่งทำลายสถาบันกษัตริย์ พระเจ้าอยู่หัวเองก็รับสั่งว่า ใครทำเรื่องคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ทำร้ายพระองค์ท่าน และทำให้สถาบันเสื่อมทราม แฉนอน ถ้าเผื่อคุณอยู่ฝ่ายไม่ต้องการเจ้า คุณอาจจะเห็นด้วย

แต่ผมนี่อยู่ฝ่ายที่ต้องการรักษาสถาบัน นี่จุดยืนผมชัดเจน แล้วผมก็พูดด้วย

ผมฟังไปงานศพเสธ.หน่นมาเมื่อเร็วๆนี้ ผมก็บอก เสธ.หน่นนี่เขาเคยพูดกับผมเลย ว่า พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งกับเขาเลยว่า คุณสนั่นบอกตำรวจอย่าไปจับนะ เรื่องคดีหมิ่น แล้วตลอดเวลาที่เสธ.หน่นเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย ไม่มีคดีเลย เพราะเขาบอกตำรวจไม่ให้จับ แฉนอน พระเจ้าอยู่หัวไม่ได้เป็นพระเจ้าอยู่หัวสมบูรณาญาสิทธิ ท่านสั่งไม่ได้ ท่านได้แต่เปรย แล้วเสธ.หน่นเขาก็ทำตามพระราชดำรัส พอหมดเสธ.หน่นแล้ว ทักษิณมาเป็นใหญ่ ตำรวจมันเป็นรัฐภายในรัฐ ตำรวจมันฟังทักษิณมากกว่าคนอื่นหมด

สมัยที่ทักษิณเป็นใหญ่ผมถูกจับ ๓ ครั้ง คดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ตำรวจหาเรื่องจับผมทั้งนั้น แล้วผมหลุดทุกครั้ง คุณสมศักดิ์เพิ่งจะโดนนิดๆหน่อยๆเท่านั้นเอง อย่าเพิ่งมาเหยียดพูดเลย ปากยังไม่ลิ้นกลืนน้ำนม มันจับผมไปที่ขอนแก่น ผมได้รับประกันตัวตี๒ แล้วผมต้องขึ้นไปทุกเดือน ไปปรากฏตัวที่ขอนแก่น ๓ คดี สมัยทักษิณ ต้องการจะทำลายสถาบันกษัตริย์ชัดเจนที่สุด ถ้าคุณเห็นด้วยกับทักษิณต้องการทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ คุณก็เห็นไป แต่ผมเห็นชัดเจนทักษิณต้องการทำลายพระมหากษัตริย์

สำหรับผมนี้ ผมอยู่ฝ่ายที่รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ แม้สถาบันกษัตริย์มีอะไรที่เป็นจุดอ่อน แต่ผมเห็นรักษาไว้ดีกว่าไม่รักษา จุดยืนเราต่างกันเท่านั้นเอง ไม่ใช่เรื่องอิงเจ้าอะไรต่างๆ แล้วผมไม่ต้องการอิงเจ้า แต่ผมต้องการรักษาสถาบันเจ้าให้ดำรงคงอยู่ แล้วผมไม่ต้องการให้ใครไปอิงใครจะอิงก็เรื่องของเขา

☆ **โลกนี้เปลี่ยนได้ หากต้องเริ่มจาก เปลี่ยนแปลงแก้ไขที่“ตัวเอง”ก่อน!**

แม้จะอายุกาลผ่านวัย อย่างเข้า ๘๓ ปีแล้ว แต่ ส.ศิวรักษ์ ยังมีบทบาทในฐานะนักพูด นักเขียนและอาจารย์พิเศษ และยังมีบทบาทในสมาคม มูลนิธิต่างๆ นอกจากนี้ เขายังได้ร่วมในองค์การ ทางศาสนา และองค์กรเอกชนที่มีบทบาทเพื่อการพัฒนา ล้วนแล้วแต่เป็นงานเพื่อเปลี่ยนแปลงพัฒนา สังคมไทยให้ดีขึ้นนั่นเอง ซึ่งก็เป็นงานที่ยากมากที่สุดงานหนึ่ง ถ้าไม่เริ่มต้นเปลี่ยนแปลงที่ตนเองก่อน ตามหลักของพระพุทธศาสนา

“การเปลี่ยนแปลงตัวเองไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เปลี่ยนตัวเรายากที่สุด แต่ถ้าเราเปลี่ยนแปลงตัวเอง ได้แล้ว **เปลี่ยนความเกลียดให้เป็นความรัก เปลี่ยนความหลงให้เป็นความรู้รอบรู้จริงเป็นพื้นฐาน** พอ เราเริ่มเปลี่ยนอันนี้ แล้วเราก็หากัลยาณมิตร เพื่อนฝูงที่พร้อมจะเปลี่ยน เริ่มจากสองคน และเพิ่ม มากขึ้นๆ คนเราก็สามารถจะเปลี่ยนโลกได้ และสำคัญที่สุดต้องเปลี่ยนจากข้างในก่อน แล้วจึงเปลี่ยน ข้างนอก พระพุทธเจ้าทรงเปลี่ยนพระองค์เองก่อน เปลี่ยนจากคนที่เห็นแก่ตัวเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว เป็น พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน มีชีวิตเป็นไปเพื่อเกื้อกูลผู้อื่นสถานเดียว

แต่ถ้าเรามุ่งหาความสุขใส่ตัวสถานเดียว เราจะมีความสุขมาก ชีวิตผมเมื่อเปรียบเทียบกับ คนที่เขาเดือดร้อน ผมดีกว่าเขาเยอะ เพราะฉะนั้นถ้าผมได้รับใช้ ได้เกื้อกูลได้ช่วยพวกเขา ผมก็ พร้อมจะช่วย ตลอดชีวิตผมถูกรังแกน้อยมาก ไม่ใช่เราไปแส่เพื่ออยากดัง แส่ไปเรื่อย แต่ผมเห็นว่า ช่วยใครได้ก็ต้องช่วย ที่สำคัญคือเราต้องพยายามทำ ไม่ใช่ทำเพื่อความยิ่งใหญ่ของเรา แต่เพราะเห็น ว่าเป็นสิ่งที่ควรทำและเมื่อทำเช่นนั้นแล้ว มีคนเห็นอยากทำตามผมมากขึ้น สังคมไทยก็จะมีดวงตาเห็น ธรรมมากขึ้น จะมีคนกล้ามากขึ้น เมื่อมีคนกล้ามากขึ้น ความกลัวก็จะน้อยลง สังคมไทยก็จะเปิดกว้าง สะอาด สว่าง สงบขึ้น ผมก็ถือว่าผมเป็นจุดเล็กๆจุดหนึ่งที่จะช่วยได้”

☆ **นักวิพากษ์ตัวยงแต่ก็พร้อมยอมรับฟังอย่างกลับหลังหัน (ถ้าสิ่งนั้นถูกต้อง!)**

เมื่อจบเนติบัณฑิตจากอังกฤษใหม่ๆ ที่เคยใฝ่ฝันว่าจะเป็นนายกฯ ของเมืองไทยก็เปลี่ยนไป เพราะ.....ความคิดที่จะกลับไปเป็นใหญ่เป็นโต ถึง ขนาดปกครองบ้านปกครองเมือง ตอนนี้นำปราสาทมณะไปแล้ว ทั้งนี้โดยพระ บารมี **ท่านพระองค์หญิง ๔ (จุไรรัตน์ ศิริมาลย์)** โดยวันหนึ่งท่านรับสั่งขึ้น ว่า “คุณสุลักษณ์ ฉันมี ambition(ความทะเยอทะยาน) อะไรในชีวิตรู้ไหม ถ้าไม่รู้จะบอกให้ คือฉันอยากเป็นอย่างยายแก่ที่นั่งเฝ้าหน้าล้อมสาธารณะ ดูน่าเป็นสุข เพราะล้อมฝรั่งก็ไม่เหม็น แล้วแก่ก็เอาเสื้อไหมพรมไปถัก ทั้ง บางทีก็ยั้งได้ tip อีกด้วย” ท่านอาจจะรับสั่งเล่นๆ แต่ข้าพเจ้าเห็นจริง จน อาจเรียกได้ว่าปลงตกหรือเกิดดวงตาเห็นธรรมขึ้น ฉะนั้น โดยตรงดูว่า ท่านก็เป็นเจ้านายชั้นสูง พระบิดาท่านก็เป็นถึงสมเด็จพระเจ้าฟ้าชั้นเอกอู ซึ่งเคยเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน มาแล้ว และทรงได้รับการศึกษาอย่างดียิ่งกว่าเราหลายเท่าตัว เราควรเอาพระมตินี้เป็นอนุทาหรณ์

◆ **ท่านพระออบคณิน ๔**

ขึ้นไปฝืนกำลังตัวเองและชะตากรรมของบ้านเมือง จะมิเสียเวลาและความสามารถไปเปล่าๆดอกหรือ

ในขณะที่คิดสับสนวุ่นวายอยู่นี้ มีเพื่อนพม่าคนหนึ่ง ซึ่งสอนหนังสืออยู่ด้วยกันที่สำนักบูรพศึกษา ถามขึ้นว่า เมื่อไรจะกลับเมืองไทย จึงตอบเขาไปว่า ไม่รู้เลยว่าจะกลับดีหรือไม่ดี(เพราะที่อังกฤษการงานกำลังก้าวหน้าดีอยู่แล้ว) เขาบอกว่า **“กลับเถิด ในเมื่อคุณยังกลับได้ ผมยังกลับไม่ได้ต่างหาก จึงต้องทนอยู่ที่นี่ บ้านเมืองของเรา เราต้องกลับไปรับใช้ ต่ออยู่ไม่ได้จึงค่อยถอยออกมา”** เพื่อนพม่าคนนี้คำพูดของเขาให้สติได้มาก ทั้งๆที่ไม่รู้ว่าจะไปทำอะไรก็ตัดสินใจกลับเมืองไทย ไปตายเอาดาบหน้า

.....เมื่อได้กลับมาเมืองไทย ปี พ.ศ.๒๕๐๖ ได้ริเริ่มจัดพิมพ์และเป็นบรรณาธิการ วารสาร **สังคมศาสตร์ปริทัศน์** ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลอย่างยิ่ง มีบทบาทในการกระตุ้นจิตสำนึกของนักเรียน นิสิต นักศึกษา

◆ นม่อมเจ้าสิทธิพร

“ผมทำวารสารสังคมศาสตร์ปริทัศน์ มันเป็นเรื่องวิพากษ์วิจารณ์สังคมฉบับแรก ผมก็ตั้งขึ้นมา วันหนึ่งนม่อมเจ้าสิทธิพร กฤษดากร เสด็จมาหาผม ท่านพระชนม์ ๘๐ ชันษาแล้ว ท่านบอก “สุลักษณ์ หนังสือที่เธอทำดี สอนคนให้รู้จักคิด แล้วเธอรู้จักชวานาไหม” ผมบอก รู้จัก กระทบมือก็ซื้อข้าวกิน ข้าวก็มาจากชวานา ก็หวังว่าราคาข้าวจะยุติธรรม ท่านบอก “ไม่ยุติธรรมเลย รัฐบาลกดราคาข้าว พวกเธอชนชั้นกลางจะได้ซื้อ

ข้าวราคาถูๆกิน **ที่เธอทำหนังสือปัญญาชน มันเป็นเรื่องเล่น มันแค่เธอสำเร็จความใคร่ให้ตนเองในทางปัญญาเท่านั้น”** ผมตกใจ จึงติดตามท่านไปรู้จักชวานา ตรงนี้เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของผม ทำให้ผมได้รู้จักชีวิตของชวานา ทำให้ความคิดเห็นของผมเปลี่ยน

เราเคยคิดว่าชวานาโง่ ไม่ใช่เลย ถ้าชวานาของเราโง่ ชวานาของเราถูกเอาเปรียบ บ้านนี้เมือง

นี้จะไม่มีอนาคต ชวานาต้องมีศักดิ์ศรี ชวานาต้องมีสิทธิ คนชั้นกลางต้องเรียนรู้จากคนชั้นล่าง เราต้องผนึกกำลังกัน สังคมจึงจะเปลี่ยน ถ้าไม่เห็นบุญคุณคนชั้นล่างซึ่งเป็นรากของเรา นี่เพราะเราไม่มีราก สังคมไทยจึงเป็นเช่นนี้”

จุดมุ่งหมายของ...รัตนราชธานี ดินแดนธรรมชาตินรมิต

ขอพูดถึงหมู่บ้านของเรา กิจกรรมที่จะเป็นหลักของเราที่นี่ คือ ทำอยู่ทำกิน ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตอนแรกที่ของเราที่ปรับหมดไปไม่ใช่ค่อยๆนะ ที่ลงทุนไป จะเรียกว่าเอาทองคำลงไปบนแผ่นดินก็ได้ เราก็จะทำทั้งเป็นนา มีสวน มีไร่ เรายังไม่มีสวนเลยนะ สวนไม้ต้น ไม้ผลต่างๆ ที่เราควรจะเป็นจะมี อยู่ใกล้ๆนี้ สวนที่จะทำไม่ห่างนัก แต่ถ้าอยู่ใกล้ๆก็น่าจะดี แต่เอาเถอะเรื่องสวนไม่ค่อยอะไร แต่เราจะต้องทำไร่ พวกพืชไร่ที่เราจะต้องทำ

กิน อย่างริมแม่น้ำมูล เราทำเป็นฤดู กาล เพราะว่าผักพวกนี้เราทำกิน พืช ผักพวกนี้ต้องทำอยู่ตลอดเวลา ทำไป แล้วก็เปลี่ยนไป แต่ว่าเราทำได้เฉพาะ หน้าแล้ง หน้าน้ำท่วมมันก็ท่วม

ข้างบนนี้จะมีที่หลายๆที่เรา จะทำเป็นไร่ ซึ่งตอนที่ไหนๆ เราก็จะ จัดให้“น้อย๑๐๐ไร่”ทำนา ก็เลยจะมีนา เป็นหลัก ที่จริงก็ดี นั่นคือที่บ้านราชา เราจะมีสิ่งเหล่านี้เป็นหน้าเป็นตา มีข้าวที่เรารปลูกเอง พืชพันธุ์ธัญญาหารเราก็ทำกันเอง อย่างนี้มัน เป็นการพัฒนามากเลย มีอยู่มีกินพร้อม **ช่วยกันทำไร่-ทำนา-ทำสวนแบบนี้แหละ ใครจะไปเจริญ แบบไหน อย่างยิ่งใหญ่ๆ อย่างก้าวหน้า อย่างที่ในหลวงได้ตรัสไว้ แต่มันถอยหลังอย่างน่ากลัว เพราะเป็นความก้าวหน้าที่หลงมกเข้าไปกับสังคมสมัยใหม่**

สังคมสมัยโบราณนั้น เป็นสังคมทำไร่ ทำนา ทำสวน ทำกิจกรรม แล้วก็มีอยู่มีกิน โดยเฉพาะเมืองไทยเป็นเมืองในโซนอบอุ่น หรือโซนร้อน มีน้ำ มีแดด มีดิน ไม่มีหิมะที่จะมาวุ่นวายอะไร เลย ที่ๆน้ำไม่ท่วมก็ทำไปทั้งปี อย่างที่เราที่เอาเถอะน้ำท่วมก็ไม่มีปัญหาอะไร เราก็ทำตามควร อย่างที่เราสู้มา จนหมดปัญหาที่เรามาอยู่กัน เพราะฉะนั้นเราก็จะปรับให้เกิดความเจริญที่เหมาะสม

อาตมาว่าเราจะเจริญแบบนี้แหละ **ทำนา ทำสวน ทำไร่ มีพืชพันธุ์ธัญญาหารอย่างสมบูรณ์ อบอุ่นเลย มีอยู่มีกิน** ยิ่งเราทำได้ดียิ่งได้ปริมาณมากพอ จนเหลือไปขายให้ตลาด พืชพันธุ์ธัญญาหาร ของเราก็ขายดิบขายดี ไม่ต้องอะไรแค่น้ำปั่นผัก ก็เก็บผักพืชกันไม่ทัน ตอนนี้อาไปช่วยกันปั่นให้สนุก สนานเลย มันเป็นเรื่องประเสริฐทั้งคนที่เขารับ แม้แต่แค่น้ำผักปั่น โอ้โหดีอกดีใจ เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ สุขภาพเขาดีขึ้น

ธุรกิจของเราก็แค่นี้แหละ พาณิชย์ของเราก็แบบแค่นี้ ไม่ต้องไปเอาดีเอาเด่นเอาดังแบบ มนุษย์ธุรกิจ เป็นมนุษย์เงินเดือน โอ้โหกิจการพาณิชย์นี่เขายิ่งใหญ่นะ กิจการพาณิชย์ธุรกิจเขาหาเงิน หาทองมหาศาลมากมายเลย **เราจะไม่เอาเรื่องของการเงินเป็นหลักว่าเป็นความเจริญ ความเจริญ**

ของพวกเราจะเป็น

๑. ดินแดนที่อยู่ของเราน่าอยู่

๒. งานอาชีพของเราในชีวิตจะเป็นงานอาชีพที่มีอยู่มีกิน ทำอยู่ทำกินอุดมสมบูรณ์เป็นหลักงานอื่นๆ ที่จำเป็นก็ทำบ้าง เช่น งานค้าขาย งานธุรกิจ งานสื่อสาร งานการศึกษา แม้แต่งานการเมืองเราก็มีบ้าง แต่ความอยู่รอด การอยู่กันจริงๆ คือ เรื่องของทำอยู่ทำกิน และการทำอยู่ทำกินนี้ทุกวันนี้เราพออยู่พอกินแล้ว แต่เราจะทำอยู่ทำกินเพื่อช่วยคนอื่นเขาด้วย

สินค้าของเราจะเป็นพืชพันธุ์ธัญญาหาร ขายกันให้ขึ้นชื่อเลยว่า พืชพันธุ์ธัญญาหารของเราของดี ราคาถูก เชื่อสัจย์ มีน้ำใจ ขายสด งดเชื่อ ตามหลักนี้เลย แล้วจะเจริญไปทั่วโลกเลยถ้ามีเพียงพอ ถ้าเราสามารถจนถึงขั้นที่จะส่งต่างประเทศได้เหมือนเงินเขาทำ แล้วเราจะไม่ขายร่ำรวยด้วย **ขายอย่างขาดทุนของเราคือกำไรของเราแบบบุญนิยมนี้ รับรองว่าเราจะเจริญ เจริญยิ่งกว่าคนร่ำรวย เราไม่รวยอย่างไรเอาเปรียบเขา แต่เราจะรวยอย่างขาดทุนของเราคือกำไรของเรา**

งบทลแต่ละปีเราจะขาดทุนเท่านั้นล้าน เท่านั้นล้าน ขาดทุนยิ่งขึ้นๆ ปีนี้ห้าล้าน ปีหน้าสิบล้าน ปีหน้าร้อยล้าน ปีหน้าขาดทุนพันล้าน ให้แก่สังคม นี่คือความเจริญของเรา ฟังแล้วตลกไหม? นี่คือโลกุตระ ไม่มีใครคิดหกรอกในโลกล นี่ต้องวางแผนอย่างอาตมาพูดนี้ **จะพาคุณขาดทุนให้ยับเยินอย่างไรนี้แหละ คือการก้าวหน้าไม่ใช่หน้ากลัว คือการก้าวหน้าที่น่าทำอย่างยิ่ง** นำทำให้ได้ ถ้าทำได้จะวิเศษขนาดไหน คิดดู คุณลองใช้ปัญญาของคุณถ้าคุณฉลาด ถ้าเราทำได้มันจะสุดยอดเลยแต่อาตมาเห็นว่ามันยังไกลอยู่ แต่เราก็ต้องเริ่มกันอย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้นอาตมาถึงกระเลื่อกระสนอยู่ให้ได้ถึง ๑๕๑ ปี เพื่อที่จะทำสิ่งประเสริฐ ซึ่งเป็นโลกุตระ เราจะเริ่มเปิดโลกโลกุตระ โดยจับคำว่าศิลปะโลกุตระมาเป็นตัวขยายความ ให้รู้ว่าโลกุตระคืออะไร

โลกุตระนี้แหละคือบุญนิยม ถ้าทำได้ก็จะหมายความว่า เราจะต้องชำระกิเลสให้ได้จึงจะทำได้ โดยต้องมีแก่นแกนของมนุษย์หรือว่ามวลประชาชนมากพอ ซึ่งมวลประชาชนของเราชาวอโศกที่จะเป็นโลกุตระบุคคลหรือเป็นอาริยบุคคลที่แท้จริงยังไม่มากพอ เมื่อไม่มากพอมันก็ทำไม่ได้ ถ้ามวลมันมากพอ แล้วมีความเข้าใจทั้งทฤษฎี ทั้งเข้าใจหลักเกณฑ์มากพออีกด้วย จึงจะขับเคลื่อนกิจการของเราให้เจริญก้าวหน้าได้ แต่คนเขาก็กังไม่คอยเชื่อว่าเราทำได้จริง เราทำได้อย่างไร เขายังไม่คอยละเอียดย

แต่คนก็ทั้งทั้งนั้นแหละ เพราะมีคนรู้ว่าอยู่ได้อย่างไร มาทำงานหรืออยู่กินอย่างมีระบบ พวกนี้อยู่รอด โดยไม่เป็นหนี้ ฟังตนเองรอด ทำเกินกิน-เกินใช้ยิ่งขึ้นๆ นั่นแหละคือความเจริญ เกินกินเกินใช้แล้วแจก หรือว่าขายอย่างถูก **ขาดทุนของเราคือกำไรของเราได้มากขึ้นๆ นั่นแหละคือความเจริญ ฟังเข้าใจชัดขึ้นใหม่** ซึ่งพวกเราพอเข้าใจแล้วแหละ อาตมาล่าหับเข้าไปก็คงจะเข้าใจได้ดี เป็นแต่เพียงว่าประสิทธิภาพของเรากับมวลประชาชนของเรานั้นยังไม่เพียงพอเท่านั้นเอง

ถ้ามีมวลพอและประสิทธิภาพพอ ประสิทธิภาพของพวกเราคือความสามารถกับความขยัน ขอถามว่า**ความสามารถกับความขยันของเรานั้นจะเพิ่มขึ้นได้กว่านี้ได้ไหม?** ความขยันก็ยังไม่เต็มเกรีย ยังทำได้อีก สมรรถภาพเราจะเจริญกว่านี้ได้ไหม? (มีเสียงตอบว่า... “ได้!”) ..นั่นแหละคือความเจริญ มวลมันไปบังคับไม่ได้ เพราะของเราไปประมูลไปเอาเงินจ้างเขาไม่ได้ ถึงมาได้ก็ยากนะ เป็นสิ่งที่ยาก

เป็นงานที่ยาก แต่ว่าเป็นงานที่ดีที่สุด ที่ประเสริฐที่สุดแล้วในมนุษยชาติ มันเป็นงานที่สูงกว่า noble prize อุตมาว่าร้อยเท่า เขาไม่มีปัญญาจะมาให้รางวัล noble prize เราได้หรอก มันยิ่งใหญ่มากที่สุดเลย

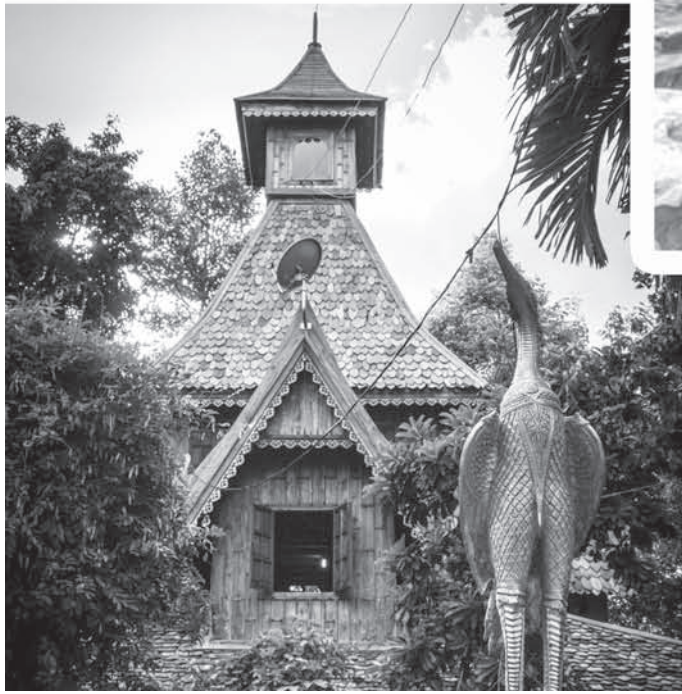
ขอพูดถึงเรื่องสถานที่บ้าง ขนาดนี้ใครหลายๆคนก็คงจะคิดอยู่ว่า ทำอะไรกันนักกันหนา สร้างหิน สร้างลานหิน โขดหิน สร้างลำธาร สร้างภูเขา จะสร้างไปทำไม? หลายคนยึดแล้วมองไปว่า เปลืองตังส์ เสียตังส์ ทั้งๆที่คนในโลกที่เขามีสตางส์ เขาก็เอาไปสร้างสวน สร้างบรรยากาศของที่อยู่ที่บ้านที่เรือนของเขา แม้กระทั่งที่สุดไปสร้างเป็นรีสอร์ท เขาก็สร้างธรรมชาติพวกนี้แหละ

ก็ขอบอกกับชาวโศกว่า ที่อุตมาตั้งใจทำที่บ้านราชธานี ให้เป็นดินแดน ธรรมชาติเนรมิต ซึ่งเรากำลังทำงานเนรมิตธรรมชาติลงไปในดินแดนนี้ ขณะนี้ เพราะว่ายุคนี้แล้วธรรมชาติมันไม่มี เพราะฉะนั้นคนถึงนิยมรีสอร์ท ไปสร้างแม้แต่ในบ้านเรือน คนรวยๆ จะสร้างบ้านเขาก็แต่งสวน สิ่งแวดล้อมประกอบในบ้านเขา ส่วนใครมีรีสอร์ททำเขาก็ทำ ก็เป็นการหาธรรมชาติให้แก่บ้านตนเอง มีที่น้อยๆ ก็ทำสวนน้อยๆ มีที่พอสมควรก็สร้างพอสมควร เขาสร้างธรรมชาติให้บ้านของเขาทุกคนที่ฐานะพอทำ นอกจากคนไม่มีปัญญาไม่มีฐานะก็จำนนอยู่ในกระท่อมอยู่ในบ้านเรือนอยู่อยู่

คนที่โง่ที่สุดก็ไปอยู่ในเมือง อยู่ในตึกคึกๆ ไม่มีธรรมชาติก็เอากระถางห้อย ปลูกบนหลังคา ปลูกบนดาดฟ้า และเขาก็เรียกว่า ดงคอนกรีต เรียกดงคอนกรีตนั้นว่าเป็นเมืองที่ธรรมชาติเสียหมด ลมพัดมาก็หลงทิศ น้ำตกมามากมายก็หลงทาง ไม่มีทางออกน่าน้ำ ในเมืองนั้นแหละน้ำท่วมเก่ง เต็มวันก็ต้องระบายออก ไม่ระบายออกก็อยู่กันไม่ได้ ต้องหมดเงินหมดทองเทศบาลเขาก็ยุ่งกันอยู่อย่างนั้น แล้วทุกคนก็เข้าใจว่าความเจริญคือเมืองคอนกรีต ป่าคอนกรีต นั้นโง่ เป็นคนโง่ตลกยุค

แต่พวกเราเป็นคนฉลาด ล้ำยุค เพราะฉะนั้นที่นี้จะสร้างรัตนราชธานี ไม่ใช่รัตนโกสินทร์ จะเป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิต ตอนนี้อุตมาเนรมิตธรรมชาติลงไปในดินแดนนี้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องลงทุนลงแรง ตอนนี้มีคนอาสาช่วยกันทำ แม้แต่พวกคุณที่ช่วยกันปลูกต้นหมากพร้าว ไม้ ช่วยทำสวน ช่วยทำพืชพันธุ์ธัญญาหาร ล้วนแต่เป็นธรรมชาติทั้งสิ้นที่มันจะรวมจะผนวกเข้าไปเป็นดินแดนธรรมชาติ ก็จะเป็นองค์รวมของดินแดนธรรมชาติ ซึ่งอุตมาจะจะให้มันเป็นสังคมที่หมุนเวียนธรรมชาติ แม้แต่พลังงานอุตมาก็เช่นสัญญาบัตรพระอาทิตย์แล้ว จะลงทุนทำโซล่าเซลล์ แล้วก็จะมีพลังงานของโซล่าเซลล์ แดดมันไม่หมดไปง่ายๆ หลอก อุตมาไม่เชื่อว่าประเทศไทยจะหมดแดด เราจะต้องเอามาใช้ พระอาทิตย์ท่านไม่คิดเงิน เราต้องเอาท่านมาใช้ให้ได้ ในเจตนาธรรมณ์ของอุตมาคิดว่า มันควรจะเป็น **เป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิต ที่เราไม่ไปบุก ไม่ไปแย่งธรรมชาติที่ไหนเขา มาสร้างขึ้นด้วยน้ำมือทั้งหมด บนพื้นที่เน่าๆ ที่คนเขาทิ้งเขาหนี จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ราคาขึ้นไม่ใช่หน่อยๆแล้ว เราก็จะสร้างขึ้นมาให้เป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิตนี้ให้ได้**

เพราะฉะนั้น ลำธาร ภูเขา ภูมิทัศน์ต่างๆนานา ที่เรากำลังทำอยู่นี้ มันเป็นการลงทุน ที่จะลงทุนอีก ๑๐๐ ปี ๒๐๐ ปีข้างหน้า มันจะลงตัวแล้วมันจะเสร็จ เหมือนกับที่เราทำที่ปฐมอโศกก็ดี ทุกวันนี้ก็เป็นธรรมชาติแล้ว ลำธาร น้ำตกเราไม่ต้องไปทำอะไรมันเลย แม้แต่สันตติโศกก็ตาม ก็ไปบูรณะมันบ้างพอเป็นไป ที่นี้เราก็จะทำเพราะมันกว้างและทำธรรมชาติได้มากกว่า ที่สันตติโศกก็ดี ปฐมอโศกก็ดี มันทำไม่ได้ดีเท่าบ้านราช บ้านราชจะทำได้ดีมาก **จึงจะเป็นโมเดลของโลก เป็นเมือง**

ดินแดนธรรมชาติเนรมิต ต้องใช้คำว่าเนรมิตเพราะเราสร้าง ไม่ใช่พระเจ้ามาสร้าง เราสร้างด้วยน้ำมือของพวกเราลงทุนลงแรงไปเลย แพงเท่าไรเราก็ทำ ทำเต็มที่เลย

นี่แหละเป็นรากแกนของดินแดนธรรมชาติ แต่เราจำเป็นต้องเนรมิตมันจึงจำเป็นต้องลงทุน และเราก็ทำให้เหมาะสมกับที่เราจะอยู่กัน เราสร้างเอาเอง วางแผน วางผัง ทำอะไรไปตามสิ่งที่ควรจะเป็น ค่อยๆเป็นไป จะเป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิต ที่จะยืนยันเลยว่า ที่นี่แหละเป็นดินแดนเจริญ เป็นแดนศิวิไลซ์ ไม่ใช่ในเมืองป่าคอนกรีต ที่นี่จะเป็นแหล่งการศึกษา แหล่งการสื่อสาร มีทั้งการพาณิชย์

แม้แต่ที่สุดทางการเมืองที่จะเป็นระบบบริหารแบบประชาธิปไตยแบบเยี่ยมยอดที่สุด ที่เราจะค่อยๆปรับปรุง พวกเราบริหารกันด้วยคณะ ซึ่งจะเป็นคณะที่ถ่ายทอดจากคำสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งเราก็จะตั้งคณะขึ้นมา ถ้าทำได้ถึงขนาดที่ว่าคณะอย่างนั้นๆ จะต้องใช้คนเท่าไร อย่างพระพุทธเจ้าท่านบอกว่าจะต้องใช้ ๔ คนขึ้นไป อย่างต่ำ ๔ ถ้ากิจการหรือว่าสังฆกรรมก็คือการกระทำ ทำกิจการสิ่งที่จะต้องทำท่านเรียกว่า กิจจาธิกรรม คือเป็นอธิกรรมของการงาน หรือกิจของการงาน มันไม่ใช่กิจที่จะต้องพิพากษาที่จะต้องตัดสิน แต่เป็นกิจที่จะต้องทำของสังคม ด้วยวิธีการทำกิจจาธิกรรม กิจนี้จะต้องใช้สงฆ์ ๔ กิจนี้จะต้องใช้ ๕ กิจนี้จะต้องใช้ ๑๐ กิจนี้จะต้องใช้ ๒๐ ขึ้นไป เราก็จะมีคณะบริหารกันเป็นคณะกรรมการนี้แหละ

และกรรมการที่ตั้ง ก็เปลี่ยนไปได้ ไม่ต้องตั้งตายตัว จนกระทั่งเป็นผู้ยึดอำนาจ เหมือนกับมหาเถรสมาคม คณะที่ยึดอำนาจตลอดกาล ไม่ใช่ มันน่าจะเปลี่ยนไปเป็นคณะหมุนเวียนกัน เป็นคณะผู้คนหลายๆคณะ แล้วพวกเรานี้เป็นบุญนิยมที่ไม่ไปแย่งตำแหน่ง ไม่ไปแย่งหน้าที่ ไม่แย่งยศ แย่งศักดิ์ แย่งลาภอะไรกันด้วย มันก็ยังไม่มีปัญหา คนทำงานตามความสามารถ ตามหน้าที่ ที่เหมาะที่ควร ก็ผลัดเปลี่ยนกันทำไป ฝึกฝนกันไป ทำงานกันไปจนกว่าจะแก่จะตาย ก็อยู่กันอย่างเป็นระบบ เป็นระบบสังคมใหม่

ระบบบุญนิยมเป็นระบบสังคมใหม่ ที่มันไม่มีสังคมใดจะเจริญเท่านี้อีกแล้ว เจริญเกินกว่านี้อีกไม่ได้ ทำให้เป็นสังคมสมบูรณ์แบบแล้วจะเป็นสังคมเจริญถึงที่สุดในโลก ระบบบุญนิยมนี้ ถ้าจะบอกว่าเป็นระบบคอมมูนๆ ก็เป็นคอมมูนๆที่มีอิสระเสรี คุณจะออกไปเมื่อไหร่จะเข้ามาเมื่อไหร่ก็เป็นสิทธิของคุณ ถ้าจะบอกเป็นประชาธิปไตยก็เสียภาษา ๑๐๐% จะมาสู้เราหรือ ประชาธิปไตยไหนจะมาสู้ได้ แล้วมีอิสระภาพ มีภราดรภาพ มีสันติภาพ มีสมรรถภาพ และมีบูรณภาพ

เราอยู่ต่อไปแล้วจะรู้ว่าอยู่ไปสร้างสรรชีวิตจิตวิญญาณให้มี อิสระเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ ดินแดนที่เราจะสร้างนี้เป็นดินแดนเจริญ ศิวิไลซ์ เทียบกับในเมืองที่เป็นแดนคอนกรีตที่ธรรมชาติหายไปเรื่อยๆ มีสะพานเส้นกัวยเตี้ยมีถนนใต้ดินอีกแล้วเขาหลงว่าอันนั้นเจริญ คุณอยากอยู่อย่างนั้นก็อยู่กันไป อาตมาว่าอาตมาจะไปเมืองกรุง ที่สันติบ้างแต่ทุกวันนี้ก็น้อยลง อีกหน้อยก็จะน้อยกว่านี้ จะมาอยู่ที่บ้านราชาเป็นหลัก ทำโมเดลบ้านราชานี้ให้ดี ให้เข้าใจกัน เราค่อยทำไปเรื่อยๆ รุ่นหลังก็ค่อยมีฝีมือขึ้นมา ตอนนี้นักทำก่อนก็นำร่องไป ทำภูเขา น้ำตก จะมีผลาญหิน มีน้ำ มีแก่ง เราจะใช้ไฟฟ้าจากพระอาทิตย์ ไม่หมดไปหรอก

อุปสรรคสร้างคนให้ทนสู้
 ยืนหยัดอยู่คู่ธรรมนำสุขศรี
 จงยินดีปรีดาบารมี
 สร้างชีวิตมีคุณค่าน่านิยม
 อุปสรรคหนักเบาเราไม่ท้อ
 ยึดสู้ต่อก้าวไปไม่ขึ้นขม
 มีสติปัญญาที่น่านิยม
 รื่นอารมณ์นุ่มชดพัฒนา

✽สมณะ:บช:ชยัน

๔๕ ปี สีหนาท เพชรพุทธสุดยอดศิลป์

๔๕ ปี ที่พ่อครู ผู้นำพา	๔๕ ปี ล่องนาวา ฝ่าอุปสรรค
๔๕ ปี ที่ก่อสร้าง ทางแห่งมรรค	๔๕ ปี ที่ฟูมฟัก ศาสนา
๔๕ ปี ของพ่อครู ผู้เหนื่อยหนัก	๔๕ ปี มิได้พัก งานหนักหนา
๔๕ ปี จุดแสงสว่าง ทางโลก	๔๕ ปี สร้างปัญญา ฟ้าบุญนิยม
๔๕ ปี ในวันนี้ มีมรรคผล	๔๕ ปี มีมวลชน พันสะสม
๔๕ ปี มีอโศก ไร้ล้นพันตม	๔๕ ปี บุญนิยม ก้องทั่วไทย
๔๕ ปี พุทธแท้ทำ ชีวิตศิลป์	๔๕ ปี แห่งศิลปิน อันยิ่งใหญ่
๔๕ ปี ของพ่อครู ผู้นำไท	๔๕ ปี อโศกเติบโตใหญ่ เพื่อมวลประชา
๔๕ ปี ลูกน้อมกราบ บูชาพ่อ	๔๕ ปี ขอร่วมต่อ ก่อศาสนา
๔๕ ปี ก้าวตามพ่อ ขอสัจวาจา	๔๕ ปี ลูกสัญญา ว่าจะสู้แทน

✽ น้อมกราบบูชาพ่อครูด้วยหัวใจ
 จากลูกน้อมอโศก ตะกาศธรรม ทรมไสกา

ทนต์ไฉนรัก แต่กาย หมายงตตาม

ชายหลงตาม ตามชั่ว ยั่วยวนใหญ่
 พุทธองค์ ทรงสอน ล้างเอาไว้
 ทนต์นัยใจ ให้เรียก “ยักขิณี”

✽ สมณะ:สยาม ลังจณาโณ

อากาศร้อนแต่ใจไม่เร้าร้อน
 จะนั่งนอนก็ไม่ทุกข์เป็นสุขสันต์
 ร้อนเท่าใดก็ไม่เครียดไม่เกลียดกัน
 ทุกคืนวันทำใจเย็นเป็นสุขจริง

✽ Praheng

“สมบัตินอก-สมบัติใน”

สมบัตินอกพอกพูนแล้วสูญสิ้น
ทุกตัวก็ขึ้นย้อยแฉวงหา
ไม่รู้พอไม่รู้ทั่กได้สักครา
จึงโลการ้ายกาจอนาใจ
ทรัพย์สมบัตินอกกายเมื่อตายจาก
เหมือนเศษซากฝุ่นผงอย่างสงสัย
ถึงร่ำรวยหลายล้านประการใด
เมื่อสิ้นใจตายจากก็ยากจน
ส่วนสมบัติภายในใสสำนึก
ดั่งแก้วพณีเม็ดฟ่องมิหมองหม่น
ไม่ต้องแบกสมบัติบ้าอยู่ป่าบน
ทุกแห่งหนไม่หอบหวงไม่ห่วงใย
สมบัตินี้้น้อมนำคือธรรมะ
รู้ลดละเหล่ากิเลสเหตุเหล่าไหล
สร้างสำนึกบารามาย ณ ภายใน
ให้หมดจดสดใสรับภิกษา
สมบัติในดวงจิตมีสิ้นสูญ
สมบัตินอกพอกพูนแล้วสูญสิ้น
สมบัติในไร้ราคาไร้ราคิน
สมบัตินอกหลอกกินแล้วกลับกลาย
ทำความดีให้เห็นชัดสมบัติมนุษย์
ดำเนินสู่ความบริสุทธิ์เป็นจุดหมาย
ยึดศีลห้าเป็นแนวทางล้างอบาย
แล้วหญิงชายจักมั่งมีเศรษฐีคุณธรรม

○ *ท่านจันทร์*

รู้เห็นแท้ใจจะเข้าใจในรับมา

เจริญสุขสวัสดิ์ที่ห้องเอื้อง
เห็นมัจเเองแดนศิวิไลช้อยู่บนไฉน
เขาต้นต้นต้นนาคาทากันไป
คนส่วนใหญเดินงงและหลงทาง
บ้างเข้าป่าตามล่าพระอาริยะ
ได้ทพบปะของดีมีต่างต่าง
เจอสำนักมักกันห้องในป่าล่องวาง
ทั้งของพลไปปลุกเสกกลวงเลขยันต์
บ้างศรัทธาสำนึกของเจ้าสัว
หนักมีดตามัวลงสวรรค์
การ่ำรวยสวบนรุกรูเกรียงกั้น
นลงฉิมานเอาบุญล่อไอ้หนอคน
แสบงนาทั้งสกลจนทั่วทั้ง
ชมพุทธศิลป์อยู่ในใจไม่เห็น
แดนศิวิไลช้อยู่ตรงนี้ที่อุบล
มีมฉลชนอบอุ้นบุญนิยม
แผ่นดินพุทธทศวรรษังลง ณ ตรงนี้
พุทธสถานราชธานีแสนเหมาะะสม
เมื่อก่อเกิดแผ่นดินธรรมงามอุดม
อย่าชื่นชมอยู่ไกลไกลในรับมา

สมณะเด่นตะวั่น นรวิโร

ชื่อใหม่ นางเนียงใจ กลางสอน
ชื่อเดิม นางบุญส่ง กลางสอน
เกิด ๗ มกราคม ๒๕๐๕
พี่น้อง ๙ คน เป็นคนที่ ๖
ภูมิลำเนา จังหวัดพิจิตร
สถานภาพ หย่าร้าง
การศึกษา ปริญญาตรี วิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
อาชีพเดิม รับราชการครู โรงเรียนวัดหนองกอไผ่ จังหวัดพิจิตร

ปี ๒๕๔๐ ญาติธรรมชาวอโศกซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ด้วยกัน เห็นว่าตนกำลังมีความทุกข์กับปัญหาชีวิต ครอบครัวหย่าร้าง แสวงหาที่กำจัดทุกข์ในใจ ซึ่งไปมาหลายที่แต่ยังไม่คลายทุกข์ เขาจึงพามารู้จักชาวอโศกที่ชุมชนศาลือโคก จังหวัดนครสวรรค์

เมื่อไปถึงกำลังมีการประชุมชาวชุมชน คนวัด ประทับใจคุณตาคุณยายที่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างกล้าหาญ หลังจากนั้นได้ชวนสมาชิกกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ฯ มาใช้สถานที่ที่ศาลือโคกเป็นที่ประชุม

ต่อมาก็ทราบดีเรื่องการมีชีวิตคู่เปลี่ยนไป แก้ปัญหาทางใจได้ กลับมามีชีวิตมีความสุขมากกว่าเดิม มีกำลังใจทุ่มเททำงานเต็มที่ หาเวลามาฟังธรรมและร่วมงานกับชาวอโศก โดยเฉพาะงานพุทธาฯ งานปลูกเสกฯ

ก่อนรู้จักชาวอโศกป่วยเป็นโรคไทรอยด์เป็นพิษ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต และการทำงานมาก จึงคิดว่า “ถ้าไม่รีบทำตัวเองให้เข้ามาอยู่กับชาวอโศกอาจหมดโอกาสก็ได้” จึงพยายามทำให้พ่อเข้าใจและยอมให้มา

ปี ๒๕๔๔-๒๕๔๘ ลาออกจากงานและเข้ามาอยู่ที่ชุมชนเพชรพวงมณี จังหวัดกำแพงเพชร ทำงานนกลีกรรม รับหน้าที่เลขานุการ ประธานชุมชน และผู้ประสานงาน

ปี ๒๕๔๙ ย้ายมาอยู่ที่ชุมชนราชธานีอโศก ต้องการเป็นสมาชิกหนึ่งในพัน และได้ออกไปพักรักษาตัว ๒ ครั้ง กลับมาอีกครั้งปี ๒๕๕๒ ช่วยงานบรรจของแห่งที่อุทยานบุญนิยมและที่วัด

ปี ๒๕๕๕ เป็นครุฑวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาธรรม(ว.สว.) และนิสิต วทบ. ที่พุทธสถานราชธานีอโศก และทำหน้าที่ช่างอภิวชิชถวายสมณะ ลิกขมาตุ และผู้ป่วย

ปี ๒๕๕๘ ลาออกจากครุฑวิทยาลัยอาชีวฯ

ปัจจุบัน ทำน้ำขำวางอกัญพืชถวายสมณะ ลิกขมาตุ
ฉรรวาสที่อายุยาว และผู้ป่วย

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

1. ปัญหาสุขภาพ กรวยไตอักเสบและปวดเข่าทั้ง ๒ ข้าง ใช้คอมพิวเตอร์แล้วทำให้ดวงตามีปัญหาและหมดแรง
2. การปฏิบัติธรรม มีตัวรู้แต่ทำไม่ถึง (มีปัญญาแต่เจโตอ่อน)

แนวทางแก้ไข

1. แก้ปัญหาสุขภาพด้วยอาหาร การดื่มน้ำ และการบริหารร่างกายอย่างสม่ำเสมอ หยุดใช้คอมพิวเตอร์

2. ขวนขวายฟังธรรมเพิ่มสัมมาทิฐิ ฝึกสติในการอ่านใจขณะเกิดผัสสะ ฝึกการทำงานต่อเนื่อง เพิ่มความเข้มแข็งของกายและใจ

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด การยอมคนหรือเรื่องราวที่ตนเห็นว่าไม่ถูกต้อง

คติประจำใจ “ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน” เพราะ “กรรม” ที่ทำด้วยความบริสุทธิ์เท่านั้นจะพาตนรอด

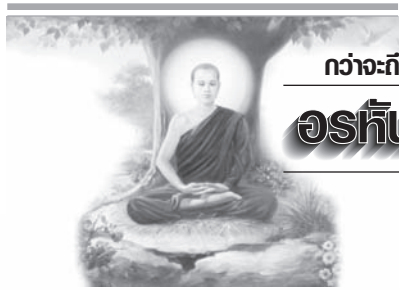
เป้าหมายชีวิต บรรลุธรรมในชาตินี้ และ

พากเพียรเพื่อบรรลุธรรมขั้นสูงถึงความเป็นอรหัตผล

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม ไม่ได้ชาตินี้ก็ชาติต่อไป หมู่จะดีได้แต่ละคนต้องทำตนเองให้ดีกว่านี้ ถ้าให้จิตเกิดสราณีชธรรม ๖ พุทธพจน์ ๗ งามกว่านี้ การขยาย “ธาตุธรรม” ก็จักกว้าง และเร็วขึ้น การสืบสานพุทธชีวิตก็จะยืนยาวถึง ๕,๐๐๐ ปีได้

ฉบับที่แล้ว ขอแก้ไข
นามสกุล นายร้อยหล้า
ประวาที เป็น ประวาฬ

กว่าจะถึง

อรหันต์

 โดย...นวมบุษยา

- **ประโยชน์ของอะไรฝึกข้าว**
ชั้นข้าวเก่ากว่าข้าวใหม่
ฝึกตนดีกว่าเหลือหลาย
ฝึกได้ประเสริฐเลิศตถ

พระหัตถาโรหปุตตเถระ

ในอดีตชาติของ**พระหัตถาโรหปุตตเถระ** เคยได้กระทำบุญกุศลไว้ ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์วิปัสสี** สมัยนั้นพระเถระเป็นผู้เจริญวัยแล้ว ได้มีโอกาสพบเห็นพระวิปัสสีพุทธเจ้าเสด็จออกจากอาราม แวดล้อมด้วยพระสาวกจำนวนมาก

และด้วยคุณความดีที่ได้กระทำไว้ส่งผล **เพียงแค่ได้แลเห็นเท่านั้น** ก็บังเกิดความศรัทธาเลื่อมใสยิ่ง รีบแสวงหาได้มรดกดอกไม้มาบูชาแต่พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ด้วยจิตดีใจอย่างสิ้นเหลือ แล้วถวายบังคมอย่างสุดเคารพบูชาด้วยเบญจางคประดิษฐ์ส์(การกราบด้วยสองมือ-สองเข่า-หน้าผากจรดถึงพื้น)

เพราะเหตุแห่งความศรัทธาอย่างแรงกล้าเช่นนี้ ทำให้เขาได้เกิดเป็น**เทวดา**(คนใจสูง) และ**มนุษย์**(คนใจประเสริฐ)ทั้งหลาย โดยไม่รู้จักทุกคติ(ทางไปชั่ว)เลย ได้เป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ**พระนามว่า **จรรยา** ซึ่งสมบุญด้วยแก้ว ๗ ประการ มีไพร่พลมาก ในกัป(อายุของโลกที่เริ่มเจริญจนกระทั่งถึงวอดวายหนึ่งครั้ง)ที่ ๔๑ จากภัทรกัป(กัปที่เจริญ)นี้

ครั้นถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** พระเถระได้เกิดเป็น**บุตรของนายหัตถาจารย์(นายความูข้าง)** ในกรุงสาวัตถี

นครหลวงของแคว้นโกศล เขาได้ศึกษาร่ำเรียนจนสำเร็จหัตถิศิลปศาสตร์(ศิลปะการฝึกช้าง) อย่างเชี่ยวชาญชำนาญยิ่ง

อยู่มาวันหนึ่ง เขาได้นำช้างไปที่ริมฝั่งแม่น้ำเพื่อฝึกช้าง ขณะที่ฝึกสอนอยู่นั้น พลันบังเกิดความสังเวช(เกิดสำนึกดีจากความรู้สึกสลดใจในสิ่งที่ไม่ดี)ในตนว่า

“จะมีประโยชน์อะไรแก่เราเล่า มามัวเสียเวลาฝึกช้างอยู่ที่นี่ ทั้งที่การฝึกฝนตนนั้นแหละ ประเสริฐกว่า”

คิดได้แบบนี้แล้ว โดยไม่รีรอเลย รีบไปเข้าเฝ้าพระศาสดา ได้ฟังธรรมที่พระศาสดาทรง สอนแล้ว ยิ่งศรัทธาซาบซึ้งถึงจิต ขอบวชในวันนั้นทีเดียว

บวชแล้ว **ภิกษุหัตถาโรหปุตตะ**ก็พากเพียรศึกษาธรรม เรียนรู้ปฏิบัติกรรมฐาน(วิธีปฏิบัติ ลดละกิเลส)ที่เหมาะสมแก่จิตตน ทั้งเจริญวิปัสสนา(ฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง) ฝึก ข่มจิตที่โลดแล่นไปในกิเลส ด้วยโยนิโสมนสิการ(การทำใจในใจโดยแยบคาย พิจารณาลงไปถึงที่เกิด กิเลส) แล้วกำจัดกิเลสทิ้งเสีย

ไม่ช้านานเลย **พระหัตถาโรหปุตตะ**ก็ได้บรรลุธรรม เป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**แล้ว พระ เถระจึงได้อุทานออกมาว่า

“เมื่อก่อน จิตนี้เคยท่องเที่ยวไปในอารมณ์ต่างๆ ตามความปรารถนา(ของกิเลส) ตาม ความต้องการ(ของกิเลส) ตามความสบาย(ของกิเลส)

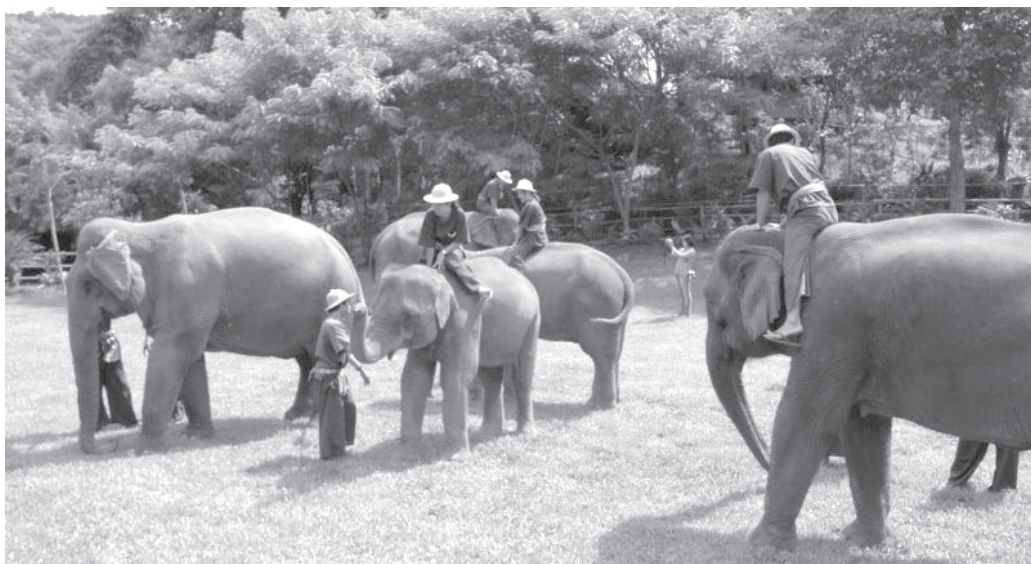
แต่วันนี้ เราข่มจิตนั้นโดยอุบายอันถูกต้องได้แล้ว เหมือนนายความขังผู้ฉลาด ข่มขี่ ช้างที่ตกมัน(มีอารมณ์ก้าวร้าวดุร้าย)ไว้ได้ด้วยข้อลับ ฉะนั้น”

จบมธุรส

อังคาร ๑๔ มิ.ย. ๒๕๕๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๒๑๔

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๐ หน้า ๓๘๑)

รายงานจาก

พุทธสถาน

พุทธสถานปฐมอโศก

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๘๘ ศ.๕ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมงานฉลองบุญลอมข้าวและตลาดอารียะ ที่สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

๘๙ อ.๗ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมพระราชทานเพลิงศพคุณแม่ของคุณปู่กันยารัตน์ กุยสุวรรณ ที่วัดธาตุทอง

๙๐ จ.๘ สมณะ ลิกขมาตุ ได้ไปกินนิมนต์ฉันอาหารที่ฐานชวนขึ้น บ้านของป้าตม คุณอาศิริพจน์ ที่อยู่ภายในชุมชนปฐมอโศก ทุกคนในชุมชนไปร่วมรับประทานอาหารร่วมกันที่นั่นเลย

ชุมชนปฐมอโศกได้จัดงานฌาปนกิจศพ คุณแม่เหว่า เนตรายนต์ อายุ ๘๙ ปี เป็นคุณป้าของอา น้ำดิน เนตรายนต์

๙๑ พ.๑๐ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพคุณแม่สำเนา จังคศิริ วัดตะโก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ เป็นคุณแม่ของครูฟุ้งฝน จังคศิริ

๙๒ พฎ.๑๑ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ฐานเกษตร ฐานตัดเย็บ และฐานวิชาการ ไป

ทัศนศึกษาดูงานที่โครงการซึ่งหัวมัน ตามพระราชดำริที่ อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี เพื่อเรียนรู้การทำเกษตรแบบครบวงจร

๙๓ ส.๑๓-๑๔ จัดโครงการชวนคนเข้าวัดชีวิตดีที่ละก้าว ครั้งที่ ๑๗ มีพี่น้องให้ความสนใจมาเข้าร่วมโครงการทั้งหมด ๑๒ คน

๙๔ ส.๑๓ กลุ่มเกษตรบ้านหมี จ.ลพบุรี นำโดยนายชูศักดิ์ สายอาทิตย์ ประธานกองทุนหมู่บ้านโป่งต.ไผ่ใหญ่ อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี จำนวน ๖ คน ได้สนทนา ชักถามประเด็นข้อสงสัยในเรื่องปัญหาความยากจนและวิธีแก้ปัญหานี้ล้นของเกษตรกร

คณะที่ ๒ คุณจิรนนท์ หลายพูนสวัสดิ์ จากเสมสิกขาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในมูลนิธิเสถียรโกเศศ นาคะประทีป นำคณะชาวพม่าจากเครือข่ายปฏิรูปการศึกษาพม่า มีพระภิกษุ แม่ชี และคณาจารย์ ประมาณ ๒๒ ท่าน เจ้าหน้าที่ ๒ คน และล่ามอีก ๑ คน ส่วนใหญ่จะเป็นอาจารย์ฝ่ายบริหารของโรงเรียน สำหรับพระภิกษุ ท่านเป็นเจ้าของอาวาสและมีโรงเรียนอยู่ในวัดด้วย มาศึกษาดูงานในเรื่องการจัดการศึกษาแนวพุทธ และบทบาทของศาสนาที่มีต่อการศึกษา

คณะที่ ๓ นักศึกษาปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นนักศึกษา ๖ คน และอาจารย์

๑ ท่าน เพื่อมาศึกษาความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เรียนรู้การบริหารการจัดการชุมชนที่มีพุทธศาสนา เป็นแกนหลักในการดำเนินชีวิต

จ.๑๕ ป้าศีลเกื้อ พานักเรียนชั้น ม.๑ ไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาฯ ครั้งที่ ๔๐ ศาลือโคก ชาวปทุมมอโคกก็ทยอยเดินทางกันไปร่วมงาน

คณะอาจารย์ นำโดย รศ.ดร.ศิริณา จิตตจรัส ดร.นิรุช วัฒนไณการ และนักศึกษาศรีวิภาเอก สาขาวิชาการศึกษาดุริยางค์ และการพัฒนามนุษย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร รวมทั้งหมด ๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนพึ่งตนเองตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๑๖ สมณะและชาวชุมชนไปที่วัดใหญ่พระปทุมเจดีย์ อ.เมือง จ.นครปฐม เพื่อร่วมงานสวดอภิธรรมศพคุณพ่อเอี้ยวยุย แซ่เฮ้ง คุณพ่อของคุณแม่ไก่ไม้

อ.๒๓-๒๔ ตอนเที่ยงลูกๆหลานๆ ๒๐ กว่าชีวิต นำร่างของคุณแม่ชอนกลิ่น ไทยทัตกุล มาตั้งบำเพ็ญกุศลที่ศาลาวิหาร แสดงธรรมทุกวัน

จ.๒๙ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาประชุมชุมชน

โรงปยุพลังแผ่นดิน มีดำริจะจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ ๑ วัน เป็นนโยบายของชุมชนปทุมมอโคกว่า ถ้าฐานงานใด

พร้อมก็สามารถดำเนินการจัดโรงบุญได้เลย หรือจะจัดในนามบุคคลก็ได้

โรงครัว มีการจัดซื้อผักสดจากเนินพอกิน เอาไว้ในตู้เย็นที่โรงครัว พี่น้องชาวชุมชนที่ต้องการนำไปประกอบอาหารก็สามารถรับไปได้

เนินพอกิน จะมีโครงการปลูกป่าชุมชนคนพอเพียงขึ้น ดำเนินรอยตามพ่อครูที่ท่านพาพวกเราปลูกต้นไม้สร้างป่า จะเตรียมพันธุ์ไม้ไว้ประมาณ ๒,๐๐๐ ต้น ถือว่าเป็นโครงการร่วมของชาวชุมชนปทุมมอโคก ชาวเนินพอกิน และพี่น้องอื่นๆด้วย

งานฌาปนกิจศพคุณแม่ชอนกลิ่น ไทยทัตกุล ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณสาทิติ ไทยทัตกุล โดยมีพ่อครูเป็นประธานในการประชุมเพลิง

ตอนเย็นถ่ายทอดสดรายการพุทธศาสนาตามภูมิ โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์และอาจารย์กฤษดา

☸ สมณะ:nssuns ฤาฬ

พุทธสถานศิระะอโศก

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เดือนกุมภาพันธ์เป็นเดือนที่สองของปี และเป็นเดือนที่มีจำนวนวัน ๒๘ หรือ ๒๙ วัน ซึ่งโดยปกติแล้วจะมี ๒๘ วัน แต่ในปีนี้เป็นปีอธิกสุรทิน จึงมี ๒๙ วัน และในประเทศไทยเริ่มใช้เดือนกุมภาพันธ์ เมื่อปีพ.ศ.๒๔๓๒ ตรงกับสมัยรัชกาลที่ ๕ และเริ่มใช้ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปัจจุบัน สำหรับที่ศิระะอโศกมีกิจกรรมได้บ้างเกิดขึ้นในเดือนนี้

๘ อัง.๒ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ เดินทางไปประชุมที่อำเภอกันทรลักษ์

ส.๖-พ.๑๐ ทีมศิษย์เก่าพานักเรียนชั้นม.๑ เข้าค่ายเตรียมความพร้อมก่อนไปงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๔๐ ที่ศาลือโคก

อัง.๙ ประชุมกรรมการหมู่บ้าน

และนักเรียนชั้นม.๑ เล่นรอบกองไฟ เตรียมปิดค่ายที่ไร่ชาตาโตนง

พ.๑๐ พ่อครูสมณะไพฑริกรักษ์ เดินทางมาโปรดชาวศิระะอโศก และเป็นประธานประชุม บ ว ร

ครูจิตกรลดดา นิลนนท์ ไปประชุมการศึกษา ร่วมกับโรงเรียนเอกชนของเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๔ ศรีสะเกษ และแจกผลไม้พร้อมทั้งร่วมกิจกรรมแข่งกีฬาสี่ของกลุ่มโรงเรียนเอกชน ที่วิทยาลัย SBAC กันทรลักษ์

พ.๑๐-อัง.๒๓ คุณหมอมอขวัญตา อุดมรักษ์ ไปบรรยายเรื่องสุขภาพและวิถีชุมชน ที่เมืองก๊วยหยาง เมืองไฮ่เจิน มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

พฤ.๑๑ เจ้าหน้าที่ของอุตสาหกรรมระดับประเทศ เข้าตรวจประเมินโรงงานผลิตอาหารเสริม “ปัจจัยชีวิต”

ศ.๑๒ คณะครู ๒๕ คน และนักเรียนหญิงที่เข้าค่ายยุวกาชาด ๒๓๖ คน จากโรงเรียนอนุบาลศรีประจักษ์กุลชุนท์ จ.ศรีสะเกษ มาเรียนรู้เรื่องวิถีชีวิตชุมชนและเรียนรู้การทำน้ำยาเอนกประสงค์

อา.๑๔ สมณะดวงดี วิฑูรย์ โศภิต ศิษย์เก่ากุสุมาไสยภักดี ศิษย์เก่าพสุธา จันทะสน นำนักเรียนชั้นม.๑ ๑๗ คน ไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาฯ นครสวรรค์

พฤ.๑๘-ศ.๑๙ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไท รตนบุญญ์ และคณะครู ๕ คน ไปร่วมงานสัมมนาการบูรณาการการศึกษา ที่ศาลือโคก

ส.๒๐ นักศึกษาปวช. ๓ จำนวน ๖ คน และปวส.๒ จำนวน ๒ คน ไปสอบ V-NET ที่วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์

ชาวชุมชนและนักเรียนม.๒-๖, ปวช.๑-๒ เดินทางไปศาลือโคก

อัง.๒๓ ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ ครูใบเฟียร ชาวหินฟ้า อาสาสมัครเยอรมัน ๓ คนและฟิลิปปัส ๑ คน ไปดูโรงงานผลิตปุ๋ยคุณเขาวัว หนอง ที่ จ.ลพบุรี

พ.๒๔ อาจารย์ขวัญดินไปเรียน และพบอาจารย์

ที่ มสธ. นนทบุรี เพื่อทำวิทยานิพนธ์ระดับ ป.เอก
อา.๒๘ อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร
และสมณะ ๓ รูป มาพักค้างและโปรดชาวศิระชอโคก
จ.๒๙ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไป
ประชุมที่ อบต.กระเซง

ชาวจีนประเทศไต้หวัน ๑๘ คน มาเยี่ยมชม
ชุมชนและเรียนรู้เรื่องการทำจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง
ที่ศิระชอโคกพักค้างที่ชุมชนถึงวันที่ ๖ มีค.'๕๙

§ ๖ สักก่อนจาก

...มนุษย์ผู้ประเสริฐเอ๋ย จงอย่าประมาทในการ
ใช้ชีวิต ให้หมั่นพิจารณาการกิน อยู่ หลับ นอน
อย่างรู้เท่าทัน “และอยู่ในความพอดี มีสติทุกเมื่อ”
.....สาธุ

☸ **โอบดินฟ้า นิลนนท์**

พุทธสถานสีมาอโคก

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สำหรับเดือนนี้ กิจกรรมที่สำคัญที่ทางชาวชุมชน
สีมาอโคกจัดขึ้นคืองานตลาดอารีเยชขายสินค้าราคาถูก
ชื่อว่า “งานรวมญาติตลาดอารีเยช” ครั้งที่ ๓ หลัง
จากที่ว่างเว้นไป ๖ ปี เมื่อคราวน้ำท่วมใหญ่ที่
โคราชปี๒๕๕๓ ทางส่วนกลางได้จัดงานตลาดอารีเยช
สัญจรมาที่นี้ ส่วนครั้งนี้จัดขึ้นตรงกับวันวาเลนไทน์
(๑๔ ก.พ.) ช่วงเช้ามีการบิณฑบาตภายในพุทธสถาน
มีนักบวชมาร่วม ๑๔ รูป ตัวเลขนี้โดยบังเอิญ มี

ญาติธรรมมาใส่บาตรเป็นแถวยาวจนถึงบริเวณตลาด
และมีการแสดงธรรมที่ลานโพธิ์ก่อนเปิดงานโดยหมู่
สมณะ ซึ่งมีสมณะถ่องแท้ และสมณะเพาะพุทธ
(ท่านจันทร์) เป็นผู้ดำเนินรายการ สรุปว่างานนี้
ประสบผลสำเร็จ มีชาวบ้านมาอุดหนุนอย่างเนืองแน่น
รวมทั้งตลาดอาหารจานละ ๑ บาทด้วย และงานนี้
มีวงดนตรีมาเพิ่มสีสัน คือ วงฆราวาส ถ่ายทอด
สดทางสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี

§ ๖ เหตุการณ์

ศ.๕-อา.๗ กิจกรรมเข้าค่ายอุโบสถศีล(ศีล๘)
ครั้งที่ ๕ มีผู้เข้าค่าย ๑๒ คน

ส.๖ สมณะแก่นผา, สมณะฝนธรรม, สมณะ
ดินทอง ไปร่วมงานบุญลอมข้าว และงานตลาดอารีเยช
ที่หินผาพ้าน้ำ นักเรียนไปตั้งโรงบุญผัดหมี่โคราช

โครงการเข้าวัดฟังธรรมมีผู้มาร่วม ๗๐ คน
มีประชุมเพื่อเตรียมงานตลาดอารีเยช(สีมาฯ)

อา.๗ หมู่สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์
๑๗.๐๐ น. ประชุมนักเรียนสส.ม.

จ.๙ เจ้าหน้าที่บ้านปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๔๗
คนมาศึกษาตุงานกสิกรรมธรรมชาติ เน้นเรื่องระบบน้ำ
กับ อ.กมล พรหมมาก

ส.๑๓ สมณะสร้างไท, สมณะสยาม ไปกิจ
นิมนต์งานขึ้นบ้านใหม่และงานครบรอบ ๖๐ ปี อ.วัลภา
พงษ์ไพบูลย์ (ภรรยา อ.สมเกียรติ)

โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๕๐ คน

อา.๑๔ วันวาเลนไทน์จัดงาน “รวมญาติตลาด
อารีเยช” ครั้งที่ ๓ ผู้ที่จะมาร่วมจัดตลาดอารีเยชได้

จะต้อง “เข้าใจและใจถึง” คือมีทั้งปัญญาและเจต

จ.๑๕ สมณะแก่นผานำเด็กนักเรียนชั้นม.๑ ไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ศาลอโศก

ศ.๑๙-ส.๒๗ สมณะสร้างไท, สมณะฝนธรรม และญาติธรรมไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๔๐

ส.๒๐ โครงการข้าววัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๗๐ คน

☸ อ่านจิตอ่านใจก่อนได้อื่น
จิตตื่นจิตลึกควรศึกษา
อยากรู้เลิศล้ำอ่านตำรา
อยากได้ปัญญาให้อ่านใจ
(ท่านจันทร์)

☸ สมณะสร้างไท ปกป้อง

พุทธสถานราชธานีอโศก

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

☸ จ.๑,๘ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขา
วิชชาธรรม และโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

ศ.๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๗ สมณะลงปาฏิโมกข์ ที่แพโบสถ์

จ.๘ นางวรรณณา อุดนอก นักวิชาการตรวจสอบบัญชีชำนาญการและคณะมาแนะนำการทำบัญชีสหกรณ์คนของแผ่นดิน

ส.๑๓-จ.๒๙ สมณะเมื่อมัน นำคณะครู และนักเรียนชั้น ม.๑ ไปทัศนศึกษาที่ลพบุรี และเดินทางต่อไปเข้าค่ายสู่เส้นทางสัมมาทิฐิ เตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ จ.นครสวรรค์

จ.๒๒ นายอัครเดช ชูจิตต์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนพระดาบส มาแนะนำแนวการศึกษาต่อให้กับนักเรียนและนักศึกษา

☸ ศึกษาทูบ

อ.๒ รศ.ดร.ณรงค์ หุตานุวัตร และ รศ.ดร.นันทิยา หุตานุวัตร มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

Mr. Che Yixuan และคณะจากประเทศจีน ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๕ ดร.พ.ม.อำนาจ มีดารา และคณะอัดซานตะโดง จ.บุรีรัมย์ ๒๗๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๙ พ.ญ.นุชราภรณ์ กฤตยเรืองโรจน์ โรงแรมเอกกลตา อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ ๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๑๓ ผอ.ดวงรัตน์ ชัตเจริญ และคณะครูโรงเรียนบ้านโป่งเจริญ อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๕ นายเด็มแท้ ชาวหินฟ้า นำคณะชาวจีนจากประเทศจีน ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตฯ

น.ส.กฤษณาพร วงศ์แก่น และคณะนักศึกษาจาก ม.อุบลฯ ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตฯ

นายอนันต์ คำริกาบุตร นายกเทศมนตรี

เทศบาลตำบลบึงใหม่ พร้อมผู้บริหาร และคณะทำงาน ๓๕ คน มาประชาคมทำแผนพัฒนาที่บ้านราช

จ.๒๒ นายธีรพันธ์ ชันดี และคณะนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ม.กาฬสินธุ์ ๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อาจารย์ประยุทธ หงส์คงคานำข้าราชการบ้านฉางจาก อ.ธาตุพนม จ.นครพนม ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๒๓ ภญ.สุภาพร บุญศิริลักษณ์ นำนักศึกษาหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม จากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จ.อุบลฯ ๓๓ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ขอฝากคำสอนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

เมื่อวันที่ ๑๓ ม.ค.๒๕๒๑ ดังนี้
ชื่อว่า “พุทธ” แต่ก็ยังไม่ใช่พุทธ
ก็เพราะไม่ได้อารีคุณใส่ตน
หรือไม่ได้พบแม่แต่อารีสงฆ์

❧ **สิกขาตพาทักว ชาหินฟ้า**
ปะตงเดือน ทาวบุญนิยม

สิ่งขสาดานหีนพำน้ำ

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

อ.๒๖-๒๗ จัดงานบุญฉลองข้าวครั้งที่ ๑๗ ฟังเทศน์ก่อนฉัน โดยสมณะพะพุทธานุสสุณ โดยสมณะ ๑๒ รูป จัดโรงบุญ และตลาดอารียะ ขายต่ำกว่าทุน มีญาติธรรมและพี่น้องประชาชนร่วมงานประมาณ ๒๒๐ คน

ศ.๑๒ คณะครูและนักเรียนสัมมาสิกขา นำโดย ผอ.แผนผา คงนางวัง ไปร่วมกิจกรรมวันการศึกษาเอกชน ที่โรงเรียนมารีย์ จ.ชัยภูมิ ร่วมประกวดแข่งขันร้องเพลงสากล ได้รางวัลเหรียญทอง

ส.๑๓ สมณะพอจริงไปกิจนิมนต์ที่สวนล่างผืนจ.อำนาจเจริญ

อ.๑๔ ศิษย์เก่า กระบี่ไฟ ไปศึกษาเรียนรู้

การใช้โปรแกรมการเงินร้านค้าที่ จ.ศรีสะเกษ

พ.๑๘-ศ.๑๙ ครูรักบุญ เข้าร่วมสัมมนาครูฝ่ายการศึกษาที่ศาลีโศก หัวข้อ“การจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง”

ส.๒๐ สมณะหีนกลั่น นำชาวชุมชนไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อ.ประภาพร และคณะจากโรงเรียนเทพศิรินทร์ กทม. มาเยี่ยมหีนผาฟ้า น้ำ รับทราบข่าวจากทีวี

ส.๒๗ ครูผาเพียรธรรม นำนักเรียน ป.๖ ไปสอบ O-net ที่โรงเรียนนาหนองทุ่ม

ครูเรลลี่ งามผ่อง นำนักเรียน ม.๓ ไปสอบ O-net ที่โรงเรียนชุมชนบ้านแก้งคร้อหนองไผ่

อ.๒๘ คณะญาติโยม แม่ชี และพระ ๒ รูป รวม ๖ คน จากชัยภูมิ มาแวะเยี่ยมชุมชน

จ.๒๙ ญาติธรรมและพันธมิตร จำนวน ๖ คน จากศรีสะเกษ เยี่ยมชุมชน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเป็นอยู่วิถีชีวิตชุมชน

❧ **รักบุญ**

สิ่งขสาดานทะเลธรรม

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เตรียมคนเตรียมสถานที่ต้อนรับงานภราดรภาพซาบซึ่งใจ ถมที่ ขยายที่จอดรถ วางหิน บูรณะน้ำตกใหญ่ในหมู่บ้าน เพื่อประดิษฐานสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ปอดข้าว ขนข้าวขึ้นยุ้งฉาง และเตรียมจัดตลาดอารียะ ซึ่งจะจัดให้มีเกือบทุกเดือน สนุกกับงานส่วนกลางของชาวอโศก และงานที่ทะเลธรรม

อ.๑ สมณะกล้าดี เตชพหุชโน ซึ่งเดินทางมาตั้งแต่วันเปิดตลาดอารียะ เพื่อมาจัดภูมิทัศน์

อ.๒ ชาวอิสราเอลมาพักค้างในชุมชนทะเลธรรม ชื่อ Mr.Aelyal

พ.๓ สมณะกล้าดี สมณะนิกนบ สมณะนาไทพาชาวชุมชนไปดูหินที่มีผู้ใจบุญยกให้ และจะดำเนินขบวนในชุมชนที่บ้านโพธิ์ อ.เมือง จ.ตรัง

พถ.๔-ศ.๕ สมณะนีกนบ และพระบุญธรรม
ไปค่ายหมอเขียว ที่วัดกระบกรัตนาราม จ.สงขลา

พถ.๕ สมณะนีกนบไปอบรมเด็กนักเรียน
มัธยมปลาย โรงเรียนควนเนียงวิทยา อ.ควนเนียง
จ.สงขลา ร่วม ๒๐๐-๓๐๐ คน

อา.๗ สมณะนีกนบไปร่วมอบรมและประชุม
จิตอาสาหมอเขียว และค่ายแพทย์วิถีธรรมที่สวน
ป่านาบุญ๒ อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช จิตอาสา
ร่วม ๘๕ คน สมาชิกมาเข้าอบรมร่วม ๑๙๕ คน

จ.๘ ประชุมกรรมการชุมชนฯ

พ.๑๐ ชาวชุมชนฯหนึ่งคันรถ ไปร่วมจัดงาน
ตลาดวิถีธรรมที่สวนป่านาบุญ๒ จ.นครศรีธรรมราช

อา.๑๔ ลงแขกเกี่ยวข้าว

จ.๑๕ สมณะนีกนบไปร่วมงานศพคุณพ่อ
คุณลัดดา, จ.ต.อภิวัฒน์ ทองมันธราทิพย์ อายุ ๘๓
ปี ที่วัดสายไหม คลอง ๓ กทม.

ป่วยประชุมคณะกรรมการชุมชน

อัง.๑๖ สมณะนีกนบไปร่วมอบรมสุขภาพดีที่
ชุมชนชลเลขวัณ จ.พังงา (๑๗-๒๑ ก.พ.'๕๙)

พถ.๑๘ ชาวชุมชนไปร่วมงานพุทธาภิเษก-
สวดยอดปาฏิหาริย์ ที่ชุมชนศาลือโคก นครสวรรค์

ศ.๑๙ ลมพัดแรงทำให้ต้นยอป่าหักโค่นทับ
สายไฟในหมู่บ้านหักสองต้น

ส.๒๗ สมณะนีกนบและทีมงานไปขนย้ายรูป
หล่อทองเหลืองสมเด็จพระปิฎกธิดาวิสาขา จากสันตือโคก
ไปประดิษฐานที่ทะเลธรรม จ.ตรัง

อา.๒๘ ชาวชุมชนเดินทางกลับจากงานพุทธา-
ภิเษกสวดยอดปาฏิหาริย์ มาแวะร่วมงานศพคุณแม่
บุญล้อม ที่วัดห้วยยาง จ.ประจวบคีรีขันธ์ อายุ๗๘ปี

จ.๒๙ ประชุมชาวชุมชนชาย ๔ คน หญิง ๑๑
คน มีสมณะสองรูปเป็นประธาน

คุณป้ารวยและทีมงานจิตอาสาหมอเขียวมา
ช่วยกันเกี่ยวข้าวแล้วขนไปสวนป่านาบุญ ๒

๘๘ *ทรัพย์อื่นยิ่งกว่าข้าวเปลือกนั้นไม่มี
ข้าวเปลือกจึงเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง*

๘๘ สมณะนีกนบ อันโท

พุทธสถานสันตือโคก

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

นานๆสันตือโคกจะมีโอกาสจัดงานใหญ่ๆสักที
เดือนนี้มีงานใหญ่ ๒ งาน คือ ๘๔ ปีชาตกาล
ปัญญาชนสยาม ส.คิวัรักษ์ และงานนิทรรศการ
ศิลปะโลกุตระจึงมีการระดมคนช่วยกันเตรียมสถานที่
รวมทั้งปรับปรุงซอยกลาง(ซอยนวมินทร์ ๔๖)ด้วย
งานผ่านไปด้วยดีทั้งสองงาน

๘๘ เหตุการณ์ทั่วไปในรอบเดือน

๑.๑ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉา
เดินทางมาจากปฐมอโคก

พ.๒ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉา
ออกเดินทางไปราชธานีอโคก

พ.๙-ศ.๑๑ สมณะ ๖ รูป เดินทางไปร่วมงาน
ฉาปนกิจศพสมณะอ้วน อภิมนต์ ที่ราชธานีอโคก

พถ.๑๐-ศ.๑๑ คณะกรรมการชุมชนบุญนิยม
สันตือโคก ร่วมกับทีมวิชาการ สสส. จัดกิจกรรม

“โครงการสร้างเสริมสุขภาพขนาดเล็ก ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก กรุงเทพฯ และปริมณฑล” มีเจ้าหน้าที่ ๒ คน และผู้เข้าร่วมกิจกรรมอีก ๒๔ คน พักค้าง ๑ คืน ที่โบสถ์

อัง.๑๕ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมงานฌาปนกิจคุณแม่วลีทิพย์ ทองเจริญพุทธ ที่วัดไทร เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นโยมแม่ของลิกขมาตุทองพราย ชาวหินฟ้า

พ.๑๖ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉา ออกเดินทางไปปราสาทนือโคก

ส.๑๗ กิจกรรมงาน ๘๔ ปีชาตกาล อาจารย์ ส.คิวัรักษ์ มีโรงบุญรอบๆสันตือโคก ๓๔ โรงบุญ

อา.๒๐ กิจกรรมพิธีเปิดงาน ศิลปะโลกุตระ โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และรายการเสวนาเรื่อง “ศิลปะโลกุตระ” มีโรงบุญรอบๆสันตือโคก ๕๕ โรงบุญ

จ.๒๑ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉา เดินทางไปพุทธสถานปฐมอโคก

อ.๒๒ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉา เดินทางกลับจากพุทธสถานปฐมอโคก

พ.๒๓ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์และคณะปัจฉา ออกเดินทางไปปราสาทนือโคก

๙ คติธรรมส่งท้าย

เพื่อให้สอดคล้องกับนิทรรศการศิลปะโลกุตระ จึงขอฝากพุทธภาษิตที่เกี่ยวข้องกับศิลปะไว้ว่า

สาธุ โข ลิปปกั นาม อปิ ยาทิสกัทิสั.

“ขึ้นชื่อว่าศิลปะแม้่างใดอย่างหนึ่ง ย่อมยังประโยชน์ให้สำเร็จโดยแท้” (พระไตรปิฎกเล่ม๒๗ ข้อ๑๐๗)

๙ สมณะ:ภักร้อย ธัมมโร

พุทธสถานปฐมอโคก

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

๙ อ.๑-ส.๕ ทีมงานจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมร่วมกับชุมชนปฐมอโคกจัดค่ายสุขภาพพึ่งตน โดยไม่คิดค่าบริการใดๆ นำโดยหมอเขียว ใจเพชร กล้าจน มีผู้มาเข้าค่าย ๔๔๐ คน

อา.๖ ชาวชุมชนปฐมอโคกเดินทางไปสู่สถาน บ้านแม่ตาหลวง ต.บึงดอน อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง เพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพคุณตาผัด พังอารมณ์ ซึ่งเป็นคุณพ่อของคุณอาสาแสร้แก้ว อาจหาญ

จ.๗ สมณะบินบน ถิรจิตโต เป็นประธานการประชุมโรงครัวกลาง เพื่อเน้นย้ำและให้ตระหนักในแนวนโยบายของโรงครัวกลาง ๑.ใช้ผักไร้สารพิษ ๒.ใช้ซีอิ้วที่ปฐมอโคกผลิตเอง ๓.ไม่ใช้อาหารเลียนแบบเนื้อสัตว์ ๔.ในเมื่อเข้าให้ใช้น้ำมันมะพร้าวปรุงอาหาร แต่ก่อนโลมมือเย็นของนักเรียนจะใช้น้ำมันหัวไปก็ได้

พ.๑๐ นักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคกรับการอบรมเรื่อง ลำเจ็จไว ถ้าใช้สมองเป็น โดย คุณชิวา หาญสุทธิเวชกุล โค้ช เก่ง วิทยากร ที่ปรึกษาด้านพัฒนาศักยภาพบุคคล และองค์กรจากบริษัท Code of Success(COS) เพื่อให้เด็กๆใช้สมองคิดวางแผนอนาคต ให้ตั้งเป้าหมายในชีวิตให้ชัดเจน

อา.๑๓ โรงเรียนจัดกิจกรรมอำลาให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ชั้นม.๓ และ ม.๖

อ.๑๕ สมณะ ลิกขมาตุ พร้อมด้วยญาติธรรมไปที่วัดไทร กทม. ร่วมงานฌาปนกิจคุณแม่วลีทิพย์

ทองเจริญพูลพร ซึ่งเป็นคุณแม่ของสิกขมาตุทองพราย

พ.ศ.๑๗ สมณะ ชาวชุมชน และนักเรียน รวม ๑๒ คน ไปร่วมงาน ๑ ทศวรรษมหกรรมคืนชีวิต ให้แผ่นดิน ที่ศูนย์กิจกรรมธรรมชาติมาบเอื้องนอกตำราฝาวิกฤติ ติดตำราพาสีชาติ จ.ชลบุรี ของอาจารย์ยักษ์(วิวัฒน์ ศัลยกำธร) โดยมีสมณะเสียงศีล ชาตวโร ไปร่วมรายการเสวนาด้วย

ศ.๑๘ สมณะเสียงศีล ชาตวโร บรรยายธรรม และตอบข้อซักถามกับชาวบ้านสระแจง อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี ๑๐๐ คน นำมาโดย อบต. บางระจัน

ส.๑๙ หมู่สมณะ สิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมงาน ๘๔ ปี ชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริรักษ์ และต่อด้วยงานศิลปะโลกุตระที่พุทธสถานสันตือโคก

จ.๒๑ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เดินทางมาจาก

สันตือโคก เพื่อประชุมชุมชน ตอนเช้าท่านได้นำสมณะ สิกขมาตุบิณฑบาตภายในชุมชน ท่านได้ให้ธรรมะ และเฝ้าตามสารทุกข์สุขดิบของลูกๆ ตอนเย็นพ่อครูออกรายการพุทธศาสนาตามภูมิ ร่วมกับอาจารย์กฤษดา ให้อาจารย์อนุกุล ทางบุญนิยมทีวี

ชุมชนปฐมมอโคกจัดงานฌาปนกิจศพของคุณลุงถึงแก่น วาดทองหลาง ที่เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม อายุ ๖๙ ปี พ่อครูแสดงธรรมหน้าศพ ก่อนการประชุมเพลิง คุณลุงเป็นชาวขอนแก่น เป็นญาติธรรมเก่าแก่รุ่นบุกเบิกโรงสีข้าวกล้องของชาวโศกแห่งแรกที่ขอนแก่น อยู่ที่โรงสีเป็นเวลาหลายปี จากนั้นจึงได้ย้ายมาอยู่ที่ชุมชนปฐมมอโคก และได้ไปช่วยบุกเบิกปลูกพืชผักผลไม้ที่เนินพอกิน เป็นคนอารมณ์ดี เป็นคนมีน้ำใจ ถึงแม้จะป่วยแต่ก็ไม่เคยเรียกร้อง และนั่งดูตายยังคงชวนช่วยในการปฏิบัติธรรม รักษาศีล และ

ช่วยงานหมูกุ่มอยู่เสมอๆ โดยเฉพาะการทำเกษตร
คุณลุงป่วยเป็นโรคหัวใจมาหลายปี เคยกลับไป
รักษาตัวอยู่ที่บ้านเดิมที่ จ.ขอนแก่นอยู่ช่วงหนึ่ง
แต่ก็คิดว่าอยู่กับหมูกุ่มน่าจะดีที่สุด ถึงแม้หลานๆ
จะอยากให้อยู่ที่บ้านต่อ แต่คุณลุงก็ยืนยันที่จะกลับ
มาอยู่ที่ปทุมมอโตกจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

สมณะเสียงศีล บรรยายธรรมและตอบข้อซัก
ถามชาวกะฉิ่น ประเทศพม่า จำนวน ๒๕ คน มา
ศึกษาดูงานที่ชุมชนปทุมมอโตก ประสานงานมาโดย
มูลนิธิเสฐียรโกเศศ นาคะประทีป

หมู่สมณะ ลิกขมาตุ และคนวัด เดินทางไป
ร่วมงานครบ ๑๐๐ วัน ของการจากไปของคุณพ่อจิต
เพชรพรหม คุณพ่อของคุณกอบที่ธัญสมุย

ส.๒๖ นักเรียนเดินทางไปราชอาณาจักรไทย เพื่อ
เข้าค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ และร่วมงานปลูกเสก
พระแท่นของพุทธ งานตลาดอารียะ ส่วนชาว
ชุมชนจะออกเดินทางในวันที่ ๑ เมษายน และจะ
เดินทางกลับพร้อมกันวันที่ ๑๖ เมษายน

☸ *สมณะ: nssnks กุสโล*

พุทธสถานศิระะอโศก

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

แม้ว่าเวลาจะล่วงมาถึงเดือนมีนาคมแล้ว
ก็ตามแต่ความหนาวเย็นก็ยังไม่มีการระบาศ
สภาพอากาศแห้งกว่าที่เคยเป็น และมีการระบาศ
ของยุวชนพาหนะนำโรคไข้เลือดออก...ดังนั้น ชาว
ชุมชนศิระะอโศกจึงมีการป้องกันและระบาศกำจัด
ยุวชนกัน นอกจากนี้ได้มีการจัดสรรเวลา แบ่งปัน
กำลังคน ทั้งจากชุมชน วัด และโรงเรียนไปดูแล
ผลผลิตทางการเกษตรที่บ้านราชฯ ซึ่งผลิตไว้ในช่วง
งานปลูกเสกฯและงานตลาดอารียะกันอย่างต่อเนื่อง

๙๙ **อ.๑** สมณะถ่องแท้ วินยธโร พานักเรียนไป
ดูแลแปลงผักที่บ้านราช

ตอนเย็นประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๒ คณะครูประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

พ.๓ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ครูบุญรุ่งและ
ศิระะเก๋า(พสุธา) พานักเรียนไปดูแลแปลงผักที่บ้านราช
ครู ๑๐ คน นักเรียน ๕๐ คน จาก ร.ก.ละ

-ศรีพัฒนา อ.ลำโรงทาบ จ.สุรินทร์ มาศึกษาดูงาน

ส.๕ สมณะ ชาวชุมชน และนักเรียนไปร่วมงาน
ขึ้นบ้านใหม่ที่บ้าน คุณขวัญคุณ อัมมะทัง ที่
บ้านเขวา อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

อ.๖ นักเรียนตรวจวัดผลประจำสัปดาห์

จ.๗ ประชุมกรรมการชี้แจงเรื่องการตรวจสอบ
การเงินการบัญชีของชุมชน

อ.๘ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร พร้อมสมณะ
ชาวชุมชน และทีมสื่อบุญนิยมทีวีไปร่วมงานตลาด
บุญนิยม ขายสินค้าในราคาต่ำกว่าทุนและต่ำกว่าทุน
และจัดโรงบุญมังสวิรัต แจกอาหารฟรี ที่บ้านแก้ง
ตำบลแก้ง อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี ซึ่งเป็นบ้าน
ของคุณหินสร้าง เครือบุตร

สมณะถ่องแท้ วินยธโร ผู้ใหญ่บ้าน และครู
บุญรุ่ง นำนักเรียนไปดูแลแปลงผักที่บ้านราช

ครูดาว ศศิธร และครูตี๋ ปีกรัก พร้อม
นักเรียนสันติบาล ๘ คน จากสันติอโศก เข้าพื้นที่
เพื่อสอบ NT และเข้าค่ายพักค้างจนถึง ๑๗ มี.ค.

พ.๙ พ่อครูสมณะเพ็ชรรักษ์ มาเยี่ยมชาวศิระะ

และพักค้างหนึ่งคืน มีกิจกรรมใส่บาตรตอนเช้า
เทศน์ก่อนฉัน และร่วมประชุมบ้าน วัด โรงเรียน
ในช่วงภาคค่ำ และในช่วงบ่ายพ่อครูไปฟังบรรยาย
เรื่อง แดบซูล”จ้าวเจ้ง” บรรยายโดยครูบุญรุ่ง

พถ.๑๐,๓.๑๑ นักเรียนสอบปลายภาค

เจ้าหน้าที่จากโรงงานปัจจัยชีวิตไปอบรมหลักสูตร
การจัดทำระบบ HACCP ในโรงงานอุตสาหกรรม
อาหาร ที่กรุงเทพฯ

ส.๑๒ นักเรียนมีประชุมสภา ม.ปลาย
ในช่วงเสาร์-อาทิตย์นักเรียนแพทย์แผนไทยมา
เรียนกับอาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ

อา.๑๓ นักเรียนสอบปลายภาคและตรวจข้อ

จ.๑๔ อาจารย์ขวัญดินบรรยายเรื่อง “การศึกษา
ในทศวรรษที่ ๒๑” ให้นักเรียนฟังที่ศาลา และใน
ช่วงค่ำมีกิจกรรมแนะแนวน้อง ม.๓ กับพี่ ม.๖

โดยทีมศิษย์เก่า “วางแผนอนาคตไปทางไหนดี”

อ้ง.๑๕ สมณะถ่องแท้ ครูบุญรุ่ง และนักเรียน
ไปดูแลสวนแตงที่บ้านราช

ตอนเย็นประชุมกรรมการชุมชน

อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำและทีมงานการศึกษา
เดินทางไปร่วมประชุมกับเลขาธิการสอศ. ที่
วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ และนำร่างการขอเปิด
หลักสูตรแพทย์แผนไทยไปนำเสนอเพื่อพิจารณา

พ.๑๖ นักเรียนประถมศึกษา(นภกระเจาบ)เริ่ม
เข้าค่ายวันแรก

เจ้าหน้าที่อบต. มาทำการประชาพิจารณ์แผน
ชุมชน ๓ ปี และแผนปฏิบัติการ ๑ ปี ชุมชน
ศิระชะอโคก

พถ.๑๗ ค่ายนักเรียนประถมศึกษา(นภกระเจาบ)
วันสุดท้าย มีกิจกรรมมากมาย

ชาวชุมชนบางส่วนและนักเรียนม.ปลาย และ
นักศึกษาสาขาธุรกิจสถานพยาบาลเดินทางเข้าทม.
เพื่อร่วมงาน “ศิลปะโลกุตระ” ที่สันตือโศก

ศ.๒๕-ส.๒๖ โรงเรียนไปจัดนิทรรศการทาง
วิชาชีพและพานักเรียนทุกระดับชั้นไปร่วมกิจกรรมที่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อ้ง.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อ้ง.๒๙-พถ.๓๑ คณะครู นักเรียน และชาว
ชุมชน เข้าพื้นที่ที่บ้านราชธานีอโศก

๘๘ วัลีก่อนจาก

“ปู่ชา จ ปู่ชनिया้ง” บูชาบุคคลที่ควรบูชา
(มงคล ๓๘ ข้อ ๓)

๘๘ **๘๘ วัลีก่อนจาก**

พุทธสถานศาลือโคก

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

บรรยากาศในเดือนนี้เป็นงานที่หลายฝ่ายประกอบด้วยชาวบ้านไพศาลี สมาชิกแพทย์วิถีธรรม และชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจพอเพียง)ศาลือโคก มาประชุมร่วมกันเพื่อคัดค้านการก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าชีวมวลพลังงานขยะ ที่เขาวังหลอด อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ และกำหนดไว้ว่าจะประชุมกันทุกวันอาทิตย์ เพื่อกำหนดทิศทาง การต่อสู้ให้ชัดเจน และแจ้งให้ทราบโดยทั่วกันว่าได้ทำอะไรไปบ้างแล้ว และควรทำอะไรกันบ้างต่อไป

๙ เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม (เศรษฐกิจพอเพียง)ศาลือโคก

อ.๖ ชาวบ้านไพศาลี สมาชิกแพทย์วิถีธรรม และชาวชุมชนบุญนิยมฯ ประชุมปรึกษาหารือเรื่องการคัดค้านโรงงานไฟฟ้าชีวมวลพลังงานขยะ

ส.๑๙ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะเลื่อนฟ้า ลัจจเบโม ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก เดินทางสู่พุทธสถานสันตือโคก เพื่อร่วมงาน ๘๔ ปี ชาตกาลอาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ และงานศิลปะโลกุตระ

อ.๒๐ ชาวบ้านไพศาลี สมาชิกแพทย์วิถีธรรม และชาวชุมชนบุญนิยมฯ ประชุมปรึกษาหารือเรื่องคัดค้านโรงงานไฟฟ้าชีวมวลพลังงานขยะ

พ.๒๓ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะเน้นแก่น พลานีโก ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก ไปร่วมงานฌาปนกิจพ่อของคุณนนทยา แก้วมณี(หมอต้อย) ที่วัดบ้านใหม่วาริเยนต์.โคกเตื่อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ส.๒๖ ครูไพฑูริย์และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก เดินทางสู่พุทธสถานราชธานีอโศก เพื่อร่วมงานเยาวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.)

พ.๓๑ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก และโยม

ละเมียด ดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งวิฑูชุมชนบุญนิยมศาลือโคก ที่ จ.พิษณุโลก

๙ ข้อคิดสุดท้าย

ผู้วางดาบย่อมได้นิพพาน ผู้กำดาบอยู่ ย่อมมีแต่เนรท

๙ สมณะเน้นแก่น พลานีโก

พุทธสถานสีบาอโคก

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

๙ เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๑ สมณะดินทอง, สมณะสยาม, นายฉัฐพล แก้วขุนทด พานักเรียนสัมมาสิกขาสีบาอโคก (สส.ม.)ไปทัศนศึกษาที่ศาลจังหวัดพิจิตร, ไทรงาม, พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพิจิตรและประสาทหินพิจิตร

พ.๒ สมณะสร้างไท, สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง ไปเยี่ยมโยมเต็ม เชื้อยกกลาง (แม่ของคุณเอื้ออภัย) ป่วยเส้นเลือดสมองตีบ ที่บ้านสะแกแสง

อ.๘ คุณหน้อยพาช่างมาประเมินราคาในการเปลี่ยนวัสดุผนังหลังคาศาลาฟังธรรมใหม่

ส.๑๒ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๑๓๓ คน

อ.๑๓ สมณะสร้างไท, สมณะสยาม ไปกิจนิมนต์แสดงธรรม, ภัตตาหาร ที่บ้านอาจารย์กมลภา พัยคณันท์ ที่หมู่บ้านวิไอพี งานนี้รวมลูกๆหลานๆ มาฟังเทศน์ระดับพื้นฐาน คีล ๕ เวลา ๑๕.๓๐ น. ประชุมนักเรียน สส.ม.

อ.๑๕ คณะข้าราชการ บุคคลากรทางการศึกษาศึกษาเนิเทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู จาก จ.อุทัยธานี ๑๙ คน มาศึกษาดูงานกิจกรรมไร่สารพิษ ๑ ไร่ แก้งจน อาจารย์กมล พรหมมาก เป็นผู้ถ่ายทอด

ศ.๑๘-๒๐ งานอบรมค่ายกิจกรรมไร่สารพิษ ๑ ไร่แก้งจน ครั้งที่ ๕ จำนวน ๒๔ คน

ส.๑๙ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๑๐๔ คน

อา.๒๐ สมณะ, ญาติธรรม ไปร่วมงาน ๘๔ ปี
ชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริรักษ์ และงานศิลปะโลกุตระ
งานนี้ชาวสีมาโอศกไปร่วมจัดโรงบุญ(ผ้าไหมโคราช)
และร่วมขายสินค้าชุมชนในตลาดอารียะด้วย

จ.๒๑ นักศึกษาระชาภักดิ์ นครราชสีมา คณะครู
ศาสตร์ ๖ คน มาศึกษาถึงบทบาทหน่วยงานของ
พุทธสถานสีมาโอศกในการพัฒนาสังคม

อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) และ
สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ มาพักค้าง

อ.๒๒ สมณะ ๔ รูป ลงอุปสมถ์พึ่งสวดพระ
ปาฏิโมกข์ อาจารย์ ๑ เป็นประธาน

พ.๒๓ สมณะยังดิน ภูมิกโต และญาติธรรม
จาก จ.เชียงใหม่ มาแวะรับประทานอาหาร

คุณเบ๊ย, คุณหม่อง, ศิษย์เก่า ช่วยกันทำ
ฐานที่ตั้งสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

ศ.๒๕-อา.๒๗ ค่ายกสิกรรมไร้สารพิษ ศึกษา
ระบบน้ำ ครั้งที่ ๑ จำนวน ๒๘ คน ถ่ายทอด
ความรู้โดย อาจารย์กมล(หนุ่มเล็ก)

ประชุมครูสีมาโอศก

ส.๒๖ โครงการเข้าวัดฟังธรรมมีผู้มาร่วม ๑๑๔
คน

เด็กนักเรียนสส.ม. เดินทางไปเข้าค่าย ยอส.
ที่บ้านราชา

สมณะสร้างไท, สมณะดินทอง และญาติธรรม
ไปเยี่ยมโยมเข้มทอง เดชพร ป่วยล้มไส้ติบ
ที่รพ.มหาธาราชนครราชสีมา

รายการภาคเย็น “สุขใจที่ใจไม่หา”

ชาวชุมชนซ่อมการแสดงเพื่อไปแสดงในงาน
ตลาดอารียะที่บ้านราชา

๙๙ ข้อคิดสุดท้าย

จุดแบ่งโลกียะกับโลกุตระ คือ จิต

อกุศลจิต หรือ กิเลส ถ้า...ลด ละ จางลง ก็
เป็นโลกุตระ ถ้า...เพิ่ม โต ใหญ่ มากขึ้น ก็เป็น
โลกียะ

ศิลปะโลกุตระ คือ งานที่มีอิทธิพลถึงขั้น
ทำให้คนผู้เสพลดกิเลสได้ [พ่อครูสมณะโพธิรักษ์]

๙๙ สมณะสร้างไท ปณิธา

พุทธสถานภูพาน้ำ

เดือนมีนาคม ๒๕๕๔

เดือนนี้เข้าสู่ฤดูร้อน น้ำในลำธารน้อยกว่าทุกๆ
ปีที่ผ่านมา โลกร้อนนำแล้ง แสดงถึงคนขาดศีลธรรม
เห็นแก่ตัว ตัดไม้ทำลายป่า เผาป่าเพื่อล่าสัตว์ เรา
นักปฏิบัติธรรมจึงต้องช่วยกันบำเพ็ญเมตตาธรรม
ให้ยิ่งขึ้น

๙๙ เหตุการณ์ในรอบเดือน

อัง.๑ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต)
แสดงธรรมก่อนฉันกับผู้เข้าค่ายแพทย์วิถีธรรม ที่
ชุมชนปฐมอศก จ.นครปฐม

พ.๓ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปร่วมงาน
ฉาปนกิจศพคุณแม่บุญล้อม ภูมิจนาค อายุ ๗๘
ปี ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณแก้วแก้ว ที่วัดห้วยยาง
ต.ห้วยยาง อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์

ส.๕ สมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซ สมณะฟ้ารู้
นโมโคโต แสดงธรรมกับผู้อายุยาวที่ลานนาโอศก

อัง.๘ อาจารย์ ๑ และปัจฉา เยี่ยมโยมศรีฟ้า
ชวนนทกิจ ซึ่งประสบอุบัติเหตุ ที่บ้านอโรคยา
หลังสันตือโอศก กทม.

พ.๑๐ สมณะยังดิน ภูมิกโต ประชุม ชมร.

ศ.๑๑ นักเรียน สส.ภ จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่ที่จบ
ช่วงชั้น ม.๓ และ ม.๖ ซักกิจกรรมนี้ว่า เลี้ยงรับ
กลับบ้าน ศูนย์บาทก็เลี้ยงได้ ที่ลานนา

ศ.๑๑-๑๓ สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะดวงดี วิฑูตบุญญ์ ร่วมงานปลูกพระปรมาภิไธยที่อวาสสถานดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

ส.๑๒ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมผู้ประสานงานชาวชุมชนชนัญญา ในโบสถ์ที่ลานนา

๐๘.๓๐ น. สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาวชุมชนชนัญญาพื้หน้า ที่ศาลาฟังธรรม

ช่วงบ่าย อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมคร.ชม.

อาจารย์๑ และปัจฉาฯ ประชุมเตรียมงานค่ายม.๖ ค่ายยอส. ประชุมสรุปงานกับชาว ชมร.ชม.

๑๑.๑๓ คุณผู้จริง แสนมทามงคล นำนักเรียน สส.ภ. ฝ่ายชายทำแหวกันไพรอบชุมชนชนัญญา

อ้ง.๑๕ สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ บิณฑบาต แสดงธรรมงานตลาดอารียะ ครั้งที่ ๓ ที่ชมร.ชม.

พ.๑๖ อาจารย์ ๑ พร้อมปัจฉาฯ ไปกิจกรรมจัดภัตตาหารและแสดงธรรม ที่หมู่บ้านศรีดอนมูล จ.ลำปาง

ศ.๑๘-๑๑.๒๐ อาจารย์ ๑ พร้อมปัจฉาฯ และสมณะชาวชุมชน คนวัด นักเรียน สส.ภ. เดินทางไปร่วมงาน ๘๔ ปี ชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริวัชร์ และงานศิลปะโลกุตระ

จ.๒๑ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ไปกิจกรรมจัดตั้งที่สถานีวิทยุระดมบุญ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

พ๒๓ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราชฯ เพื่อร่วมงานค่าย ม.๖ ค่าย ยอส. งานสัมมนาครู งานรับกลด ม.๖ งานปลูกเสกพระแท้ๆ ของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ งานตลาดอารียะ

๘ ก่อนจบขอฝากคำสอนพ่อครู

กล่าวถึงคนตกต่ำเพราะ ๔ ข้อ คือ

๑. คนตกต่ำเพราะโง่
๒. คนตกต่ำเพราะขี้เกียจ
๓. คนตกต่ำเพราะทำงานที่ไม่ควรทำ
๔. คนตกต่ำเพราะไม่สงเคราะห์ผู้อื่น

๘ สอน:โพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์

พุทธสถานราชธานีอโศก

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

๘ พ.๒ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

พ๓.๓ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

คุณปัญญา บุญญาอตุลยกิจ นำเจ้าหน้าที่จากศูนย์ปฏิบัติการดับไฟป่าอุบลราชธานี จำนวน ๒๔ คน มาจัดการอบรมการดับไฟป่าให้แก่ชาวบ้านราช

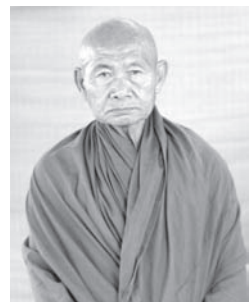

ศ.๔ สมณะแก่นเกล้า สมณะถักบุญคุณสุวรรณ และศิษย์เก่าอภิสิทธิ์ เดินทางไปดูพื้นที่ปากช่องและประชุมที่โรงงานรัชดาหินอ่อน

จ.๗,๑๔,๒๑,๒๘ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิชาธรรม และโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

พ.๙ พ่อครูและปัจฉาฯ ไปสันตืออโศก

พ๓.๑๐ พิธีฉาปนกิจศพสมณะอ้วน อภิมันต์ ท่านมรณภาพวันที่ ๘ มี.ค. จากการติดเชื้อในกระแสเลือด

อายุ ๘๓ ปี

อา.๑๓ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะไพฑูริรักษ์เป็นประธาน

ศ.๑๑-อา.๑๓ ค่ายสัสมมาอาริยมรรค ครั้งที่ ๙ มีผู้เข้าร่วม ๔๒ คน

จ.๑๔ ประชุมพาดิษชัยบุญนิยม

พฤ.๑๗ ชาวบ้านราชไปร่วมงาน ๘๔ ปีชาตกาล อาจารย์ ส.ศิริรักษ์ และงานศิลปะโลกุตระที่พุทธสถานสันตโตโคก

พฤ.๒๔-จ.๒๘ ค่ายนักเรียนม.๖ และนักศึกษาปวช. ชื่อค่าย “หยุดเอาแต่ใจ ขอสักค่ายได้ไหม”

ส.๒๖-พฤ.๓๑ ค่ายยุวชนโศกสัมพันธ์

ธุรกิจงาน

ส.๕-อา.๖ ผศ.ลักขณา คล้ายแก้ว และคณะนักศึกษาปริญญาโทคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ๓๕ คน มาทำกิจกรรมในโครงการการศึกษาภูมิปัญญาพื้นบ้าน เพื่อการวิจัยด้านนิเทศศาสตร์ จัดการเรียนการสอนในรูปแบบการวิจัยชุมชน นักศึกษาที่มาในครั้งนี้ มีดาราตั้งอยู่ด้วยสองคน คือ คุณณเดชน์ คุกิมิยะ และคุณสายป่าน(อภิญา สกุกเจริญสุข)

ส.๑๒ เกษตรกรจาก ๒ หมู่บ้าน คือ ชาวบ้านหนองผือ และชาวบ้านนาสง ตำบลสะอาดสมบูรณ์ อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด จำนวน ๑๐๐ คน

อา.๑๓ คุณธนทรัพย์ ภิญญศักดิ์ พร้อมคณะจากจังหวัดตรัง ๙ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คุณภัคพร ทองมีศรี นำคณะครูจากค่ายลูกเสือทุ่งลุยลาย ๙ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๔ คุณวิจิตร พฤกษ์วัน นำคณะจากอ.วารินชำราบ ๗ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๔-ศ.๑๘ นักศึกษาแพทย์แผนตะวันออกจากมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน ๔ คน มาฝึกงานที่

“โฮ่งปัว” ให้ความรู้โดยคุณพรตะวัน ชนะโภาค

พ.๑๖ นายเทิดธรรม อุบัติชัย นำคณะ นักศึกษาแพทยศาสตร์ ม.ขอนแก่น จำนวน ๑๓ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๑๗ จ.อ.ชนวรารักษ์ จันทอ ผอ.กองสวัสดิการ สังคม นำเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุบลราชธานี, เกษตรกร และพนักงานจากสถานประกอบการในอุบลฯ จำนวน ๑๐๐ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง เรียนรู้การทำปุ๋ยอินทรีย์ และการทำน้ายาซักผ้า

ศ.๑๘-๑๙.๒๐ ค่ายจริยธรรมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนจากโรงเรียนดงมะไฟสามัคคี ราษฎร์อุทิศ คณะครู ๔ คน นักการภารโรง ๑ คน และนักเรียนจำนวน ๓๖ คน

พ.๒๓ คุณนิวัฒน์ ดาษดา ผู้อำนวยการ นำ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านหม ต.บ้านแดง อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี จำนวน ๖๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๔ คุณอำนวย เอกทักษิณ และคณะจาก จังหวัดพัทลุง จำนวน ๑๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๑๙.๒๗ ผศ.ดร.สุตาพร ตั้งควนิช นำนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ ม.ราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๔๒ คน มาศึกษาดูงานโรงปุ๋ยพลังชีวิต

๙ ขอฟากคำสอนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

เมื่อวันที่ ๓ ก.พ. ๒๕๒๒ ดังนี้
“นิพพาน” หรือ “สันติธรรม” นั้น มีใช่ความหนึ่งเดียวที่ไม่มีใครอื่น หรือไม่เห็นคนอื่น จริงๆ!
แต่เป็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยิ่งๆขึ้น กับคนอื่นมากมาย หมู่อื่นยิ่งๆขึ้น สังคมอื่นที่กว้างยิ่งขึ้น ขยายยิ่งๆขึ้นอย่างเกือกกลุ่ เสียสละ สามัคคีกันได้จริงและจริงใจต่างหาก”

๙ **สิกขมาตุพาทแก้ว ชาวหินฟ้า**
ป:ตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สื่อขสสถานหินผาฟ้าน้ำ

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

๙ **พ.๓** สมณะหินกลั่นเดินทางไปเชียงใหม่

๑.๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

๑๙.๑๓ ประชุมฐานงานทุกฐานงาน

๑.๑๕ สมณะแก่นผา ญาติธรรม และชาวชุมชน ไปเยี่ยมแม่เอ๋อภัย ซึ่งป่วยอยู่บ้าน ที่ขอนแก่น

พ.๑๖ สมณะพอจริงไปบ้านญาติธรรมที่อำเภอ ประโคนชัย และไปต่อที่เมฆาอโศกและศิระอะโศก

พ.๑๗ คุณทั้งปวง คุณรักบุญ ไปอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมสหกรณ์ที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัด

ศ.๒๕ นักเรียนชั้นป.๕ ม.๑ และม.๒ สอบ last ที่สนามสอบโรงเรียนสัสมาลิกษาหินผาฟ้าน้ำ

๑๙.๒๗-พ.๓๑ นักเรียนสัสมาลิกษาไปเข้าค่าย ยอส. “ยุวชนอโศกสัมพันธ” ครูรักบุญร่วมงานเป็นครูประจำกลุ่ม

๙ **รักบุญ**

* ด่าข ยอส.

สื่อขสสถานทงเลธรรม

เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

แม้จะอยู่กันน้อย แต่เราขยันไม่หยุดทำงานนอก งานใน ช่วยเหลือสังคมอย่างไม่หยุดยั้ง ข้างในเป็น เขตปลอดการถือสา เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ไม่ให้ ไปจัดการกับกิเลสผู้อื่น เพียงแต่เราจัดการกับกิเลส ตัวเราเองให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น ไม่ว่าใครไปใครมา เราต้องต้อนรับ ทำอะไรก็ลงแขกกันทำ ร่วมแรง ร่วมใจกันทำ

๖๖ **อัง.๑** ทีมงานป้ารววย จิตอาสาหมอเขียวยังคงลงแขกกันเกี่ยวข้าว

ศ.๔ ทีมงานสมณะดินดี ไปร่วมงานจัดโรงบุญฯ ที่อ่างเก็บน้ำคลองจำไทร อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา ในงานคอนเสิร์ตรณรงค์รักษาต้นน้ำผาดำ

สมณะนีกนบ ฉันทโส ไปร่วมอบรมเกษตรกรที่ศูนย์วิจัยเอ็ดโตโคก

ส.๕ มีคณะนักเรียนประมาณ ๒๐ คน มาเยี่ยมชุมชนทะเลธรรม สมณะนาไทต้อนรับ

จ.๗ สมณะนีกนบ ฉันทโสไปอบรมสัมมาอาชีพให้กับชาวบ้านที่บ้านควนสามัคคี จ.สุราษฎร์ธานี

อัง.๘ สมณะดินดี สันตจิตโต ไปร่วมงานศพ สมณะอ้วน อภิมันโต ที่ชุมชนราชธานีโอศก

พ.๙ สมณะนีกนบ ฉันทโส ไปให้โอวาทเด็กนักเรียนที่จบป.๖ โรงเรียนวัดภูเขาทอง จ.สุราษฎร์ธานี

พฤ.๑๐ สมณะนาไท อิศรชนกลับมาจากราชบุรี พร้อมรถเครนบรรทุกเสาไฟฟ้ามาจากควนธรรม

จ.๑๔ ประชุมกรรมการชุมชน

ศ.๑๘ สมณะเทินธรรม จิรัสโส และชาวชุมชน ไปร่วมงานศิลปะโลกุตระ ที่ชุมชนสันตโตโคก

พ.๒๓ สมณะนีกนบ ฉันทโส ไปร่วมงานอบรมสุขภาพดีด้วย ๘ อ. ที่ชุมชนชลเลขวิญ จ.พังงา

พฤ.๒๔-ส.๒๖ สมณะเทินธรรม สมณะนาไท จัดค่ายอุโบสถศีล มีผู้เข้าร่วม ๑๒ คน

ศ.๒๕ เตรียมสถานที่และข้าวของ งานตลาดอาริยะ เย็นชาวชุมชนไปร่วมงานศพคุณตั้ง สามีอาซ้อเจ้าของโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา

ส.๒๖ เตรียมพื้นที่ร้านค้า เตรียมอาหารมังสวิรัติตายงานละบาท ตลาดอาริยะ

อา.๒๗ ชาวชุมชนร่วมกันจัดกิจกรรมเอื้อใจอุ่น และตลาดอาริยะขายของต่ำกว่าทุน รองผู้ว่าจังหวัดตรังมากล่าวเปิดงาน

๖๖ อยากให้เพื่อนฮัก ให้ฮักเพื่อนก่อน
อยากให้เพื่อนดีนำ ให้ดีนำเพื่อนก่อน
อยากให้เพื่อนดับ โต้ดับ
อยากให้เพื่อนวย โต้วย
อยากให้เพื่อนตาย โต้ตาย

๖๖ สมณะนีกนบ ฉันทโส

พุทธสถานสันตโตโคก

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

ท่ามกลางอากาศร้อนระอุเดือนเมษายน ถึงขนาดมีคนเอาไขไปทอดบนถนนได้ทีอินเดีย สันตโตโคก ก็ยังร่มรื่นกว่าอีกหลายๆ แห่งในกรุงเทพมหานคร มีน้ำตกซึ่งนอกจากจะช่วยลดอุณหภูมิของอากาศแล้วยังช่วยพอกให้อากาศรอบๆ บริเวณปริสุทธียิ่งขึ้นด้วย

๖๖ เหตุการณ์ทั่วไปในรอบเดือน

ส.๒-ส.๙ สมณะจากสันตโตโคกไปร่วมงานปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธที่พุทธสถานราชธานีโอศก

ส.๙ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะกล้าจริง ตตภาโว เดินทางไปกิจนิมนต์ และร่วมกิจกรรมโรงบุญมังสวิรัตที่ จ.สุรินทร์ และ จ.บุรีรัมย์

อา.๑๗ สมณะลานบุญ วชิโร พร้อมด้วยนักเรียนสัมมาสิกขาสันตโตโคก ชั้น ม.๓-๔ เดินทางกลับมาจากพุทธสถานราชธานีโอศก

อ.๑๙ กิจกรรมรับสมัครนักเรียนสัมมาสิกขาเข้าเรียนชั้น ม.๑

อ.๑๙-จ.๒๕ สมณะลานบุญ วชิโร และคณะ
ครู นำนักเรียนที่มาสมัครเข้า ม.๑ จำนวน ๒๔ คน
เดินทางไปร่วมกิจกรรมเข้าค่ายคัดเลือกเข้าเรียนชั้น
ม.๑ ณ สวนบุญผักพีช คลอง ๑๓ จ.ปทุมธานี

ศ.๒๒-ส.๒๓ สมณะชนะพี ชิตมาโร และพระ
ดาบดิน สันติบุญญู เดินทางไปร่วมประชุมกลุ่ม
วังจันทร์พฤกษา ที่ อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี

ส.๒๓ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และคณะปัจฉา
สมณะเดินทางมาจากพุทธสถานราชธานีโอศก

อา.๒๕ ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๙ องค์การ
โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์กล่าวปิดประชุม

สมณะ ๖ รูป นำโดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
เดินทางไปวัดมกุฏกษัตริยาราม กทม. เพื่อร่วมงาน

พระราชทานเพลิงศพ
คุณศิริพร วงศ์สวัสดิ์
ซึ่งเคยทำงานร่วมกัน
กับพ่อครู สมัยที่
ทำงานโทรทัศน์ช่อง ๔
บางขุนพรหม (โทรทัศน์
ยุคแรกของไทย)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และคณะปัจฉาสมณะ
เดินทางไปพุทธสถานปฐมโอศก จ.นครปฐม

สมณะกล้าจริง ตถภาโว และคณะญาติธรรม
ไปร่วมงานฌาปนกิจ น.ส.วัลลีย์ นวพันธ์ (พี่สาว
คุณวิสูตร นวพันธ์) ณ วัดพิชัย กทม.

๙ คติธรรมส่งท้าย

อากาศจะร้อนก็เป็นเรื่องของอากาศ เป็นเรื่อง
ของธรรมชาติ ผู้มีปัญญาย่อมไม่ปล่อยให้อากาศ

ทำให้ตนเองเสื่อมต่ำ หรือทำลายประโยชน์ของตนไป
ดังพุทธภาษิตที่ว่า

๙ อติสึด อติอุณห์ อติสายมิห์ อหุ

อิติ วิสสุฏฐกมฺมุนฺเต อตฺเต อจฺเจนฺติ มาถนฺว.
ประโยชน์ทั้งหลายย่อมล่วงเลยคนผู้ทอดทิ้งการ
งาน ด้วยอ้างว่าหนาวนัก ร้อนนัก เย็นเสียแล้ว.

โย จ สิตถฺวจ อุณฺหนฺวจ ตินฺนา ภฺยโย น มยฺติ
กรํ บุริสฺสกิจฺจานิ โส สุขา น วิหายติ.

ผู้ไม่สำคัญความหนาวและความร้อนให้ยิ่งไป
กว่าหย้า ทำกิจของบุรุษ ย่อมไม่เสื่อมจากความสุข.

(พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๑ ข้อ ๑๘๕)

๙ สมณ:ภักโรย ธัมมโร

พุทธสถานปฐมโอศก

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และนัก
เรียนสส.ฐ. เดินทางไปบ้านราชฯ ตั้งแต่ต้นเดือน
เมษายนเพื่อไปร่วมงานประจำปี เช่น งานรับกลด
ของนักเรียนที่จบ ม.๖ ปีนี้นักเรียนของปฐมโอศก
เรียนจบ ๕ คน ต่อจากนั้นเป็นงานปลูกเสกพระ
แท่นของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ (๓-๔ เม.ย.) ต่อด้วย
ตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๗ (๑๓-๑๕ เม.ย.) ขาดทุน
คือ กำไรของเรา เป็นการช่วยเหลือประชาชน
“ชาวโอศกเพื่อมวลมนุษยชาติ” เป็นอุดมการณ์ของ
ผู้เป็นโพธิสัตว์ที่พ่อครูพาลูกๆ บำเพ็ญบารมี

๙ ส.๒ เปิดรับสมัครนักเรียนชั้นม.๑ มีผู้สมัคร

๒๔ คน

อ.๑๙-ศ.๒๙ เข้าค่ายดูตัวที่ปฐมอโศก และ
ทุ่งนาแรงรัก นักเรียน ม.๔ มี ๕ คน

อา.๒๔ สมณะเสียงศีล สนทนา และตอบข้อ
ซักถามชาวต่างประเทศ ๙ ประเทศ มี พม่า, ลาว,
ศรีลังกา, เกาหลี, จีน, เนปาล, ทิเบต ครูผู้สอน
จากอเมริกาและเยอรมัน ผ่านล่ามชาวอเมริกันที่
พูดภาษาไทยชำนาญมาก โดยการประสานงานจาก
มูลนิธิเสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป

จ.๒๕ พ่อครูมาเป็นประธานประชุมชุมชนและ
แสดงธรรม

พุทธสถานคีรีชะอโศก

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

เมฆาหน้าร้อน...อากาศร้อนๆ แม้ว่าอากาศ
จะร้อนเพียงใดแต่ขอใจย่ำร้อนก็แล้วกันนะ...มาดูว่า
พวกเราชาวคีรีชะทำอะไรกันบ้างในเมฆาหน้าร้อนนี้

๘ รายงานความเคลื่อนไหว

ศ.๑ นักเรียนเตรียม ม.๑ เข้าค่ายเตรียมงาน

ปลูกเสก และวันที่ ๒ เม.ย.นักเรียนชั้นม.๖ ปวช.๓
และปวส. รั้งกลด ที่ราชธานีอโศก

อา.๓-ส.๙ สมณะ คณะครู นักเรียน และชาว
ชุมชนร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๔๐ ณ พุทธสถาน
ราชธานีอโศก ต.ป่งใหม่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ

อ.๕ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ บรรยายเรื่องการใช้
ปัญญาสินทรัพย์จ้าวแจ้งในการเกษตร ที่บ้านราชา

พ.๗ ดร.อุ้นเอื้อ ลิงห์คำ ไปเข้าร่วมประชุม
ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
ณ ห้องประชุม T-VET วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ

จ.๑๑เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษเขต ๔ จำนวน ๓ คน
เข้ามาตรวจอุปกรณ์สื่อการสอนที่ได้รับงบประมาณ
มาจากกระทรวงศึกษาธิการ

พ.๑๓-ศ.๑๕ ครูบุญรุ่ง สีดำและทีมงานจัด
นิทรรศการการใช้จุลินทรีย์ ๑ เทพ กับ ๘ เชื้อย
ในงานตลาดอาริยะ ที่ราชธานีอโศก

ส.๑๖ ปัจฉิมนิเทศนักเรียนก่อนปิดเทอม

อา.๑๗-พ.๒๑ เข้าค่ายนักเรียนเตรียม ม.๑
ม.๔ ปวช.๑ และนักเรียนที่ย้ายมาใหม่ที่คีรีชะอโศก

ส.๒๓ สมณะดวงดี วิฑูรย์พานักเรียนชาย
ม.ต้น ๔ คน ไปตอयरายปลายฟ้า เชียงราย

พ.๒๐-อ.๒๖ ครูบุญรุ่ง สีดำ ไปบรรยายเรื่อง
การใช้จุลินทรีย์ในการเพิ่มผลผลิตพืชให้แก่ชาวบ้านที่
เมืองต้าเหลียน มณฑลเสฉวนหนึ่ง ประเทศจีน

พ.๒๑,๓.๒๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร รับ
กิจนิมนต์อบรมเกษตรกรที่ศรีสงคราม

อา.๒๔-จ.๒๕ สมณะถ่องแท้ วินยธโรพาทีม
งานสวนลำโดม(บ้านราชา) ไปดูงานสวนสละและ

สวนพริกไทยที่จ.จันทบุรี

อิง.๒๖-ส.๓๐ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และหมู่สมณะ พร้อมด้วยญาติธรรมจากหลายๆพุทธสถาน และชาวชุมชนศิระชะอโศกเข้าคอร์สสุขภาพที่บ้านสวนน้ำฟ้า อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

☸️ สุตกัณฑ์ก่อนจากกัน

ขอให้กำลังใจแก่นักปฏิบัติธรรมทุกฐานะในการต่อสู้เพื่อเอาชนะกิเลส.....สาธุ

☸️ *वासता อนุต*

พุทธสถานศาลือโคก

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานปลุกเสกพระแต่ละของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก และงานตลาดอารียะ ซึ่งจัด ณ สถานที่เดียวกัน แต่คนละเวลา แม้จะเป็นงานนอกสถานที่ แต่ชาวศาลือโคกก็ให้ความสนใจ เพราะเราถือว่าจะจัดที่ไหนก็เป็นงานของชาวอโศก พวกเราจึงควรไปร่วมแรงกันเป็นเจ้าภาพด้วย

☸️ เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๓-ส.๙ งานปลุกเสกพระแต่ละของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

อา.๑๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม (เศรษฐกิจพอเพียง) ศาลือโคก

จ.๑๑ ชาวชุมชน ญาติธรรม ๑ รถตู้ เดินทางสู่พุทธสถานราชธานีอโศก เพื่อร่วมงานตลาดอารียะ

อา.๑๗ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจพอเพียง)ศาลือโคกเพื่อร่วมกันคิดวางแผนทางปลูกผัก

พ.๒๑ คุณสิทธิศักดิ์ ตัวแทนบริษัทกูดเนส คอปเปอร์เรชั่น มาเสนอขายน้ำมันราคาถูกเพื่อเกษตรกร

คุณแคท ลูกสาวโยมอารีย์ ลีนชีวิต จึงมีพิธีฉาปนกิจ

ส.๓๐ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก เดินทางไป

พุทธสถานปฐมอโศก เพื่อเตรียมเดินทางสู่ประเทศอินเดียพร้อมหมู่คณะ

☸️ ข้อคิดสุดท้าย

เป้าหมายของชีวิต คือ ดำรงคุณค่าแห่งชีวิต พรหมจรรย์

☸️ *สมณะเนนกัน พลาณิก*

พุทธสถานสี่มาอโศก

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

☸️ เหตุการณ์

ศ.๑ ทีมงานศิษย์เก่าช่วยกันเปลี่ยนซบเมอร์ส บ่อน้ำบาดาลตัวใหม่

ส.๒ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๙๐ คน แสดงธรรมก่อนนั้น โดยสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐิ์(ท่านจันทร์), สมณะสร้างไท ปณิโต, สมณะสยาม สัจจญาโณ และญาติธรรม ไปร่วมงานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๔๐ ที่ราชธานีอโศก

พ.๑๓-ศ.๑๕ ญาติธรรมไปร่วมงานตลาดอารียะ ครั้งที่ ๓๗

วันสงกรานต์ (๑๓ เมษายน) มีพิธีรดน้ำแด่ผู้อายุยาวบริเวณโรงครัว

ส.๑๖ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๕๘ คน แสดงธรรมโดยสมณะ ๖ รูป

อา.๑๗ สมณะสยามและสมณะยังดิน ไปแสดงธรรมเปิดตลาดขายสินค้าราคาถูก ตลาดแพทย์วิถีธรรม จัดโดยคุณขวัญไพรเย็น(ขวัญ) และคุณขวัญชวนไฟ ที่บ้านสระมะค่า อ.หนองหงส์ บุรีรัมย์

จ.๑๘ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิริจิตโต) และสมณะไพธิสิทธิ์ มาพักค้าง

พ.๒๑ หมู่สมณะ ๕ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์ และต่อด้วยอภิธานียธรรม

ศ.๒๒-อา.๒๔ อบรมกสิกรรมไร้สารพิษและเรื่องระบบน้ำ จำนวน ๕๒ คน

ส.๒๓ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มา

ร่วม ๑๒๗ คน

ประชุมชาววัด ชาวชุมชน และการศึกษา

จ.๒๕-พฤ.๒๘ ค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๘
จำนวน ๓๑ คน วันสุดท้ายสมณเฑาะ์ให้พรก่อนจาก
และพิธีอำลาค่ายยุวพุทธ

สรุปลาน-สรุปลใจ ทีมงานพี่เลี้ยง
ประชุมด้านการศึกษา

ส.๓๐ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มา
ร่วม ๘๓ คน

๑๓.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

๘๘ “ความสุขของสมณะคือ ฌาน ไม่มีนิรันดร์ ๕”

๘๘ สมณะสร้างใจ ปกติ

พุทธสถานภูผาฟ้า

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

ช่วงต้นเดือน อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน
ฉิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร)
หมู่สมณะ ชาวชุมชน คนวัด และนักเรียน สส.ภ.
ร่วมงานปลูกเสก“พระ”แท่นของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ ที่
หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ต่อ
ด้วยงานตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๗ หลังเสร็จงาน
เดินทางกลับภูผาฟ้า ก็มีไฟป่า ปีนี้ไฟป่าไหม้มากกว่า
หลายปีที่ผ่านมา ไหม้ตั้งแต่สะพานแขวนจนถึง
ศาลาบรรพชนเลย สมณะ คนวัด ชาวชุมชน นัก-
เรียน สส.ภ. ช่วยกันดับ และป่นเถ้าเถ้า ในน้ำในลำธาร
แทบจะไม่มีเลย อากาศช่วงตอนกลางวัน ๔๑ องศา

๘๘ เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๑๖ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ สัมมนาครูแม่ไก่
ที่เรือ ชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

พ.๑๐ อาจารย์ ๑และปัจฉาฯ กิจนิมนต์ฉันท์ที่
สถานีวิทยุระดมบุญ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ส.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
ผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้าที่ลานนาอโศก

สมณะ ๖ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
ชาวชุมชนภูผาฟ้าที่ลานนาอโศก

ช่วงบ่ายสมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑
ร่วมงานพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ สร้างวัฒนธรรม
ใช้น้ำใจแทนน้ำจริง ที่ลานนาอโศก

ศ.๒๙ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ เยี่ยมโยมฟ้าางย คำอโศก ป่วยความดันโลหิตสูงปวดศีรษะที่บ้านพีซผัก

ส.๓๐ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ บินทบาทภายในลานนาอโศกกับผู้อายุยาว อาจารย์ ๑ แสดงธรรมก่อนฉัน

ช่วงเย็นอาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมสรุปงานกับชาวชุมชน และชาว ชมร.ชม.

๙๖ ข้อคิดก่อนจบ

สรุปว่าไฟป่าเกิดจากคนที่เกิดจากกิเลสครอบงำ คนผู้มีกิเลสย่อมทำให้เกิดไฟ ทำให้โลกร้อน คนผู้เพียรลดกิเลสย่อมทำให้โลกร่มเย็น เป็นสุขสงบ

๙๖ สมณะ:ไพริสกีร์ ไพริสกีร์

พุทธสถานราชธานีอโศก

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

๙๖๓-๙๖๔ งานปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธครั้งที่ ๔๐

๙๖๕ นางวาสนา แสงอรุณ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังกางสูง พร้อมเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติควบคุมโรคไข้เลือดออก มีการพ่นหมอกควันในบ้านผู้ป่วยและรอบบริเวณ ๑๐๐ เมตร ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

๙๖๖ เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังกางสูงจำนวน ๔ คน มาปฏิบัติงานควบคุมโรคไข้เลือดออกร่วมกับคณะ อสม. บ้านราช

พ.๑๓-ศ.๑๕ งานตลาดอริยะ ครั้งที่ ๓๗ ปีนี้จัดงานบริเวณภายในชุมชน

ส.๑๖,๑๒,๑๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๑๘,๑๕ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา สัมมาสิกขาวิชชาธรรม และครูสัมมาสิกขาวิชาธานีอโศก

อ.๑๙ เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขชำนาญการ และเจ้าหน้าที่จากเทศบาลบุงใหม่ ได้มาปฏิบัติงานป้องกันไข้เลือดออกร่วมกับ อสม. บ้านราช

๙๖ ศึกษาดูงาน

ส.๙ นายกริชชัย ศิลปะระยยะ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชธานี จ.อุบลฯ นำนักศึกษาจำนวน ๙ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๑ นางสาวทิพวัลย์ สุขดี นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และคณะจำนวน ๑๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๒๔ นางสมจิตร์ บันดร นำคณะพระสงฆ์ ๑๒ รูป และญาติโยม ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๙๖ ขอฟาคำสอนของพ่อครูสมณะไพริสกีร์

เมื่อวันที่ ๓ ม.ค. ๒๕๒๐ ดังนี้

โลกนี้วันจะต้องการ “กองทัพธรรม”

มากขึ้น-สูงขึ้นเป็นทวี

นั่นคือ สัจธรรมหรือสันติภาพ

และความสุขเย็น

ถ้าโลกไหน

นับวันต้องการ“กองทัพโลกย์ๆ”มากขึ้น-สูงขึ้น

นั่นคือ อัจฉธรรมหรือความเดือดร้อน

และความสุขร้อน ก็จะมีมากขึ้นสูงขึ้น”

๙๖ สิกขมาตุพาแก้ว ชาวหินฟ้า

ป:ตรงเดือน นาว่าบุญนิยม

สัจจะสถานกัมมปาณีนี

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

ธ.๒ นักเรียน ชาวชุมชน สมณะ ร่วมงาน ฌาปนกิจศพญาติธรรม คุณแม่สายพิณ วงศ์พรหม ซึ่งชาวชัยภูมินำมาเผาที่ราชธานีโอศก พ่อครูสมณะ โพธิ์รักษ์ เทศน์หน้าศพก่อนประชุมเพลิง

อา.๓-ส.๙ ร่วมงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๔๐ ที่ราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี

พ.๓-ศ.๑๕ ร่วมงานตลาดอริยะ ปีใหม่ไทย ขายสินค้าชุมชน ข้าวสาร ปลายร้า และอาหาร

ศ.๑๕ สมณะ ๔ รูป รับกิจนิมนต์ ทำบุญขึ้น บ้านใหม่ คุณแผนผา ในอ.แก้งคร้อ

ส.๑๖ นักเรียนปิดภาคเรียน ผู้ปกครองมารับ

จ.๑๘-ศ.๒๒ อบรมเกษตรกร “คนกล้าคืน ถิ่น” จำนวน ๑๖ คน

อ.๑๙ สมณะคืนทอง เดินทางกลับสี่มาโอศก

ศ.๒๒ สมณะชูปดิน พระแก่นมัน เดินทางไป เยี่ยมอวาตสถานแก่นโอศก จ.ขอนแก่น

อ.๒๖-พ.๒๗ ครูรักบุญและคณะรวม ๓ คน ไปอบรมเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาบุคลากร การสอนอนุบาล ที่โรงเรียนมารีอุปถัมภ์ จ.ชัยภูมิ

จ.๒๕-ศ.๒๙ อบรมคนกล้าคืนถิ่น รุ่น ๒ จำนวน ๒๕ คน

สมณะแก่นผา สมณะนาทอง และสมณะชูปดิน เทศน์ให้ธรรมะก่อนฉันและตอนเย็นทุกวัน

คุณแผนผา หัวหน้าศูนย์ปราชญ์ชาวบ้านและ ชาวชุมชนร่วมกันให้ความรู้และนำปฏิบัติงานกสิกรรม ทำอยู่ ทำกิน

☸ รัทัญญ

สัจจะสถานทะเลธรรม

เดือนเมษายน ๒๕๕๙

แม้ยุ่งกันน้อยแต่พวกเราก็ขยันไม่หยุด พากันปลูกผักสวนครัวและเตรียมสถานที่ไว้ต้อนรับ พระโยคาวจรที่มาจากทุกสารทิศของภาคใต้ มาเื้ออ ไออุ่น มาพบปะสังสรรค์กันตามประสาคนบุญนิยม ก่อนพ่อครูจะมา ก็มีการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และอัญเชิญสมเด็จปู่วิชิตอวิชชาขึ้นประดิษฐาน บนฐานที่ช่างได้เตรียมไว้แล้ว และจัดตลาดอริยะ

☸ ความเคลื่อนไหวในชุมชน

ศ.๑ สมณะนีกนบ จันทโสและทีมงานไปร่วม กิจกรรมที่วัดหลวงพ่อพัฒน์ จ.สุราษฎร์ธานี และ เดินทางไปร่วมงานปลุกเสกฯพระแท่นของพุทธ ที่ ชุมชนราชธานีโอศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชนไปร่วม งานปลุกเสกฯและงานตลาดอริยะ ที่ราชธานีโอศก

อา.๑๗ สมณะนีกนบ จันทโสไปแสดงธรรม ให้กับการประชุมสหกรณ์ออมทรัพย์นักสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด จ.สุราษฎร์ธานี

พ.๒๑ สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะ ๔ รูป ก็ประชุมอธิษฐานนิยธรรมต่อ

ศ.๒๒ สมณะคืนดี สันตจิตโต ไปกิจนิมนต์ งานบุญบ้านที่บ้านไสควายพัน อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

อา.๒๔ สมณะคืนดี สันตจิตโต ไปกิจนิมนต์ บ้านคุณอำนวย พรหมแก้ว บ้านตะพาน จ.พัทลุง

ศ.๒๙ สมณะนีกนบ จันทโส ไปแสดงธรรมที่ ชเลขวัญ ในงานคอร์สสุขภาพดีด้วย ๘ อ.

☸ เทียวทางยังប់ทันสมัย

อย่าถอยหลังให้เขาเหยียบ
คั้นลิตายขอให้ตายหน้าฟืน
เขาก็คงย่องว่าหาญ

☸ สมณะนีกนบ จันทโส

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิธรรมสันติ

*** ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (๑๗ มกราคม ๒๕๕๙)**

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก(สส.สอ.)

๑๑-๑๒ พ.ย. นักเรียนไปร่วมเตรียมงานเดินตามรอยพ่อ ที่วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

๑๗-๒๕ พ.ย. นักเรียนไปร่วมเกี่ยวข้าวและบูรณาการการเรียน ที่บ้านราช และร่วมงานบุญลอมข้าว ในระหว่างการเดินทาง ได้แวะรับประทานอาหาร และช่วยเกี่ยวข้าวที่บ้านผู้ปกครอง

๒-๕ ธ.ค. จัดงาน ๕ ธันวาคมมหาธาตุ จัดโรงเรียน ๖ โรงเรียน

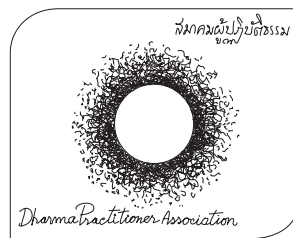
๒๑ ธ.ค.-๔ ม.ค. นักเรียนไปร่วมงาน ว.บบบ. ที่ราชธานีอโศก

-นายสุเทพ ไชยพงศ์ จะบริจาคที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๓๙๕๔ ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง เนื้อที่ ๓ งาน ๔๑ เศษเจ็ดส่วนสิบ ตารางวา ให้แก่มูลนิธิธรรมสันติเพื่อใช้ทำชุมชน

เศรษฐกิจพอเพียง ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติรับที่ประชุมมอบให้นายธานีรินทร์ เดชชราวดลขอถ่ายระวางที่ดินจังหวัดตรังทุกแปลง ที่เป็นของมูลนิธิธรรมสันติ และขอเปลี่ยน น.ส.๓ ในอำเภอเมือง จังหวัดตรังทุกแปลงที่เป็นของมูลนิธิธรรมสันติเป็นโฉนด

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

สมาคมปฏิบัติธรรม

*** ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙**

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตอโศก(ชมร.สอ.) เปิดแผนกน้ำผักปั่นเป็นที่นิยมของลูกค้ายิ่งเป็นอย่างมาก

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ชม.) ช่วง ๕ ธันวาคมมหาธาตุ จัดโรงเรียนทั้งที่ชมรมฯ และลัญจกร จัดได้ ๓๔ โรงเรียน

-ห้องสมุดสมาคม ที่สันตอโศก เดือนมกราคม ๒๕๕๙ มีผู้ใช้บริการ ๑๙๘ คน ยืมหนังสือ ๑๖ คน

เปิดทำการ ๑๘ วัน ได้รับวิทยานิพนธ์เรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปฐมอโคก จ.นครปฐม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จากคุณทิวเมฆ นาวาบุญนิยม

-กลุ่มชลบุรีอโคก เปลี่ยนจากการล้างพิษตับมาเป็นคอร์สสุขภาพของหมอเขียว มีผู้เข้าคอร์ส ๑๖ คน

-กลุ่มรักษาดิน จ.ชุมพร ปลายปี มรสุมเข้า ฝนตกตลอด รายได้จากการขายปุ๋ยลดลง มีการจัดค่ายสุขภาพศิลปะ ๕ เป็นกิจกรรมที่ทำให้สมาชิกได้มารวมกัน ช่วยเหลือกันอย่างดี

-นางระเบียบ ผูกแก้ว ขอบริจาคที่ดิน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ ๓ แปลง รวมเนื้อที่ ๕๑ ไร่ ๔๑ ตารางวา ที่ประชุมมีมติให้รับ

รายงานการประชุม ชุมชนสันตอโคก

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙(๒๘ ก.พ. ๒๕๕๙)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ให้โอวาทเสริม ขอให้ชาวชุมชนอย่าปล่อยปละละเลยในการใช้จ่ายในระบบสาธารณโภคี ขอให้ช่วยกันสอดส่องดูแลสาธารณโภคีนี้ ทุกคนช่วยกันทำงาน แม้เป็นงานที่ไม่มีผลผลิตที่นำไปจำหน่ายได้ แต่ก็มีรายได้จากส่วนอื่นมาหมุนเวียน โดยสมบัติเป็นของส่วนกลาง ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง ในอนาคตอโคกจะมีที่ดินทั่วประเทศ และถ้าประเทศไทยเป็นสาธารณโภคีที่ที่ดินจะเป็นของส่วนกลาง แต่ดีกว่าระบอบคอมมิวนิสต์ที่ที่ดินเป็นของส่วนกลางเหมือนกัน

-สส.ขอใช้สถานที่สันตอโคก เพื่อสรุปผลงานที่ขับเคลื่อนการอบรมกับชาวบ้าน

-ในการจัดนิทรรศการมีชีวิต และศิลปะพาณิชยกรรม ในงานศิลปะโลกุตระ ขอให้แต่ละหน่วยงานพิจารณาว่าจะจัดร้านค้าอะไรบ้าง

-ชมร. สันตอโคก ปิดปรับปรุง จะเปิดจำหน่ายวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

-ร้านกึ่งดินฟ้ารับผักวันเว้นวันจากกาญจนบุรี และวังน้ำเขียว งดจากลพบุรี เพราะปัญหาภัยแล้ง และคงต้องอิงสวนบุญผักพีชเป็นหลัก

-บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด หลังจากร้านค้าในซอยนวนินทร์ ๔๖ ย้ายออก ทำให้ลูกค้ามาซื้อของที่พลังบุญมากขึ้น ลูกค้าบางคนซื้อของที่ซอย ๔๖ เกือบ ๒๐ ปี แต่เพิ่งรู้จักพลังบุญ โดยก่อนหน้านั้นเข้าใจว่าร้านในซอย ๔๖ คือร้านของวัด

เนื่องจากพุทธสถานมีค่าใช้จ่ายสูง จึงมีมติให้บริษัทช่วยเหลือค่าส่วนกลาง เช่น สวัสดิการของใช้จำเป็นสำหรับนักบวชและคนวัด, รับผิดชอบค่าน้ำค่าไฟ ค่าซ่อมบำรุงของตึกสถาบัน, จ่ายค่าอาหาร ชมร. ค่ารถ. การศึกษาทุกเดือน (รวม ๓๒๐,๐๐๐ บาท), ช่วยงานตลาดอารียะ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และอื่นๆ

-บริษัทฟ้าอภัยจำกัด พนักงานลาออก ๒ คน คือ คุณภูริยะ และคุณแซมดิน

-สำนักพิมพ์กัลป์แก่น น.ส.พ.เราคิดอะไรมีสมาชิกลดลง และมีหนี้ค้าง ๕ ล้านบาท

-สวนบุญผักพีช เนื่องจากคลอง ๑๓ เป็นคลองเอ็กในการผลิตน้ำประปา จึงยังทำให้มีน้ำพอปลูกผักได้ ส่วนข้าวเนื่องจากทหารห้ามสูบน้ำ ทำให้ข้าวเป็นไปตามสภาพ

-ตะวันตก ๑ มีการขายห้อง ๒ ห้อง

-งานจราจร/รถ. รอแบบสอบถามกลับจากผู้จอดรถแซ่ เพื่อเสนอแนะนโยบาย ที่ทำอะไรให้รถในซอย ๔๔ สามารถสวนกันได้

-ปุ๋ย/ดิน/สขจ.มีกิจกรรมพบสมณะทุกสัปดาห์ ชยะสด ส่วนหนึ่งนำไปหมักที่ที่ดินที่ซื้อใหม่ ช้าง สขจ. ทำให้ลดภาระในการส่งไปสวนบุญผักพีช

-บุญนิยมทีวี คนทำงานน้อย ในงานพุทธาภิเษกได้เด็กจากหลายที่มาช่วย เนื่องจากคนน้อย

อาจทำให้ต้องใช้เครื่องมือเยาะขึ้น

-วิทย์ชุมชน ไปขออนุญาตของทั้ง ๑๒ สถานี ยังไม่เรียบร้อย คาดว่าจะเปิดได้ในอีก ๒ เดือน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก นำการศึกษาเชิงบูรณาการมาใช้ เช่น บูรณาการในเรื่อง การขัดส้วมในงานพุทธาฯ ทำให้เด็กๆสนุก และหลายๆโรงเรียนสนใจ การบูรณาการทำให้เด็กพัฒนาหลายด้าน ซึ่งการศึกษาที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกัน

-ตลาดนัดวันอาทิตย์ จัดสรรลงตัวขึ้น ร้าน กู้ดินฟ้าจัดสรรพื้นที่หน้าร้านให้ขาย

โอวาทปิดประชุมจากสมณะเดินดิน ดิถีชวีโร ปีนี้ ๔๕ พรรษาพ่อครู เป็นปีแห่งการเปิดตัวของสันตือโศก ซึ่งพวกเราต้องให้ความสำคัญด้วย เราจะมีงานต่อกัน เป็นปีแห่งนิมิตหมาย คนรู้จัก และเข้าใจเรามากขึ้น ให้การสนับสนุนเรามากขึ้น เป็นผลพวงจากการที่เราไปชุมนุมประท้วง

งานศิลปะโลกุตระ มี ๒ คติ ถ้าไม่มีใครมาก็มีคนมามาก ถ้ามาได้แสดงว่าเป็นญาติของเราจริงๆ เราต้องให้ความสำคัญกับการจัดงานนี้ ให้พวกเรา สันตือโศกรวมใจกัน เพราะการทำงานจะทำให้เรารวมพลังสามัคคี เป็นสันตินาคที่สมบูรณ์

รายงานการประชุม ชุมชนราชนิวโศก

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙(๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

สมณะ ๑๔ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป ภริกา ๑ คน ประหญิง ๓ คน ญาติธรรมชาย ๓๓ คน ญาติธรรมหญิง ๗๓ คน นักเรียนชาย ๑๘ คน นักเรียนหญิง ๒๐ คน รวมทั้งสิ้น ๑๖๖ คน

-ฐานงานกสิกรรม การดำเนินงานกสิกรรม ริมมูนแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนบน ส่วนกลาง และบริเวณริมมูน ตอนนีบริเวณส่วนกลางได้ลง พี่ชฝักเต็มแล้ว ส่วนชายล่างสุดริมแม่น้ำมูน เตรียมพื้นที่ปลูกทานตะวัน ข้าวโพด ด้านตลาด อาริยะมีผู้รับผิดชอบหลายคน เช่น คุณธงชนะ คุณอุทัย ศีระชะโศก และศรีโคตรบูรณ โดยกลุ่ม ศรีโคตรบูรณนำทุนและเอาผู้ชำนาญงานมาช่วย ภาพรวมตลาดอาริยะงานก้าวหน้าเป็นส่วนใหญ่ มี ภาพปรากฏชัดเจน การเพาะกล้าไม้ มีการช่วยกัน หลายจุด พื้นที่กสิกรรมทุกพื้นที่ปลูกเต็มพื้นที่แล้ว

งานกสิกรรมปีนี้ภาพองค์รวมประสบผล สำเร็จจากการรวมตัวของนิสิต วนบ. แต่เนื่องจากการขยายพื้นที่จำนวนมาก ทำให้แรงงานถูกกระจาย แต่โดยองค์รวมพวกเรากระฉับกระเฉงทำงานรวมตัว และช่วยเหลือกันดีมาก

-ฐานงานโรงปุ๋ย การขายปุ๋ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และได้มีการปรับปรุงคุณภาพปุ๋ย ที่ศรีโคตรบูรณ และป่าต้ว ยอดขายลดลง แต่สวนล่างเพิ่มขึ้น

-ทางอำเภอสั่งมาให้หมู่บ้านทำประชาคมเรื่อง การใช้ที่ดินสาธารณะ ในการประชุมครั้งนี้ถือ เป็นการทำประชาคมด้วย ขอให้ทุกคนเซ็นชื่อ

สมณะเดินดินได้คำนวณว่า ทางอำเภอได้ให้ทั้ง ทางหมู่บ้านเราทำประชาคม และให้หมู่บ้านอื่นทำ ประชาคมด้วย ทำให้เกิดความรู้สึกที่ชาวบ้านอื่นไม่ ชอบใจหมู่บ้านของเรา แต่พ่อครูบอกว่าให้ทำประชาคมไปเลย เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย ทนาย รินไทแจ้งว่าใช้ชื่อสหกรณ์คนของแผ่นดินเป็นผู้ขอโดย ทำประชาคมในหมู่บ้าน และขอทำโดยจ่ายค่าเช่าให้กับทางเทศบาล

การทำเรื่องทำหนังสือแจ้งไปยังให้เป็นป่าชุมชน มีการประชาคมกำหนดป่าสงวนชุมชน ซึ่งเป็นโฉนด ของกองทัพธรรมมูลนิธิ ๔ แปลง จำนวน ๙๒ ไร่

-ปะตรงเดือนขอความร่วมมือให้แต่ละฐาน ถ่ายภาพกิจกรรม แล้วส่งทางไลน์หรือออฟฟิศบุค เพื่อติดตามเก็บข้อมูล และเขียนเรื่องขึ้นเว็บไซต์ เปิดโลกบุญนิยม

-ฐานพาดิษฐ์บุญนิยม อุทยานบุญนิยม ช่าง

พุทธาภิเษกฯ ร้านไม่ปิด ตอนนี่แผนกผักบ่นหยุดชั่วคราวเนื่องจากผักอ่อมแซบและพริกหวานโตไม่ทัน

-ฐานลำธารถอยหลังเข้า คุณไม่รบกวนกำลังหาวิธีทำให้น้ำในลำธารใส

-การดำเนินการขนปึกหินและแผ่นหินที่สระบุรี เริ่มทำตั้งแต่ ๑๗ มกราคม ได้ทั้งหมด ๓๒ เทเลอร์ เป็นแผ่นหิน๗เทเลอร์ ใช้จ่ายเงินประมาณสี่ล้านห้า งานนี้มีผู้ถวายออกเงินซื้อและค่าขนส่ง แผ่นหินใช้ปูห้องสมุดชั้นลอยที่เขื่อนสวน.

-มีผู้ประสงค์ปลูกบ้าน ๑๕๐ หลังคาเรือน บ้านเฟส ๒ เต็ม ส่วนเฟส ๑ (ที่พลเอกวิมล) ตอนนี่ยังเหลือที่ให้จองอีก ๔ หลัง เฟส ๓ บริเวณลานกราบรอให้มีผู้แสดงความประสงค์ก่อน จึงจะดำเนินการ ตอนนี่ให้เจ้าหน้าที่ไฟฟ้าดำเนินการที่เฟส ๑ และ เฟส ๒

-เครื่องกลหนัก ตอนนี่รถเบ็คโฮล์ไปอยู่ที่โรงงานกลบดำ โรงงานไฟฟ้า ๒ คัน

-อาคารเขื่อนสวน. ช่างเหล็กกำลังดำเนินการตั้งเสาเพิ่ม ยังมั่นใจว่าจะเสร็จทันงานตลาดอาริยะ

* โอวาทพ่อครู

จะพูดถึงเรื่องความเป็นอยู่ของชาวโอศกตั้งแต่ทำงานบริหารระบบสาธารณโภคีนี้อาจจนถึงทุกวันนี้ก็เป็นรูปเป็นร่างได้อย่างที่เป็น ก็รวมอยู่ในคำว่า สาธารณโภคี

ยืนยันได้ว่าชาวโอศกไม่มีเงินของพระ พูดได้อย่างสง่าผ่าเผยพูดได้ทั่วไป นักบวชของเราไม่มีเงินส่วนตัวสักคนเดียว เป็นเงินส่วนกลาง และเงินส่วนกลางนี้ไม่ใช่ของวัด แต่เป็นเงินของหมู่บ้านของสาธารณโภคี การสร้างวัดเป็นขอบเขตของวัดแต่ละวัดในสังคมประเทศไทย เงินของวัดก็เอามาสร้างแต่เรื่องของวัด แต่ของชาวโอศกนั้นเงินที่ได้บริหารจัดการโดยศรัทธาของศาสนา ก็มาใช้กับชุมชนของชาวโอศก บวร บ้าน วัด โรงเรียน ทั้งหมด ไม่ใช่เงินของวัด แต่เป็นเงินหมู่บ้าน จงภาคภูมิใจว่าชาวโอศกเราอยู่ในร่องรอยของพระพุทธเจ้า ไม่มีการสะสมทรัพย์สินศฤงคารเป็นของส่วนตัว เงินที่ใช้อยู่นี้ไม่ใช่ใช้เฉพาะในวัด วัดเราไม่ได้สร้างโบสถ์

วิหารใหญ่โตอะไร มีแต่สร้างกุฏิของพระก็มีบ้างเท่านั้นเอง ตอนนี่แปรรูปแพมาเป็นโบสถ์ พระก็อาศัยเรืออาศัยกุฏิอยู่

เป็นระบบสาธารณโภคีที่เกื้อกูลกัน เป็นพี่เป็นน้องกัน แต่ละชุมชนก็ช่วยกันไปกันมา เป็นความซื่อในสาธารณโภคี นักเศรษฐศาสตร์ในอนาคตจะมาทำงานทำวิจัย ว่าเป็นสังคมหมู่บ้านแบบนี้อย่างไร ถ้าขยายเป็นตำบลอำเภอจังหวัดประเทศ ที่เป็นสาธารณโภคีจะเป็นเศรษฐศาสตร์บทยิ่งใหญ่ในโลก ที่เราจะไม่เป็นหนี้ใครเลย ถ้าทำได้ประเทศไทยจะไม่เป็นหนี้ประเทศไหนเลย จะเป็นเจ้าหนี้ประเทศอื่นด้วย

ที่บ้านราชานี้เหมือนเด็กกำลังโต ยังไม่คงที่จะมีก็โรงปุ๋ยที่เป็นหลัก และมีการค้าที่เป็นหลัก แม้จะค้าอย่างบุญนิยม มันก็มีส่วนเกินที่จะเข้ามาเกื้อกูลหมุนเวียนก็แรงงานพวกเราแหละ เราสร้างเราก็ใช้เป็นการรวมกันกันอย่างสาธารณโภคี เป็นระบบที่ยิ่งใหญ่มากเลย ยิ่งกว่าสหกรณ์ ยิ่งกว่าคอมมิวนิสต์ เป็นคอมมูนเต็มๆ

อาตมาจึงอยากเห็น สาธารณโภคีที่สุดยอดของพระพุทธเจ้า เหนือชั้นกว่าประชาธิปไตยและคอมมูน เป็นสุดยอดจะเรียกว่าประชาธิปไตยหรือคอมมูนก็ได้ สาธารณโภคีคือส่วนกลาง ประชาธิปไตยก็เสียภาษี ๑๐๐% คอมมูนเราก็เสียภาษี ๑๐๐% ไม่ต้องออกกฎหมาย เขาฟังรู้เรื่องนะ แต่เขาทำไม่ได้ แล้วเขามองว่าระบบนี้เป็นไปไม่ได้ แล้วเราเป็นไปไม่ได้ใหม่ เครือเหเราเป็นไปไม่ได้ เกื้อกูลกันได้ แต่เขาไม่เชื่อ อาตมาถึงบอกว่าไม่ยอมตายง่ายๆ จะช่วยให้พวกเราพัฒนาการสังคมวัฒนธรรมแบบนี้

ถ้าอาตมามีชีวิตอยู่อย่างน้อย ๑๒๐ ปี อาตมาว่า จะเห็นรูปร่างเกิดแน่นอน อีก ๓๐ กว่าปีเท่านั้น อาตมาคิดว่าอัตรการก้าวหน้าน่าจะดีกว่านั้น ส.คิวลักษณ์ก็พูดว่า ให้มาดูที่สันตือโอศก อาตมาว่าที่เขากล้าพูดได้ขนาดนี้ก็เป็นเครื่องยืนยันชัดเจนมันคือสัจจะ ผู้ที่มีทุนทางสังคมอย่างนี้ เขากล้ายอมรับชาวโอศกไปเรื่อยๆ นั่นคือธรรมะ เราไม่ได้ไปลือบป้ออะไร ของเรานี้เขาครอบงำเราไม่ได้ เราไม่

ได้อยู่ในวงจรโลกและทุนนิยม

ที่เรานำพากันทำงานเป็นระบบ “บวร” สามอันนี้สำคัญนะ บ้าน วัด โรงเรียน มันพร้อมครบกาย มีวิญญาณ สังคมที่ไม่ครบวิญญาณนั้นไม่ครบ เขามีวัด แต่วิญญาณไม่ครบไม่ลึกแบบสาธารณโภคีของพระพุทธเจ้า

❖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙(๑๓ มีนาคม ๒๕๕๙)

พ่อครูสมณะไพฑูริรักษ์เป็นประธาน

สมณะ ๑๘ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป ภริกา ๑ คน ประหญิง ๒ คน ญาติธรรมชาย ๓๙ คน ญาติธรรมหญิง ๑๐๔ คน นักเรียนชาย ๑๓ คน นักเรียนหญิง ๑๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑๙๓ คน

-งานศิลปะโลกุตระ ที่สันตโศก จัดวันที่ ๒๐ มี.ค. บ้านราชนำข้าวไปช่วย ๓๐๐ ถุง ถุงละ ๒ กิโลกรัม เอาของไปขายในตลาดต่ำกว่าทุน และไปช่วยโรงบุญแจกข้าวเหนียวสัมตำ

-ฐานงานกลีกรวม ที่ริมมูนปลูกพืชผักไป ๗๐% แล้ว วันจันทร์ที่แล้ว นิลิต วณบ. และนักเรียนจากศิระะโศกได้มาเติมเต็มให้ริมแม่น้ำยาวตลอด

-ปีนี้กลุ่มศรีโคตรบูรณมาปลูกแต่งที่ริมมูนแต่งโม แต่งไทย และแต่งร้าน วางแผนว่าจะมีผลผลิตใช้ในงานปลูกเสกฯ

-โรงปุ๋ยพลังชีวิต มีการปรับปรุงสูตรปุ๋ยใหม่ มีเป้าหมายสะสมปุ๋ยให้ได้อย่างน้อยสามหมื่น กระสอบ เพื่อขายในगतตลาดอาริยะ

-ขยะวิทยาด้วยหัวใจ ขอให้ช่วยกันแยกขยะ และทำให้ขยะสะอาด จะเป็นความสำเร็จของชุมชน

-ฐานงานดูแลสถานที่หมู่บ้าน ผลการตรวจถนนและบริเวณรอบๆบ้านในชุมชน ส่วนใหญ่สภาพถนนในหมู่บ้านสวยงามขึ้น มีการพัฒนา มีการขนของออกจากบ้านมาที่ สขจ. ให้คะแนนเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ๑-๒ คะแนน ขอความร่วมมือให้ช่วยกันดูแลความสะอาด และทำ ๕ ส.

-ชาวนาที่นำข้าวมาขายให้เราเข้าใจผิดว่าสามารถนำยูเรียใส่ในนาข้าวเขาได้ ทำให้ข้าวที่ซื้อไว้มีทั้งข้าวไร้สารพิษ และข้าวปลอดสารพิษ ตรวจสอบไป

สองที่ ๘๐% ใช้ยูเรีย ปีหน้าต้องตรวจสอบมากขึ้น วางแผนไว้ว่าปีหน้าจะเกิดภาวะภัยแล้ง นา ค่ายอด ปีนี้หลังแรกนาขวัญ ชาวโศกต้องช่วยกันदानาค่ายอดจะต้องทำข้าวกินกันเอง ชาวราชธานีโศกกินข้าวปีละ ๔๒ ตัน เราซื้อข้าวมา ๕๘๑ ตัน ปริมาณพอจะส่งไปบริษัทพลังบุญ แต่ราชธานีโศกเราไม่พอกิน ดังนั้นพวกเราจะต้องช่วยกันทำนา ปีหน้าคาดว่าสามารถทำได้ร้อยละ ๖๐

-อาคารเขื่อนสวน. ผู้รับเหมายืนยันว่าเสร็จ ้งานตลาดอาริยะ วิศวกรได้มาสัมผัสลมที่บ้านราช ซึ่งเกิดการคำนวณ เขาให้เกียรติมาถึงไท อาถึงไท คำนวณใส่เหล็ก ๓๐๐-๖๐๐ และจะยังไม่มุงหลังคาจนกว่าจะเติมปีกขาปีกซ้ายเสร็จ ผู้รับเหมาจะต้องขาดทุนตามขนาดที่วิศวกรเรากำหนด เขาบอกไม่มีปัญหา ถ้าอาคารเสร็จจะมีขนาด ๑๒ ไร่

-เรื่องการสร้างบ้าน บริเวณที่ดินที่ขาย ๑๕ X ๑๕ เมตร ขายหลังคาบ้านที่จะสร้างใหญ่ที่สุด ๑๐ X ๑๐ เมตร ขนาดของบ้าน ๘ X ๘ เมตร และจะต้องไม่เทพื้นปูน ท่านที่จะปลูกบ้านต้องขออนุญาตกับเทศบาล ติดต่อผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน การใช้รถให้ใช้ความเร็วตามกฎหมาย เพราะมีเครื่องจับความเร็วแล้วจะส่งภาพส่งบิลปรับมาที่หมู่บ้าน และผู้ที่ใช้รถผ่านหมู่บ้านใกล้เคียง ให้ขับรถช้าๆ บริเวณชุมชนและบริเวณมีฝุ่น เนื่องจากมีชาวบ้านร้องเรียนมา

-คุณรินพร ผิดศีลข้อ ๔ จึงถูกส่งให้ไปฝึกที่ ฎฎาพำน้ำ แต่ทางฎฎาไม่รับรองการแก้ไขของคุณรินพร จึงให้ไปฝึกตัวเองที่ไวม่วงแทน

❖ โอวาทพ้อง

พูดถึงบ้านเมืองของเรา กิจการที่จะเป็นหลักของที่นี่ เรานี้ คือ ทำอยู่ทำกิน ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตอนนี่ที่ของเราปรับปรุง หหมดไปหลายล้าน เป็นลิล้านที่ปรับเป็นที่ต่างๆ เป็น ๕๔ ล้าน ไม่ใช่บ่อยๆ ที่บ้านราชฯ เราจะมียี่เหล่านนี้เป็นหน้าเป็นตา มาแล้วมีข้าวที่เราปลูกเอง พืชพันธุ์ธัญญาหารเราก็ทำกันเอง อย่างนี้มันเป็นการพัฒนาหลายเลย มีอยู่ มีกินพร้อม ใครจะไปเจริญแบบไหน จะเจริญอย่าง

ที่เขาเจริญกันอย่างยิ่งใหญ่อย่างนั้น อาตมาว่า ในหลวงน่าจะตรัสประเด็นนี้เป็นหลัก มันถอยหลัง อย่างน่ากลัว ก้าวหน้าที่หลงสังคมสมัยใหม่

พาณิชย์ของเราที่แบบแค่นี้ ไม่ต้องไปเอาดี เอาเด่นเอาดังแบบพาณิชย์ระดับ ไอ้โง่กิจการ พาณิชย์นี่เขายิ่งใหญ่นะ กิจการพาณิชย์ธุรกิจเขา หาเงินหาทองมหาศาลมากมายเลย เราจะไม่เอา เรื่องของการเงินเป็นหลัก ว่าเป็นความเจริญ ความเจริญของพวกเราจะเป็น ๑. ดินแดนที่เราอยู่น่าอยู่ ๒. งานอาชีพของเราในชีวิตจะเป็นงาน อาชีพที่มีอยู่มีกิน ทำอยู่ทำกินอุดมสมบูรณ์เป็นหลัก งานอื่นๆที่จำเป็นก็ทำบ้าง เช่น งานค้า งานขาย งานธุรกิจ งานสื่อสาร งานการศึกษา แม้แต่งาน การเมืองเราก็มีบ้าง แต่ความอยู่รอด การอยู่กันจริงๆ คือ เรื่องของทำอยู่ทำกิน และเราก็พออยู่พอกิน แล้วเราก็จะทำอยู่ทำกินช่วยคนอื่นเขาได้ด้วย

ขอพูดถึงเรื่องสถานที่ ขนาดนี้ใครหลายๆคน ก็คงจะคิดอยู่ว่า ทำอะไรกันนักกันหนา สร้างหิน สร้างลานหิน ไซดหิน สร้างลำธาร สร้างภูเขา สร้างอะไร สร้างไปทำไม หลายคนยี้ด เปลืองตังส์ เสียตังส์ คนในโลกที่เขามีสตางส์ เขาก็เอาไปสร้างสวน สร้างอะไรต่ออะไร บรรยากาศของที่อยู่ที่บ้านที่ เรือนของเขา แม้กระทั่งที่สุดไปสร้างเป็นรีสอร์ท อะไรต่ออะไร เขาก็สร้าง เขาก็สร้างพวกธรรมชาติ พวกนี้แหละ ก็ขอบอกคำหนึ่งว่า ชาวอโศกนี้ ที่อาตมาตั้งใจทำที่บ้านราชฯนี้ ให้เป็นดินแดน ธรรมชาติเนรมิต ซึ่งเรากำลังทำงานเนรมิต ธรรมชาติลงไปดินแดนนี้

พวกเราเป็นคนฉลาด ล้ำยุค จะสร้างรัตน ราชธานี ไม่ใช่รัตนโกสินทร์ จะเป็นดินแดน ธรรมชาติเนรมิต ตอนนีเรากำลังเนรมิตธรรมชาติ ลงไปในดินแดนนี้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องลงทุน ลงแรง มันกำลังเกิดสภาพ

ตอนนี้ก็มีคนมาช่วยกันทำ แม้แต่ที่ช่วยกัน ปลุกต้นหมากรากไม้ ช่วยทำสวน ช่วยทำไร่ พืช พันธุ์ธัญญาหาร ล้วนแต่เป็นธรรมชาติทั้งสิ้น ที่ มันจะรวมจะผนวกเข้าไปเป็นดินแดนธรรมชาติ ก็จะเป็นองค์รวมของดินแดนธรรมชาติ ซึ่งอาตมา

กะในนี้ จะให้มันเป็นสังคมที่หมุนเวียนธรรมชาติ

แม้แต่พลังงานอาตมาก็เซ็นสัญญากับพระ อาทิตย์แล้ว จะลงทุนที่จะทำ เราจะต้องทำโซล่าเซลล์ ตอนนีมีความรู้เข้ามา แต่มันจะยากกว่าโซล่าเซลล์ คือ แรงแม่ถ่วง เป็นพลังงาน กำลังมาใหม่ ซึ่ง มันจะยากกว่าเยอะ ตอนนีโซล่าเซลล์เห็นไรๆ เอา ก่อน แดดมันไม่หมดไปง่ายๆหรอก อาตมาไม่เชื่อ ว่าประเทศไทยจะหมดแดด เราจะต้องเอามาใช้ พระ อาทิตย์ท่านไม่คิดเงิน เราต้องเอาท่านมาใช้ให้ได้

ในเจตนาธรรมณ์ของอาตมาคิดว่ามันควรจะเป็น เป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิต ที่เราไม่ไปบุก ไม่ไป แย่งธรรมชาติที่ไหนเขามาสร้างขึ้นด้วยน้ำมือทั้งหมด พื้นที่เนาะๆ พื้นที่คนเขาทิ้งเขาหนี จนกระทั่งเดี๋ยว นี้ราคาขึ้นไม่ใช่หน่อยๆแล้ว เราก็จะสร้างขึ้นมาให้ เป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิตนี้ให้ได้

เพราะฉะนั้น ลำธาร ภูหินภูมิตศน์ต่างๆนานา ที่เรากำลังทำอยู่นี้ มันเป็นการลงทุน ที่จะลงทุนอีก ๑๐๐ ปี ๒๐๐ ปีข้างหน้า มันจะลงตัวแล้วมันจะ เสร็จ เหมือนกับที่เราทำที่ปฐมอโศกก็ดี ทุกวันนี้ก็ เป็นธรรมชาติแล้ว ลำธาร น้ำตกเราไม่ต้องไปทำ อะไรมันเลย แม้แต่สันตติอโศกก็ตาม ก็ไปบูรณะ มันบ้างพอเป็นไป ที่นี้เราก็คจะทำเพราะมันกว้างและ ทำธรรมชาติได้มากกว่าแต่ละที่

สันตติอโศกก็ดี ปฐมอโศกก็ดี มันทำไม่ได้ดี เท่าบ้านราช บ้านราชจะทำได้ดีมาก จึงจะเป็น โมเดลของโลก เป็นเมืองดินแดนธรรมชาติเนรมิต ต้องใช้คำว่าเนรมิตเพราะเราสร้าง ไม่ใช่พระเจ้ามา สร้าง เราสร้างด้วยน้ำมือของพวกเราลงทุนลงแรง ไปเลย แพงเท่าไรเราก็ทำ คิดราคาไม่ใช่หน่อยแต่ เท่าไรก็เท่ากัน ทำเต็มที่เลย ใครจะบอกว่าสุรุ่ย สุร่าย นี่แหละเป็นรากแกนของดินแดนธรรมชาติ แต่เราจำเป็นต้องเนรมิต มันจึงจำเป็นต้องลงทุน เพราะเป็นธรรมชาติที่จะเอาสตางค์ไปซื้อได้ ธรรมชาติที่ดีๆ เอาสตางค์ไปซื้อได้ที่ไหน แต่เราทำ เราต้องลงทุน ก็เท่ากับเราไปซื้อธรรมชาติที่แพง เท่าไรก็ต้องซื้อนั่นแหละ และเราก็ทำให้เหมาะสม กับที่เราจะอยู่กัน

เราสร้างเอาเอง วางแผน วางผัง ทำอะไรไป

ตามสิ่งที่ควรจะเป็น ค่อยๆเป็นไป ซึ่งเทวดาก็ช่วยนะ ตรงนั้นตรงนั้นน่าจะเป็นอย่างนี้ กะไปกะมา มันก็ไม่เห็นเป็นไปตามที่เรากะเท่าไรเลยแต่มันก็ค่อยๆเกิด ค่อยๆเป็นไป อาตมาก็ว่ามันไม่เลวหรอก

จนคนเคยเข้ามาแต่ก่อนนี้ยังไม่เท่าไร เราก็มีพอสมควรของเรา เขาก็มาเห็นเอ๊ะเจ๊าะ เขาเข้ามาเห็นเขาบอกว่า ที่นี่ใครวางแผนวางผัง ใครออกแบบวางผังของบ้านราช ก็ไม่มีใครมาวางหรือมันจะเป็นไปตามความเหมาะสมเหมาะสมของเรา นี่แหละ จะเป็นดินแดนธรรมชาติเนรมิต ที่จะยืนยันเลยว่า ที่นี่แหละเป็นดินแดนเจริญ เป็นแดนศิวิไลซ์ ไม่ใช่ในเมืองป่าคอนกรีต ที่นี่จะเป็นแหล่งการศึกษา แหล่งการสื่อสาร มีทั้งการพาณิชย์

แม้แต่ที่สุดทางการเมืองที่จะเป็นระบบบริหารแบบประชาธิปไตยแบบเยี่ยมยอดที่สุดที่เราจะค่อยๆปรับปรุง พวกเราบริหารกันด้วยคณะ ซึ่งจะเป็นคณะที่ถ่ายทอดจากคำสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งเราก็จะตั้งคณะขึ้นมา ถ้าทำได้ถึงขนาดที่ว่า คณะอย่างนั้นๆ จะต้องใช้คนเท่าไร เราก็จะมีคณะบริหารกันเป็นคณะนี้แหละ มีคณะกรรมการ และ

กรรมการที่ตั้ง ตั้งสำรอง ตั้งแต่ก็เปลี่ยนไปได้ ไม่ต้องตั้งตายตัว จนกระทั่งเป็นผู้ยึดอำนาจ เหมือนกับเถรสมาคม คณะนั้นตลอดกาล ไม่ใช่ มันน่าจะเปลี่ยนไปเป็นคณะหมุนเวียนกันเป็นคณะผู้คนหลายๆคณะ แล้วพวกเราที่เป็นบุญนิยมที่ไม่ไปแย่งตำแหน่ง ไม่ไปแย่งหน้าที่ ไม่แย่งยศแย่งศักดิ์แย่งลาภอะไรกันด้วย มันก็ยังไม่มีปัญหา คนทำงานตามความสามารถ ตามหน้าที่ ที่เหมาะที่ควรก็ผลัดเปลี่ยนกันทำไปฝึกฝนกันไป ทำงานกันไป จนกว่าจะโต จะแก่จะตาย ก็อยู่กันอย่างเป็นระบบเป็นระบบสังคมใหม่ ระบบบุญนิยมเป็นระบบสังคมใหม่ ที่มันไม่มีสังคมใดจะเจริญเท่านี้อีกแล้ว เจริญเกินกว่านี้อีกไม่ได้ ทำให้เป็นสังคมสมบูรณ์แบบแล้วจะเป็นสังคมเจริญถึงที่สุดในโลก

ระบบบุญนิยมนี้ ถ้าบอกระบบคอมมูนๆ ก็คอมมูนๆ ถ้าจะบอกเป็นประชาธิปไตยก็เสียภาษี ๑๐๐% จะมาสู้เราหรือประชาธิปไตยไทยจะมาสู้ได้ แล้วอิสรเสรีภาพอย่างนี้ มีอิสรเสรีภาพ มีภราดรภาพ มีสันติภาพ มีสมรรถภาพ มีบูรณภาพ

ผังออกอากาศ บุญนิยมทีวี

สถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี”เปลี่ยนความถี่
ในการออกอากาศใหม่

ที่ค่าความถี่ ๓๘๔๐ Symborate
๓๐,๐๐๐ แวนด์จิ่ง(V) Video PID : ๒๔๑

Audio PID : ๓๔๑

ทางดาวเทียมไทยคม ๖ ระบบC-Band(จานดำ)
กล่องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้
ดูได้แล้ว Big4, infosat, idea Sat, Thaisat
หมายเลขช่อง ๑๙๒

Psi ช่อง ๒๔๐

Gmmz HD ช่อง ๑๙๕

★ ทางอินเทอร์เน็ต

★ ชมภาพ HD ที่ www.boonniyam.tv
และชมผ่านมือถือ ที่ www.boonniyam.tv/mobi
-เว็บไซต์ชมออนไลน์

★ ชมรายการย้อนหลังที่

www.youtube.com/thaifmtv

★ facebook : www.facebook.com/boonniyamtelevision

★ facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรม
FP หรือ บุญนิยมทีวี

★ App Store พิมพ์ค้นหา boonniyamtv
หรือ บุญนิยมทีวี

★ ฟังวิทยุผ่านคอมพิวเตอร์

www.asoke.info/pacradio.html

★ เว็บไซต์ หลักรชาวอโศก

<http://www.asoke.info>

<http://www.boonniyam.net>

★ ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่

<http://ebookasoke.blogspot.com/>

สถิติเผยแพร่ธรรม

ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๕๙

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [ว.บบบ. วิชชาลัยบรรดา

บัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๔] ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกหญ้า [อยู่คนเดียวให้ได้] ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย [น้ำเน่าในเงาจันทร์] ๕,๐๐๐ เล่ม

ธรรมปฏิกรรม

	ก.พ.
จดหมาย (ฉบับ)	๓๕๒
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๗๘
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๓๕

สถิติธรรมโส

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	-	๖	๗	๑	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	-	๑๕	๑๕	๒๔	๖ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๑๐	๘	-	- ราย

มีนาคม ๒๕๕๙

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓	๓	๓	๑	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	๕๖	๒๑	๓๗	๒๔	๑๘ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๖	๓	-	- แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	-	-	-	- ราย

เมษายน ๒๕๕๙

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๑	๒	-	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	๓	๓	๑๓	-	๓ แผ่น/ม้วน

ใต้ร่มชโค

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารชโค ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๓๖(๓๙)
ประจำเดือน ก.พ.-เม.ย. ๒๕๕๙

เจ้าสวดมนต์.....แต่นินทา
เจ้าทำทาน.....แต่เอาเปรียบ
เจ้ามีความรู้.....แต่ดูถูกคน
เจ้าตัวขาว.....แต่ใจเจ้าดำ
เจ้ามีมิตรแท้.....แต่เจ้าไม่แท้
เจ้าทำกุศล.....แต่หมายชื่อเสียง
เจ้ามีทุกสิ่ง.....แต่แบ่งปันแค่พวกพ้อง
เจ้าดูแลคนอื่น.....แต่ห่างเหินพ่อแม่
เจ้างดเนื้อสัตว์.....แต่ข่มเหงเพื่อนมนุษย์ด้วยความโกรธ
เจ้าหาตัวเองไม่เจอ.....หากไม่ยอมเปิดใจ
๑๐ ข้อบัญญัตินี้.....อ่านไตร่ตรอง
ยอมเป็นแผนที่ชีวิตขั้นดี.....ชั้นยอด!

พุทธทาส ปุจฉาภิเษก ครั้งที่ ๔๐
ตลาตอารียะ ครั้งที่ ๓๗

ธรรมเนียมตรา (กิจกรรมเชิงรุก)

ในรอบปีที่ผ่านมา หลายๆพุทธสถานเริ่มโครงการปฏิบัติธรรมพักค้าง “ศุกร์-เสาร์-อาทิตย์” ซึ่งสันติอโศกนำร่องมาก่อน

สีมาฯขยับ อุบลฯขยับ และอีกหลายๆพุทธสถานเริ่มเอาจริง

จึงจกอยากจะบอกว่า ที่อื่นๆที่มีใช้ของชาวอโศก เขามีกิจกรรมเหล่านี้มาตลอด

ถือเป็นการ “เอาตัวเอง” มาอยู่ในที่เหมาะสม(ปฏิรูปเทศบาล) เพื่อให้ “สัปปายะ” ตัวอื่นๆ ได้ขับเคลื่อน

ธรรมเนียมตรา แท้จริง คือ กิจกรรมเชิงรุก ส่วนคนที่อยู่ในชุมชนอยู่ในพุทธสถานไปวันๆ นั้น คือ “ผู้อาศัย” มีใช้ “นักรบ” นะจะบอกให้! จุ๊ๆ

ปล. กิจกรรมเชิงรุกในเรื่องอื่นๆ ยังมีอีก ต้องช่วยกันคิด

ประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่านครบพร้อม

ญาติธรรม**พัทธยา ไชติรัตน์** (อ.นาทวี จ.สงขลา) ในฐานะอยู่ประจำห้องสมุดประชาชน เมื่ออ่านแล้วก็มอบให้ห้องสมุดให้ชาวบ้านได้หยิบยืม

ส่วนประโยชน์ตน วิเคราะห์ตัวเองได้ดังนี้

๑) ได้สาระความรู้

๒) ได้ผ่อนคลาย

๓) ได้แนวทางปฏิบัติธรรมที่เป็นสามัญ

๔) เป็นวิถีชีวิตที่เรียบง่าย

๕) รู้จักพึ่งตนเอง

๖) เห็นความสำคัญของส่วนรวม การเสียสละเพื่อผู้อื่น

จึงจกคัดลอกมาเพื่อให้พวกเราได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปรับ**“ทัศนคติ”** ให้ลุ่มลึกขึ้น สาธุๆ

ปัญญาคืออตุตตสิน !

ญาติธรรม เกียรติยศ ผุ่่งพิทักษ์ (อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา) มีความเห็นมา “กรณีธรรมภายในปัจจุบันต้องใช้ธรรมวินัยและกฎหมาย จากผู้นำประเทศไทยที่เฉียบขาด เด็ดขาด เท่านั้น.....”

จึงจกก็เห็นด้วย ลำคัณูที่ผู้นำจะมองธรรมภายในเป็นขีด แคกัอนถุนน้ำ หรือเนื้อมะเรื่งร้าย! จุ้ยๆ

A Bomb of Love!

ระเบิดแห่งรัก เขาตั้งฉายาให้ “ป๋วยอองาม” เป็นที่เรียบร้อย

๑๔ ก.พ.'๕๙ พ่อท่านพาชาวมุขมชนกับเด็กลั้มมาฯ ม.๒ ไปช่วยกันชน“ระเบิดแห่งรัก” ๑,๐๐๐ กระสอบ ไปที่สวนล่างฝั่น

“ระเบิด”ของเรา เป็นน้ำใจ เป็นความรักต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อสิ่งแวดล้อม

ทั้งถูกสุดๆ และดีสุดๆ!

พ่อท่านบอกนี้แหละ “การกู้ชาติ-กู้มวลมนุษยชาติ”

สาธุๆ จุ้ยๆ

สิมา@ไตรภพปีก!

ฟังธรรม

ปลายมีนา'๕๙ พุทธสถานสิมาอโศก อัญเชิญสมเด็จพระปฐวีชิตอวิชชา มาประดิษฐานที่หน้าศาลา

คุณเปี้ย และคุณหม่อง คชสารทอง ขอมาร่วมแรงกับศิษย์เก่า-ศิษย์ใหม่ลั้มมาฯสิมาอโศก ช่วยกันทำฐานที่ตั้ง ใช้เวลาแค่ ๒ วันก็เรียบร้อย สาธุๆ จุ้ยๆ

การต่อสู้ระหว่างพ่อท่านกับพายุ!

๒๘ เมษายน ๕๙ พายุฤดูร้อนอุบัติขึ้นถล่มพื้นที่หลายจังหวัด

ยกที่ ๑ ขณะที่พ่อท่านเทศน์สดไปได้ครึ่งชั่วโมง (เริ่ม ๑๘.๓๐ น.)

พายุบุกเหือนศูนย์ขณะพ่อท่านเทศน์ ข้าวของปลิวกระจัดกระจาย ตู้กระจกแตกกระเจิง การเทศน์หยุดชะงัก ๒๐ นาที

ยกที่ ๒ พ่อท่านตั้งหลักเทศน์ต่อ.....๑๐ นาทีต่อมาไฟฟ้าดับพริบ

ยกที่ ๓ พ่อท่านเทศน์ต่อ โดยเสียงไม่ได้้ออกลำโพง ทุกคนขยับนั่งใกล้

ยกที่ ๔ อีก ๑๐ นาทีต่อมาไฟฟ้าสว่างพริบ เปิดทางการเทศน์สะดวกรขึ้น หลายคนรำพึง..... “นี่แหละไม่มีเวลาใดไม่สมควรเปิดเผยธรรมะ....”

สาธุๆ จุ้ยๆๆ

ทิวทัศน์โลกกับสังคม

๕ ก.พ.'๕๙ ประธานหอการค้า จ.อุบล เชิญชวนชาวชุมชนราชธานี เข้าร่วมพิธีเปิดโครงการ “อุบลเมืองสะอาด” (Big Cleaning Day) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลฯเป็นประธาน กิจกรรมนี้เน้นความสะอาดของ ๘ ถนนสายหลัก มี ๕๐ กว่าองค์กรเข้าร่วม (เกือบ๑,๐๐๐คน) **ดร.มิ่งมหาย มุ่งมาจน** ตัวแทนชุมชน รับมอบไม้กวาดจากผู้ว่าราชการจังหวัด ร่วมกันทำความสะอาดถนนทั้ง ๒ ด้านของอุทยานบุญนิยม สาธุๆๆ จุ๊ยๆๆ

รายงานจากอินทนิมร

ญาติธรรม **ภัทรารรณ วิมุตติพต** (อ.พล จ.ขอนแก่น) แจ้งผลการปฏิบัติ

- ๑) เริ่มรับประทานมังสวิรัตทุกวัน แต่ยังกินไข่และนมอยู่
- ๒) ได้ฟังธรรมพ่อครูเกือบทุกเช้า เวลาประมาณตี ๔.๔๕ จนจบรายการ
- ๓) ได้ขอเปลี่ยนชื่อ-นามสกุลใหม่

สาธุๆ ชีวิตต้องมีกิจกรรม มีตบะ มีวินัย ปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน

ปล่อยตัวไปตามสายน้ำ เหมือนปล่อยใจไปตามยถากรรม!

อยู่สบายๆไปวันๆต้องถามตัวเอง “เกิดมาทำไม?” จุ๊ยๆๆ

ปล. การเปลี่ยนชื่อ-นามสกุลใหม่ เพื่อสอนตนเอาไว้เตือนสติตัวเอง หรือ คิดว่า**แก้กรรมได้** ต้องชัดเจนนะจ๊ะ

“ใบเลี้ยง-ใบแท้” “ดาวหาง-ดาวฤกษ์”

อ่านจดหมายจากญาติธรรม **กัจจา เอื้อไพจิตร** (อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด) เขียนมาสั้นๆ จึงจกก็อนุโมทนา ในความเสมอต้น-เสมอปลาย ในความมั่นคง เป็นญาติธรรมมาหลายสิบปี ตลอด ๕๐ ปีแห่งการเข็นกงล้อธรรมจักรของชาวโศก เรามีญาติธรรมเข้าๆ ออกๆ เป็นหมื่นเป็นแสน

บางคนมาแล้วก็ไป บางคนไปแล้วก็มา เราไม่โทษวิบาก แต่เป็นเพราะเรา**“มองตน”**แค่นั้น?

ตัวเราเองเป็นคน **“ลิขิต”** ชะตาตัวเอง

การเป็น **“ใบเลี้ยง”** หรือ **ใบแท้”**

การเป็น **“ดาวหาง”** หรือ **ดาวฤกษ์”** วันนี้อย่างไม่ชัด กาลเวลาจะพิสูจน์ตัวเอง

ข้อสำคัญ อะไรจะเกิดก็เกิด มองตน มองกิเลสตัวเองให้มั่นคง ก็จะรอดปลอดภัย จุ๊ยๆๆ

สาระจากคุณใบ้

ญาติธรรมกัลยา อินทรวេช (อ.เมือง จ.นครนายก) สรุปรูปตัวเองจากการอ่านหนังสืออโศกดังนี้

- ๑) ความรู้ด้านศาสนา
- ๒) ความรู้ด้านการเมือง
- ๓) เหตุการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน
- ๔) ตัวอย่างในการปฏิบัติตนตามธรรม
- ๕) ตัวอย่างการประพฤติดตนจากบุคคลอื่น

ใครเห็นต่างเห็นเสริมอย่างไร ก็มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน อโศกทำเรื่องการศึกษาทางไกลให้กับประชาชนมานานหลายสิบปี

ให้ความรู้ ให้ความฉลาด ให้มีคุณธรรม กิจกรรมเหล่านี้ ฟ้าดินเป็นพยานเลยแหละ
สาธุๆ จุ๊ย์ๆ

ความเป็นมนุษย์ที่แท้

ญาติธรรมประจวบ รักมนุษย์ (จตุจักร กทม.) ชื่นชมโคลกของพ่อท่านให้ไว้เมื่อ ๑๘ มิ.ย.'๒๑
“คำใดจะยิ่งกว่าน้ำใจนั้นไม่มี

ใจที่จริง(ความบริสุทธิ์)

ใจที่กรุณา(ทำจริง)

ใจที่เสียสละ(อย่างรู้ประโยชน์)

นั่นคือ ธรรมชนที่ “ค่า” ที่เรียกได้ว่า “ประเสริฐสุด” สำหรับความเป็นมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์
สาธุๆ ธรรมะนี้เป็นโอกาสโลกจริงหนอ จุ๊ย์ๆ

กตัญญูต่อโศก

ยืนยันอานิสงส์ที่ได้จากการอ่านหนังสือชาวอโศก ญาติธรรม แหวน อนุรักษ์ (อ.กันทร-
ลักษ์ จ.ศรีสะเกษ) “ได้นำข้อคิดหรือข้อดีจากหนังสือ นำมาใช้ปฏิบัติในการดำรงชีวิต....”

อโศกเราติดอาวุธทางปัญญาให้กับประชาชนมาไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปี!

ทุกอย่างมีหลักฐาน มีพยานอ้างอิง

เราช่วยชาวนา-ชาวไร่-ประชาชน ให้รู้จัก-รู้อยู่ มีชีวิตพอเพียง มีชีวิตที่ไม่งอมืองอเท้า ไม่
โทษฟ้าโทษดิน และมีจิตวิญญาณรับใช้เสียสละ

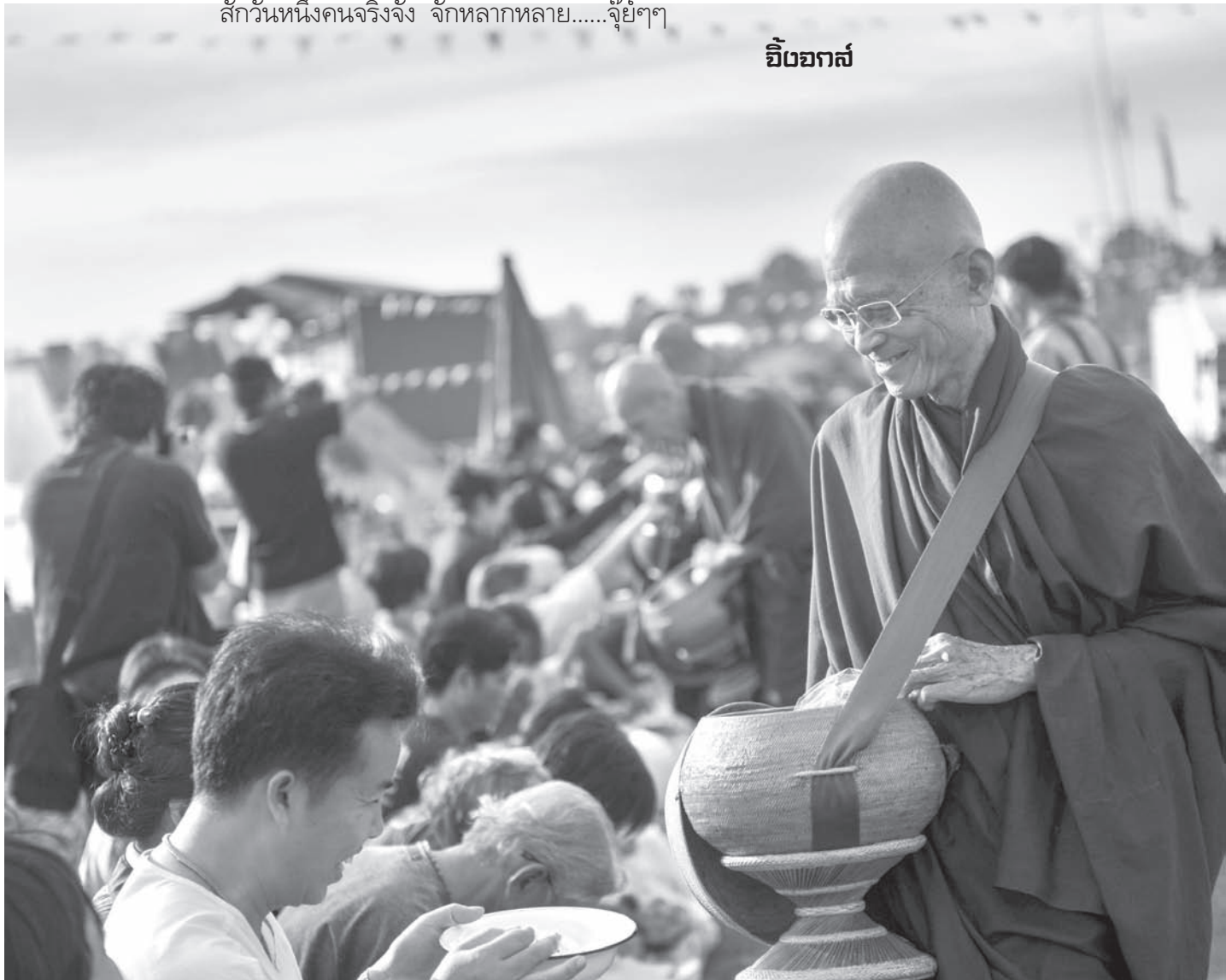
สาธุๆ จุ๊ย์ๆ

ทางออก-ทางรอด

“.....สังคมคือเป็นสาธารณโภคี ระบบทุนนิยมกำลังถึงทางตัน อนาคตคนไทย รัฐบาลไทยต้องนำมาใช้แน่.....”

ความเห็นของญาติธรรม **วิโรจน์ บุษทอง** (อ.เมือง จ.นครสวรรค์) ตั้งข้อสังเกตมาบางที แม้ถึงทางตัน เขาก็ยังเอาหัวชนฝาอยู่ดี! ปัญญาเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าไม่ฉลาด ชีวิตก็เรียนรู้อันไม่เป็นอย่างไรก็ตาม พ่อท่านย้ามานานแล้วว่า “เราจะต้องทำให้จนสักวันหนึ่ง คนตาบอดก็ยิ่งเห็น!” มีทางเดียว **“ต้องเพิ่มมวล”** ทำชุมชนให้ใหญ่ขึ้นๆ จนกระทั่งแตกตามนุษย์ปุถุชน..... สักวันหนึ่ง ดอกไม้บานสะพรั่ง สักวันหนึ่งคนจริงจั่ง จักหลากหลาย.....จู้ยี้ๆๆ

ยึดอภัส

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่ผู้เขียนเคยพบ ประสพมา เกิดขึ้นมาสามสิบกว่าปีมาแล้วที่ หมู่บ้านแห่งหนึ่งของอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีครอบครัวที่พ่อแม่มีใช้อยู่ครอบครัวหนึ่ง ผู้ เป็นหัวหน้าครอบครัวได้ตายจากไป คงเหลือแต่ ผู้เป็นภรรยา ชื่อ **แม่พรรณณี**(นามสมมุติ) มีลูก ชายหญิงอยู่หลายคน

ครอบครัวแม่พรรณณีมีอาชีพทำนา และ มีอาชีพเสริมคือ **อาชีพออกเงินให้คนกู้** สิ่งที่คุณ จะนำมาประกันเอาเงินกู้จากแม่พรรณณีนั้นก็คือ ใบโฉนดที่ไร่นา หรือใบโฉนดที่อยู่อาศัยเท่านั้น

ผู้ที่นำเอาใบโฉนดที่ไร่นา มาจำนอง หรือขายฝากกับแม่พรรณณีนั้น เพื่อนำเงินไปใช้ใน สิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวนั้นก็สามีสามีภรรยา คู่หนึ่ง ได้นำเอาใบโฉนดที่นาจำนวน ๒๕ ไร่มา ขายฝากกับแม่พรรณณีจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำเงินไปให้ลูกชายนำไปเดินเรื่องไปทำงานที่ ต่างประเทศกับบริษัทจัดหางานให้คนไปทำงาน ต่างประเทศ

ก่อนที่แม่พรรณณีจะจ่ายเงินให้ แม่ พรรณีก็จะออกไปดูที่นาเสียก่อน เพื่อดูว่าจะ เหมาะสมกับเงินที่จ่ายไหม **เมื่อแม่พรรณณีเห็นที่นา แล้วก็เกิดความพึงพอใจเป็นอย่างมาก คือที่นา นี้อยู่ใกล้หมู่บ้าน มีลำห้วยน้ำไหลผ่านตลอดปี**

แม่พรรณณีเห็นแล้วจึงตอบตกลงทันที โดยเขียนสัญญากันว่า**จะต้องชำระเงินดอกและต้น ภายในหกเดือน หากเลยกำหนดไม่นำเอาเงิน มาจ่ายคืน ที่นาก็จะตกเป็นของแม่พรรณณีทันที**

หลังจากสามีสภรรยาคู่หนึ่งได้เงินไปแล้ว

ก็ได้นำเงินไปให้ลูกชายนำเอาเงินไป เดินเรื่อง เพื่อไปทำงานที่ต่างประเทศ และไม่นานลูกชาย ก็ได้ไปทำงานยังต่างประเทศสมใจหวัง

เมื่อเจ้าลูกชายได้ไปทำงานที่ต่าง ประเทศแล้ว บางเดือนก็มีงานทำเต็มเดือน แต่ บางเดือนก็ได้ทำงานไม่ค่อยเต็มเดือน เงินที่ได้ มาจึงไม่ค่อยเต็มเม็ดเต็มหน่วย เงินที่ส่งมาให้ ทางบ้านบางเดือนจึงได้มาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เมื่อครบกำหนดที่จะชำระคืนทั้งดอก และต้นของเงินกู้ยืม เพื่อเอาไปไถ่ถอนเอาใบ โฉนดที่นา เงินจึงไม่พอที่จะไถ่ถอนเอาใบโฉนด ที่นา สองสามภรรยาจึงพากันไปขอหยิบยืมเอา เงินจากญาติพี่น้อง กว่าจะได้ครบทั้งดอกและ ต้นก็กินเวลาไปหลายวัน

เมื่อได้เงินมาตามต้องการแล้ว จึงรีบไป ไถ่ถอนโฉนดที่นา เมื่อทั้งคู่มาถึงบ้านของแม่พรรณณี แม่พรรณณีจึงนำเอาใบสัญญาเงินกู้มาให้ดู ปรากฏ ว่า **มันเลยเวลามาสามสัปดาห์แล้ว ไถ่ถอนไม่ได้ ที่ นานั้นตกเป็นของแม่แล้ว** แม่พรรณณีบอกกับสอง สามีสภรรยา

สองสามภรรยาพอได้ยินถึงกับตกใจ แทบช็อค เพราะที่นาคือชีวิต ชีวิตก็คือที่นา ผู้ เป็นสามีพูดต่อไปว่า หากพวกผมขาดที่นาทำมาหา กิน พวกผมก็เหมือนดังคนโดนตัดตีนสั้นมือ(ตัด ตีนตัดมือ)เท่านั้นเอง

แม้ทั้งคู่จะพูดว่า ที่ได้เงินมาไถ่ถอนล่า ช้านั้นเพราะเงินไม่พอ จึงไปขอหยิบยืมจากพี่น้อง กว่าจะได้ครบ มันก็กินเวลาไปหลายวัน แต่แม่ จะพูดอย่างไร แม่พรรณณีก็พูดแต่เพียงว่า มัน

เลยเวลามาแล้ว แม่ทำตามสัญญาะ

เมื่อทั้งสองหมัดคำจะอ่อนวอนร้องขอความเมตตาจากแม่พรณีแล้ว จึงพากันร้องไห้ แต่กลับเปล่าเลย แม่จะร้องให้อ่อนวอนอยู่ตั้งนานก็ไม่เป็นผล สุดท้ายทั้งคู่ก็พากันร้องไห้และบ่นสาบแช่ง เดินลงจากบ้านแม่พรณีไปด้วยความเสียดายที่นา

แม่พรณีเมื่อได้ที่นาแปลงนั้นมาแล้วก็แสนจะดีใจเป็นอย่างมาก แม้พวกชาวบ้านได้รู้ข่าวว่าแม่พรณีใจร้ายใจดำ ไม่ยอมให้เจ้าของเอาเงินมาไถ่ถอนเอาใบมาคืน ต่างก็พากันซุบซิบนินทาว่า **แม่พรณีเป็นคนเห็นแก่ได้ ทุ้งๆที่ตัวเองก็เป็นคนรวยอยู่แล้ว ช่างไม่เห็นแก่คนที่เกิดมายากจนเอาเสียเลย**

เมื่อแม่พรณีได้ที่นาแปลงนั้นมาแล้ว ก็ประกาศขาย และขายไปในราคาสองแสนกว่าบาทสบาย แม่พรณีไปเลย

พระพุทธเจ้าตรัสสอนว่า กัมมัฏโถมหิ กัมมทยาโท กัมมโยนิ กัมมพันธุ กัมมปฐิสฺสโรณ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งกรรม กรรมนิยม

กัมมัฏโถมหิ กรรมเป็นของของตน กรรมวิบาก คือผลของกรรมก็เป็นของตน ใครทำชั่วมา ก็ชั่วของคนนั้น ไม่เอาก็ไม่ได้อ

กัมมทยาโท เราเป็นทายาทของกรรม เราทำกรรมใดแล้ว เราก็ต้องรับมรดกกรรมของเราเองทั้งหมด ไม่มีตกหล่น รัวซึม แบ่งให้ใครไม่ได้ มรดกกรรมนี้จะออกฤทธิ์แก่ไหนก็แล้วแต่กรรม

มรดกกรรมที่แม่พรณีได้เคยทำกรรมเอาไว้อีก ๔ ปีต่อมามันก็มาส่งผล คือ ในเช้าวันหนึ่ง ขณะที่แม่พรณีจะลุกขึ้นมาจากที่นอนเพื่อจะไปใส่บาตร พอลุกขึ้นมา **ทันใดนั้นร่างของแม่พรณีก็ทรุดฮวบลงมากองอยู่กับพื้นเรือนปรากฏว่า แขนขาด้านซ้ายกระดิกกระเดี้ยไม่ได้**

กลายเป็นโรคอัมพฤกษ์ไปในทันที

พวกลูกๆเห็นแม่เป็นเช่นนั้นจึงรีบเอาแม่ไปส่งโรงพยาบาล หมอทำการตรวจและรักษาอยู่เป็นเวลาหลายเดือน อาการป่วยของแม่ก็ไม่ดีขึ้นมาเลย พวกลูกๆจึงรับแม่มารักษาอยู่ที่บ้าน

เมื่อพวกลูกๆรับแม่มาทำการรักษาพยาบาลอยู่ที่บ้าน ไม่ว่าจะป็นยาสมุนไพรชนิดไหนที่เขาว่าดี พวกลูกๆก็จะนำมารักษา เสียเงินเท่าไรไม่ว่า ขอเพียงให้แม่หายป่วยจากโรคร้ายนี้

หมอยาสมุนไพรคนแล้วคนเล่าที่ว่าเป็นหมอยาดี พวกลูกๆก็พามารักษา อาการป่วยของแม่ก็ไม่ดีขึ้นมาเลย ในขณะที่นอนป่วยอยู่นั้น เมื่อมีผู้มาเยี่ยม แม่พรณีก็มักจะเล่าเรื่องของความฝันที่มักจะฝันอยู่เป็นประจำว่า แม่มักจะฝันเห็นสองสามีภรรยามาร้องให้อ่อนวอนแม่เพื่อเอาเงินมาไถ่ถอนเอาใบโฉนดที่นาจากแม่

ที่แม่นอนป่วยเป็นอัมพฤกษ์อยู่ทุกวันนี้ มันคงจะเกิดจากผลของกรรมที่แม่ไปรีบเอาที่นาของเขามา มันเหมือนดังแม่ไปตัดตีนเส้นมือของเขาให้เขาไม่มีที่นาทำมาหากิน

วิบากกรรมตัวนั้นจึงมาส่งผลให้แม่ต้องกลายมาเป็นคนเสียแขนเสียขา เดินเหินไปไหนมาไหนก็ไม่ได้ ดังที่เห็นนี่อย่างไรรู้แล้ว

แม่พรณีนอนป่วยเป็นโรคอัมพฤกษ์อยู่สิบกว่าปี จึงได้สิ้นใจตายด้วยโรคติดเชื้อในกระแสเลือด

☆ เชี่ยวชาญช่วยขออนุญาต

๑๙ เมษายน ๒๕๕๙

ขยะย่อยยับนี้ ขอเชิญชวนท่านผู้อ่าน
**ลด ละ หรือ เลิกใช้ตะเกียบไม้แบบใช้ครั้ง
เดียวทิ้งกันค่ะ**

ตะเกียบไม้ใช้แล้วทิ้ง ถือเป็น
วัฒนธรรมการรับประทานอาหารที่เป็นที่นิยมกัน
อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เพราะความมั่นใจ
ของผู้บริโภคในเรื่องวัสดุและความสะอาด รวมถึง
ความสะดวกในการใช้งานของภัตตาคารและ
ร้านอาหาร จึงมีผลให้ปริมาณการใช้ตะเกียบจาก
ไม้ไผ่ประเภทใช้แล้วทิ้ง มีปริมาณการใช้กันอย่าง
มหาศาลต่อวัน โดยเฉพาะอาหารญี่ปุ่น และ
อาหารประเภทก๋วยเตี๋ยวค่ะ

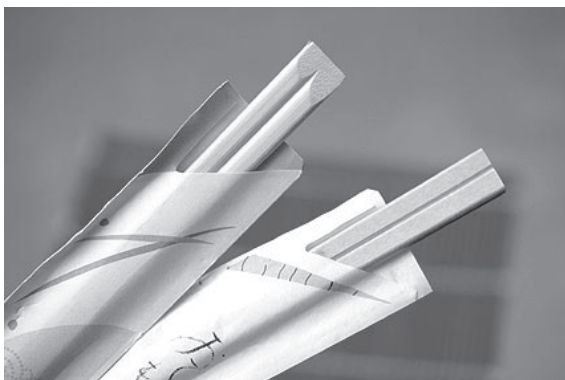
ตะเกียบแบบใช้แล้วทิ้ง คู่
หนึ่งอาจดูเหมือนใช้ไม้จำนวนไม่มาก
แต่โลกเราใช้ตะเกียบแบบนี้จำนวน
มหาศาลทีเดียว ข้อมูลจากกรีนพีซ
(Greenpeace) บอกว่าประเทศจีน
ประเทศเดียวผลิตตะเกียบใช้แล้วทิ้งถึงปีละ
๕๗ ล้านล้านคู่ นั่นหมายถึงว่า**ต้องตัด
ต้นไม้เป็นพื้นที่กว้างถึง ๑.๑๘ ล้านตาราง
เมตร หรือต้องตัดต้นไม้ราว ๑๖-๒๕**

ล้านต้นต่อปี ซึ่งโดยเฉลี่ยต้นไม้หนึ่งต้นจะนำมา
ทำตะเกียบได้ ๔.๐๐๐ คู่

ผลของการตัดต้นไม้คือ ทำให้อุณหภูมิ
โลกจะสูงขึ้น เนื่องปริมาณต้นไม้ที่ช่วยผลิต
ออกซิเจนและดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
ลดลงนั่นเอง

ในต้นไม้แต่ละประเภท ต้นอ่อน ต้น
แก่จะเก็บคาร์บอนไดออกไซด์ และผลิตออกซิเจน
ในปริมาณที่ไม่เท่ากัน แต่โดยประมาณ คือต้นไม้
หนึ่งต้นที่โตเต็มที่ จะเก็บคาร์บอนไดออกไซด์ราว
๔๘ ปอนด์ต่อปี ในขณะที่จะปล่อยออกซิเจน
กลับสู่ชั้นบรรยากาศโลกเพียงพอสำหรับคนสองคน

ดังนั้น ถ้าเราช่วยกันลดปริมาณการใช้
ตะเกียบไม้แบบใช้ครั้งเดียวทิ้งลง ก็จะมีส่วน
ช่วยเพิ่มออกซิเจนให้กับโลกของเรา และลดขยะ
จากตะเกียบเหล่านี้ด้วยค่ะ

๑๒๘

เก็บเล็กผสมน้อย

เชื่อมั๊ยว่า...อ.สง่า ดามาพงษ์ ผู้ชายในรูปนี้ อายุ ๖๖ ปีแล้ว

เขาบอกว่าเขาวางแผนที่จะเป็นแบบนี้ คือ เป็นคนแก่ที่กระชุ่มกระชวยกระฉับกระเฉงมาตั้งแต่อายุ ๓๐ ปี

“ผมเป็นนักโภชนาการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข งานที่ผมทำเป็นงานสื่อสาร เป็นวิทยากรให้คนทั่วประเทศ ก็เลยคิดว่าต้องทำตัวเองให้เป็นต้นแบบให้กับคนอื่น ผมเอาความรู้ที่เรียนมามาพุมפקตัวเอง เป็นแรงผลักดันให้ผมเป็นคนแก่สุขภาพดี

การดูแลสุขภาพของผม คือ การวางแผนชีวิต และจัดระเบียบชีวิตนั่นเอง”

“ถ้าตอนนี้คุณอายุ ๔๐ ปี ลองถามตัวเองว่าอีก ๒๐ ปี คุณจะอายุ ๖๐ ปี คุณจะใช้ชีวิตแบบนี้ไปอย่างไร

ถ้าคุณเป็นเบาหวาน เป็นความดัน ทำบายพาสเส้นเลือดเส้นเจ็ด ลูกคุณไปกู่หนี่ยมลินมา เพราะเงินไม่พอ นั่นเพราะคนเราไม่ได้มองไกลๆ มักมองแคใกล้ๆ สนุกกับการมีบ้านหลังใหญ่ รถป้ายแดงหาเงินมาส่งค่าเทอมให้ลูกเรียน โดยหลงลืมมองไปว่า เราก็คือ

หนึ่งชีวิตที่ต้องดูแล เราบริหารครอบครัว บริหารงาน แต่ทุกวันนี้เราลืมบริหารชีวิตตัวเองกัน”

“ผมยึด ๓ อ. และ ๒ ส. คือ อาหารและโภชนาการ ออกกำลังกาย ควบคุมอารมณ์ เลี่ยงสูบบุหรี่และดื่มสุรา”

“ผมไม่เคยห้ามว่า “ไม่กิน” จงใช้สติในการกิน อิม แล้วหยุดรวบข้อขึ้นเดินหนี อย่าเสียดาย...อย่าทำตัวเป็นเทศบาลประจำโต๊ะ จงใช้สติ และทำสิ่งนี้ให้เคยชินเป็นวินัย”

“คุณต้องพยายามเข้มงวดกับตัวเองจนเป็นนิสัย หัดเป็นมนุษย์รสนิจิต ใช้หลัก ๖-๖-๑ กินน้ำตาลไม่เกิน ๖ ช้อนชา น้ำมันไม่เกิน ๖ ช้อนชา และเกลือไม่เกิน ๑ ช้อนชา ไม่ต้องชั่งตวงวัด แต่ต้องมีสติในการกิน...”

“ผมออกกำลังกายตั้งแต่อายุ ๓๐ ก่อนแต่งงาน ออกกำลังกายจนเป็นนิสัย กลายเป็นยาเสพติด ตื่นขึ้นมาต้องแปรงฟันฉันได้ อาทิตย์หนึ่งต้องออกกำลังกาย ๔ วัน

ฉันนั้น แรงขับของผมคือ ผมต้องการให้ออกซิเจนเข้าไปอยู่ในร่างกายของผม

“ทุกวันผมตื่นเข้ามาตีห้า ทำ Oxygen Therapy อากาศตอนตีห้าโอโซนเต็มไปหมด อุณหภูมิประมาณ ๒๓-๒๔ องศา เสียงนกร้อง เรายืนตัวตรง สูดเอาออกซิเจนเข้าทางจมูกแรงๆ แล้วท้องต้องพอง กลั้นไว้ประมาณ ๒ วินาที หรือนับ ๑-๔ แล้วปล่อยออกมาทางปาก ทำได้ทุกวัน วันละ ๑๐ ครั้งก็พอแล้ว ออกซิเจนมันจะเข้าไปแล้วจะหมุนเวียนอยู่ในร่างกาย สูดฉีดเข้าไปเลี้ยงเซลล์”

“หลังจากนั้นผมก็ยืนแกว่งแขน ทำห่างจากกันประมาณครึ่งฟุต แล้วก็สับดแขนไปด้านหลังให้สุด ได้กล้ามเนื้อบริเวณหัวไหล่ หน้าท้อง วันหนึ่งก็ทำให้ได้ประมาณสองพันครั้ง ว่างเมื่อไหร่ก็ทำ”

“ทั้งหมดนี้แหละคือสิ่งที่คุณถามผมมาตั้งแต่แรกว่ามีเคล็ดลับอะไรที่ทำให้ผมยังกระฉับกระเฉงเช่นทุกวันนี้ เพราะผมตั้งเป้าว่า “ผมจะเป็นคนแก่ที่สุขภาพดี” ยังไงล่ะ...”

เครดิตภาพและข้อมูล : คอลัมน์ O-happy นิตยสารโอ-ลีนลา ฉบับเดือนมีนาคม ๒๕๕๓

เรา ผ่านสงกรานต์ปีใหม่ไทยไปแล้ว คักราชใหม่ของประเทศไทย ยังต้องชำระล้างสิ่งสกปรกที่ยังเหลืออยู่ แทนการสาดน้ำเล่นหัว **มาเป็นการรดน้ำกัญญาต่อประเทศ** น้ำแต่ละหยดจากแต่ละคน สามัคคีรวมพลังกันทำความสะอาดอย่างเต็มกำลัง คนไทยทุกคนก็จะได้มีที่อยู่อาศัยที่สะอาดปลอดภัย เกิดสันติสุขภายในประเทศอย่างแท้จริง

ความสะอาดโดยองค์รวม ย่อมเกิดได้จากความสะอาดในส่วนบุคคล ปีนี้ นอกจากทำความสะอาดสถานที่ภายนอกแล้ว **ทำความสะอาดภายในใจเราไปด้วยพร้อมๆกัน** ความสะอาดใจเกิดแต่การตั้งมั่นในความเมตตาต่อทุกชีวิต ช่วยกันดูแลสาธารณะสมบัติให้ได้ใช้ร่วมกัน ในสภาพที่ใช้งานได้ ลดละความเอาแต่ใจตัว(ความต้องให้ได้ดังใจ)ลงบ้าง นึกถึงประโยชน์โดยส่วนรวมเป็นใหญ่ นั่น เป็นการเสียสละของผู้เข้าถึงสาระแท้ของชีวิต

เทศกาลต่างๆที่จัดให้มีขึ้นนั้น ล้วนมาจากสติปัญญาของผู้ปรารถนาดีต่อสังคม ต่อชีวิตแต่ละชีวิต ที่จะมีโอกาสได้ตั้งต้นใหม่อีกครั้ง เทศกาลปีใหม่ของไทยเราผ่านไป เดือนเมษาเข้าพฤษภา ก็ผ่านไปอีก วันฉัตรมงคลและวันพืชมงคล ซึ่งล้วนคือ **ฤกษ์งามยามดี มีความสำคัญให้ระลึกถึงพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ไทย** ผู้ได้รับยกย่องว่า เป็น“กษัตริย์ของกษัตริย์”

‘ฉัตรมงคล’ เป็นวันรำลึกถึงวันเข้าพิธีขึ้นครองราชย์ของพระองค์ ประชาชนคนไทยจึงน้อมรำลึกถึงทุกปี ได้รู้ซึ่งถึงพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ ที่พระองค์ตรัสคำใดก็ทรงกระทำตามคำนั้น ทุกคนจะจดจำคำที่พระองค์ตรัสไว้ว่า **เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน** แล้วบทบาทชีวิตของพระองค์ก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ ทุ่มเทแรงกายแรงใจ แรงสติปัญญาเข้าแก้ปัญหาทุกอย่างที่ทับถมประเทศ ซึ่งก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ แม้อินทรวงกันดารแห้งแล้งแห้งนั้นไม่สะดวกเพียงใด ก็ได้เสด็จไปแล้วทั่วประเทศ จนบัดนี้ทรงชราภาพ พระวรกายทรุดโทรมแต่น้ำพระทัยที่เอื้ออาทรต่อประชาชนชาวไทยไม่เปลี่ยนแปลง

หากคนเรารู้คุณค่าของบุคคลที่ควรบูชา ก็จะเป็นมงคลชีวิตอย่างยิ่ง ความโชคดีของคนไทยที่คนไทยพึงระลึกถึงอีกสิ่งหนึ่งคือ ผืนแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่กสิกรรมเกษตรกรรมอย่างดียเยี่ยม **วันพืชมงคลก็เป็นวันเตือนรำลึกให้คนไทยเราได้รู้เห็นคุณค่าของผืนแผ่นดิน** ที่ทำมาหากินท่ามกลางธรรมชาติที่สะอาด อย่านำได้เต็มสารพิษ ยาฆ่าหญ้า หรือสิ่งประทุษร้ายใดๆ จนทำลายความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติเหล่านี้เลย แล้วเราจะได้ร่วมฉลองปีแห่งความรักชาติรักแผ่นดินด้วยความ เป็นพลเมืองดีมีศีลธรรมโดยถาวรหนำกัน

*** ติดดี**

โครงการศึกษาภูมิปัญญาพื้นบ้าน

ระหว่างวันที่ ๕-๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ชาวราชธานี
อโศกมีโอกาสได้ต้อนรับอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญา
โท จากมหาวิทยาลัยรังสิต คณะนิเทศศาสตร์ รวม ๓๕ คน
เป็นโครงการศึกษาภูมิปัญญาพื้นบ้าน เพื่อการวิจัยด้าน
นิเทศศาสตร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาค
สนามในรูปแบบการวิจัยชุมชน เป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้
เชิงบูรณาการ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์และความ
ร่วมมือกับชุมชนด้วย นักศึกษาที่มาในครั้งนี้ มีดารา
ดังอยู่ด้วยสองคน คือ คุณณเดชน์ คุกิมิยะ และคุณ
สายป่าน(อภิญา สกุลเจริญสุข)

วันเสาร์ที่ ๕ มีนาคม พ.ศ.ดร.
ลักษณะ คล้ายแก้ว และคณะนักศึกษา เดินทางมา
ถึงอุบลฯ ทางบ้านราชได้นำรถหกล้อไปรับที่สนามบิน
แวะรับประทานอาหารที่อุทยานบุญนิยม ก่อนที่จะ
เดินทางมาที่หมู่บ้าน มีการต้อนรับที่ชั้นล่าง
เสียนศุภย์สุญ แล้วพาชมชุมชนโดยรถอีแต่น
รับประทานอาหารเที่ยงแล้ว ลงพื้นที่เก็บ
ข้อมูลในช่วงบ่าย

การลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวม
ข้อมูลของนักศึกษา ด้านการสื่อสารวิถี-
บุญนิยม แบ่งเป็น ๖ กลุ่ม ตามหัวข้อ

วิจัยที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มการศึกษาบุญนิยม กลุ่มพาณิชยกรรมบุญนิยม กลุ่มปฎิ
 อินทรีย์ กลุ่มกลไกกรรมไร้สารพิษ และกลุ่มสื่อสารบุญนิยม โดยในแต่ละกลุ่มจะมีสมณะ ลิกขมาตุ
 หรือชาวชุมชนที่รับผิดชอบโดยตรง มาให้ข้อมูลแก่นักศึกษา

วันอาทิตย์ที่ ๖ มีนาคม นักศึกษาเข้าร่วมรายการวิทยุธรรม ภาคพิเศษ ให้
 นักศึกษาได้ซักถามปัญหาเกี่ยวกับ**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** หลังรายการนักศึกษาแต่ละกลุ่มก็ได้นำเสนอ

ผลงานจากการรวบรวมข้อมูลวิจัยโดย
 มีพ่อครู สมณะ ลิกขมาตุ และชาว
 ชุมชนร่วมรับฟัง เสร็จแล้วนักศึกษา
 รับประทานอาหาร และเดินทางกลับ
 ก่อนกลับได้แวะไปซื้อของที่อุทยาน
 บุญนิยม ก่อนที่จะเดินทางไปท่าห
 ญเตื่อ แล้วเดินทางกลับกรุงเทพฯ
 ด้วยเครื่องบินในตอนค่ำ

ความรู้สึกของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

🙏 ผศ.ดร.ลักขณา คล้ายแก้ว

รู้สึกประทับใจการต้อนรับของที่นี้ กังวลอยู่ว่า นักศึกษาจะอยู่ได้กินได้หรือเปล่า จะรู้สึกสนุกกับที่นี่หรือเปล่า แต่ดูว่าในภาพรวม ทุกคนก็มีความสุข สนุกและทำงานกันอย่างเต็มที่ ขอขอบคุณการต้อนรับอย่างอบอุ่นของที่ราชธานีโอศกค่ะ

🙏 พ.จ.อ.จิราวุธ พงษ์จันทร์

ในการเข้ามาทำวิจัยในกลุ่มของสื่อมีความตื่นเต้นและยินดี ที่ได้เข้าถึงส่วนที่เราจะเก็บข้อมูล ประชญาที่น่าชื่นชมของที่นี่คือ **ชุมชนที่นี้คิดค้นและนำองค์ความรู้จากปราชญ์หลายๆด้านมาพัฒนาตนเอง** ในเรื่องของการเกษตร การศึกษา การผลิตสื่อ นอกจากพัฒนาตนเองแล้วยังนำไปพัฒนาผู้อื่นด้วย เป็นการพัฒนากลุ่มมนุษยชาติด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมมาก

🙏 คุณณเดชน์ คุกิมิยะ

ในการเก็บข้อมูลช่วงแรกก็ตะลึงเก็บข้อมูลทั่วหมู่บ้านได้เห็นวิถีชีวิตของคนที่นี่ ตั้งแต่เด็ก ผู้ใหญ่ คนชรา ว่าเขามีวิถีชีวิตกันอย่างไร และการจัดระเบียบสังคมในชุมชนเล็กๆอย่างนี้กันอย่างไร ก็เป็นเรื่องที่น่าประทับใจ เป็นแบบอย่างให้กับเยาวชนคนรุ่นหลังที่ดีมากๆ พอสมควรครับ วิถีของคนที่นี่ไม่ใส่รองเท้า **การพัฒนาที่มีพื้นฐานคือ พระพุทธศาสนา** นี้ก็อยู่บนพื้นฐานของพระพุทธศาสนา ปฏิบัติตามคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และก็ยังนำเอาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ด้วย

🙏 คุณจินตนา พันธ์ไม้งาม

ประทับใจรอยยิ้ม ตั้งแต่เดินเข้ามาในราชธานี ช่างนอกเวลาเราจะยิ้มกัน บางคนอาจจะยิ้มไม่จริงใจ แต่ที่นี้ครั้งแรกที่เข้ามาคือ รอยยิ้มที่สัมผัสได้ **รอยยิ้มที่เป็นผู้ให้ รอยยิ้มที่บริสุทธิ์** ที่ไม่ต้องการสิ่งใดๆเลย นอกจากการให้การช่วยเหลือและการแบ่งปัน คือเป็นรอยยิ้มที่จริงใจมากค่ะ

🙏 คุณอภิญา สกุลเจริญสุข (สายป่าน)

มาเก็บข้อมูลการศึกษา เข้ามาสัมผัสแล้ว **รู้สึกว่าน้องๆเป็นเด็กมีมารยาทที่ดีมาก ทุกคนอ่อนน้อมมากๆ** เจอป่าน บางคนก็รู้จักว่าเราเป็นนักแสดง บางคนก็ไม่รู้จักว่าเราเป็นนักแสดง แต่ทุกคนสวัสดีหมดเลย สวัสดีด้วยท่าทีที่อ่อนน้อมถ่อมตน สิ่งที่น่า้องๆสร้างความประทับใจอีกอย่างคือ ตอนจะเก็บข้อมูล จะต้องแบ่งกลุ่มสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นกลุ่ม น้องๆแต่ละ

คนได้คำถามคล้ายกันแต่ว่ามันมีความร่วมมือของน้องๆ แต่ละคนที่แบ่งกลุ่มมา ถ้าคนน้องตอบถ้าคนน้องไม่แน่ใจ คนเป็นที่ก็จะคอยช่วยดูแลคำตอบ คอยขยายความให้น้องเข้าใจมากขึ้น ซึ่งป้ามีความรู้สึกกว่า **ทำไมถึงมีความเป็นพี่เป็นน้องจัง** ถ้าเกิดเป็นในเมืองที่เราเคยเรียนมา ก็จะมีแต่คนคอยจ้อง ไม่ลอกคำตอบ ก็จะมีหัวเราะเยาะคำตอบเรา ทำให้เราไม่มีความมั่นใจในตัวเอง แต่ที่นี่ไม่เป็นแบบนี้ น้องทุกคนพยายามพูดอธิบายในสิ่งที่ตัวเองรู้สึกออกมาให้เราเข้าใจ

ใจอย่างถ่องแท้ **ประทับใจน้องที่นี้เก่ง กล้า มีความอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ รู้จักสิ่งที่ควรและสิ่งที่ไม่ควร** จากที่ศึกษามา น้องๆ และโรงเรียนนี้แนะนำพวกเรา เพราะว่าทำให้กลุ่มของเราตระหนักถึงสิ่งที่ได้เห็น สิ่งที่ได้พบเจออยู่ข้างนอก แล้วรู้สึกว่าจะจริงๆ แล้วเราเสพมัน โดยที่เราไม่รู้ตัวเลยว่า มีพิษมีภัยแบบไหนบ้าง แต่พอเราเข้ามาที่นี่แล้วรู้สึกกว่า **ทำไมทุกคนดูสะอาด ดูบริสุทธิ์** สะอาดไม่ใช่แค่ข้างนอก ไม่ใช่แค่เครื่องแต่งกาย ไม่ใช่แค่ธรรมชาติที่สัมผัสได้ เป็นสะอาดจากใจข้างในจริงๆ รู้สึกว่านี่แหละคือสิ่งที่เราไม่มีแล้ว เขามีสิ่งที่ทำให้เขารู้สึกว่าเขาคือคุณค่าของความเป็นคน พวกเรายังติดอยู่กับอะไรที่เป็นอบายมุข รู้สึกว่าประทับใจที่นี้มาก ถ้าใช้ภาษาวัยรุ่นบ้านๆ ทุกคนที่นี้เจ๋งมากค่ะ

🙏 คุณทองไท เจนชัย

จากใจชาวอโศก ขอขอบคุณทางมหาวิทยาลัยรังสิต ที่สนับสนุนการศึกษาดูงาน ลงพื้นที่วิจัยชุมชน ของนักศึกษา ป.โท คณะนิเทศศาสตร์ ให้มาศึกษาดูงานที่พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ทำให้น้องๆ นักศึกษารุ่นนี้มีโอกาสได้สัมผัสวิถีชุมชนอย่างแท้จริง

การที่นักศึกษาที่มาที่ชุมชนของเรา เป็นการแบ่งปันความสุขให้แกกันและกัน ชาวชุมชนก็มีความสุข ที่ได้เห็นนักศึกษา ผู้เป็นคนหนุ่มสาว เป็นความหวังของประเทศไทย มาเก็บรายละเอียดงานด้านวิชาการด้วยตนเอง **ขอขอบคุณท่าน รศ.ดร.ลักษณา คล้ายแก้ว** อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ ม.รังสิต ที่ให้เกียรติ พานักศึกษา ลงพื้นที่ชุมชนชาวอโศกต่อเนื่องถึง ๓ ปี และปีนี้ก็เป็นปีสุดท้าย ก็จบลงอย่างสวยงาม

ขอขอบคุณชาวชุมชนราชธานีอโศก ที่ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี ทั้งอาหารการกิน ที่หลับที่นอน โดยเฉพาะพ่อฐานแม่ฐานงานต่างๆ ถึงกับหยุดงานเพื่อมาต้อนรับน้องๆ นักศึกษารุ่นน้องของผม

ขอบพระคุณท่านสมณะ ท่านสิกขมาตุ และพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ที่เมตตาให้ข้อมูล และแสดงธรรมในรายการวิทยุธรรมภาคพิเศษ ให้น้องๆ นักศึกษาได้ถามคำถามทุกข้อสงสัย กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับ

กระติบข้าว

รวมญาติสานน้ำใจ

ตลาดอารีเยสงกรานต์ปีใหม่ไทย ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๓๗

เทศกาลมหาสงกรานต์ปีนี้ รัฐบาลไทยออกระเบียบคุมเข้มช่วงสงกรานต์ เปิด ๘ ข้อ ระเบียบ ห้ามแข่ง-ห้ามไป-ห้ามปั่นฉีดน้ำแรงดันสูงรวมถึงห้ามจำหน่ายและห้ามดื่มแอลกอฮอล์บริเวณที่มีการจัดงานสงกรานต์

สอดคล้องกับงานตลาดอารีเย สงกรานต์ปีใหม่ไทย ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๕๙ ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี เป็นงานที่ไม่ได้ชวนคนมา สาดน้ำอย่างสาดเสียเทเสีย แต่จะชวน ประชาชนคนไทย มาสาดมาเหน้าใจให้กัน ในงานตลาดอารีเย ครั้งที่ ๓๗ มหกรรม สินค้าราคาต่ำกว่าทุน แบบ“บุญนิยม”

เป็นงานที่ชาวโอศกจากทั่วประเทศ พร้อมใจกันมาเสียสละแรงกาย แรงใจ

แรงงาน แบ่งปันความสุขให้กับไ้บ้านเมืองอุบลฯ และจังหวัดใกล้เคียง **ปฏิบัติตามรอยพระราชดำริของในหลวง “ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา Our Loss is our gain”**

งานตลาดอาริยะเป็นงานใหญ่ มีการเตรียมการตลอดทั้งปี เวลาทำงานประจำปีแต่ละงานของชาวโศก จะมีการประชุมเตรียมงานตลาดอาริยะ เพื่อวางแผนงานต่างๆ แบ่งงานกันทำ เมื่อถึงใกล้วันงานต้องดำเนินงานต่างๆที่ได้วางแผนกันไว้ มีการสั่งสินค้าให้เพียงพอที่จะขาย ฝ่ายกิจกรรมก็ต้องวางแผนการปลูก ให้ผลผลิตโตทันพอดีกับช่วงงาน

ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนมีนาคม ชาวโศก และนักเรียนลัทธิมาลิกจากชุมชนต่างๆ ก็ได้ทยอยกันเข้าพื้นที่บ้านราช เพื่อช่วยกันเตรียมงาน อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมต่างๆจะมีการลงแขกช่วยกันเตรียมงาน ตั้งแต่ค่ายยุวชนโศกสัมพันธ์ วันที่ ๒๖-๓๑ มี.ค. และงานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธวันที่ ๓-๙ เม.ย.

เริ่มงานในวันพุธที่ ๑๓ เมษายน พ่อครูสมณะไพริรักษ้นำสมณะสิกขมาตุ ออกบิณฑบาตตั้งแต่ ๖.๓๐ น. จากนั้นในเวลา ๗.๒๕ น. พ่อครูเทศนาเปิดงานตลาดอาริยะ ที่เวทีชาวบ้าน หน้าห้องน้ำกางเกงยีนส์

พ่อครูว่า... วันนี้วันดีจริงๆศุภมงคล ตรงกับวันพุธที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๕ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๕ ปีวอก วันนี้เป็นวันปีใหม่ไทยสงกรานต์ ที่บ้านราชเมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน บ้านดินเมืองน้ำ บ้านงามเมืองพุทธ บ้านพิสุทธ์เมืองอมตะ ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓๗

ตลาดอาริยะคืออะไร? ตลาดอาริยะคือตลาดของบุญนิยม เป็นตลาดที่ขายขาดทุน จัด

งานตลาดอาริยะแล้ว สินค้าจะต้องเป็นของดี ราคาขาดทุน ชื่อสัตย์ มีน้ำใจ ขายสด งดเชื่อ เมื่อทวง
ปวดท้อง เราเลิกการใช้สินค้าเชื่อเด็ดขาด ไม่มีการกั๊วหนี้ยืมสิน มีแต่การเกื้อกูลช่วยเหลือกัน ไม่มี
ดอกเบี้ยอะไรไปใช้เป็นการหากิน แบบระบบเชื่อ เราไม่เอา แล้วเราก็ทำได้ ชาวอโศกเปิดมา ๓๐-๔๐
ปีแม่แต่ตลาดอาริยะก็ ๓๗ ปีแล้วเป็นต้น

ของที่เรามาขาย ชื่อสัตย์ ราคาต่ำกว่าราคาทุนจริงๆ เป็นการขาดทุนจริงๆ ไม่ใช่การ
ขาดทุนแอบแฝงจะต้องคิดค่ารถ เอาเกินกว่าราคาต้นทุน ดีไม่ดีก็คิดค่าแรงงานด้วย แต่ของเราไม่คิด
ค่าแรงงาน ถ้าให้คิดค่าแรงงานด้วยก็ยิ่งขาดทุนมากๆ

ขอต้อนรับทุกคน ทุกศาสนา ทุกชาติจากต่างประเทศเข้ามาจากประเทศลาวก็มา จากประเทศ
จีน ประเทศอื่นๆก็มา เราก็มี่สิ่งที่จะแสดงออกอย่างไม่ได้อวดอ้างอะไร แต่ทำเพื่อให้มนุษยชาติอย่าง
จริงใจ ว่ามีการช่วยเหลือเจือจานเกื้อกูลกันจริงๆ มีอยู่ในโลก ก็ยินดีต้อนรับทุกคน สำหรับขณะนี้
๘.๐๐ น. ตรง อาตมาก็ขอเปิดงาน ...จากนั้นพ่อครูได้ตั้งธงเปิดงานตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๗

เมื่อพ่อครูเปิดงานเสร็จ ร้านรวงต่างๆก็ได้เปิดให้บริการแก่ประชาชน ที่มาจากทั่วทุกสารทิศ
ป็นตลาดอาริยะส่วนที่เป็นสินค้าและตลาดอาหารแบ่งเป็น ๗ จุด ในบริเวณหมู่บ้าน คือ

จุดที่ ๑ โรงปุ๋ยพลังชีวิต ขายปุ๋ยอองกาม จากปกติกระสอบละ ๒๕๐ บาท เหลือเพียง ๑๗๐
บาท กระสอบละ ๕๐ กิโลกรัม และปีนี้ไม่จำกัดปริมาณในการซื้อด้วย ประชาชนเลยพากันนำรถมา
เข้าคิวกันแทบไม่ขาดสาย ตลอดวัน

จุดที่ ๒ คือบริเวณหลังร้านปันบุญ เป็นร้านของใช้พลาสติก ตะกร้าสานและไม้กวาดของ
ศรีโคตรบูรณ์ เสื้อผ้าพื้นเมืองของภูผาฟ้า น้ำ และเซนของศิระอะโศกซึ่งเป็นร้านจุลินทรีย์ หอมกระเทียม
การรักษาแพทย์แผนไทย และผลผลิตจากวังน้ำเขียว

จุดที่ ๓ เกาะกลาง มีร้านต้นกล้า ต้นไม้ เต่า ครก และร้านจากเครือข่ายจังหวัดต่างๆ
ผักบุ้งไร้สารพิษให้ลูกค้าทำเอาเองเลยเพียงกำละ ๑ บาท

จุดที่ ๔ เขื่อนตลาด เป็นสินค้าประเภทหมอนซิด เสื้อผ้า เครื่องครัวชิ้นเล็ก ร้านธรรมทัศน์
สมาคม และอื่นๆ ตรงกันข้ามกับเขื่อนตลาดเป็นร้านจักรยานญี่ปุ่นมือสอง

จุดที่ ๕ โรงช่างเก่า เป็นสินค้าถ้วยชามเซรามิค จากลำปาง

จุดที่ ๖ เขื่อนผ่นเขียว ขายกระต๊อบข้าว กระดัง

จุดที่ ๗ เขื่อนฝั่งกัน เป็นสินค้ายอดนิยมที่ต้องอนุโลมให้มีคือ น้ำตาล น้ำมันพืช ประชาชน
เข้าคิวยาวเหยียด

จุดที่ ๘ เป็นเวทีชาวบ้าน ให้ความสำคัญกับเวทีด้วยดนตรีและการแสดง พร้อมทั้งมีกิจกรรมพิเศษสนุกๆ กับซื้อสินค้าราคาบาทเดียว

จุดที่ ๙ บริเวณเขื่อนศูนย์สัญญา เขื่อนสวยเหม็ด เขื่อนหญังกิน เป็นตลาดอาหารบาทเดียว ตลาดอาหารเปิดบริการตั้งแต่ ๖.๐๐-๑๕.๐๐ น. บริเวณโรงครัว ยาวถึงในเขื่อนศูนย์สัญญา เป็น “ตลาดอาหาร” งานละบาทเดียว มี ๑๕ ร้าน จากหลายจังหวัด ซึ่งเน้นอาหารท้องถิ่นจากหลายภาค เช่น ลาบเห็ดจากศรีสะเกษ ขนมจีนน้ำเงี้ยว-น้ำยาป่าจากภูผาฟ้า น้ำ ผัดไทย, ก๋วยเตี๋ยวจากปฐมอโศก ข้าวโป่งและขนมหวานจากศาลืออโศก และอื่น ๆ อีกมากมาย

เพื่อให้แม่ให้มาทำอาหารตั้งแต่ตี ๔ ตลาดอาหารก็คักตั้งแต่เช้าจรดเที่ยง อย่างผัดหมี่โคราชของชาวสีมอโศก เตรียมเส้นหมี่โคราชมา ๘๐๐ ห่อใหญ่ แคเฉพาะวันแรกใช้เส้นหมี่ไป ๕๐๐ ห่อ ใช้น้ำเครื่องปรุงที่ปรุงไว้สำหรับผัดหมี่ ๑๔ หม้อเบอร์ ๕๐ มีคนอยู่หน้าเตา ๔ คนช่วยกันผัดและตักขาย งานละบาทเดียวทั้งวัน

บรรยากาศการจราจรวันแรกของตลาดอาริยะ ที่ชุมชนราชธานีอโศกในช่วงเช้า ๗.๓๐-๘.๓๐ น. ฝั่งขาเข้า ค่อนข้างจะหนาแน่นมาก มีรถประชาชนทยอยเข้ามาเป็นสาย ยาวจนถึงบ้านกุดระงุมรถติดบ้าง แต่ไม่นาน ส่วนลานจอดรถหลักที่ได้จัดเตรียมไว้ ก็เต็มไปด้วยรถยนต์ของพี่น้องประชาชน

ซึ่งมีทั้งรถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว และรถบรรทุก ๖ ล้อ บางคนก็เข็นรถเข็นมาพร้อมลูกหลาน เป็นภาพที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง

ประชาชนส่วนใหญ่มาจากจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง บางครอบครัวเดินทางมาตั้งแต่ตี ๓ บางครอบครัวมาตั้งแต่ก่อนงาน เพราะมีความตั้งใจมาร่วมใส่บาตรด้วย หลายท่านมีความเห็นว่าปีนี้จัดงานในหมู่บ้านทำให้ไม่ร้อน และได้เดินชมชุมชนด้วย พี่น้องที่มาร่วมงานส่วนใหญ่ประทับใจ เพราะของถูกมาก ที่อื่นไม่มีงานแบบนี้ บางคนเตรียมตัวมาทุกปีในช่วงสงกรานต์เหมือนเป็นงานประจำปี บางท่านบอกว่าชอบที่นี่ เพราะเป็นชุมชนที่อยู่อย่างพอเพียง มีวิถีชีวิตที่อยู่อย่างพึ่งตนเองได้ ไม่แก่งแย่งกัน เป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม

พอให้แม่ให้ก็บอกว่า มีความสุข ที่เห็นพี่น้องมาร่วมงานกันเยอะ เป็นความสุขที่ได้ให้และเสียสละ แบ่งปัน

การขายสินค้าโดยแบ่งเป็นขายให้หมดภายในสามวัน ทำให้เราประณีตในการขายมากขึ้น ไม่รีบขายให้หมด อีกทั้งส่วนกลางจะรับผิดชอบให้ ถ้าขายไม่หมด ไม่ใช่ความผิดของผู้ขายแต่อย่างใดจึงไม่ต้องเร่งรีบในการขายให้หมดภายในวันแรก เพราะจะทำให้ผู้จួយโอกาสมาซื้อไปเป็นจำนวนมากได้โอกาส

แต่สำหรับโรงปุ๋ย ทุกปีจะจำกัดให้ซื้อได้คนละไม่เกิน ๒ ตัน(๔๐ กระสอบ) แต่ปีนี้ขายแบบไม่อั้น ใครจะเอาก็กระสอบก็ได้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเต็มที่ **ในปีนี้จะจึงขายปุ๋ยได้ ๗๐,๔๗๐ กระสอบ** ทำให้คนชนบู้ขึ้นรถ ซึ่งมีทั้งนักบวชและฆราวาส ต้องทำงานกันอย่างหนัก แทบไม่มีเวลากินข้าว

การจัดให้เตาอังโล่และต้นไม้ไปอยู่ใกล้ที่จอดรถ ทำให้ผู้ซื้อไม่ต้องแบกของหนักเป็นระยะทางไกลๆ **ฝ่ายจราจรให้การบริการอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน** มีการไหว้ผู้มาจอดรถด้วย เขาก็รับไหว้กันดี และประทับใจอย่างยิ่ง

งานนี้ของหายก็ได้คืน มีคนทำเงินตกหายหลายพันบาท พอประกาศหา ก็มีคนเอามาคืนให้อีก ขโมยใจใครไม่ค่อยมีในงานนี้ แสดงให้เห็นการพัฒนาการของผู้ซื้อมากขึ้น

สังเกต **ขยะที่ทิ้งไม่ถูกที่ในงานมีน้อยลงมาก** สำหรับงานที่มีคนมากขนาดนี้ ใช้เวลาเก็บขยะไม่นานก็สะอาดได้ เป็นการพัฒนาการทางจิตวิญญาณของผู้มารับบริการ ที่ซึมซับความดีงาม ทำให้ลดขยะลงได้มาก

การแย่งกันซื้อของลดลงมาก **การเข้าแถวของลูกค้ำเป็นระเบียบเรียบร้อย** เป็นพัฒนาการที่ดีมาก

ผักบุ้งขายวันแรกครึ่งกิโลกรัม ๑ บาท แต่วันหลังๆให้ลูกค้าทำเอาเองเลยกำละ ๑ บาท ตั้งแต่ ๙ โมงเช้า ถึง สามทุ่มที่เวทีชาวบ้าน มีดนตรีและการแสดง โดยมีวงดนตรีหลักคือ **วงฆราวาส** มาจัดกิจกรรมขายของบาทเดียว เต็มด้วยและซื้อของด้วยเงินเพียงบาทเดียว มีมวลชนมาหนาแน่น เพราะมีสาระดีๆเพลงม่วน(ไพเราะ)และมีธรรมะดีๆ ที่ไม่ได้มีไว้ขาย อยากฟังต้องมาร่วมกิจกรรม มาฟังดนตรีสดๆ สัมผัสสมาชิกวงฆราวาสตัวเป็นๆ แถมมี**น้ำเสก ชูชู** มาร่วมแจมด้วย

บนเวทียังมีการแสดงจาก**บ้านนาฏศิลป์ คีตศิลป์ไทย จ.บุรีรัมย์** มีการแสดงของ**นักเรียน สัมมาสิกขา**หลายโรงเรียน และการแสดงจากชุมชนชาวอโศกอีกหลากหลาย บรรยากาศสนุกสนานอบอุ่น ม่วนซื่นไฮโซแซว ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ

เรื่องที่มีประชาชนไม่ประทับใจก็มีอยู่บ้าง คือ อากาศร้อน การเข้าคิวที่ยาวนาน จุดบริการน้ำดื่มมีน้อยไป สถานที่ขายของอยู่ห่างกันมากเกินไปในแต่ละจุด แม้จะมีแผนที่บอก ที่จอดรถอยู่ไกลมากไป ผู้ขายบางคนพูดจากร้าวไม่มีการยาที่ไม่รู้เรื่อง

แต่งานนี้ก็ทำให้ผู้ซื้อหลายท่านต้องลดกิเลสที่อยากจะไปเที่ยวงานสงกรานต์ เพื่อมางานนี้ เพราะเห็นว่า งานนี้มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตอย่างยิ่ง จึงต้องตัดกิเลสมา งานนี้จึงเป็นงานบุญอย่างแท้จริง

วันสุดท้ายของงาน ๑๕ เมษายน ตอนบ่ายงานตลาดอาริยะล้นสุดลง เวทีชาวบ้านประกาศหยุดเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. ภาคบ่ายก็เป็นการช่วยกันเก็บงาน ญาติธรรมบางส่วนก็เริ่มทยอยเดินทางกลับ

ภาคค่ำ เวลา ๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. มีการ**ประชุมสรุปงานตลาดอาริยะ** โดยมี**พ่อครูเป็นประธาน** มีผู้เข้าร่วมประชุม สมณะ ๑๑ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป ปะ ๒ คน ญาติธรรมหญิง ๑๕๒ คน ญาติธรรมชาย ๕๔ คน รวมทั้งสิ้น ๒๒๕ คน

พ่อครูกล่าวให้โอวาท ปิดประชุมสรุปรงานตลาดอารีเย ครั้งที่ ๓๗

เท่าที่ฟังแต่ละคนรายงานมา ก็มีความซาบซึ้งใจ ประทับใจ การที่เราได้อยู่กับสังคมได้ทำ
อะไรกับสังคม ตลาดอารีเยเราจัดมา ๓๗ ปี ผลมันเกิดมากมายเป็นประเพณี เราไม่ได้โฆษณา ไม่ได้
ได้ติดป้ายคัดเอาท์ ไม่ได้มีตัววิ่งอะไรเลย ไม่ได้โฆษณาอะไร แต่ปรากฏว่าคนที่มางาน มาอย่างรู้เลย
ว่าวันที่ ๑๓, ๑๔, ๑๕ มีงานตลาดอารีเย

วันที่ ๑๒ ก็ยังไม่มา เจียบเลย พอวันที่ ๑๓ มาจากไหนก็ไม่รู้ เต็มไปหมดเลย ตั้งแต่
เช้าเลย เต็มพริบ มันบอกอะไร มันบอกความจริงว่า เขารู้ ชาวบ้านเขารู้แล้วว่า เราทำอะไร

การเกิดประเพณีก็ไม่รวดเร็วแรงร้อนอย่างนี้ละ แต่นี่มันมีพฤติกรรมที่ต่างกันไปชัดเจน วัน
ที่ ๑๒ ไม่ค่อยมีใครมาหรอก มีนิดๆหน่อยๆ มาดูท่าคนลึบคน ซึ่งมันต่างกันมาก พอเช้าวันที่ ๑๓
พริบเลย เต็มเลย มันเป็นการบอกกล่าวเลยว่า เขารู้ยิ่งกว่าประเพณีสามัญ มันเป็นประเพณีไปแล้ว
ก็เชื่อว่าพวกเราได้ลงแรงกันไปเหน็ดเหนื่อยมาก ก็ขอบคุณจริงๆ ตั้งแต่เด็กๆเล็กๆก็มาช่วยกันเตรียม
การณ เพื่อมาทำงานให้แก่ประชาชน มันใจว่า พวกเรามีความจริงใจ แล้วยังมีลักษณะจิตใจที่มัน
ต่างจากการจัดงานประเพณีหรือสนุกสนานรื่นเริงแบบของเขาที่มีกัน

นี่เป็นผลจากการฝึกฝนจิตใจตามแบบพระพุทธเจ้า มันใจว่าเป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องของ
สัจจะ ที่เราทำมา ผู้ที่อยู่ด้วยกันมา ๒๐-๓๐ ปีจะเข้าใจว่า เราประพฤติต่อสังคมมาตลอดเวลา ไม่ว่า
จะเป็นงานอะไรก็แล้วแต่ เราทำประโยชน์ต่อสังคมมา มันแสดงออกให้เห็นถึงความจริงในสังขารม ที่
พวกเราต่างเกิดความจริงใจในจิตใจ ได้ลดละความเห็นแก่ตัว มีความเสียสละ มีน้ำใจ มีข้อบกพร่องบ้าง
มีข้อตำหนิบ้าง จากผู้ทำวิจยมา เรื่องการพูดจาหึงผยองไม่รู้ตัวอะไร ก็มีบ้างเล็กน้อย แต่ว่าดูค่า
เฉลี่ยแล้ว ก็ดี ผู้ที่รับคำตำหนินี้ก็แก้ไข อย่าให้ต่างพร้อยอยู่นะ อย่าไปถือดีถือตัว ว่าเรามีคุณค่า
ประโยชน์ต่อเขา เรามาให้เขาละ อย่าเลย อย่าทำอย่างนั้น ให้ทำอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้
อย่าไปมีจิตใจแบบนั้น รู้สึกตัวเมื่อไหร่ ให้เลิก หยุด เปลี่ยนแปลงทันที

เราไม่ได้ทำเพื่ออวดตัวอวดตน แต่ทำเพื่อคุณงามความดีของมนุษยชาติ เราไม่ได้ทำแค่ชั่ว
ระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นจากนิสัยวิสัยที่เราได้ฝึกฝนมา เราปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เราเป็นอย่าง
นี้จริงๆ ด้วยความจริงใจ ไม่ใช่พวกอวดโอ้อายากแต่อย่างไร เท่าที่ใช้เครื่องมือวัดดูเป็นอย่างนั้นจริงๆ
ลองวัดเทียบกันดู ไม่ว่าจะเป็งานประเพณีใดๆ ที่เขาจัดกันให้สนุกสนานรื่นเริงใดๆ เขาไม่ได้ทำ
เพื่อจะมาเสียสละ เขาทำเพื่อสนุกสนาน แต่ของเราที่รื่นเริงบันเทิงเราก็มี่เป็นส่วนประกอบ เป็น
องค์ประกอบศิลปะของการจัดงานของเรา แต่แม้การบันเทิงเราก็มี่เป็นงานเสียสละ ผู้ที่ขายขาดทุนใน
วงบันเทิงเราก็มี่ขายสินค้าชิ้นละ ๑ บาท

ปีต่อไป เราก็น่าจะเสียสละกำไรอารีเยให้มากขึ้น เพราะนำเสนอสารประชาชน ประเด็นคือพอ
ถึงวันงานเขามาพริบเลย มันเป็งานประเพณีที่ยิ่งใหญ่มาก มันหมายถึงว่า งานของเราเข้าถึงจิตใจ
เขาแล้ว มันยิ่งใหญ่ ผู้ใดเข้าใจแล้วกองการเงินก็สะสมไว้เลย หนึ่งปีเราจะมาเสียสละเช่นนี้อีก
ภูมิใจมาก เราจะเอาเนื้อแท้ของพวกเราเสียสละ ไม่ได้เรียไร ไม่ได้หาเงินแบบโลกๆ ที่เขาจัดงานเพื่อหา
เงิน เป็นความภาคภูมิใจของพวกเรา มาก ที่จัดงานมาเกือบ ๔๐ ปีแล้ว ก็ไม่ได้เรียไรเงิน เพื่อจัดงาน

แต่อย่างใด แต่เราจัดงานเพื่อจะให้เขา ไม่ได้จัดงานมา เพื่อเอาจากเขาหรอก ทำด้วยความจริงใจทุกคนคงจะเข้าใจและตั้งใจที่จะเสียสละด้วยความจริงใจ

สรุปแล้วก็ได้ผล เราจะได้ไม่มากในปีนี้ แต่ถ้าเรามีทุนมากขึ้น จัดให้ใหญ่มากขึ้น ก็จะได้ผลมากขึ้น อีกอย่างหนึ่ง คนของเรามีน้อย เหนื่อยสายตัว

แทบขาด เราจะไปปีบไปเค้นมาได้ มันเป็นความสมัครใจแท้ นักทำวิจัยน่าจะมาทำวิจัย

ข้อสังเกตอย่างหนึ่งในพวกเรา เราจะทำอะไร อย่างไร ดีขนาดไหน ก็ไม่เคยเป็นที่สนใจของสังคม โดยเฉพาะสังคมในระดับบน ไม่เป็นที่สนใจ ไม่เป็นข่าว ไม่เป็นที่ชื่นชอบ เราทำมาตั้ง ๓๐ กว่าปีแล้ว แต่ก่อนก็เคยบอกรายการ“ตามไปดู” ให้มาตามมาดูสิ งานนี้ก็ส่งหนังสือไปบอกเขารายการนี้ว่าเรามาขาดทุนให้แก่สังคม เป็นตลาดอาริยะที่จริง มันเป็นเรื่องประหลาด ควรจะเป็นข่าว

เป็นนิสัยที่ดีของพวกเราอีกอย่างว่า เสร็จงานต้องช่วยกันเก็บของให้เสร็จก่อนอย่างรวดเร็ว และอีกอย่างคือ งานที่มีคนมาขนาดนี้ ขยะน้อยมาก มันเกิดจากคนที่ได้มารับสนามแม่เหล็กแห่งวัฒนธรรมของชาวโศก คนข้างนอกเข้ามาในบริเวณสนามแม่เหล็กของเราได้ปรับตัวหมด จึงได้เห็นผลเช่นนี้ งานอื่นๆที่เราเคยเห็นข้างนอกเขาจัดกันมา ถ้าจะให้จัดงานเช่นนี้เหมือนกัน ก็จะไม่ได้อะไรเช่นนี้ นี่เป็นเรื่องของสำนักคนเข้ามางานของเรามีสำนึกมาก จะเห็นได้ว่าโดยค่าเฉลี่ยแล้วจะสุภาพเรียบร้อยระมัดระวังสังวรคนที่เข้ามาในนี้ ไม่มีคนที่เมาสุรามาให้เห็นเลย ทำให้เห็นพัฒนาการเพิ่มขึ้น ถ้าคนเรามีสำนึกแบบนี้ก็เจริญ เราลงทุนไปเท่าไรก็คุ้มค่า พวกเราพากันทำไปเถอะ

 ขิมบาวข่าวโศก

**งานบุญฉลองข้าว
ศิษย์เก่าตุ้มโฮม ครั้งที่ ๑๗**
๖-๗ ก.พ.'๕๕ หินผาฟ้าน้ำ

**งานฌาปนกิจ
สมณะฮั่วฮง อภิรักษ์โต**
๑๐ มี.ค.'๕๕ ราชธานีอโศก

ค่าย ยอส.
(ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์) ครั้งที่ ๑๘

๒๗-๓๑ มี.ค.'๕๕ ราชธานีอโศก

โครงการศึกษาภูมิปัญญาพื้นบ้าน
นักศึกษาป.โท ม.รังสิต คณะนิเทศศาสนามาศึกษาวิจัย
ที่บ้านราชฯ ๕-๖ มี.ค.'๕๕

ตลาดอารียะสงเคราะห์เชียงใหม่ ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๓๓

